

Parlament České republiky

Poslanecká sněmovna

2015

7. volební období

ZPRÁVA O ČINNOSTI RADY PRO
ROZHLASOVÉ A TELEVIZNÍ
VYSÍLÁNÍ A O STAVU V OBLASTI
ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO
VYSÍLÁNÍ A V OBLASTI POSKYTOVÁNÍ
AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH
SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ ZA ROK 2014

Předkládá

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 a ve lhůtě dle § 6 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb.

Tuto výroční zprávu Rada pro rozhlasové a televizní vysílání schválila na svém 4. zasedání dne 18. 2. 2015 usnesením k bodu 57. programu.

STAV A TRENDY V OBLASTI REGULACE VYSÍLÁNÍ	7
A. AKTUÁLNÍ SEZNAM PROVOZOVATELŮ VYSÍLÁNÍ, PROVOZOVATELŮ PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVATELŮ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ .	9
B. INFORMACE O SITUACI V ROZHLASOVÉM A TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ, V PŘEVZATÉM ROZHLASOVÉM A TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ A V POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ VČETNĚ INFORMACE O POSTUPU PŘI PŘECHODU NA DIGITÁLNÍ VYSÍLÁNÍ	11
Aktivity Rady	11
Priority Rady	12
Výklad zákazu politických obchodních sdělení	12
Monitoring vysílání se zaměřením na ztvárnění menšin a specifických skupin	18
Monitoring televizního a rozhlasového vysílání před parlamentními volbami 2013	18
Monitoring předvolebního vysílání před volbami do Evropského parlamentu 2014	20
Monitoring předvolebního vysílání před volbami do zastupitelstev měst a obcí a do Senátu 2014	21
Ezoterické a soutěžní pořady	21
Kontrola jazykových mutací televizních programů	22
Studie dětský konzumerismus a jeho podpora v televizním vysílání určeném dětskému divákovi	23
Předvolební vysílání v rámci AVMSnV	23
Dodržování vyvážené nabídky provozovateli ze zákona v roce 2013	23
Stížnosti diváků a posluchačů	25
Licence k rozhlasovému vysílání programu BBC (č. j. Ru/193/98 ze dne 24. února 1998).....	29
Problematika změn ve společnostech provozovatelů bez předchozího souhlasu Rady	31
Vysoký nárůst počtu licenčních řízení v rozhlasovém vysílání	32
Problematika ukládání povinnosti šířit určený rozhlasový nebo televizní program a s tímto programem související služby (must carry)	32
Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k otázce relevance předchozího upozornění na porušení zákona	33
Veřejný ochránce práv.	34
Informace o postupu při přechodu na digitální vysílání.	34
Mezinárodní aktivity Rady	36
C. INFORMACE O DODRŽOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ V OBLASTI ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O ULOŽENÝCH SANKCÍCH	39
Legislativní úpravy vztahující se k oblasti rozhlasového a televizního vysílání a poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.	40
Vývoj judikatury	41
Informace o dodržování právních předpisů v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a poskytování audiovizuálních služeb na vyžádání a o uložených sankcích včetně grafického přehledu a informace o zaplacených pokutách	43
D. INFORMACE O VÝSLEDKÁCH KONTROL DODRŽOVÁNÍ POVINNOSTÍ STANOVENÝCH ZÁKONEM PROVOZOVATELŮM VYSÍLÁNÍ, PROVOZOVATELŮM PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVATELŮM AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O DODRŽOVÁNÍ PODMÍNEK STANOVENÝCH PROVOZOVATELŮM VYSÍLÁNÍ A PROVOZOVATELŮM PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ	50
Výsledky kontroly televizního vysílání	52
Výsledky kontroly rozhlasového vysílání	54
Výsledky kontroly obsahu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání	55
Rozdílná stanoviska členů rady při kontrole rozhlasového a televizního vysílání	55

E. INFORMACE O UDĚLENÝCH LICENCÍCH A KRITÉRIÍCH, NA ZÁKLADĚ KTERÝCH BYLY LICENCE UDĚLENY ŽADATELŮM O LICENCI A ZAMÍTNUTY ŽÁDOSTI VŠECH OSTATNÍCH ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ	57
Řízení o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání	58
Řízení o udělení licence k provozování televizního vysílání	62
Řízení o registraci převzatého vysílání	63
F. INFORMACE O ZMĚNÁCH LICENČNÍCH PODMÍNEK PROVOZOVATELŮ VYSÍLÁNÍ S LICENCÍ.....	64
Změny programových licenčních podmínek televizního a rozhlasového vysílání	66
G. INFORMACE O PODPOŘE EVROPSKÉ TVORBY A EVROPSKÉ NEZÁVISLÉ TVORBY, O PLNĚNÍ PODÍLU EVROPSKÉ TVORBY (§ 42) A NEZÁVISLÉ TVORBY (§ 43) A ODŮVODECH PŘÍPADNĚHO NEDOSAHOVÁNÍ STANOVENÝCH PODÍLŮ V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ, VČETNĚ INFORMACE O PODPOŘE TVORBY EVROPSKÝCH DĚL PŘI POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ.....	69
Televizní vysílání.....	69
Audiovizuální mediální služby na vyžádání	79
H. INFORMACE O STAVU A ÚROVNI SAMOREGULACE V OBLASTECH ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ, PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O VÝSLEDČÍCH SPOLUPRÁCE SE SAMOREGULAČNÍMI ORGÁNY.....	87
I. INFORMACE O ÚROVNI MEDIÁLNÍ GRAMOTNOSTI VE VZTAHU K NOVÝM KOMUNIKAČNÍM TECHNOLOGIÍM A O OPATŘENÍCH PŘIJÍMANÝCH NA PODPORU MEDIÁLNÍ GRAMOTNOSTI ZE STRANY PROVOZOVATELŮ ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ, PROVOZOVATELŮ PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ, POSKYTOVATELŮ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A SAMOREGULAČNÍCH ORGÁNŮ.....	90
Opatření na podporu mediální gramotnosti ze strany provozovatelů, poskytovatelů a samoregulačních orgánů.....	91
Úroveň mediální gramotnosti ve vztahu k novým komunikačním technologiím.....	93
POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 Sb., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM	95
AKTUÁLNÍ SEZNAMY	98

- 1) Rozšířený přehled právních předpisů
- 2) Rozhodnutí Rady o udělených licencích k provozování rozhlasového vysílání a kritériích, na základě kterých byly licence uděleny, s podrobným odůvodněním udělení licence vítěznému žadateli a jeho licenčními podmínkami a s podrobným odůvodněním zamítnutí žádostí ostatních účastníků řízení
- 3) Výsledky kontroly televizního vysílání
- 4) Výsledky kontroly rozhlasového vysílání
- 5) Výsledky kontroly obsahu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání

V rámci svých zákonných povinností si Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) jako každoročně stanovila priority, které se týkají událostí významného společenského dosahu (volby do Evropského parlamentu a volby do Senátu a obecních zastupitelstev), ale i dlouhodobých trendů, které se jeví jako problematické a zasluhují zvláštní pozornost.

Dlouhodobým úkolem Rady je ochrana dětského diváka před závadnými mediálními obsahy. Aktivity Rady v této oblasti jsou již několik let spojeny s provozováním webových stránek Děti a média. Nejinak tomu bylo i v roce 2014. Rada se v tomto období zaměřila hlavně na monitoring upoutávek na večerní pořady, které jsou velmi častým předmětem stížností diváků, zejména rodičů malých dětí. Zvláštní pozornost si pak zasloužil vliv obchodních sdělení na chování dětí. Rada se seznámila se studií Dětský konzumerismus a jeho podpora v televizním vysílání. Téma dětského konzumerismu je v českém prostředí prozatím málo zmapované, nicméně Rada dlouhodobě zařazuje problematiku konzumerismu do svých priorit a rozvíjí iniciativy, které by daný fenomén zmapovaly z různých úhlů pohledu. Zůstává však faktem, že systematické vychovávání dětí ke konzumerismu prostřednictvím reklamy a dalších forem obchodních sdělení je závažným celospolečenským problémem a nelze očekávat, že by aktivity Rady v této oblasti v dalších letech ustaly. Studie splnila svůj účel, totiž seznámit odbornou veřejnost s problematikou dětského konzumerismu a jeho negativními důsledky, používanými konzumními apely v reklamách, a s poznatky o současném stavu televizního vysílání určeného dětskému divákovi.

Jako tradičně ve volebním roce se Rada zaměřila na monitoring médií v předvolebním období, zejména pak na dodržování principu objektivity a vyváženosti s důrazem na svobodnou soutěž politických subjektů ucházejících se o přízeň voličů. Monitoring pokrýval období celého měsíce před volbami a zabýval se zpravodajstvím, předvolebními pořady a publicistikou. Analýzy spolu s přijatými závěry byly zveřejněny na webových stránkách Rady.

V souvislosti s předvolebním vysíláním nelze nezmínit stanovisko k výkladu politického obchodního sdělení, které Rada přijala 19. listopadu 2014 na svém 21. zasedání. Stanovisko reaguje na nový trend, který nastolila kauza Vodňanské kuře před parlamentními volbami v roce 2013, a navrhuje na dlouhodobou snahu uchránit prostor rozhlasového a televizního vysílání před nástroji politického marketingu.

Rada se rovněž vrátila k prioritě stereotypizace menšin, která byla odložena z důvodu předčasných parlamentních voleb v roce 2013. Rada si nechala zpracovat rozsáhlý monitoring, který zahrnoval období dvou náhodných kalendářních měsíců, následně byla zpracována rozsáhlá analýza programů ČT1, ČT24, NOVA a Prima. Výsledky analýzy byly zveřejněny na webu Rady.

Velký problém ve vysílání i nadále představují ezoterické a soutěžní interaktivní pořady, které jsou předmětem řady stížností. Rada se jimi opakovaně zabývala a intenzivně hledala možnosti jejich postihu. Výsledkem je zahájení řady správních řízení a podání několika trestních oznámení. V rámci prevence vydala spolu se slovenskou vysílací radou společné tiskové prohlášení, jehož cílem bylo varovat veřejnost před tímto typem pořadů. Problematika těchto pořadů se stala i jedním z témat na konferenci Mediální reflexe v Telči, kterou pořádá již tradičně Rada ve spolupráci s Českou televizí a Českým rozhlasem.

V průběhu roku 2014 došlo k zásadním posunům ve správních řízeních týkajících se vysílání programu BBC. Správní soudy definitivně potvrdily platnost převodu obchodního podílu ve společnosti provozovatele a na základě této skutečnosti byla ukončena také správní řízení o uložení pokuty za neplnění licenčních podmínek. Pokuta uložená za nedodržení licenčních podmínek (nezařazení bloku Českého rozhlasu do vysílání) již obstála při soudním přezkumu, správní soudy potvrdily názor Rady, že se jedná o platnou licenční podmínku. Provozovatel vzal zpět svou žádost o změnu licenčních podmínek, kterou podal v roce 2013, a na konci roku 2014 podal nové žádosti o změnu licenčních podmínek, které Rada bude řešit v průběhu roku 2015 a které mohou přispět k vyřešení podmínek vysílání tohoto programu.

V uplynulém roce Rada obdržela 1 043 stížností, vydala 235 upozornění na porušení zákona, uložila 62 pokut a udělila 73 licencí.

V únoru 2014 rezignovala na svou funkci předsedkyně Rady, Kateřina Kalistová, a s platností od 5. března 2014 byl zvolen novým předsedou Rady Ivan Krejčí. Kateřina Kalistová rezignovala i na členství v Radě, a to v listopadu loňského roku, 30. června 2014 byla do funkce členky Rady jmenovaná Jana Kasalová. Ke konci roku 2014 Rada fungovala v tomto složení:

Martin Bezouška
Milan Bouška, místopředseda
Pavel Foltán, místopředseda
Václav Jehlička
Jana Kasalová
Jan Kostrhun
Ivan Krejčí, předseda
Dalibor Matulka
Irena Ondrová, místopředsedkyně
Milada Richterová
Richard Svoboda
Jiří Šenkýř

A. AKTUÁLNÍ SEZNAM PROVOZOVATELŮ VYSÍLÁNÍ, PROVOZOVATELŮ PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVATELŮ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ

(§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb.)

Působnost Rady, stanovená § 5 zákona č. 231/2001 Sb. a § 4 odst. 2, písm. a) zákona č. 132/2010 Sb., se v roce 2014 vztahovala na 282 subjektů, kterým bylo uděleno celkem 403 licencí (oprávnění k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání) a 150 registrací (oprávnění k provozování převzatého vysílání), a na 109 subjektů, které mají evidováno 158 služeb na vyžádání. Působnost Rady se též vztahuje na dva provozovatele vysílání ze zákona.

Seznamy provozovatelů vysílání a evidovaných subjektů Rada zveřejňuje na svých webových stránkách, na adrese <http://www.rrtv.cz>, a to včetně údajů o době platnosti licencí a programových podmínkách udělených licencí.

Typy vysílání provozovaného na základě licence a počty vydaných licencí

Rada v licenčním řízení uděluje licence, které opravňují provozovatele k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání. Na udělení licence není právní nárok, uděluje se na dobu určitou; pro televizní vysílání na dobu 12 let, pro rozhlasové vysílání na dobu 8 let.

Licence k provozování	Počet licencí celkem	Počet licencí udělených v roce 2014
rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím družic	2	0
televizního vysílání šířeného prostřednictvím družic	70	11
rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů a družice	1	0
televizní vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů a družic	21	1
televizního vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů	94	6
rozhlasového regionálního/místního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů	149	46
rozhlasového celoplošného vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů	2	0
rozhlasového celoplošného digitálního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů	7	3
televizního regionálního/místního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů	28	5
televizního celoplošného vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů	15	1
televizního vysílání šířeného prostřednictvím zvláštních přenosových systémů	14	0
CELKEM licencí	403	73

Typy vysílání provozovaného na základě registrace a počty vydaných registrací

Registrace opravňuje provozovatele k provozování převzatého vysílání v kabelovém systému, prostřednictvím družice, vysílačů nebo zvláštních přenosových systémů. Při splnění podmínek stanovených zákonem vzniká na registraci právní nárok.

Registrace	Počet registrací celkem	Počet registrací v roce 2014
převzatého vysílání šířeného prostřednictvím družice	5	0
převzatého vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů	130	2
převzatého vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů	10	2
převzatého vysílání šířeného prostřednictvím zvláštních přenosových systémů	5	2
CELKEM registrací	150	6

Audiovizuální mediální služba na vyžádání

Audiovizuální mediální službou na vyžádání se rozumí služba informační společnosti, za kterou má redakční odpovědnost poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání. Jejím hlavním cílem je poskytování pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání a umožnění sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem audiovizuální mediální služby na vyžádání.

	Počet celkem	Počet za rok 2014
počet poskytovatelů / počet služeb	109/158	30/34

Typy vysílání provozovaného na základě zvláštního zákona

televizní vysílání na základě zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi

rozhlasové vysílání na základě zákona č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu

Aktuální seznamy provozovatelů vysílání, provozovatelů převzatého vysílání a poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání jsou umístěny v závěru této zprávy.

B. INFORMACE O SITUACI V ROZHLASOVÉM A TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ, V PŘEVZATÉM ROZHLASOVÉM A TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ A V POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ VČETNĚ INFORMACE O POSTUPU PŘI PŘECHODU NA DIGITÁLNÍ VYSÍLÁNÍ

(§ 6 odst. 1, písm. b) zákona č. 231/2001 Sb.)

AKTIVITY RADY

Konference Mediální reflexe 2014 v Telči

Rada ve dnech 23.–24. září 2014 uspořádala ve spolupráci s Českou televizí a Českým rozhlasem konferenci s názvem Mediální reflexe 2014, která navazovala na dva úspěšné ročníky. Rada se tímto počinem snaží, společně s médii veřejné služby, o vytvoření tradice každoroční odborné konference, která by sloužila jako platforma pro setkávání mediálních odborníků a profesionálů z oboru a která si klade za cíl otevírat témata důležitá pro naši mediální scénu, a to jak z odborného, tak celospolečenského hlediska.

Konference se zúčastnili přední mediální experti z akademické sféry, zástupci mediálních rad, ministerstva kultury a představitelé samotných médií.

Dominantním tématem konference bylo propojení politiky a médií, kdy v úzkém vztahu mezi světy politického rozhodování a mediálního zobrazování je vždy zakódováno nebezpečí závislosti. Dalšími tématy pak byla politická reklama, ochrana dětí a mladistvých před nevhodným obsahem a problémy spojené s vysíláním ezoterických a soutěžních pořadů.

Konference měla v odborných kruzích opětovně velmi dobrý ohlas.

Konference Regulace českých médií

Ve dnech 5.–6. června 2014 a následně ve dnech 27.–28. listopadu 2014 se konaly konference pod názvem Regulace českých médií, které uspořádala Fakulta sociálních věd UK ve spolupráci s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a Ministerstvem kultury ČR.

Konference se zúčastnili přední mediální experti z akademické sféry, zástupci mediálních rad, ministerstva kultury a představitelé samotných médií.

Obě konference se zaměřily na řadu aktuálních témat, přičemž pozornost byla věnována zejména české mediální legislativě a nezbytnosti její změny. Na potřebě komplexní novelizace příslušných zákonných úprav se shodli jak zástupci dozorových orgánů, tak reprezentanti médií. Je nicméně zřejmé, že hledání shody na finální podobě nové právní úpravy bude značně složitým procesem.

Bouřlivou diskusi vyvolala i dílčí témata konferencí. Zejména pak téma regulace politické reklamy či reklamy sexistické. Jako velice kontroverzní téma se ukázala být i otázka hledání místa veřejnoprávních médií v současném mediálním světě.

Konference ASNEP

Dne 18. ledna 2014 se konala konference Skryté titulky z pohledu legislativy, kterou uspořádala Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel ve spolupráci s Jednotou tlumočnicků a překladatelů.

Konference se zúčastnili i zástupci Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, kteří přítomné seznámili s tím, jakým způsobem Rada dozoruje zákonné povinnosti, které upravují zpřístupňování televizního vysílání osobám se sluchovým postižením.

Účastníci konference byli seznámeni s výsledky kontrol a s postupy, které Rada přijala v případech, kdy bylo shledáno porušení zákona ze strany provozovatelů vysílání.

Zástupci Úřadu Rady také upozornili na nedostatky současné zákonné úpravy, která znesnadňuje efektivní kontrolu ze strany regulačního orgánu. Formulovány byly rovněž konkrétní návrhy, které by měla reflektovat plánovaná novela zákona o vysílání.

Kafka

Dne 13. listopadu 2014 byl upořádán v rámci Asociace regionálních a lokálních televizí odborný seminář zaměřený na problematiku provozování televizního a internetového vysílání.

Semináře se zúčastnili i zástupci Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, kteří přítomné seznámili s tím, jakým způsobem Rada dozoruje zákonné povinnosti, které jsou upraveny zákonem o vysílání, o reklamě a o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.

Zástupci Úřadu Rady v rámci svých panelů osvětlili účastníkům semináře nejasností týkajících se zakázané reklamy, sponzorování pořadů či umístění produktu. Dalším tematickým okruhem pak bylo dodržování zákonných podmínek v případě poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Symposium o doplňcích stravy

Dne 3. dubna 2014 se uskutečnilo symposium na téma Aktuální otázky práva proti nekalé soutěži. Cílem symposia, které je součástí projektu Právo do praxe, praxe do práva – partnerství pro užší sepětí výzkumu a praxe, kterého je Rada partnerem, bylo propojit teoretické znalosti z oblasti nekalé soutěže s praktickými dovednostmi povolání odborníků, proto se prezentace i následné diskuze k nim věnovaly především aktuálním otázkám, které trápí současnou právní praxi zejména v souvislosti s novou právní úpravou nekalé soutěže v občanském zákoníku a zákona o regulaci reklamy.

Zástupce Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání prezentoval téma Regulace televizní reklamy na doplňky stravy. Téma bylo představeno z hlediska základních zákonných ustanovení a problematických aspektů právní úpravy. Prezentace byla doplněna o ukázky z praxe, judikáty a především názorné ukázky konkrétních reklam, za jejichž odvysílání bylo v rámci správních řízení uloženo sankční opatření. Na závěr bylo představeno několik ukázek tzv. product placementu. Závěry z konference byly prezentovány v recenzovaném odborném tisku.

PRIORITY RADY

Rada se při své činnosti řídí zákonem o vysílání, zákonem o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zákonem o reklamě a dalšími právními předpisy. Rada v rámci své pravomoci uděluje licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání, registruje převzaté vysílání, eviduje audiovizuální mediální služby na vyžádání, monitoruje obsah vysílání a audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a případně uděluje sankce podle zákona.

Všem těmto činnostem se Rada věnuje bez výjimky, v jejich rámci si nicméně každoročně stanovuje priority, na něž se v daném kalendářním roce zaměřuje. Volba priorit zpravidla reflektuje aktuální události (například konání voleb), společenskou poptávku (snaha o omezení vlivu reklamy na děti), palčivé problémy (mediální reflexe etnických menšin) apod.

K vyhodnocení plnění priorit Rada tradičně přistupuje na jednom ze svých posledních zasedání příslušného roku. Na 22. zasedání, které se konalo dne 2. prosince 2014, Rada schválila materiál, který vyhodnocoval, jakým způsobem byly naplněny priority, které si Rada předsevzala pro kalendářní rok 2014.

Následující podkapitoly se podrobně věnují nejpodstatnějším tématům, která byla zahrnuta do priorit Rady za rok 2014.

VÝKLAD ZÁKAZU POLITICKÝCH OBCHODNÍCH SDĚLENÍ

Rada se v roce 2014 rozhodla zaměřit pozornost na definování pojmu politické obchodní sdělení. Volba této priority reflektovala fakt, že rok 2014 byl rokem supervolebním a téma obhajitelnosti zákonného zákazu politické reklamy je předmětem bouřlivých debat jak ze strany politických subjektů, které by se rády touto formou svým voličům prezentovaly, tak ze strany médií, pro která by politická reklama byla významným zdrojem zisku.

V průběhu roku si Rada zadala zpracování několika právních a analytických materiálů, které zkoumaly fenomén politické reklamy. Výsledkem této snahy bylo vydání stanoviska dle § 5 písm. z) zákona o vysílání k výkladu ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) zákona o vysílání, které zakazuje zařazovat do vysílání obchodní sdělení politických stran a hnutí a obchodní sdělení nezávislých kandidátů na poslance, senátory, prezidenta republiky nebo členy zastupitelstva územního samosprávného celku, na 21. zasedání dne 19. listopadu 2014.

Stanovisko Rady k výkladu politického obchodního sdělení

Zákaz politických obchodních sdělení ve vysílání, formulovaný v ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. („Provozovatelé vysílání nesmějí zařazovat do vysílání obchodní sdělení politických stran a hnutí a obchodní sdělení nezávislých kandidátů na poslance, senátory, prezidenta republiky nebo členy zastupitelstva územního samosprávného celku, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“), směřuje k zachování spravedlivé politické soutěže a volební rovnosti, přičemž tento základní předpoklad přirozeného demokratického procesu ospravedlňuje omezení svobody slova, k němuž v důsledku zákonného zákazu dochází.

Zákaz politických obchodních sdělení vychází z premisy, že občan/volič by neměl být jednostranně manipulován politickým marketingem. Veřejná debata by neměla být závislá na schopnosti nastolovatele agendy zaplatit si vysílací čas ke své prezentaci.

Nejsilnější médium, kterým televize dosud je, by mělo být platformou poskytující celou škálu politických informací a idejí, mělo by být místem pluralitní veřejné debaty, aby občan pouze na základě vlastní úvahy mohl hledat své osobní postoje. I malé či nově se etabloující politické subjekty, které by si nemohly dovolit obrátit se na občana prostřednictvím placené reklamy, jej tak mohou oslovit jako rovnocenní partneři bohatých a tradičních politických stran v rámci standardního redakčního obsahu televizního a rozhlasového média, v diskuzních, publicistických a zpravodajských pořadech. Eventuálně, v případě voleb, u nichž to volební zákon umožňuje, prostřednictvím shodně vyhrazeného vysílacího času pro bezplatné politické spoty.

Zákaz placených politických obchodních sdělení ve vysílání výrazně ovlivňuje i financování politických stran. Pro rovnou politickou soutěž je optimální, aby se politické strany, které se ucházejí o přízeň voličů, mohly zaměřit na své volební cíle a na strategie, jak těchto cílů dosáhnout, nikoli na honbu za finančními prostředky, které by potřebovaly na politickou reklamu.

Zákaz politické reklamy v televizi je i „ochranou“ televizních společností, aby nebyly svedeny ke ztrátě politické neutrality. Riziko toho, že určitá televizní společnost by byla zavázána politickému subjektu, který je dominantním zadavatelem politické reklamy na jejích programech, je zjevné. Taková televizní společnost by pak svou „vděčnost“ mohla projevit i mimo vysílání obchodních sdělení, například ve zpravodajských a publicistických pořadech.

Zákonný zákaz politických obchodních sdělení pamatuje na specifickou formu obchodních sdělení, která nabízejí službu a zboží pouze v přeneseném smyslu slova („politický produkt“). Nabízeným produktem či službou je v tomto kontextu politický/volební cíl, politické ideje, volební program a politické osobnosti připravené tyto ideje, cíle a programy pro voliče/spotřebitele naplňovat. Spotřebitel/volič projevuje svoji vůli / spotřebitelské rozhodnutí prostřednictvím uskutečněné volby – odevzdáním hlasu pro konkrétní politickou stranu, hnutí či politika.

Při vyhodnocování toho, zda odvysíláním konkrétního obsahu ve vysílání byl porušen zákaz politických obchodních sdělení, musí být primárně posouzeno, zda se v případě daného obsahu jednalo o obchodní sdělení. Tedy, zda dané sdělení bylo odvysíláno za úplaty či jinou protihodnotu. Zkoumáno musí být, kdo je zadavatelem tohoto sdělení, přičemž není rozhodné, zda zadavatelem byla přímo politická strana, hnutí či politik (kandidát), o zakázané politické obchodní sdělení se může jednat i v případech, kdy zadavatelem je osoba odlišná od uvedených politických entit. Podstatné není, kdo obchodní sdělení zadal, ale v čí prospěch bylo zadáno, jaký je jeho cíl a kdo jsou jeho adresáti. Pro identifikaci zakázaného politického obchodního sdělení je směrodatné analytické vyhodnocení obsahu obchodního sdělení.

Jako zakázané politické obchodní sdělení je nutno hodnotit takové obchodní sdělení, jehož cílem je propagovat politickou stranu, hnutí či politika; podpořit nebo vytvořit pozitivní image a kredit politické strany, hnutí či politika; zvýšit šance politické strany, hnutí či politika ve volbách; ovlivnit politické postoje, chování a motivaci občanů/voličů. Není rozhodné, zda k naplnění těchto cílů dojde prostřednictvím propagace politických idejí, záměrů, politického programu a osobností, nebo zda budou využity jiné prostředky.

Odůvodnění:

Směrnice o audiovizuálních mediálních službách, č. 2010/13/EU, ani žádná jiná norma plynoucí z evropského práva, nezakazuje politická obchodní sdělení. Zákaz obsažený v zákoně o vysílání je tak pravidlem čistě národního práva. Navíc pravidlem, jehož motivy zůstaly skryty, jelikož důvodová zpráva se k této oblasti nevyjadřuje.

Zákaz politické reklamy je zásahem do obecné svobody slova. Jeho legitimita tedy musí být podepřena důvody, které obstojí jako legitimní jak ve světle ústavnosti, tak ve světle mezinárodního práva.

Důvodem zákazu politické reklamy je úsilí o zajištění větší rovnosti politických subjektů a účastníků politické soutěže.

Rovnost šancí v politické soutěži by v ideálním případě měla být dána bez ohledu na ekonomické zázemí soutěžících subjektů. Zákonodárce seznal, že možnost politické reklamy zakládá možnost vytvoření disproporce šancí v závislosti na ekonomickém zázemí politických sil, a proto ji zakázal, aby šance alespoň více vyrovnal a politickou soutěž přiblížil více soutěži idejí a vzdálil soutěži mediálních agentur a finančního zázemí.

V této souvislosti je na místě zdůraznit, že studujeme-li fenomén politické reklamy, pak opakovaně narážíme na srovnání dvou zcela odlišných přístupů – evropského (či spíše západoevropského) a přístupu amerického. Americký politický systém do značné míry stojí na „prodeji“ politických osobností prostřednictvím reklamy. Jelikož množství reklamy či její cena nejsou v USA regulovány, utrácejí se v souvislosti s volbami nepředstavitelné částky. A jelikož tyto finance je třeba nějak získat, dochází v obrovském měřítku k propojení politiky s komerční sférou. Diváci/voliči jsou nepřetržitě vystavováni tlaku politické reklamy. A je nutno konstatovat, že nejde jen o čistě volební agendu, ale také o reklamu v širších politických souvislostech. Prostřednictvím reklamy se nepřetržitě do povědomí občanů dostávají různé nátlakové skupiny a jejich politické názory.

Převažující evropské postoje tento nátlak na občana ze strany politických partají a sociálních skupin, které si jej mohou finančně dovolit, odmítají. Státy, v nichž je politická reklama zakázána, vycházejí z premisy, že občan/volič by neměl být jednostranně manipulován politickým marketingem. Veřejná debata by neměla být závislá na schopnosti nastolovatele agendy zaplatit si vysílací čas ke své prezentaci.

Státy, v nichž je politická reklama zakázána, chtějí umožnit, aby alespoň nejsilnější médium, kterým televize dosud je, bylo platformou poskytující celou škálu politických informací a idejí, bylo místem pluralitní veřejné debaty, aby občan pouze na základě vlastní úvahy mohl hledat své osobní postoje. I malé či nově se etabloující politické subjekty, které by si nemohly dovolit obrátit se na občana prostřednictvím placené reklamy, jej tak mohou oslovit jako rovnocenní partneři bohatých a tradičních politických stran v rámci standardního redakčního obsahu televizního média či eventuálně prostřednictvím shodně vyhrazeného vysílacího času pro bezplatné politické spoty. Zákaz placené politické reklamy v televizním vysílání je vnímán jako ideální cesta skloubení svobody slova a volební rovnosti. Tento zákaz pochopitelně výrazně ovlivňuje i financování politických stran. Tradiční evropské demokracie považují za optimální pro rovnou politickou soutěž, aby se politické strany, které se ucházejí o přízeň voličů, mohly zaměřit na své volební cíle a na strategie, jak jich dosáhnout, nikoli na honbu za finančními prostředky, které by potřebovaly na politickou reklamu. A konečně zákaz politické reklamy v televizi je i „ochranou“ televizních společností, aby nebyly svedeny ke ztrátě politické neutrality. Riziko toho, že určitá televizní společnost by byla zavázána politickému subjektu, který je dominantním zadavatelem politické reklamy na jejích programech, je zjevné. Taková televizní společnost by pak svou „vděčnost“ mohla projevovat i mimo vysílání obchodních sdělení, například ve zpravodajských a publicistických pořadech.

Uvedené důvody jsou plně uplatnitelné i v našem prostředí. Lze dovozovat, že motivem zákazu, formulovaným v ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., je zachování rovné politické soutěže, přičemž tento základní předpoklad přirozeného demokratického procesu ospravedlňuje omezení svobody slova, k němuž v důsledku zákonného zákazu dochází.

Vůle uchránit prostor televizního a rozhlasového vysílání před nástroji politického marketingu je dlouhodobá. Zákaz politické reklamy byl zakotven již do zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, (§ 6 odst. 1 písm. d: „Provozovatelé jsou povinni dbát na to, aby do vysílání reklam nebyly zařazeny reklamy náboženské, ateistické a reklamy politických stran a hnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“). Následně jej v upravené verzi převzal zákon č. 231/2001 Sb. (§ 48 odst. 1 písm. d: „Provozovatelé vysílání jsou povinni nezařazovat do vysílání náboženské a ateistické reklamy a teleshopping, reklamy politických stran a hnutí a reklamy nezávislých kandidátů na poslance, senátory nebo členy zastupitelstva města nebo obce nebo vyššího územního samosprávného celku, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“). A konečně po novele zákona č. 231/2001 Sb. v roce 2010 byl zákaz vztažen na obchodní sdělení.

Jelikož důvodová zpráva neposkytuje argumentační oporu pro uvedený zákaz, lze pouze dovozovat, že byl motivován obdobnými úvahami, jimiž se řídí zákonodárci ve většině západoevropských zemí.

Připomeňme v této souvislosti prohlášení britského Výboru pro normy veřejného života (tzv. Neillův výbor), který se ve své zprávě, předložené britské vládě v roce 1998, vyjádřil k ponechání zákazu politické reklamy, který se ve Velké Británii datuje již od roku 1954: „Bránění politickým stranám a dalším politicky motivovaným organizacím, aby si kupovaly vysílací čas v televizi a rozhlasu, s sebou přináší efekt omezení celkového množství peněz, které mohou být vydány, a tudíž omezuje finanční částky, které musí takové organizace získat. Panuje téměř všeobecný konsensus s tím, že tyto efekty jsou prospěšné. Volební kampaně ve Spojeném království jsou levnější než v mnoha jiných zemích. Během volebních kampaní nejsou televizní diváci a rozhlasoví posluchači vystavováni neustálému přívalu stranické politické propagandy (která by byla, pokud by byla povolena, z valné většiny nepochybně negativní). Snižuje se závislost stran na bohatých sponzorech. Politici vůdci nejsou nuceni trávit obrovské množství času a vydávat obrovské množství energie na shánění peněz na financování televizních a rozhlasových

kampaní. V neposlední řadě je výhodou skutečnost, že vysílací společnosti poskytují stranám volný čas ve vysílání. To znamená, že všechny hlavní politické strany, a nikoli pouze ty nejbohatší, mají příležitost vyjádřit své názory. Téměř všichni, kdo pozorovali volební kampaně ve Spojených státech, považují tyto aspekty systému Spojeného království za dokonalejší. Jsme přesvědčeni, že současný režim dobře slouží této zemi a měl by zůstat zachován. ... pro vládu je dokonale vhodné, aby pokračovala na základě skutečnosti, že zákaz politické reklamy v televizi a rozhlasu je z právního hlediska obhajitelný. Odkazujeme zejména na argument odůvodňující úplný zákaz na základě ochrany demokratického práva občanů Spojeného království nebyť v hlavním reklamním čase vystavování politické propagandy stran s nejbohatšími stoupenci. Pokud by soud v budoucnu rozhodl v opačném smyslu, mohlo by to mít dramatický dopad na financování politických stran. Pokud by měly tu možnost, pak by se strany téměř jistě cítily povinny využít příležitosti vlastní propagace (nebo útoku na své soupeře) v televizi a rozhlasu. Ve Spojených státech je vysoké procento výdajů politických stran v předvolebním období věnováno na televizní reklamu. Je to právě tlak na inzerování, stejně jako jakýkoli další faktor, který vytváří poptávku po peněžních prostředcích, a tudíž závody ve zbrojení mezi demokraty a republikány...“

I v zemích, kde je vysílání politické reklamy umožněno, jsou zpravidla nastaveny určité mantinely pro tento typ obchodních sdělení (např. v podobě limitů na cenu za politickou reklamu či limitů pro maximální výdaje za politickou reklamu stanovené pro politické strany).

K otázkám zákazu politické reklamy se vyjádřila i Rada Evropy v Doporučení Rady Evropy č. (99)15 o opatřeních týkajících se mediálního pokrytí volebních kampaní, v němž se konstatuje, že „pokud je placená reklama povolena, měla by podléhat určitým minimálním pravidlům. ...V členských státech, kde je politickým stranám a kandidátům povoleno, aby si zakoupili reklamní prostor pro volební účely, by měly regulační rámce zajistit, aby:

- možnost zakoupení reklamního prostoru byla dostupná všem soupeřícím stranám, a to za stejných podmínek a při stejných sazbách;
- veřejnost si byla vědoma toho, že sdělení je placenou politickou reklamou.

Členské státy mohou zvážit zavedení ustanovení, které by omezilo množství prostoru na politickou reklamu, který si určitá strana nebo kandidát mohou zakoupit, do svých regulačních rámců.“

Je nutno konstatovat, že odborná literatura nenabízí jednotnou, všeobecně akceptovatelnou definici politické reklamy. Nicméně poskytuje srovnání ekonomického a politického marketingu (Newman – Sheth; 1987; A Theory Of Political Choice Behavior):

- „Politik nabízí voliči (klientovi) své služby stejně jako právník, lékař či realitní agent
- Volič za služby platí formou daní, stejně jako platí daně, které jsou investovány do vzdělání, bezpečnosti atd.
- Každého voliče motivuje a inspiruje něco jiného, což vede k tomu, že různí kandidáti jsou různě atraktivní. Podobně jsou různě motivováni zákazníci při nákupu různého zboží.
- Volič očekává větší zájem a podporu od politika, kterého podpoří. Obdobně očekává zákazník větší užitek od zboží, které si zakoupí.
- Volič má zpravidla možnost vybírat si z více kandidátů, stejně jako zákazník má na výběr více produktů.
- Volič i zákazník získávají informace pasivně či proaktivně.
- Volič po volbách prožívá spokojenost či nespokojenost, podobně jako zákazník po nákupu zboží.
- Zákazník může zboží reklamovat, volič může svou volbu změnit až v dalších volbách.“

Některé definice identifikují politickou reklamu jako komunikační proces, jehož prostřednictvím si zdroj (zpravidla politický kandidát nebo strana) kupuje možnost vystavit publikum skrz masová média politickým sdělením se zamýšleným efektem ovlivnit jejich politické postoje, přesvědčení a/nebo chování.

Přestože je zřejmé, že politická a obchodní reklama je založena na stejných principech, zákon zdánlivě vylučuje politická obchodní sdělení z okruhu obchodních sdělení, jelikož obchodní sdělení vztahuje pouze k hospodářské činnosti (§ 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb.: „obchodním sdělením se rozumí reklama, teleshopping a sponzorování a v případě televizního vysílání rovněž umístění produktu nebo jiná obrazová sekvence se zvukem nebo bez zvuku, která je určena k přímé nebo nepřímé propagaci zboží nebo služeb osoby vykonávající hospodářskou činnost, popřípadě jejího obrazu na veřejnosti, a která doprovází pořad nebo je do pořadu zahrnuta za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo za účelem vlastní propagace“.). V tomto kontextu je třeba připomenout, že obchodní sdělení je v zákoně poměrně novým pojmem, a to od června 2010, kam byl vložen novelou zákona provedenou zákonem č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, přičemž touto novelou byla reflektována změna normativního rámce Evropské unie v podobě přijetí nové směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Tato směrnice, jež nahrazovala starou směrnici, upravila komplexněji a v obecnější rovině některá pravidla televizního vysílání a zaváděla obecný zastřešující pojem, jenž měl pod sebe zahrnout

všechny doposud ustálené podoby komerční propagace. Nová směrnice přitom vymezuje obchodní sdělení pouze jako nástroj propagace obchodního produktu, jeho nositele či příbuzného pojmu (obchodní značka, výrobce apod.). Evropská směrnice pak nerozšiřuje pojem obchodního sdělení mimo oblast hospodářské soutěže; čl. 1 bod 1 písm. h) zní: „*audiovizuálním obchodním sdělením [se rozumí] obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která je určena k přímé či nepřímé propagaci zboží, služeb či obrazu na veřejnosti fyzické či právnické osoby vykonávající hospodářskou činnost. Tato obrazová sekvence doprovází pořad nebo je do něj zahrnuta za úplaty nebo obdobnou protihodnotu nebo pro účely vlastní propagace. Audiovizuální obchodní sdělení mají mimo jiné podobu televizní reklamy, sponzorství, teleshoppingu a umístění produktu*“.

Směrnice pak v jiných částech ani nezakazuje obecně politická sdělení nebo například náboženská sdělení, a pro případ, že by byla vysílána za úplatu, tak dle logiky směrnice je nelze a priori podřadit pod pojem obchodní sdělení. Podřazení úplatných náboženských a politických sdělení zadavatelů pod obchodní sdělení tak není ani implementací jiného pravidla plynoucího z evropského práva. To ovšem neznamená, že směrnice zakazuje členským státům pojmout definici obchodního sdělení širěji a podříditi ji v tomto přesahujícím rozsahu regulaci, která překračuje směrnici vymezený rámec.

Naopak preambule směrnice předpokládá, že regulace je v každém státě stanovena samostatně, stejně jako směrnice uznává její potřebnost a nezbytnost. V bodu (31) preambule se uvádí: „(31) *Měla by se v této směrnici stanovit široká definice audiovizuálního obchodního sdělení, která by ovšem neměla zahrnovat oznámení ve veřejném zájmu a bezplatná upozornění na charitativní akce.*“, z čehož lze dovodit pouze to, že stát by neměl do definice obchodního sdělení zařadit oznámení ve veřejném zájmu a bezplatná upozornění na charitativní akce.

Definice obchodního sdělení usiluje o definiční postihnutí jakékoliv komerční reklamy, která se nějak vztahuje k soutěži na trhu služeb a zboží. Vztah ke zboží, službám nebo jejich poskytovatelům je sice v textaci obecné definice patrný jako nezbytný prvek obchodního sdělení, ale jiné části zákona s tímto prvkem obchodního sdělení nezbytně nepočítají.

V části zákona o vysílání, která upravuje právní regulaci obchodních sdělení, jsou vysloveny zákazy takových obchodních sdělení, která nespádají pod textualistický výklad obchodního sdělení, tak jak je podán pod ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona. Konkrétně se jedná o obchodní sdělení, která zákon označuje jako náboženská a ateistická obchodní sdělení nebo obchodní sdělení politických stran a hnutí a obchodní sdělení nezávislých kandidátů na poslance, senátory, prezidenta republiky nebo členy zastupitelstva územního samosprávného celku. Z uvedeného je zjevné, že zákon za obchodní sdělení považuje nejspíše i takové sdělení, které podporuje nejenom obchodní prvek soutěže, ale i aktéra či prvek jiných soutěží založených na vzájemně si konkurujících konceptech (politická soutěž, mezináboženské vztahy apod.).

Zákon tedy staví naroveň všechny sféry, které vytvářejí pole nějaké soutěže, a abstrahuje od toho, zda se jedná o soutěž idejí, politických stran, politiků, náboženských myšlenek, či válčících stran. Pojem obchodní sdělení tak má podle zákona mnohem širší význam a nevztahuje se pouze k obchodu.

Zákaz, formulovaný v ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., zahrnuje všechny formy obchodních sdělení, přestože výskyt některých se zdá být méně pravděpodobný. O „politickém teleshoppingu“ lze uvažovat do značné míry pouze teoreticky, jelikož divák nemůže udělat přímé spotřebitelské rozhodnutí – v tomto případě volební rozhodnutí – u svého televizního přijímače. O politickém teleshoppingu by se nicméně dalo uvažovat, pokud by v rámci obchodního sdělení byly nabízeny formou přímé nabídky produkty, které by nesly propagaci politické strany či hnutí – například prodej stranických triček, stranické literatury, stranických upomínkových předmětů apod. Sponzorování politickou stranou, hnutím či kandidátem je naopak typem obchodního sdělení, které je zcela reálné a jeho výskyt již byl regulačním orgánem ve vysílání v minulosti zaznamenán. V tomto kontextu je třeba zdůraznit, že rozšíření původního zákazu politické reklamy na zákaz politických obchodních sdělení byl velmi rozumný právě s ohledem na fakt, že pokud by se ve vysílání objevil trend sponzorování politickými stranami, pak by při pouhém zákazu politické reklamy neexistoval právní nástroj, jak tomuto fenoménu čelit. Další formou politického obchodního sdělení by mohlo být umístění produktu. Přestože se tato možnost jeví jako kuriózní a nepravděpodobná, není ji možné vyloučit. Lze si představit, že by se některý z hrdinů dramatických příběhů mohl stát politicky činným a vstoupit do reálné politické strany, která pak bude do děje pořadu zakomponována třeba prostřednictvím prezentace své ochranné známky.

Při úvaze, zda nějaké sdělení ve vysílání lze kvalifikovat jako zakázané politické obchodní sdělení, je třeba mít na paměti, co je předmětem ochrany při zákonném stanovení tohoto zákazu. Předmětem ochrany je volná soutěž politických stran, jak ji definuje čl. 5 Ústavy: „*Politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů.*“ a čl. 22 Listiny: „*Zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.*“ Při hodnocení, zda konkrétní sdělení je, nebo není politické, je vhodné jako základní kritérium posoudit, zda je s to zasáhnout do politické soutěže. Při této analytické činnosti je třeba samozřejmě znát základní parametry politického systému státu. Do politické soutěže zasahuje svým způsobem třeba i zpravodajství, popřípadě třeba publicistické pořady, ale tam je zásah až sekundárním jevem primárního účelu, kterým je informovat

veřejnost. V případě politické reklamy dominuje z hlediska účelu sdělení potřeba přímého zásahu do politické soutěže formou ovlivnění.

Při hledání hranic mezi dovoleným a nedovoleným obsahem a při hledání hranic mezi referencí a propagací je třeba vyjít z funkční a sémiotické analýzy obsahu a zjistit, zda sdělení svým obsahem slouží k informování za účelem vytvoření si vlastního názoru, nebo zda slouží k upevnění nebo posílení nějakého politického názoru, vztahu ke konkrétnímu politikovi, straně či jiné politické entitě.

Zatímco v některých státech, kde zákon hovoří o „politické reklamě“, je nutno spekulovat o tom, zda se tento zákaz vztahuje i na reklamu různých sociálních a nátlakových skupin a na reklamu, která otevírá otázky zvýšeného společenského zájmu, znění ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. svým výčtem jednoznačně vymezuje entity, jejichž reklamy jsou ve vysílání zakázány. Zákaz uplatněný našimi zákonodárci zjevně směřuje k agendě stranickopolitické.

K otázce, zda je politickým obchodním sdělením i obchodní sdělení, které nepropaguje politické ideje, cíle, volební program, ale třeba jen osobnost politika (například jako charakterního člověka, úspěšného podnikatele, ochránce přírody apod.), je třeba konstatovat, že je nepochybné, že politická soutěž v sobě nese pouze prvek konkurenčního vztahu mezi stranami či idejemi, které reprezentují tyto strany, ale rovněž v sobě nese prvek ryze osobní soutěže, tak jak jí předpokládá čl. 21 Listiny ve svých odstavcích 1) a 4). Tento prvek osobní soutěže pak podléhá týmž prvkům regulace jako jakákoliv jiná soutěž. Politická soutěž osobností předpokládá, že ti, kdo se ucházejí o veřejné funkce nebo o politické funkce, do soutěže vstupují nejenom prostřednictvím politických myšlenek, ale i skrze své osobní vlastnosti a voliči je i podle těchto vlastností posuzují.

Jelikož ze zákonného zákazu politických obchodních sdělení neplyne, že by se daný zákaz vztahoval výlučně na obchodní sdělení s „politickým obsahem“, je možné dovozovat, že se vztahuje i na obchodní sdělení politických uskupení a jednotlivců, kteří se budou propagovat i jinými prostředky, než politickými idejemi, cíly a volebním programem. Vytvoření populární image politického subjektu je možné za využití řady nástrojů, které lze jen stěží definičně podchytit. Přestože obchodní sdělení nemusí obsahovat jedinou myšlenku či informaci politického charakteru, stále může jít o politickou reklamu, budou-li její cíle politické – zvolení propagovaného politického uskupení nebo nezávislého kandidáta. Pro odhalení a definování politické reklamy je tak rozhodující sledovaný cíl.

Analytické posouzení obchodního sdělení, u něhož existuje podezření, že je zakázaným politickým obchodním sdělením, se tak vždy musí primárně soustředit na identifikaci sledovaného cíle obchodního sdělení a na jeho adresáty.

Zároveň je třeba mít na paměti, že obchodní sdělení může mít hned několik propagačních plánů. To, že v prvním plánu je nabízen například produkt s politikou nesouvisející, neznamená, že ve druhém či vedlejší plánu nemůže být propagován politik či politická strana. Analogii lze nalézt například u reklam obchodních řetězců či telefonních operátorů, kteří sice primárně propagují svou značku, ale druhotně též například konkrétní zboží v akci nebo přístroje nabízené k tarifům.

Zatímco například propojení propagace telefonního operátora a výrobce komunikačních technologií v jediném obchodním sdělení (např. Vodafone a Nokia) nelze shledat jako problém z hlediska zákona, mohou nastat situace, kdy společná propagace více „produktů“ v rámci jediného obchodního sdělení může být snahou o obejití konkrétního zákonného ustanovení. Ilustrovat to lze na snaze obejít zákonný zákaz reklamní propagace cigaret a tabákových výrobků. Pokud by v reklamě na drahý vůz řidič kouřil, patrně by takové obchodní sdělení neušlo pozornosti regulátora a provozovatel by se jen těžko mohl hájit tím, že nejde o reklamu na cigarety ale na automobil.

Při posuzování obchodního sdělení by vždy měla být zjišťována osoba zadavatele obchodního sdělení. Pro vyhodnocení toho, zda skutečně jde o zakázané obchodní sdělení, ovšem není rozhodující, zda v pozici zadavatele stojí přímo politická strana či hnutí nebo nezávislý kandidát. Zákazu podléhají obchodní sdělení, která jsou zadána politickými uskupeními a kandidáty, ale logicky rovněž taková obchodní sdělení, která propagují politická uskupení a kandidáty, aniž by v pozici zadavatele bylo přímo toto politické uskupení a kandidát. Kdyby totiž zákonný zákaz nepamatoval na tuto alternativu, pak by vysílání mohlo být plně politické reklamy, kterou by zadávaly subjekty s politikou nesouvisející (jednotlivci, obchodní společnosti) a k porušení zákona by nedocházelo. Kontrola dodržování zákazu politických obchodních sdělení se tak musí odvíjet nejen od faktu, zda si nějaké obchodní sdělení do vysílání nezadalo politické uskupení nebo nezávislý kandidát, ale také, zda nějaké obchodní sdělení nepropaguje politické uskupení nebo nezávislého kandidáta, aniž by tento byl zadavatelem. Podstatné je, v čí prospěch bylo obchodní sdělení zadáno, nikoli kým.

Zásadním úkolem vyhodnocení sporného obchodního sdělení je jeho obsahová a sémiotická analýza, jejímž cílem je odhalit a argumentačně doložit, zda obchodní sdělení směřuje k propagaci politické strany, hnutí či politika, zda usiluje o to podpořit nebo vytvořit pozitivní image a kredit některých z těchto politických entit, zvýšit jejich šance ve volbách,

včetně využití prostředků k případné diskreditaci politických soupeřů (negativní pojetí reklamy) nebo jakýmkoli jinými nástroji ovlivnit politické postoje, chování a motivaci občanů/voličů.

MONITORING VYSÍLÁNÍ SE ZAMĚŘENÍM NA ZTVÁRNĚNÍ MENŠIN A SPECIFICKÝCH SKUPIN

V období února až března 2014 byl proveden monitoring zpravodajských a publicistických pořadů, odvysílaných na programech ČT1, ČT24, NOVA a Prima s analytickým cílem vyhodnotit, jakým způsobem provozovatelé vysílání informují o etnických a národnostních menšinách, o příslušnicích náboženských menšin, o osobách se zdravotním postižením, o seniorech, o sexuálních menšinách a v úvahu byla vzata rovněž genderová hlediska. Byly vypracovány tři analýzy, které zahrnují v případě České televize 340 monitorovaných pořadů a v případě Novy a Primy shodně po 68 pořadech.

Z analyzované trojice provozovatelů byla Česká televize jediným, který ve svých pořadech pracoval s širšími kontexty dané problematiky. Informace o menšinách a specifických skupinách byly v případě České televize zpravidla prezentovány citlivě, vyváženě, se snahou nepodléhat stereotypnímu uvažování o té které z nich. Zároveň zde byla patrná snaha u menšin ohrožených stereotypní nálepkou bezmocných lidí odkázaných na pomoc společnosti zdůrazňovat samozřejmost jejich zapojení do běžného pracovního a společenského života, poukazovat na jejich aktivní přístup a oceňovat jejich obecný přínos i konkrétní činy.

Programy Prima a NOVA se dané problematice věnovaly v minimální míře. V případech, kdy k identifikaci některé menšiny nebo specifické skupiny došlo, jednalo se většinou o povrchní, bulvarizující informace, které ve vztahu ke skutečným reáliím dané skupiny obyvatel neměly žádnou výpovědní hodnotu. O osobách se zdravotním postižením bylo často referováno v souvislosti s různými zdravotními pomůckami nebo charitativními akcemi, o seniorech jako o obětech kriminálního chování apod. Nicméně byla patrná rovněž snaha nepodléhat zcela těmto předsudečným modelům a zobrazovat dané menšiny i v jiných souvislostech, aby bylo zřejmé jejich nevyčleňované postavení v množině aktérů zpravodajských příspěvků. Ve vysílání programů Prima i NOVA došlo k drobným projevům určité zautomatizované stereotypizace, jaká je v obecném celospolečenském diskursu obvyklá. Nedošlo však k zjištění takového výskytu předsudečné stereotypizace, aby bylo možno uvažovat o případném porušení zákona o vysílání.

Výrazové prostředky používané ve zpravodajství pro kategorii osob se zdravotním postižením neodpovídaly ani u jednoho z provozovatelů preferencím Národní rady osob se zdravotním postižením, neboť tito lidé nebyli ve vysílání zpravidla definováni jako osoby se zdravotním postižením, ale v drtivé většině případů jako osoby zdravotně postižené, nebo pouze výrazem postižení či handicapovaní. To platí zejména pro programy Prima a NOVA, ale ani ze strany televize veřejné služby nebyla této věci věnována dostatečná pozornost.

Resumé, které shrnuje základní zjištění analýz, je zveřejněno na webu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání: http://www.rrtv.cz/cz/files/monitoring/2014_Monitoring_vysilani_se_zamerenim_na_ztvarnovani_mensin.pdf

MONITORING TELEVIZNÍHO A ROZHLASOVÉHO VYSÍLÁNÍ PŘED PARLAMENTNÍMI VOLBAMI 2013

Objektivita a vyváženost informování v období před volbami je nezbytnou podmínkou férové politické soutěže, proto monitoring rozhlasového a televizního vysílání v předvolebním období patří k hlavním úkolům Rady. Metodologie předvolebního monitoringu je zpravidla připravována několik měsíců před začátkem volební kampaně.

Na parlamentní volby na podzim 2013 jako na volby předčasné se Rada a potažmo Úřad Rady nemohly standardně připravit. Rada musela v časové tísní rozhodnout, jakým způsobem bude monitoring vysílání proveden. Jelikož interní kapacity Úřadu byly z velké části vyčerpány již dříve zadanými úkoly, bylo rozhodnuto, že monitoring bude z větší části zpracováván externě.

Předvolební monitoring zahrnuje analytické vyhodnocení stovek hodin audiovizuálních záznamů zpravodajských, diskusních a publicistických pořadů za období několika týdnů, a to jak na programech obou veřejnoprávních provozovatelů, České televize a Českého rozhlasu, tak na nejvýznamnějších celoplošných komerčních rozhlasových a televizních programech (FREKVENCE 1, RÁDIO IMPULS, NOVA, Prima, Televize Barrandov) a rovněž na výtípaných programech místního a regionálního charakteru.

Jelikož zpracování takového objemu záznamů je nereálné jediným subjektem tak, aby výsledky analýz byly známy v únosném časovém horizontu, tedy v takovém časovém odstupu od konání voleb, aby neztrácely svou aktuálnost a celospolečenský význam, rozhodla Rada rozložit předvolební monitoring do několika částí.

První, nejrozsáhlejší část předvolebního monitoringu, tvořilo vysílání veřejnoprávních provozovatelů, České televize a Českého rozhlasu. Tato část monitoringu byla zpracována agenturou FOCUS – centrem pro sociální a marketingovou analýzu, spol. s r. o., jejíž odbornou záštitou je PhDr. Jaromír Volek, Ph.D. z katedry mediálních studií a žurnalistiky při Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

Druhou část předvolebního monitoringu tvořilo analytické vyhodnocení vysílání celoplošných komerčních rozhlasových a televizních programů (FREKVENCE 1, RÁDIO IMPULS, NOVA, Prima a Televize Barrandov). Toto zadání bylo zpracováno dílem agenturou Media Tenor, jejíž výstupy byly zejména kvantitativního charakteru, a rovněž interními analytiky Úřadu, přičemž ti se zaměřili na obsahovou analýzu posuzovaných pořadů.

Třetí část monitoringu pak zahrnovaly analýzy, které se vztahovaly k regionálním televizním programům.

Všechny analytické výstupy Rada projednala v dubnu 2014. Kompletní znění analýz je zveřejněno na webu Rady: <http://www.rrtv.cz/cz/static/prehledy/analyzy-vysilani/index.htm>

Na základě předložené analýzy předvolebního vysílání České televize a Českého rozhlasu, která signalizovala určité nedostatky v rámci pořadu Interview Daniely Drtinové, zadala Rada zpracování následné obsahové analýzy všech vydání tohoto pořadu za období několika týdnů před konáním parlamentních voleb. Tato následná analýza neodhalila žádné pochybení z hlediska zákona.

Na základě analýz celoplošných rozhlasových a televizních programů Rada rozhodla vyzvat některé provozovatele k podání vysvětlení v souvislosti s nejasnostmi, na které analýzy poukázaly. V jednom případě pak Rada rozhodla zahájit správní řízení, a to s provozovatelem CET 21 spol. s r. o. pro možné porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, kterého se mohl dopustit tím, že v pořadu Vaše volba – kdo si zaslouží váš hlas, vysílaném na programu NOVA, došlo ke zvýhodnění politických stran ČSSD, ODS, TOP 09, ANO, KSČM a SPOZ oproti ostatním kandidujícím subjektům, které měly dle předvolebních průzkumů reálnou šanci uspět ve volbách do Poslanecké sněmovny.

Toto správní řízení bylo následně zastaveno, jelikož účastník řízení dosud nebyl Radou upozorněn na typově shodné porušení povinnosti plynoucí z ustanovení § 31 odst. 3 zákona o vysílání. Zároveň ovšem Rada provozovatele CET 21 spol. s r. o. upozornila na porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, kterého se dopustil tím, že v pořadu Vaše volba – kdo si zaslouží váš hlas, vysílaném na programu NOVA v různém vysílacím čase, nejčastěji od 22:25 (22:30, 22:35) hod., v období od 18. září 2013 do 25. října 2013, nevyváženě naložil s výsledným uplatněným klíčem, podle kterého byly k prezentaci v daném pořadu vybrány jednotlivé politické subjekty a který se opíral zejména o výsledky předvolebního průzkumu Stranické preference a volební model v září od CVVM (Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.), když na základě vlastního a neodůvodněného uvážení a nikoliv na základě výsledků tohoto jako klíč sloužícího předvolebního průzkumu poskytl nevyvážený prostor pro prezentaci zástupců jednotlivých politických subjektů, čímž v rozporu se zásadou vyváženosti zejména znevýhodnil konkrétní politické strany oproti ostatním politickým subjektům. Jako konkrétní příklad lze uvést KSČM. Té byl navzdory výsledkům klíčového předvolebního průzkumu poskytnut menší prostor pro prezentaci zástupců než politickým subjektům, které podle nastaveného klíče bylo nezbytné považovat za slabší. Zástupcům KSČM poskytnutý menší prostor pro prezentaci byl naopak srovnatelný s prostorem, který byl poskytnut SPOZ (podle průzkumu nejslabšímu subjektu s předpokládaným dosažením hranice nezbytné pro zvolení zástupců do Poslanecké sněmovny PČR). Stejně tak lze hovořit o zjevném znevýhodnění strany ČSSD, jejímž zástupcům byl poskytnut stejný prostor jako zástupcům ostatních subjektů (ANO, TOP 09 či ODS), byť ty podle výsledků předvolebního průzkumu s ČSSD srovnávat možné nebylo. Toto znevýhodnění ČSSD a naopak zvýhodnění těchto ostatních subjektů lze nejlépe demonstrovat na srovnání s ODS, které byl poskytnut stejný prostor pro dva zástupce jako v případě ČSSD, byť ODS dosahovala výrazně nižších (až méně jak čtvrtinových) výsledků předvolebního průzkumu. Tímto provozovatel porušil povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Provozovatel CET 21 spol. s r. o. byl upozorněn na porušení téhož zákonného ustanovení také potom, co podal Radě vysvětlení, podle jakého klíče bylo vybráno pět politických subjektů (ODS, ČSSD, TOP 09, ANO, SPOZ), které dostaly možnost prezentovat se v rámci speciálních předvolebních zpravodajských příspěvků pořadu Televizní noviny, vysílaného od 19:30 hodin v období od 18. září 2013 do 25. října 2013 na programu NOVA. K porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání došlo odvysíláním těchto předvolebních příspěvků (série Otázky na tělo, Kdo nám bude vládnout a Ceny po volbách), jelikož provozovatelem uplatněný klíč, podle kterého byli do speciálních předvolebních příspěvků zváni zástupci jednotlivých politických subjektů (stran) a který se opíral o výsledky předvolebního průzkumu Stranické preference a volební model v září od CVVM (Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.), byl v rozporu se zásadou vyváženosti, neboť znevýhodňoval konkrétní politickou stranu (KSČM) oproti ostatním

politickým subjektům, neboť jejím zástupcům nebylo umožněno reprezentovat tuto politickou stranu v rámci daných speciálních předvolebních příspěvků, byť kritéria pro toto splněna byla.

Provozovatele Barrandov Televizní Studio a. s. poté, co podal Radě vysvětlení, na základě jakého klíče byli v období od 12. září 2013 do 25. října 2013 zváni představitelé politických uskupení kandidujících ve volbách do PS PČR 2013 do diskusních pořadů Témata týdne, vysílaných pravidelně v sobotu od 12:00, příp. 12:40 hod., a Témata týdne: rozhodněte volby, vysílaných ve čtvrtek v čase od 20:50–22:10 na programu Televize Barrandov, a rovněž vysvětlení, zda pořad Témata týdne byl v uvedeném období koncipován jako předvolební, Rada upozornila na porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, kterého se dopustil odvysíláním pořadu Témata týdne: rozhodněte volby v období od 12. září 2013 do 25. října 2013, jelikož jím uplatněný klíč, podle kterého byli do pořadu zváni zástupci jednotlivých politických subjektů a který se opíral o výsledky předvolebního průzkumu společnosti Médea Research, byl v rozporu se zásadou vyváženosti, neboť provozovatel zval reprezentanty jednotlivých politických subjektů nehledě na výsledky tohoto předvolebního průzkumu, když sám na základě svého uvážení a rozhodnutí vybíral subjekty, které budou v pořadu zastoupeny. Tím provozovatel vlastním počínáním umožnil některým subjektům mediální prezentaci a některým naopak nikoli, což mezi kandidujícími politickými subjekty, respektive mezi jejich příležitostmi vyvolalo nerovnosti. Takovéto počínání nebylo v souladu se zásadou vyváženosti.

Pochybení analytické výstupy odhalily i na některých regionálních televizních programech. Provozovatel ZAK TV s. r. o. byl upozorněn na porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, kterého se dopustil odvysíláním předvolební série vydání pořadu Studio Z ve dnech od 11. září 2013 do 23. října 2013 vždy v rozličném čase na programu Televize ZAK (do 3. října 2013 byl název programu R1 ZAK). Provozovatelem uplatněný klíč, podle kterého byli do pořadu zváni zástupci jednotlivých politických subjektů (stran) a který se opíral o výsledky Sněmovního volebního modelu MEDIAN (červenec– srpen 2013) ze dne 23. srpna 2013, byl v rozporu se zásadou vyváženosti, neboť zvýhodňoval konkrétní politickou stranu (KDU-ČSL) oproti ostatním politickým subjektům, což v důsledku znamenalo nerovné podmínky pro všechny politické subjekty v rámci vysílání daného předvolebního politicko-publicistického pořadu.

Provozovatel Bydžov s. r. o. byl rovněž upozorněn na porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, kterého se dopustil odvysíláním pořadu Východočeské jedničky, respektive v něm obsaženého medailonu kandidáta ve volbách do Poslanecké sněmovny Jana Chvojky, dne 18. října 2013 v 18:10 hodin (a následně v reprízách v období do 24. října 2013 22:15 hodin včetně) na programu V1. Tento pořad, respektive medailon byl odvysílán v rozporu se zásadami objektivit a vyváženosti. Neobjektivita informování spočívala především v prezentaci pozitivních hodnotících tvrzení o kandidátovi ve volbách z pozice redakce bez věcné argumentace, která by opravňovala k takovému hodnocení, jako například, že je „úspěšný mladý právník“, že se mu „podařilo úplně něco úžasného“, neboli že je to jeho zásluha, když byl v minulých volbách zvolen do sněmovny ze spodní pozice na kandidátce, nebo že patřil „mezi neaktivnější poslance v Poslanecké sněmovně“, a dále například v prezentaci subjektivních motivů pro vstup hosta pořadu do politiky formou skutkového tvrzení z redakční pozice, že tím důvodem byla „láska k jeho rodnému městu“. Vyznění, jakého daný medailon byl, a období a počet repríz, v jakém byl odvysílán, znamenaly nejen neobjektivní informování, ale také nevyvážený přístup k politickým subjektům účastnícím se politického soutěžení, neboť daný medailon výraznou a ničím vyváženou pozitivní mediální prezentací konkrétního představitele konkrétního politického subjektu tento politický subjekt oproti ostatním výrazně zvýhodnil.

MONITORING PŘEDVOLEBNÍHO VYSÍLÁNÍ PŘED VOLBAMI DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU 2014

Monitoring vysílání před volbami do Evropského parlamentu se zaměřil na několik vybraných celoplošných rozhlasových a televizních programů.

Kvantitativně-kvalitativní obsahovou analýzu vybraných zpravodajských, publicistických a diskusních pořadů České televize a Českého rozhlasu za období od 23. dubna 2014 do 23. května 2014 zpracovala agentura FOCUS – centrum pro sociální a marketingovou analýzu, spol. s r. o. Analýzy vybraných pořadů, vysílaných ve stejném časovém období, na programech NOVA, Televize Barrandov, Prima, FREKVENCE 1 a Rádio IMPULS, byly zpracovány interně, mediálními analytiky Úřadu Rady.

S výsledky monitoringu se Rada seznámila na svém 21. zasedání dne 19. listopadu 2014. Kompletní znění analýz bylo zveřejněno na webu Rady: <http://www.rrtv.cz/cz/static/prehledy/analyzy-vysilani/index.htm>.

Na základě analýzy vysílání Českého rozhlasu Rada rozhodla požádat provozovatele o podání vysvětlení, jakým způsobem zajišťoval vyváženost prezentace kandidujících subjektů v celku svého předvolebního vysílání, když v případě pořadu Názory a argumenty, vysílaného na programu ČRo Plus v čase od 18:10 hodin v období od 26. dubna 2014 do 18. května 2014, a v předvolebních debatách, vysílaných na programu ČRo Radiožurnál v čase od 17:05 hodin v období od 19. května 2014 do 22. května 2014 (Předvolební speciály Radiožurnálu) nezohledňoval při stanovení stopáže jednotlivých

diskuzí počet jejich hostů. Podané vysvětlení provozovatele bude Radě předloženo na začátku roku 2015, Rada následně rozhodne o dalším postupu ve věci.

O podání vysvětlení v souvislosti s nejasnostmi, na které analýza poukázala, byl požádán také provozovatel FTV Prima, spol. s r. o. Radu zajímalo, na základě jakých hledisek bylo v období před volbami do Evropského parlamentu v pořadu Partie, tj. od 23. dubna 2014 do 23. května 2014, diskutováno pouze s předsedou strany NS-LEV 21 o nadcházejících volbách, konkrétně v díle odvysílaném dne 11. května 2014 v čase od 11:00 hodin na programu Prima, čímž bylo pouze tomuto kandidátovi umožněno prezentovat se v rámci pořadu jakožto subjekt kandidující ve volbách do Evropského parlamentu 2014, což mohlo mít za následek zvýhodnění právě tohoto subjektu před ostatními kandidujícími. Dále Rada požadovala od provozovatele vysvětlení, podle jakého klíče byli zváni konkrétní představitelé politických uskupení kandidujících ve volbách do Evropského parlamentu 2014 do jednotlivých vydání pořadu MINIDUEL vysílaného každý všední den jako příloha pořadu Odpolední zprávy, vysílaných v čase od 17:40 hod., v období od 10. dubna 2014 do 23. května 2014 na programu Prima a co určovalo pořadí, v němž byli v rámci pořadu prezentováni. S vysvětleními provozovatele FTV Prima, spol. s r. o. se Rada seznámí na některém z prvních zasedání roku 2015 a rozhodne o dalším postupu.

O podání vysvětlení byl na základě analytických výstupů požádán také provozovatel Frekvence 1, a. s., který by se měl vyjádřit k tomu, podle jakého klíče byli zváni konkrétní představitelé politických uskupení kandidujících ve volbách do Evropského parlamentu 2014 do jednotlivých vydání pořadu Pressklub, vysílaného každou sobotu a neděli od 17:00 hodin v období od 23. dubna 2014 do 23. května 2014 na programu FREKVENCE 1. Rovněž toto vysvětlení Rada projedná v roce 2015.

MONITORING PŘEDVOLEBNÍHO VYSÍLÁNÍ PŘED VOLBAMI DO ZASTUPITELSTEV MĚST A OBCÍ A DO SENÁTU 2014

Ve dnech 10.–11. října 2014 proběhly v České republice volby do zastupitelstev měst a obcí a rovněž první kolo volby do třetiny Senátu PČR. O týden později, 17.–18. října 2014, se konalo druhé kolo senátní volby.

V souvislosti s konáním voleb Rada zadala vypracování kvantitativně-kvalitativní obsahové analýzy vybraných zpravodajských, publicistických a diskusních pořadů České televize, Českého rozhlasu, programu NOVA, Prima, Televize Barrandov, FREKVENCE 1 a Rádio IMPULS.

Analýzu vysílání obou veřejnoprávních provozovatelů zpracuje agentura FOCUS – centrum pro sociální a marketingovou analýzu, spol. s r. o. Analýzy dalších uvedených programů budou zpracovány interně, mediálními analytiky Úřadu Rady.

Vedle programů celoplošných se kontrolní monitoring zaměří i na televizní provozovatele místního charakteru. Konkrétně byly k analytickému vyhodnocení vybrány programy provozovatelů Město Štětí, Město Město Albrechtice, Město Kralupy nad Vltavou, Město Přibyslav, Obec Bystřice a Obec Šlapanov. Záměrně byly zvoleny televizní programy, jejichž provozovateli jsou samotné obce či města, jelikož u tohoto typu provozovatele lze vysledovat největší riziko možné ztráty informační neutrality a snahy o ovlivnění výsledku voleb v místě, kde je vysílání šířeno.

Výsledky analýzy předvolebního vysílání budou známy až s odstupem několika měsíců, patrně v průběhu druhého čtvrtletí roku 2015. Výsledky monitoringu budou shrnuty ve výroční zprávě za rok 2015.

EZOTERICKÉ A SOUTĚŽNÍ POŘADY

Již ve výroční zprávě Rady za rok 2013 byla značná pozornost věnována audiovizuálním obsahům, které pracovně označujeme jako ezoterické a soutěžní pořady.

Jde zpravidla o teleshoppingové bloky, které prostřednictvím telefonického hovoru za zvýšenou sazbu poskytují buď služby v podobě věsteb a rad jasnovidců, léčitelů apod., nebo umožňují účast ve hře za příslibu možné peněžité výhry. Tyto pořady jsou velmi často předmětem diváckých stížností. Stěžovatelé poukazují na záměrné prodlužování telefonního hovoru s cílem co nejvyššího zisku, na netransparentní průběh soutěží, na zavádějící „věstby“, jejichž cílem je donutit diváka k opětovnému volání či k využití jiných placených služeb esoterika apod.

Rada v průběhu celého roku 2014 věnovala zvýšenou pozornost monitoringu těchto pořadů na všech programech, které ve svém vysílání podobné formáty nabízejí, a rovněž možnostem postihu nekalého jednání provozovatelů těchto pořadů. Výsledkem monitoringu bylo zahájení několika správních řízení, zpravidla v souvislosti s odhalením nekalých obchodních praktik. Rada v určitých případech rovněž vyjádřila přesvědčení, že odvysíláním tohoto typu pořadů mohlo dojít ke spáchání trestného činu podvodu, proto přistoupila k podání trestního oznámení. Problematické soutěžních a věšteckých pořadů byl v září 2014 věnován i samostatný panel v rámci konference Mediální reflexe.

Téma věšteckých a soutěžních pořadů bylo i předmětem dvoudenního jednání mezi Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a slovenskou Radou pro vysielanie a retransmisiu. Výsledkem tohoto jednání bylo vydání společné tiskové zprávy, jejímž cílem bylo varovat veřejnost před tímto typem pořadů.

Patrně nejzávažnějším zjištěním, které monitoring těchto typů pořadů přinesl, bylo porušení ustanovení § 48 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání, které provozovatelům vysílání zakazuje zařazovat do vysílání obchodní sdělení, která podporují chování ohrožující zdraví. Tohoto jednání se dopustil provozovatel TV CZ s. r. o. odvysíláním teleshoppingového bloku EZO.TV dne 19. července 2014 od 19:00 hod. na programu ACTIVE TV, v němž byla předkládána tvrzení o zdravotním stavu volajících jako fakta, čímž bylo podporováno chování ohrožující zdraví. Někteří diváci si totiž zjištění a rady protagonistky (věštkyně) mohli vyložit jako náhradu lékařské péče a zanedbat tak prevenci či léčbu třeba i závažných onemocnění. Provozovateli za toto pochybení bylo uloženo upozornění na porušení zákona.

Jelikož obdobné jednání ze strany provozovatele zaznamenal monitoring programu ACTIVE TV rovněž ve vysílání dne 9. listopadu 2014, bylo s provozovatelem zahájeno správní řízení, které bude ukončeno v průběhu roku 2015.

Upozornění na porušení zákona za stejný delikt, tedy za vysílání obchodního sdělení, které podporuje chování ohrožující zdraví, bylo uloženo také provozovateli TipTV broadcast s. r. o. Současně bylo zahájeno správní řízení se zadavatelem teleshoppingu Vědmy radí, společností TipTV marketing services s. r. o., pro možné porušení § 2 odst. 3 zákona o reklamě, čehož se mohl dopustit tím, že uvedený teleshopping mohl být v rozporu s dobrými mravy, neboť využíval motivu strachu volající divačky. Moderátorka v pořadu diagnostikovala vážnou nemoc osoby blízké volající. Po sdělení závažné domnělé diagnózy moderátorka volající slíbila pomoc a vyzývala ji, aby ji opět kontaktovala. Lze předpokládat, že na základě velmi závažného sdělení o zdravotním stavu přítele byla volající vystrašena. Na základě strachu a obavy o zdraví svého přítele nemusela být volající schopna rozlišit zistnost chování moderátorky a mohla akceptovat její výzvu k opakovanému kontaktování za další úplatu, čímž se volající příjem služby mohl výrazně prodražit. Volající ochromena sdělenou informací a vedena touhou pomoci a zanedbat nic v péči o svého přítele mohla opominout skutečnost, že využívá komerčních teleshoppingových služeb a ne odborné léčebné pomoci. Moderátorka tímto způsobem zdatelně ovlivnila chování volající jako spotřebitele tak, aby využívala jejich komerčních služeb i nadále. V případě, že správní řízení potvrdí toto podezření, bude zadavateli teleshoppingu uložena finanční sankce.

KONTROLA JAZYKOVÝCH MUTACÍ TELEVIZNÍCH PROGRAMŮ

V České republice je licencována řada televizních programů, které jsou vysílány do různých částí světa, mnohé z nich v několika jazykových mutacích. V roce 2014 se Rada rozhodla soustředit na monitoring jednotlivých jazykových mutací programů, aby zjistila, zda se jednotlivé mutace liší skutečně jen jazykovou úpravou, či zda fakticky nejsou provozovateli vytvářeny odlišné variace programu, lišící se zařazenými pořady či obchodními sděleními.

Rada ve spolupráci s kolegy z regulačních orgánů v zemích sdružených v rámci CERF získala pro účely komparace záznamy vybraných televizních programů ze stejného časového období. Následně proběhl monitoring a obsahové srovnání získaných záznamů.

Komparaci byl podroben program CINEMAX provozovatele HBO Europe s. r. o. a program VH 1 European provozovatele MTV NETWORKS s. r. o. Monitoring programu CINEMAX potvrdil totožnost obsahu komparovaných záznamů. Monitoringem a srovnáním záznamů programu VH 1 European bylo zjištěno, že na rumunském území byl program šířen s odlišnými obchodními sděleními.

Tato namátková kontrola, která byla s ohledem na nezbytné zapojení několika evropských regulátorů organizačně značně náročná, přinesla řadu významných zjištění. Kromě samotných výsledků analýzy například odhalila, že je mnohdy nesnadné i pro dozorový orgán odlišit původ vysílaného programu a řádně identifikovat konkrétní licencovaný program. Slovinský regulátor totiž na žádost Rady o poskytnutí záznamu programu VH 1 European zaznamenal a zaslal program sice téhož názvu, ale šířený jiným provozovatelem, licencovaným mimo Českou republiku.

Kontrola programů, které jsou na základě české licence vysílány v jiných evropských státech či dokonce mimo Evropu, je značně složitá. Provozovatel sice má povinnost uchovávat a poskytovat záznam svého programu Radě, ale pokud Rada nemá možnost ověřit jeho autentičnost porovnáním vlastního záznamu a zejména nemá účinné mechanismy, které by umožnily ověřit, že se provozovatel nedopouští vytváření jakýchkoli národních variant jediného licencovaného programu, resp. zda fakticky na základě jedné licence nevysílá několik různých programů, není kontrola těchto programů adekvátní.

Pro vytvoření celkového obrazu fenoménu vysílání na základě licencí z České republiky do zahraničí uvedme informaci, že mezi licencemi opravňujícími k šíření televizního programu do zahraničí, jsou i takové, které mají desítky cílových zemí, v ojedinělých případech i více než 100.

Nemožnost přiměřené kontroly licencovaných programů, které jsou z České republiky vysílány do zahraničí, je krizovým momentem v plnění dozorových povinností Rady. Na tento problém byl v dubnu 2014 upozorněn Volební výbor PSP ČR.

STUDIE DĚTSKÝ KONZUMERISMUS A JEHO PODPORA V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ URČENÉM DĚTSKÉMU DIVÁKOVI

Rada se dlouhodobě zabývá problematikou konzumerismu u dětí. Zaměřuje se zejména na fenomén systematického vychovávání dětí ke konzumerismu prostřednictvím reklamy a dalších forem obchodních sdělení, který považuje za závažný celospolečenský problém.

V průběhu roku 2014 autorky Mgr. Alice Junková a doc. Blandína Šramová pro Radu zpracovaly studii zaměřenou na problematiku konzumních apelů, které s výchovou ke konzumerismu velmi úzce souvisejí.

Studie v obecné rovině vysvětluje pojem konzumních apelů a rovněž poskytuje závěry výzkumu, který sledoval konkrétní výskytu konzumních apelů zaměřených na dětské publikum ve vysílání programů ČT:D, Televize Barrandov a televize SMÍCHOV. Konkrétně studie vychází z monitoringu těchto programů ve dnech 4.–8. listopadu 2013 vždy od 18:00 do 20:00 hodin. Ve všech případech se monitoring zaměřil na úseky vysílání určené dětským divákům.

Studie konkrétně vyhodnocuje četnost obchodních sdělení, nejčastěji používané konzumní apely a využívání konzumních apelů v závislosti na pohlaví dítěte.

Prostřednictvím konzumních apelů si zadavatelé reklamy systematicky již od narození vychovávají svého konzumenta, jemuž vštěpují falešné hodnoty a představy. Kvůli nekritickému přijímání mediálních obsahů a pod stálým tlakem reklamy za pomoci konzumních apelů jsou děti denně přesvědčovány a upevňovány v názorech, že jejich štěstí závisí na vlastnictví. Takto vzniklé materialistické postoje jsou však spojeny s širokou škálou negativních důsledků, které ovlivňují život nové generace.

Předmětná studie je k dispozici na webových stránkách Rady:

http://www.rrtv.cz/cz/files/monitoring/studie_detsky_konzumerismus_a_jeho_podpora_v_televiznim_vysilani.pdf

PŘEDVOLEBNÍ VYSÍLÁNÍ V RÁMCI AVMSnV

V roce 2014 byl zaměřen monitoring obsahu evidovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání ve vztahu ke komunálním a senátním volbám, a to zejména s ohledem na fakt, že většina evidovaných služeb jsou zpravodajského charakteru se zaměřením na místní či regionální zpravodajství.

Zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání nijak neupravuje problematiku objektivitu a vyváženosti. Nelineární služby, které nejsou odvozeny od televizního vysílání, tak ve zpracování pořadů vztahujících se k volební či obecně politické tematice nespouští regulace, a snadněji se tedy mohou stát např. i platformou pro propagaci určitého politického uskupení, názorového proudu apod.

Podstatným faktem dále je, že řada evidovaných subjektů je současně držitelem licence k provozování televizního vysílání. Umístování odvysílaného audiovizuálního obsahu na web v rámci audiovizuální mediální služby na vyžádání násobí šanci, že bude cílovou skupinou zachycen. Pokud by bylo odvysíláno sdělení, které lze vyhodnotit, nicméně nelze regulovat z důvodu absence legislativní normy upravující obsah vysílání k lineárním službám, jako nevyvážené či neobjektivní, mělo by v takovém případě vliv na mnohem širší okruh osob, než dokládají údaje o sledovanosti.

Zmapování služeb z hlediska dodržování zásad objektivitu a vyváženosti v předvolebním období tak může přinést nové poznatky o tom, jak s touto tematikou poskytovatelé nakládají. Zároveň pak mohou být odhaleny problematické momenty, které se sledovaných subjektů týkají jakožto provozovatelů vysílání.

DODRŽOVÁNÍ VYVÁŽENÉ NABÍDKY PROVOZOVATELI ZE ZÁKONA V ROCE 2013

Ustanovení § 31 odst. 4 zákona o vysílání ukládá provozovatelům vysílání ze zákona, České televizi a Českému rozhlasu, povinnost sestavovat programovou skladbu tak, aby ve svém vysílání poskytovali vyváženou nabídku pro všechny

obyvatele se zřetelem na jejich věk, pohlaví, barvu pleti, víru, náboženství, politické či jiné smýšlení, národnostní, etnický nebo sociální původ a příslušnost k menšině.

Jelikož souhrnné údaje, na jejichž základě lze vyhodnotit naplňování uvedené zákonné povinnosti, jsou samotnými provozovateli shromažďovány a vyhodnocovány až po skončení kalendářního roku, získává Rada data se zpožděním. Z toho důvodu je informace o naplňování uvedené povinnosti v roce 2013 zařazena až v této zprávě, která se věnuje roku 2014. Údaje za rok 2014 pak budou vyhodnoceny až v průběhu roku 2015.

Česká televize

Česká televize na výzvu Rady k poskytnutí podkladů, jež by dokládaly, jakým způsobem Česká televize v roce 2013 naplňovala povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení § 31 odst. 4 zákona o vysílání, poskytla materiál nazvaný „Naplňování zákonných požadavků na vyváženost programové nabídky ČT“.

Materiál obsahuje zejména data, která vyhodnocují vyváženost programové nabídky ČT podle zásahu sociodemografických skupin, vyváženost podle vnímání nabídky ČT vzhledem k menšinám, podle diváckého očekávání a rovněž ve světle proporcionality prezentace politických názorů.

V úvodním textu je konstatováno, že zatímco posouzení vyvážené programové nabídky vůči základním sociodemografickým skupinám – tedy podle pohlaví, věku a sociálního postavení – nepřináší významnější výzkumné problémy, měření postojů skupin definovaných se zřetelem na jejich náboženství, národnostní či etnický původ a příslušnost k menšině je obtížné. Přímé měření není často možné pro jejich malou četnost nebo i proto, že se tito diváci ke své etnické příslušnosti veřejně nehlásí.

Materiál uvádí, že vyváženost programové nabídky ČT vůči různým skupinám je posuzována z těchto pohledů:

- A) Míry zásahu různých skupin vysíláním ČT (zdroj: Mediaresearch).
- B) Vnímání programové nabídky ČT vzhledem k menšinám – jak celou diváckou obcí, tak i vzhledem k náboženskému a etnickému aspektu (zdroj: Tracking ČT).
- C) Naplnění diváckého očekávání – je posuzováno podle míry uspokojení osobního vkusu a zájmů vysíláním ČT z pohledu (zdroj: Tracking ČT):
  - základních sociodemografických skupin;
  - různých diváckých skupin definovaných podle jejich odlišného obecného očekávání od TV vysílání;
  - různých diváckých skupin definovaných podle jejich odlišné osobní preference jednotlivých žánrů;
  - různých diváckých skupin definovaných podle jejich odlišné osobní preference žánrů, které ve veřejnoprávním vysílání ČT očekávají.

Přestože materiál poskytl řadu zásadních informací, neumožnil seznámit se s výzkumem či analýzou, která by zkoumala divácká očekávání a potřeby specifických diváckých skupin, jakými jsou příslušníci konkrétních etnik a národností, věřící jednotlivých církví či příslušníků sexuálních menšin. Materiál pouze zdůraznil, že pořady pro minority a náboženské pořady jsou preferovaným žánrem pro relativně malou skupinu diváků.

V tomto kontextu je ovšem třeba zdůraznit, že hlavním cílem televize veřejné služby ve vztahu k menšinovému divákovi, ale vlastně k divákovi obecně, nemůže být vyčlenění skupin obyvatelstva podle barvy pleti, vyznání, sexuální orientace či zdravotního postižení do izolovaných škatulek pro ně určených pořadů, v nichž často paradoxně dochází ke zdůraznění jejich odlišnosti a kde bývá prezentováno jako velký úspěch každé začlenění této „abnormality“ do „normálního“ života. Cílem by naopak mělo být přirozené zobrazování minority tak, aby bylo zřejmé, že jejich neizolovaný pohyb uvnitř většiny ve všech sférách života je věcí přirozenou, normální a neoddělitelnou. Takové poznání může být někdy pro většinového diváka nekomfortní, může jím být vytržen z jistot svého očekávání, ze svých stereotypních náhledů na svět, dlouhodobě inhalovaných ze všech možných mediálních výstupů. Přirozená integrace příslušníků menšiny do vysílání může být v neposlední řadě divácky nekomfortní i z hlediska formy pořadů – může být obtížnější sledovat řečnický projev diváka se sluchovým postižením, může trvat déle, než moderátor na vozíku vystřídá ve studiu moderátora chodícího, může být nezvyklé slyšet minoritní, často z hlediska většiny provokativní názory – ale to vše reálně patří do našeho světa.

Rada se seznámila s materiálem, který byl provozovatelem poskytnut, a rozhodla požádat jej o jeho doplnění o analýzu zpravodajství a publicistiky ČT za rok 2013 společnosti Media Tenor, která vyhodnocovala vyváženost prezentace politických názorů podle jejich zařazení na levo-pravé škále.

Tento doplňující materiál provozovatel poskytl a Rada se s ním seznámila na svém 13. zasedání. Na tomtéž zasedání pak přijala usnesení ve znění: „*Rada bere na vědomí podklady zasláné provozovatelem Česká televize, které dokládají naplňování § 31 odst. 4 zákona č. 231/2001 Sb. ze strany tohoto provozovatele.*“

Český rozhlas

Český rozhlas vzhledem k množství pořadů a programů má vzhledem k prokazování naplňování požadavků zákona poněkud jednodušší úlohu. Materiál, jenž byl provozovatelem poskytnut, ve své první části vykazuje přehled všech možných pořadů, které cílí na nejrůznější skupiny obyvatel, včetně menšin všeho druhu. Druhá část obsahuje grafy zobrazující srovnání struktury posluchačů rozhlasu jednak s populací celé ČR, jednak s populací jednotlivých regionů. Výčet první části je rozdělen do kapitol:

- Zpravodajské pořady včetně dopravního zpravodajství
- Publicistické a dokumentární pořady
- Pořady náboženské a se zaměřením na etiku
- Kulturní, umělecké a dramatické pořady
- Pořady zaměřené na etnický nebo národnostní původ
- Pořady se sociální problematikou
- Hudební pořady
- Sportovní pořady
- Zábavní pořady
- Pořady pro děti a mládež

Přehled vykazuje stovky různých pořadů, včetně pravidelného vysílání slovenského, romského, polského a německého. Grafy dokládají široký záběr vysílání Českého rozhlasu do nejrozličnějších cílových skupin.

Nicméně i v materiálu Českého rozhlasu abscentuje informace o případné větší interakci s příslušníky různých typů menšin a možné větší reflexi jejich konkrétních názorů a potřeb ve vysílání rozhlasu. Obsažný je naopak výčet nejrůznějších aktivit, kterými rozhlas ve vysílání připomíná důležité a zajímavé události a výročí.

Na základě obsáhlého materiálu, který byl Českým rozhlasem poskytnut, je možné konstatovat, že jeho vysílání je v tomto směru poměrně koncepční a ve směřování k zákonem jmenovaným menšinám i komplexní.

Obecně vzato, stejně jako u České televize i u Českého rozhlasu se jeví přístup k menšinám poněkud protektorským a nevykazuje znaky hlubšího a trvalejšího zapojení příslušníků samotných menšin. Zajímavou výjimkou je informace o zřízení kurzu pro romské redaktory, kteří se podílejí na romském vysílání.

Po seznámení s materiálem Rada rozhodla i od Českého rozhlasu vyžádat doplnění, a to o informace, zda existuje relevantními výzkumy podložené povědomí o tom, jak jsou posluchači spokojeni s politickou vyvážeností rozhlasu a zda existuje výzkum, mapující spokojenost příslušníků menšin s vysíláním pro ně určeným.

K otázce ohledně výzkumu spokojenosti posluchačů s politickou vyvážeností zpravodajství a publicistiky odkázal Český rozhlas na své evaluační výzkumy, které potvrzují stabilně vysokou důvěryhodnost ČRo.

K otázce ohledně případného výzkumu mapujícího spokojenost příslušníků menšin s vysíláním pro ně určeným byla zaslána informace, že speciální výzkum takového druhu v posledních letech nebyl realizován vzhledem k jeho nákladnosti a nízké efektivitě. Z evaluace 2013 plyne, že konkrétně programy pro národnostní menšiny jsou ze strany posluchačů nejhůře hodnoceny. Z podrobného studia výzkumu však plyne, že se jedná o odraz celkové nespokojenosti většinové společnosti s tím, že takové pořady pro menšiny jsou vůbec zařazovány. Ti, kdo pokládají takové pořady za potřebné, je hodnotí mnohem pozitivněji.

Rada po seznámení s uvedenými materiály přijala usnesení ve znění: „*Rada bere na vědomí podklady zasláné provozovatelem Český rozhlas, které dokládají naplňování § 31 odst. 4 zákona č. 231/2001 Sb. ze strany tohoto provozovatele.*“

STÍŽNOSTI DIVÁKŮ A POSLUCHAČŮ

Rada na každém svém zasedání projednává stížnosti diváků a posluchačů. Stejně jako v předchozích letech i v roce 2014 velký podíl měly stížnosti, které nepatří do pravomoci Rady. Opakovaly se stížnosti na údajnou neobjektivitu

a nevyváženost či možné ohrožení dětí a mladistvých apod. Rovněž se však objevilo několik velkých tematických okruhů stížností, které byly zcela nové, neboť se týkaly referování o aktuálních událostech či zcela nových fenoménech.

Pokud jde o stížnosti, které se v posledních letech opakují, stále platí, že pokud jde o vztah k Radě, mají diváci a posluchači mnohdy zcela nereálná očekávání. Rada divákům opakovaně vysvětluje, že není a nemůže být orgánem, který by předem schvaloval podobu vysílání. Takové počínání by bylo cenzurou, která je nepřipustná.

Rada také nevykonává dohled nad provozovateli vysílání nad rámec povinností, jež jí stanovuje zákon o vysílání. Provozovatel má právo vysílat programy svobodně a nezávisle a do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a v jeho mezích.

Rada provádí zpětně monitoring vysílání, a to jak na základě interního systému kontroly vysílání (všech typů vysílání), tak na základě konkrétních diváckých stížností. Podrobně je metodika monitoringu popsána ve výročních zprávách Rady, které jsou v plném znění dostupné na webu Rady www.rrtv.cz.

Rada rovněž na svých webových stránkách v sekci „Otázky a odpovědi“ poskytuje vysvětlení v případě nejčastějších témat, jež jsou předmětem stížností, viz: <http://www.rrtv.cz/cz/static/o-rade/otazky-a-odpovedi/index.htm>. Přesto se velká část dopisů týká právě těchto témat. Opět se např. objevovaly stížnosti na nespisovnou češtinu a celkově neprofesionální řečový projev moderátorů.

Televizní vysílání

V televizním vysílání se stejně jako v roce 2012 a 2013 opakovaly i stížnosti na sponzorské vzkazy na prostředky pro zkvalitnění erekce, zejména přípravků Clavin, ale i Arginmax, a to v souvislosti s možným ohrožením mravního vývoje dětí a mladistvých. Zákon ovšem reklamu na přípravky na podporu erekce nezakazuje a stejně tak nezakazuje sponzorské vzkazy obsahující tyto produkty. Aby bylo možné zasáhnout, musel by být obsah konkrétní reklamy či sponzorského vzkazu v rozporu s některým zákonným ustanovením.

Rada dále obdržela i v roce 2014 vysoký počet stížností na přílišnou hlasitost reklamních bloků oproti ostatnímu vysílání, což je problematika, která od 1. června 2013 spadá do kompetence Rady. Diváci ve svých podáních vycházejí z předpokladu, že veškeré televizní vysílání by mělo mít stejnou úroveň hlasitosti. Zákon však pamatuje pouze na hlasitost reklamy a dalších obchodních sdělení. V důsledku tak v některých případech může přetrvávat pocit diváka, že reklama je ve vysílání příliš hlasitá, a to zejména tehdy, kdy je reklama vložena do pořadu, který je vysílán tišeji.

Další stížnosti se i tentokrát týkaly nedodržování vysílacích časů, k čemuž mělo docházet zejména na programech komerčních provozovatelů. Zákon o vysílání však takovéto časové odchylky nijak nepostihuje.

Diváci se také – stejně jako v roce 2012 a 2013 – průběžně tázali na vysvětlení nynějšího vysílání reklamy/sponzorských vzkazů na programech České televize (po novele zákona), neboť nerozlišovali mezi reklamou, která je na programech ČT1 a ČT24 zakázána, a vysíláním informace o sponzorování pořadu nebo programu, což zákon nadále umožňuje. Je nicméně pochopitelné, že běžný divák nemusí rozlišovat rozdíl mezi reklamním obsahem a sponzorským vzkazem. Některá označení sponzora svou stopází, dynamickým ztvárněním a obsahem detailně informujícím o charakteru a vlastnostech produktů a služeb sponzora skutečně značně připomínají reklamu. Minimální rozeznatelnost mezi obsahem reklamy a sponzorským vzkazem je nicméně trendem, který byl aprobován soudy, a nelze jej ze strany Rady ovlivnit. Tato problematika minimální rozeznatelnosti se navíc netýká jen České televize, ale většiny provozovatelů vysílání. Rada o tomto jevu informovala Volební výbor PSP ČR.

Pokud jde o stížnosti na jevy, které pod pravomoc Rady patří, stále se opakují stížnosti na údajnou neobjektivitu či nevyváženost nějakého pořadu či reportáže a na pořady, které byly údajně nevhodné pro děti, a to pro obsah násilných či erotických scén. Naprostou většinou bylo ovšem monitoringem zjištěno, že se o porušení zákona nejednalo.

V souvislosti se stížnostmi na pořady, které byly údajně nevhodné dětem, Rada divákům doporučuje web Děti a média, viz <http://www.detiamedia.cz/>, projekt vzniklý pod záštitou Rady, který slouží jako platforma pro prezentaci a výměnu odborných názorů a zároveň si klade za cíl nabídnout pomoc a informace rodičům, kteří chtějí eliminovat rizika negativního působení médií na děti. Na těchto stránkách je možné se seznámit i s konkrétními případy, v nichž Rada uložila sankci za možné ohrožení dětských diváků.

K poměrně častým stížnostem patřily i v roce 2014 stížnosti na údajně klamavou reklamu a dle slov diváků „skrytou reklamu“, čímž většinou mají na mysli umístění produktu, tzv. product placement (PP). Jednalo se např. o propagaci některých obchodních řetězců v televizních seriálech. Umístění produktu jako takové je ovšem zákonem povoleno.

Divákům opět vadily i vulgarismy, na které velmi často upozorňovali (Rada ovšem může v případě vulgarismů pouze vydat upozornění na porušení zákona, nikoliv uložit finanční sankci).

Opět se objevovaly stížnosti na ezoterické pořady, které jsou zvláštním fenoménem televizních obrazovek. Jednou z nejčastějších stížností diváků je dlouhé čekání na přepojení do studia, které má za následek vysoké účty za telefon. Tato skutečnost se netýká pouze ezoterických pořadů, ale prakticky všech, u nichž je přítomna interaktivní telefonická složka. Rada nemá možnost, aby odhalila přesné mechanismy fungování interaktivní složky těchto pořadů, a zároveň nemůže posuzovat jejich korektnost. Na podnět Rady se touto metodou na konci roku 2011 zabývala Policie České republiky, která konstatovala, že nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

Druhý typ nejčastějších stížností se týká samotného obsahu pořadu, kdy si diváci stěžují, že informace a rady uvedené věstci jsou šarlatánské, nevědecké, lživé apod. Rada těmto stěžovatelům sděluje, že hodnocení těchto pořadů je ovlivněno osobním založením a vkusem diváka. Co se týče postihování těchto pořadů z pohledu zákona o vysílání, resp. zákona o regulaci reklamy, jsou možnosti značně omezené. Těžiště odpovědnosti tedy leží primárně na samotných divácích.

Podobným problémem jsou i interaktivní soutěžní pořady. Stejně jako v případě ezoterickým pořadů i v tomto případě se stížnosti týkají jak obsahu, tak samotného přepojování do studia. Jak již bylo konstatováno výše, odhalení přesného mechanismu fungování interaktivní složky těchto pořadů není v možnostech Rady. Pokud jde o obsah těchto pořadů, v diváckých soutěžích byly zaznamenány nepravdivé údaje – vyhlášená řešení zadání byla zjevně nesprávná. V těchto případech Rada podnikla příslušné kroky v rámci své pravomoci, mezi něž patří vyžádání si vysvětlení od provozovatele a zahájení správního řízení z moci úřední. Rada rovněž postupovala v součinnosti s dalšími orgány státní správy, jako je Ministerstvo financí ČR, odbor Státního dozoru nad sázkovými hrami a loterieriemi nebo Finanční úřad, který již na základě podkladů poskytnutých Radou zahájil společností TV CZ s. r. o., vysílající program ACTIVE TV, správní řízení. Rada rovněž podala trestní oznámení pro okolnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin podvodu podle trestního zákoníku, avšak policie Radu i v tomto případě vyrozuměla o tom, že nebylo shledáno podezření ze spáchání žádného trestného činu a věc byla odložena.

Jistým „staronovým“ okruhem stížností byly časté protesty proti přítomnosti slovenského jazyka ve vysílání České televize. Diváci si na slovenštinu stěžovali i v minulých letech, letos však obzvláště důrazně, a to zejména, že pořad Objektív, který je vysílán na programu ČT1, moderuje slovensky hovořící moderátorka. Zákon o vysílání však nestanovuje žádné povinnosti provozovatele vysílání ze zákona pro vysílání pořadů výhradně v českém jazyce.

Velmi výrazným okruhem stížností se v roce 2014 stala anexe Krymu Ruskou federací a celkově krize / válka na Ukrajině, respektive informování o těchto událostech, dle mnohých diváků neobjektivní a nevyvážené. Divákům bylo vysvětlováno, že mediální zpracování událostí takového významu, jaké momentálně probíhají na Ukrajině, je vždy nesmírně složitým úkolem. Přese všechnu snahu médií podávat úplné, vyvážené, nestranné a věcné informace je zřejmé, že média mohou podléhat řadě tlaků zvenčí, které spočívají v cílených dezinformacích a v poskytování zavádějících informací, a to na nejrůznějších úrovních. Záměrné manipulace typu spin doctoring, které mají prostřednictvím médií ovlivňovat veřejné mínění, jsou mnohdy natolik přesvědčivé, že jim podléhají i zkušení profesionálové a nadnárodní média.

O jak divácky citlivou záležitost se jedná, pak dokazuje série stížností na videoklip ze dne 23. září 2014, který byl odvysílán na programu ČT24. Předmětný videoklip bez komentáře zprostředkoval záběry tygrích mláďat s titulkem „tygří mláďata, Krym, Rusko, 22. 9. 2014“. V přibližně dvouminutovém klipu byly divákům zprostředkovány záběry na tygří mláďata a jejich chování. Diváci se však vzhledem k popisku domnívali, že se jedná o proruskou propagandu. Rada rozhodla vyžádat od provozovatele ČESKÁ TELEVIZE podání vysvětlení, z jakého důvodu zařadil v titulku popisujícím videoklip tygrích mláďat informaci, že poloostrov Krym spadá pod Rusko, když (nejen) Česká republika neuznala referendum stvrzující připojení Krymu k Rusku. Provozovatel vysílání uvedl, že „*předmětný příspěvek byl složen ze dvou zdrojových materiálů, jejichž pojitkem bylo téma tygří mláďata. Jeden zdrojový materiál byl natočen na Krymu, druhý v Moskvě. Spojení „Krym, Rusko“ nebyl tedy zeměpisným určením složeným z označení místa a upřesňujícího uvedení státu, ale prostým výčtem zeměpisných lokací, kde dva použité materiály britské agentury Reuters vznikly*“.

Velmi rozsáhlý okruh stížností se týkal informování o prezidentovi ČR Miloši Zemanovi. Škála stížností byla značně široká. Vadilo např. odvysílání záznamu výroků prezidenta Miloše Zemana, které obsahovaly vulgarismy. Rada v tomto případě vydala pět upozornění na porušení zákona o vysílání provozovateli CET 21 spol. s r. o. a jedno provozovateli Česká televize. Další vlna stížností se pak v návaznosti na kritiku prezidentových výroků týkala údajné protizemanovské štvance, přicházely i dopisy „na podporu prezidenta“. Často se spolu s tvrzeními, že ČT zveřejňuje pomluvy prezidenta Zemana, objevovaly i názory, že ČT podněcuje rusofobní propagandu.

Některým divákům pak vadilo, že Česká televize odvysílala rozhovor se členkami skupiny Pussy Riot, konkrétně ve Speciálu pořadu Interview ČT24 ze dne 15. listopadu 2014. Rada konstatovala, že je zcela legitimní, že Česká televize

zařadila do svého vysílání rozhovor s Pussy Riot, samotný rozhovor nebyl veden v provokativním duchu, hosté se drželi témat a ani jejich odpovědi nelze považovat za výstřední, potažmo ohrožující vývoj dětí a mládeže.

Dalším pořadem, který byl kritizován, byl pořad Pečený sněhulák, vysílaný na programu ČT1. Pořad byl diváky označován za vulgární, konkrétně díl, který obsahoval i scénky, které se zaměřovaly na prezidenta M. Zemana právě v souvislosti s vulgárními výrazy, které pronesl během vysílání Hovorů z Lán. Z hlediska zákona o vysílání je podstatné, že se nejedná o zpravodajství či publicistiku, ale o pořad zábavní. V rámci tohoto žánru pak nebývají uplatňovány požadavky objektivnosti a vyváženosti, protože zábavní pořady nejsou určeny k informování veřejnosti o společensky relevantním dění. V zákoně o vysílání tak není žádná opora pro názor, že by provozovatel takový obsah nemohl svobodně vysílat.

V případě tohoto pořadu vadil též nevhodný název pořadu, resp. podtitul „pořad, který má koule“. V tom, že výraz „koule“ je zde myšlen dvojsmyslně, lze souhlasit. Podnázev nepochybně také odkazuje i k idiomu „mít koule“, který je používán v situaci, chce-li někdo vyjádřit, že má něco určitý potenciál. Jen těžko lze však souhlasit s tím, že by daný výraz mohl ohrožovat vývoj dětí a mladistvých.

Vlnu stížností vyvolalo též odvysílání pořadu TGM na programu Prima. Diváci poukazovali na nevhodné spojení názvu pořadu se jménem prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka a danou asociaci považovali za urážlivou. Opět se jedná o pořad zábavního formátu, název vznikl jako slovní hříčka – jde o zkratku Talkshow Geni a Míši. Zákon o vysílání žádným způsobem neupravuje zacházení se symboly, jež se váží k významným historickým osobnostem a dějinným událostem ve smyslu jejich ochrany. Pořad TGM je koncipován jakožto pořad zábavní, užití odkazu na osobu T. G. Masaryka je zjevnou uměleckou nadsázkou, kterou lze v rámci tvůrčí svobody uplatňovat.

Jiným kontroverzním pořadem, který byl cílem stížností, byla „late night show“ s hosty a živými vystoupeními pozvaných kapel a sólistů, Tečka páteční noci, vysílaná v nočních hodinách na programu ČT art. (Jednalo se o vydání pořadu, které bylo odvysíláno koncem prosince 2013, projednáno však bylo na 1. zasedání 2014.) Diváci byli pobouřeni údajnou propagací násilí, drog a zneuctění duchovních hodnot – konkrétně se jednalo o šňupání kokainu z Bible. Lze souhlasit, že výstup Samira Hausera byl jednoznačně kontroverzní pořad, byl však vysílán po 22. hodině, nepředpokládá se tedy, že by jej sledoval dětský divák, který by stylizaci nerozeznal a mohl by vyprávěné zážitky spojené s drogami a naznačení jejich přímého užití chápat jako vzor. U dospělého diváka tohoto pořadu lze předpokládat, že provokaci a nadsázkou rozliší nebo bude považovat chování hostů za výstřední. Rada celou záležitost postoupila Radě České televize, aby se věcí zabývala z hlediska svých kompetencí.

Diváci se ozývali i kvůli odvysílání reportáže o výročí invaze SSSR do Polska v rámci ranního bloku Studio 6 dne 18. září 2014. Diváky zmiňovaný problém spočíval v textu moderátorky: „Polsko si připomnělo 75 let od ruské invaze. Akce, která se odebrala 17. září 1939, zahájila 2. světovou válku v Evropě. Proběhla v souladu s tajnými dodatky k rusko-německému paktu.“ Informace, že invazí Ruska do Polska 17. září 1939 začala 2. světová válka v Evropě, je nepravdivé. Skutečný problém ale představovala dvojnásobná nepravdivá informace o začátku války sovětským napadením Polska. Rada rozhodla zahájit s provozovatelem Česká televize správní řízení, neboť mohlo dojít k porušení jedné ze stěžejních zásad objektivního a vyváženého informování.

Pozornosti diváků se dostalo i odvysílání reportáže Vzpomínka na sovětské vojáky v rámci pořadu Události dne 9. května 2014 na programu ČT1. Zazněla zde informace o tom, že „na příchod sovětských vojáků téměř do svobodné Prahy před 69 lety se vzpomínalo i v české metropoli“, což diváci nepovažovali za faktograficky správné. Na základě historických pramenů však nelze jednoznačně říci, do jaké míry byla Praha „svobodná“ při příjezdu Rudé armády do Prahy. Dodnes se o tomto tématu vedou spory mezi experty i v akademické obci. Z tohoto důvodu Rada rozhodla vyžádat od provozovatele ČESKÁ TELEVIZE podání vysvětlení, z jakých zdrojů bylo čerpáno, když bylo uvedeno, že při příchodu sovětských vojsk byla Praha již téměř svobodná. Z podaného vysvětlení pak vyplynulo, že provozovatel skutečně vycházel z podkladů, které mohl mít za relevantní, respektive z vyjádření a názorů historiků, kteří se danému období a daným událostem věnují.

Celá řada stížností též poukázala na údajnou cenzuru v reportáži o konferenci 25 let svobodného podnikání, odvysílanou v rámci zpravodajské relace Události dne 13. listopadu 2014 na programu ČT1. V reportáži byl zařazen úryvek projevu prezidenta M. Zemana, kde byla vystřížena zmínka o Zdeňku Bakalovi. Rada proto rozhodla vyžádat od provozovatele České televize podání vysvětlení.

Rozhlasové vysílání

Pokud jde o stížnosti na rozhlasové vysílání, na počátku roku doznávaly stížnosti na novou dramaturgii Českého rozhlasu, především na programové změny. V těchto případech Rada nemohla než konstatovat, že dramaturgické záležitosti provozovatelů nespádají do jejich kompetencí, a pisatele s touto skutečností seznámit. Obdobně Rada reagovala i na

podněty týkající se zastoupení anglických písní ve vysílání a jiných stížností na dramaturgický koncept jednotlivých programů.

Posluchači se uplynulém roce hojně pozastavovali nad úrovní zpravodajských a publicistických pořadů. Radu často upozorňovali na prohřešky proti zásadě objektivitě a vyváženosti, tedy proti § 31 odst. 1 a 2 zákona o vysílání. Rada všechny tyto případy podrobila analýze, přičemž několikrát shledala, že zákonné požadavky objektivitě a vyváženosti byly zachovány. Větší množství stížností se týkalo investigativních pořadů na programu Český rozhlas Radiožurnál, ve věci jednoho z nich Rada zahájila správní řízení s provozovatelem. V souvislosti s jiným vydáním těchto pořadů pak provozovatele dvakrát požádala o podání vysvětlení konkrétního aspektu, který zazněl v problematickém úryvku vysílání. V jednom případě Rada provozovatele upozornila na porušení zákona, kterého se dopustil tím, že ve dvou reportážích neposkytl všechny potřebné informace pro svobodné utvoření názoru. Vzhledem k zvýšenému počtu stížností i faktu, že pro prošetření mnohých bodů stížností nemá Rada kompetence, byla o situaci rovněž informována Komise pro etiku při Syndikátu novinářů.

Stížnosti na obchodní sdělení se týkaly široké škály témat. Opakovaně se posluchači domnívali, že obchodní sdělení mělo znaky klamavé reklamy. Obvykle se jednalo o mírné významové posuny zapříčiněné zkratkovitým formátem reklamy, které se neprotivily zákonu. Také žádné z obchodních sdělení, na něž posluchači upozornili kvůli jejich obsahové stránce, podle Rady neporušilo zákonné požadavky kladené na rozhlasové vysílání a obchodní sdělení. Pouze stížnost na spot „Prosím vás, nekašlete na tyto volby,“ který byl odvysílán před volbami do Evropského parlamentu na programu EVROPA 2, Rada shledala jako důvodnou a provozovatele upozornila na porušení zákona, jehož se dopustil tím, že do vysílání zařadil politické obchodní sdělení.

Také v tomto roce se Rada na základě posluchačských podnětů zabývala pořadem Dámský klub na programu FREKVENCE 1 a v případě dílu věnovaného intimnímu životu v těhotenství rozhodla o zahájení správního řízení.

Ostražitosť posluchačů vůči nevhodnému obsahu se projevovala i ve stížnostech na neslušné výrazy ve vysílání. Nejmhutnější vlnu stížností za uplynulý rok vyvolal pořad Hovory z Lán, odvysíláný dne 2. listopadu 2014 na programu Český rozhlas Radiožurnál. V pořadu vysílaném od pěti hodin odpoledne zazněla čtyři různá vulgární slova, z toho jedno, označené samotným mluvčím za překlad, bylo ještě dvakrát zopakováno. Došlo tak k jednoznačnému porušení povinnosti provozovatele nezařazovat do programů pořady, které obsahují vulgarismy a nadávky, kromě uměleckých děl, v nichž je to z hlediska líčeného kontextu nutné; taková díla je však možné vysílat pouze v době od 22:00 do 6:00 druhého dne (§ 32 odst. 1 písm. j) zákona o vysílání). Rada se proto rozhodla upozornit provozovatele Český rozhlas na porušení zákona a požádat jej o vysvětlení, jak zabezpečil, aby ve vysílání nezazněly vulgarismy. Posluchačské stížnosti často Radu v této souvislosti žádaly o zásah do dramaturgie programu, či dokonce médií obecně, což ovšem nespadá do kompetencí Rady. Proto byli stěžovatelé v souvislosti s touto kauzou informováni nejen o jejím průběhu, ale také v hrubých obrysech o pravomocích Rady.

Na závěr lze konstatovat, že proti předchozímu kalendářnímu roku Rada nezaznamenala žádný významný nárůst počtů stížností a podnětů. Témata stížností se ve značné míře opakovala, nová témata pak odrážela zejména aktuální celospolečenská témata roku 2014.

Rok	2010	2011	2012	2013	2014
Stížnosti	126	71	722	715	1043
Dotazy	96	226	339	248	128
Podněty	205	425	528	463	90
Celkem	427	722	1589	1426	1261

LICENCE K ROZHLASOVÉMU VYSÍLÁNÍ PROGRAMU BBC (Č. J. RU/193/98 ZE DNE 24. ÚNORA 1998)

V průběhu roku 2014 Rada vedla několik správních a soudních řízení týkajících se vysílání rozhlasového programu BBC. Konkrétně se jednalo o dořešení převodu obchodního podílu ve společnosti provozovatele BBC Radiocom (Praha) s. r. o. Nejvyšším správním soudem ČR, žádosti o změnu licenčních podmínek programu BBC a dále dvě správní řízení byla vedena z moci úřední pro nedodržování licenčních podmínek:

Převod obchodního podílu ve společnosti BBC Radiocom (Praha) s. r. o.

Rada na konci února 2013 udělila na základě žádosti provozovatele předchozí souhlas k převodu obchodního podílu ve společnosti provozovatele z BRITISH BROADCASTING CORPORATION na Lagardere Activ ČR, a. s. Proti tomuto rozhodnutí podal Český rozhlas žalobu k Městskému soudu v Praze, která byla zamítnuta rozsudkem ze dne 31. července 2013. Následně podal Český rozhlas kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ČR, který ji na konci července 2014 zamítl a definitivně schválil rozhodnutí Rady o převodu obchodního podílu.

Žádosti o změnu licenčních podmínek programu BBC

Provozovatel požádal v březnu 2013 o změnu některých skutečností v žádosti o licenci. Rada s touto žádostí obeznámila další účastníky řízení (neúspěšné žadatele o licenci na kmitočtech, které získal provozovatel BBC Radiocom (Praha) s. r. o. v rámci udělení licence a další dotčené subjekty), učinila úkony ve správním řízení a následně řízení přerušila do doby, než správní soudy rozhodnou o žalobě, resp. kasační stížnosti ve výše uvedeném řízení o převodu obchodního podílu.

Ihned po skončení soudního přezkumu Rada usnesením rozhodla o pokračování řízení. Provozovatel následně dne 3. prosince 2014 vzal svou žádost o souhlas se změnami skutečností uvedenými v žádosti o licenci zpět a Rada proto řízení zastavila.

Dne 15. prosince 2014 podal provozovatel novou žádost o souhlas se změnou názvu programu. A v lednu roku 2015 byla Radě doručena další žádost provozovatele o změnu licenčních podmínek týkající se umožnění vysílání hudby. O těchto žádostech bude Rada rozhodovat v roce 2015.

Správní řízení vedená z moci úřední o uložení pokut za nedodržování licenčních podmínek

Rada prováděla kontrolní monitoringy vysílání programu BBC a zjistila několik porušení zákona, resp. platných licenčních podmínek. Provozovatel tak byl několikrát upozorněn na jejich porušení. Ve dvou případech nedošlo podle mínění Rady k nápravě, a proto zahájila správní řízení z moci úřední o uložení pokuty.

V prvním případě se jednalo o nezařazování bloku Českého rozhlasu do vysílání programu BBC. Na základě monitoringu Rady bylo zjištěno, že provozovatel (již s novým vlastníkem) nezařadil blok Českého rozhlasu do vysílání ze dne 1. března 2013. Rada proto v souladu s § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. upozornila provozovatele na porušení licenčních podmínek a stanovila lhůtu k nápravě. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první takové porušení, nemohla ani jiný postup zvolit. Po uplynutí stanovené lhůty k nápravě a na základě kontrolního monitoringu ze dne 24. března 2013 Rada rozhodla zahájit správní řízení, jehož důvodem je odlišná interpretace licenčních podmínek provozovatele ze strany Rady a ze strany nového vlastníka provozovatele.

Rada po vyhodnocení všech skutečností rozhodla v zákonem stanovené lhůtě (18. března 2014) o uložení sankce (pokuta ve výši 100 000 Kč). Provozovatel podal proti rozhodnutí o pokutě žalobu, kterou Městský soud v Praze jako nedůvodnou zamítl v červenci 2014 a rozhodnutí Rady potvrdil. Následně podal proti tomuto rozsudku provozovatel kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud ČR zamítl rozsudkem doručeným 8. prosince 2014.

Ve druhém případě se jednalo o zařazování hudby do programu BBC, kdy Rada, po opakovaném upozornění na porušení zákona, zahájila správní řízení a rozhodla o uložení pokuty ve výši 100 000 Kč. Podle názoru Rady není v aktuálně platných licenčních podmínkách zmíněna možnost vysílání hudby ani ji nelze dovodit, naopak licenční podmínky svým zněním a celkovým kontextem, včetně souvislosti s ostatními bloky vysílanými v angličtině, kde rovněž nemá být a není vysílána hudba, stanoví povinnost vysílat v blocích od 8 hod. do 11 hod. a od 13 hod. do 16 hod. mluvené slovo bez hudby. Také v tomto případě měl provozovatel odlišné stanovisko, kdy považoval vkládání hudby za prvek zábavy.

V rámci obou zahájených řízení brala Rada v úvahu také související řízení, a to zejména výše zmíněné řízení soudní ve věci převodu obchodního podílu, neboť je třeba vzít v úvahu, že vysílání je od 1. března 2013 fakticky ovlivňované novým vlastníkem a vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti nebylo tehdy ještě ukončeno, existovala zde i hypotetická možnost odlišného názoru Nejvyššího správního soudu. K rozhodnutí o sankci tak Rada nakonec přistoupila v prvním případě s ohledem na blížící se konec zákonné lhůty pro udělení sankce, v druhém případě Rada rozhodla až po doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR, který postavil najisto otázku vlastnictví společnosti BBC Radiocom (Praha) s. r. o.

Závěrem lze tedy shrnout, že je ukončeno řízení (i jeho přezkum) o převodu obchodního podílu ve společnosti BBC Radiocom (Praha) s. r. o. Také ve správním řízení z moci úřední o uložení pokuty, v prvním případě (zařazování bloků dodávaných Českým rozhlasem) správní soudy potvrdily názor Rady, že se jedná o platnou licenční podmínku. Ve

druhém případě, zařazování hudby do programu BBC, Rada vydala rozhodnutí o uložení pokuty. O nových žádostech provozovatele o předchozí souhlas se změnou názvu a licenčních podmínek bude Rada rozhodovat v průběhu roku 2015.

PROBLEMATIKA ZMĚN VE SPOLEČNOSTECH PROVOZOVATELŮ BEZ PŘEDCHOZÍHO SOUHLASU RADY

Rada nadále stejně jako v předchozím roce věnovala v průběhu roku 2014 zvýšenou pozornost sledování změn ve společnostech provozovatelů vysílání, které byly provedeny bez předchozího souhlasu. Takové změny zejména v osobách společníků/vlastníků/akcionářů, jsou nejen porušením zákona o vysílání, ale mohou mít také závažné důsledky v soukromoprávní rovině.

Dle ustanovení § 21 odst. 1 písm. e) zákona o vysílání je provozovatel vysílání s licenci povinen předem požádat Radu o písemný souhlas se změnou výše základního kapitálu, způsobu rozdělení hlasovacích práv, vkladu jednotlivých společníků (včetně obsahové specifikace a finančního ohodnocení nepeněžitých vkladů) nebo členů a výše jejich obchodních podílů, společenské nebo zakladatelské smlouvy, stanov a seznamu společníků nebo akcionářů.

Dále dle ustanovení § 21 odst. 6 a 7 zákona o vysílání provozovatel televizního, resp. rozhlasového vysílání s licenci, který je právnickou osobou, nebo jeho společník může po předchozím souhlasu Rady převádět na třetí osoby podíl ve společnosti provozovatele vysílání s licenci. Rada souhlas neudělí pouze tehdy, pokud by došlo k omezení plurality informací podle § 55 a 56. Osobám, které byly společníky právnické osoby ke dni vydání rozhodnutí o udělení licence, musí být zachován alespoň 66% podíl nebo 66 % hlasovacích práv po dobu 5 roků od udělení licence.

Rada ve druhé polovině roku 2012 přijala doporučení, kterým upozornila na důsledky, které může mít porušování povinností stanovených v ustanovení § 21 zákona o vysílání. Rada v tomto doporučení upozornila zejména na neplatnost změny v osobě společníka provozovatele (tj. převodu obchodního podílu jako právního úkonu) provedeného bez předchozího souhlasu Rady. Rada přitom vycházela z judikatury Nejvyššího soudu, který vyslovil názor, že chybějící předchozí souhlas vyžadovaný zákonem působí neplatnost úkonu, neboť podle ustanovení § 39 občanského zákoníku je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům, neplatný.

V roce 2013 se Rada obrátila na rejstříkové soudy dopisem, ve kterém informovala, že dochází k zápisům změn, které provozovatelé vysílání provedli bez předchozího souhlasu Rady. Upozornila příslušné krajské soudy zejména na skutečnost, že jedná-li se o subjekt, jehož předmětem podnikání je také provozování rozhlasového nebo televizního vysílání, je předpokladem provedení, a tedy i zápisu takové změny, předchozí souhlas ve smyslu § 21 zákona o vysílání.

Rada v roce 2014 v rámci své kontrolní činnosti reflektovala rovněž účinnost nového občanského zákoníku a změny, které s sebou přináší. Jednou z oblastí je také dopad nového soukromoprávního kodexu na posuzování platnosti právního jednání.

Dle starého občanského zákoníku (a následné judikatury) rozpor právního úkonu se zákonem zakládal bez dalšího absolutní neplatnost takového úkonu. § 39 starého občanského zákoníku byl vzhledem ke svému znění jednoznačný. Neplatný byl právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům. S účinností nového občanského zákoníku byl široký koncept neplatnosti starého občanského zákoníku skutečně opuštěn. Nově se za neplatné považuje právní jednání: „*které se přiči dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.*“

Nově tedy jakýkoli rozpor se zákonem nezakládá automaticky neplatnost, ale vyžaduje se, aby závěr o neplatnosti vyžadoval smysl a účel zákona. Dle důvodové zprávy k novému občanskému zákoníku smysl a účel zákona vyžaduje i to, aby ani projevy soukromé vůle nenarušovaly veřejný pořádek; bude-li rozpor s veřejným pořádkem zjevný, povede to k závěru o absolutní neplatnosti právního jednání (za předpokladu, že byl současně porušen i zákon). Tak tedy také provedení změny ve společnosti provozovatele vysílání, zejména ve spojení s porušením omezení daným § 21 odst. 6 či 7 zákona o vysílání je nepochybně porušením zákona a narušením veřejného pořádku.

Dalším případem je porušování obdobné povinnosti provozovateli převzatého vysílání s registrací. Dle ustanovení § 29 zákona o vysílání je provozovatel převzatého vysílání povinen oznámit Radě předem změnu vkladu jednotlivých společníků, výše jejich obchodních podílů a způsob rozdělení hlasovacích práv, seznamu akcionářů nebo společníků. Změna může být provedena poté, co Rada změnu zaregistrovala.

V případě převzatého vysílání s registrací je tedy provozovatel povinen uvedenou změnu předem oznámit. Rada zde nemá možnost, tj. není zde žádný zákonný důvod, změny v přihlášce k registraci nezaregistrovat. Zákon v případě registrací

totiž nestanoví žádná omezení, povinnost je zde tedy ve vztahu ke správnímu orgánu spíše oznamovací/informační. Jak uvádí rovněž komentář k zákonu o vysílání (který u licencí zdůrazňuje neplatnost úkonu bez předchozího souhlasu Rady), v případech, kdy postačuje souhlas následný, způsobuje jeho nedostatek pouze neúčinnost.

VYSOKÝ NÁRŮST POČTU LICENČNÍCH ŘÍZENÍ V ROZHLASOVÉM VYSÍLÁNÍ

Jak již Rada upozorňovala ve Výroční zprávě za rok 2013, vzhledem k judikатурnímu výkladu správních soudů, v případech, kdy dochází přidělením radiových kmitočtů ke vstupu rozhlasového programu na nové území, je nutno vést takřka vždy administrativně a časově náročná licenční řízení oproti dříve hojně užívané možnosti přidělit takový kmitočet v řízení o změně územního rozsahu vysílání.

V roce 2014 se tato skutečnost plně potvrdila. Zatímco v roce 2013 bylo vedeno celkem 31 licenčních řízení, z nichž bylo 15 rozhodnuto a dalších 16 bylo rozhodováno v roce 2014, v roce 2014 došlo k dalšímu vysokému nárůstu, kdy bylo vedeno celkem 54 licenčních řízení, z nichž bylo celkem 49 rozhodnuto a ve zbývajících Rada rozhodne v roce 2015.

Konkrétní podrobnosti obsahuje kapitola E této výroční zprávy, zde je však vhodné zmínit, že do většiny vyhlášených licenčních řízení se přihlásil pouze jeden žadatel a ve zbývajících řízeních, kterých se účastnilo více žadatelů, nebyl až na jednu výjimku ani žádný nový (ještě nevysílající) subjekt. V tomto ohledu se tedy argumentace správních soudů, které upřednostňují licenční řízení oproti změně územního rozsahu vysílání právě s ohledem na možnou účast nových subjektů, v praxi příliš neodrazila.

PROBLEMATIKA UKLÁDÁNÍ POVINNOSTI ŠÍŘIT URČENÝ ROZHLASOVÝ NEBO TELEVIZNÍ PROGRAM A S TÍMTO PROGRAMEM SOUVISEJÍCÍ SLUŽBY (MUST CARRY)

Právní úprava „must carry“, ve smyslu povinnosti určitých subjektů zajistit přenos vysílání jiných subjektů, byla do konce roku 2012 zákonem stanovena v rámci povinností provozovatelů při vytváření nejnižší programové nabídky. Okruh povinně přenášených programů byl přímo určen v textu příslušných zákonných ustanovení a jeho stanovení nebylo ani částečně v kompetenci žádného orgánu. Do okruhu takto povinně šířených programů spadaly kromě programů televize a rozhlasu veřejné služby také komerční celoplošné programy šířené digitálně či na základě kompenzačních licencí. Po ukončení procesu digitalizace došlo k ukončení platnosti kompenzačních licencí a uvolnění digitálního televizního vysílacího trhu. V platnosti zůstala pouze povinnost provozovatelů převzatého vysílání v kabelovém systému umisťovat ve své nejnižší programové nabídce programy provozovatelů vysílání ze zákona podle § 54 zákona o vysílání (tj. programy České televize a Českého rozhlasu).

Nová právní úprava je koncipována tak, že iniciativu při ukládání povinnosti šířit určený program vkládá do rukou Rady, která může stanovit programy určené k povinnému šíření a předložit Českému telekomunikačnímu úřadu závazné stanovisko pro účely vydání rozhodnutí o uložení povinného šíření.

Zákon o vysílání zakotvuje výše uvedenou kompetenci v ustanovení § 5 písm. n) a obsahuje pouze jedno související ustanovení § 54a, který stanoví, že, Rada při zjišťování, zda je dán veřejný zájem či zda veřejný zájem trvá, bere v úvahu zejména zastoupení pořadů ve veřejném zájmu a pořadů vlastní tvorby, multimodální zpřístupnění vysílaných pořadů osobám se zrakovým a sluchovým postižením (zvukový popis obrazu, český znakový jazyk, titulkování s indikací neverbální zvukové složky děje, snadno srozumitelná orientace v nabídce pořadů) a vhodnost programu provozovatele pro vysílání neodkladných oznámení podle § 32 odst. 1 písm. k) zákona o vysílání.

Vzhledem k absenci jakékoli podrobnější právní úpravy celého procesu přezkumu, vydávání stanoviska a následného rozhodnutí o uložení povinnosti, Rada ve spolupráci s Českým telekomunikačním úřadem dne 12. června 2012 „Společný postup RRTV a ČTÚ při výkonu sdílené působnosti“. Uvedený dokument stanoví postup Rady a Českého telekomunikačního úřadu při výkonu sdílené působnosti v oblasti rozhodování o ukládání povinnosti šířit určený rozhlasový nebo televizní program a s tímto programem související služby.

Dle tohoto Společného postupu je možné povinnost šířit určitý program uložit jen v případě, kdy je nutné, aby byl dosažen jasně vymezený cíl obecného zájmu. Uložení povinnosti musí splňovat principy přiměřenosti a transparentnosti a důvody vedoucí k jejímu uložení musí být podrobovány pravidelnému přezkumu ze strany Rady. Společný postup mj. stanoví, že s ohledem na poměrně dynamický vývoj trhu bude přezkum prováděn nejméně jednou za tři roky, případně podle aktuální potřeby.

Ve druhé polovině roku 2014 obdržela Rada podnět k zahájení přezkumu ve věci stanovení programů, které mají být povinně šířeny ve veřejném zájmu. Podnět podala Česká asociace elektronických komunikací, a to zejména z důvodu zhoršení obchodních vztahů mezi provozovateli převzatého vysílání a provozovateli televizního vysílání, jejichž programy byly dle předchozí právní úpravy bezplatně poskytovány k šíření a následně bezplatně zařazovány do nejnižší programové nabídky.

Ze Společného postupu Rady a ČTÚ je zřejmé, že přezkum potřeby uložení povinnosti šířit určité program, resp. určité programy prostřednictvím sítí elektronických komunikací, je velmi náročný a komplexní proces, který zahrnuje předběžné stanovení kritérií, součinnost s ČTÚ a dalšími subjekty včetně samoregulátorů, asociací postižených osob atp. Rada bude posuzovat televizní programy v tom ohledu, z jakých důvodů by svou přítomností v režimu „must carry“ mohly přispět k zachování pluralistického charakteru nabídky televizních programů, co mohou nabídnout divákům natolik významného, aby jeho povinné šíření bylo možné považovat za veřejný zájem. Podkladem k takovému posuzování bude sloužit zejména znalost obsahu programů z úřední činnosti Rady, srovnání s programy, u nichž je povinnost „must carry“ stanovena nyní, dostupnost programů a možnost koncových uživatelů tyto programy za současného stavu přijímat.

Rada o podnětu k provedení přezkumu informovala Český telekomunikační úřad a koncem roku obeslala s žádostí o vyjádření provozovatele příslušných veřejných komunikačních sítí šířících rozhlasové a televizní vysílání, příslušné asociace osob se zdravotním postižením a Asociaci televizních organizací. Výsledky přezkumu budou známy v průběhu roku 2015 a Rada o nich bude informovat ve své výroční zprávě.

ROZŠÍŘENÝ SENÁT NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU K OTÁZCE RELEVANCE PŘEDCHOZÍHO UPOZORNĚNÍ NA PORUŠENÍ ZÁKONA

Z hlediska vývoje judikatury správních soudů vztahující se k problematice upozornění na porušení zákona podle ustanovení § 59 zákona o vysílání bylo nejvýznamnějším počinem v roce 2014 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2014, č. j. 8 As 85/2012–88.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl v rámci tohoto usnesení k závěru, podle kterého „*upozornění vydané Radou pro rozhlasové a televizní vysílání podle § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, je způsobilým podkladem pro uložení sankce za následná porušení povinností provozovatele stanovených tímto zákonem nebo podmínek udělené licence, pokud obsahuje obdobné skutkové okolnosti, které by naplnily příště stejnou skutkovou podstatu deliktu jako ve skutku, na jehož protiprávnost byl provozovatel po odvysílání upozorněn.*“

Tímto rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyřešil spornou otázku, respektive rozličný výklad daného ustanovení zákona o vysílání napříč senáty Nejvyššího správního soudu, a to, v čem spočívá ona obdobnost mezi prvním a následným závadným jednáním daného provozovatele vysílání.

Osmý senát Nejvyššího správního soudu zastával výklad, podle něhož nebylo předchozí upozornění relevantním, pokud se vztahovalo k odlišnému televiznímu pořadu, a nepřímou tím prosazoval možnost uložit pokutu pouze v případě reprízování pořadu, jehož první odvysílání bylo postiženo upozorněním na porušení zákona ze strany Rady (viz např. rozsudky ze dne 30. května 2012, č. j. 8 As 7/2012–37, č. j. 8 As 73/2010–105, a ze dne 18. června 2012, č. j. 8 As 26/2012–32). Šestý senát Nejvyššího správního soudu vedle toho prosazoval výklad ve shodě s názorem Rady, podle kterého lze obdobnost jednání, respektive porušení konkrétního ustanovení zákona o vysílání, spatřovat v užití podobných závadných prvků ze strany provozovatele vysílání, a to neohledně na konkrétní pořad (viz např. rozsudek ze dne 30. května 2012, č. j. 6 As 26/2010–123; tento výklad byl šestým senátem dále aplikován v rozsudku ze dne 14. června 2012, č. j. 6 As 24/2011–93, či ze dne 15. srpna 2012, č. j. 6 As 3/2011–119).

Z důvodu tohoto rozporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu přistoupil osmý senát Nejvyššího správního soudu na začátku roku 2013 k postoupení dané problematiky rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, který tedy rozhodl, jak bylo uvedeno výše.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu odůvodnil toto své usnesení s tím, že „*upozornění proto bude účinné ve vztahu k takovým budoucím jednáním, u kterých bude právě s ohledem na obsah upozornění zřejmé, že tato jednání jsou svými skutkovými okolnostmi typově obdobná tomu, na jehož závadnost již byl provozovatel upozorněn, a jsou i shodně právně kvalifikována. U takových jednání si provozovatel jako profesionál v tomto oboru může a musí být jist, že by – stejně jako jednání, na jehož závadnost byl upozorněn – byla regulátorem hodnocena jako protiprávní, a to bez ohledu na to, v jakém konkrétním spotu či pořadu se takového jednání dopustí.*“

K tomuto rozšířený senát doplnil, že „k uložení sankce za jednorázové ‚prosté‘ porušení povinností provozovatele nemá dojít tehdy, pokud na protiprávnost jednání nebyl dosud regulátorem upozorněn, nebo předchozí upozornění neplní preventivní funkci pro daný případ, neboť se vztahuje na odlišné jednání, případně pro nedostatečnou konkrétnost obsahu upozornění. Je tedy zřejmé, že oním dělicím kritériem nemůže být konkrétní pořad či sponzorský vzkaz. Podstatné pro posouzení účinků upozornění bude zejména to, zda jednání, za které je sankce ukládána, je obsahově podřaditelné pod vymezení porušení povinnosti obsažené v upozornění, které bylo v minulosti ve vztahu k provozovateli vysílání vydáno. Ostatně skutečnost, že povinnost upozornění se váže spíše k porušení zákonné povinnosti, než ke konkrétnímu skutku, opakovaně vyložil ve své judikatuře nejen šestý senát, ale následně i Ústavní soud.“

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se tedy přiklonil k výkladu zastávanému šestým senátem Nejvyššího správního soudu a hlavně k výkladu, který již kontinuálně aplikovala Rada.

VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

Na konci října 2013 byla Rada informována o zahájení šetření vůči Radě ze strany veřejného ochránce práv, a to na základě stížnosti provozovatele MEDIA BOHEMIA a. s., který tvrdil, že Rada pochybila, když nezahájila řízení o odnětí licence s provozovatelem rozhlasového vysílání, společností BBC Radiocom (Praha), s. r. o., ačkoli tento provozovatel soustavně porušuje licenční podmínky.

Rada podala v listopadu 2013 své vyjádření, které na základě žádosti o doplňující informace rozšířila ještě v květnu 2014. Výsledkem pak bylo uzavření šetření v říjnu 2014, s tím, že v dosavadním postupu Rady ve věci provozovatele rozhlasového vysílání, společnosti BBC Radiocom (Praha), s. r. o., nebylo shledáno pochybení.

Jak vyplynulo z odpovědi stěžovatele, veřejná ochránkyně práv učinila zejména následující závěry:

- Je otázkou, zda může být za zvlášť závažné porušení licenčních podmínek považováno občasné zařazení hudby či vysílání zpravodajství, publicistiky atd. v jiné kvalitě než jakou zaručuje Český rozhlas (a to navíc není nikde zjištěno, zda jde o horší kvalitu).
- Dosavadní kroky Rady byly dostačující a Rada jimi řádně reagovala na porušování licenčních podmínek provozovatele.
- Dle názoru veřejné ochránkyně práv je dalším řešením existujícího sporu dokončení řízení o změně licence.
- Nelze vyloučit, že by v případě dalšího porušování licenčních podmínek Rada nemohla posoudit situaci přísněji a přistoupit k řízení o odnětí licence.

INFORMACE O POSTUPU PŘI PŘECHODU NA DIGITÁLNÍ VYSÍLÁNÍ

Problematika migrace zemského digitálního televizního vysílání z DVB-T na DVB-T2

Rada se v průběhu roku 2014 účastnila široké diskuze zabývající se problematikou migrace systému DVB-T do systému DVB-T2, a to jak v rámci veřejných konferencí, tak v rámci specializovaných pracovních skupin. Rada věnovala svou pozornost celoevropské diskuzi k tzv. druhé digitální dividendě, která bude mít za následek uvolnění další části kmitočtového pásma využívaného pro terestrické televizní vysílání pro širokopásmové mobilní služby. To bude mít přirozeně vliv na využitelnost současných vysílacích sítí (MUX 1–4). Přejít na efektivnější standard DVB-T2 je v tomto ohledu cestou k udržitelnosti a rozvoje vysílacích sítí. V současné době probíhá intenzivní diskuze týkající se přípravy na přechod do systému DVB-T2, kde Rada úzce spolupracuje s Českým telekomunikačním úřadem, Ministerstvem průmyslu a obchodu, Ministerstvem kultury a dalšími zúčastněnými subjekty z řad operátorů i provozovatelů vysílání.

První platformou, která se zabývala problematikou přechodu na systém DVB-T2, byla pracovní skupina organizovaná Českým telekomunikačním úřadem. Skupina byla formálně ustavena předsedou Rady ČTÚ s ohledem na probíhající diskuse zahájené na úrovni Evropské unie k možnosti co nejrychlejšího uvolnění další části kmitočtového pásma (konkrétně pásma 700 MHz využívaného v současné době právě terestrickým televizním vysíláním) pro nové širokopásmové mobilní služby. Náplní práce této skupiny bylo v uplynulém roce zejména formulovat strategii a scénář postupu vlastní realizace procesu migrace na nové efektivnější systémy budoucnosti zemské digitální televizní platformy. Základní diskuze byla vedena o možnostech souběhu vysílání v obou systémech a kapacitách vysílacích sítí pro jeho realizaci. V závislosti na podmínkách pro uvolnění druhé digitální dividendy byly představeny 3 varianty souběžného vysílání v DVB-T a DVB-T2. Délka souběžného vysílání by měla být stanovena zejména na základě ekonomického zhodnocení. Cílem pracovní skupiny je příprava materiálu pro vládu shrnující možnosti řešení více než čtyř DVB-T 2 sítí z kmitočtového hlediska, který zahrne veškeré dosavadní poznatky a vyjádření dotčených subjektů z řad příslušných úřadů, operátorů a provozovatelů veřejnoprávních i komerčních programů. Zástupci Rady v rámci pracovní skupiny

opakovaně upozorňovali zejména na nutnost řešení situace lokálních a regionálních provozovatelů televizního vysílání, kteří šíří své vysílání s územním rozsahem stanoveným na základě stanoviska ČTÚ s garancí tohoto územního rozsahu vysílání do roku 2017. Zároveň upozorňovali na skutečnost, že je třeba neopomenout regionální vysílání v rámci diskuze o přechodu na systém DVB-T 2, neboť na tomto typu vysílání je bezpochyby veřejný zájem. Během diskuzí a přípravy procesu migrace by tak měla být vedena neustále v patrnosti možnost regionalizovatelnosti DVB-T 2 sítí.

Mimo výše uvedenou technickou pracovní skupiny se Rada aktivně účastnila také jednání pracovní komise pro rozvoj terestrického televizního vysílání, kterou ustavilo Ministerstvo průmyslu a obchodu. Tato komise byla zřízena na vyšší úrovni, neboť by měla přijímat strategická rozhodnutí, co se týče termínu uvolňování pásma 700 MHz a připravit tak návrh pozice České republiky k mezinárodnímu jednání o využití kmitočtového pásma UHF. Z jednání vyplynuly základní teze, které naznačují pozici České republiky, a to zejména, že vzhledem k dominantnímu postavení zemského digitálního televizního vysílání v ČR je nezbytné zachování pásma UHF (700MHz) nejméně do období 2021–2024. Dále, že případné uvolnění kmitočtů v pásmu 700 MHz je podmíněno migrací sítí DVB-T na DVB-T2 a s případným rozhodnutím o uvolnění pásma 700 MHz musí být jednoznačně a závazně garantováno, že zbývající část pásma UHF bude pro televizní vysílání dlouhodobě garantována na období dalších 2530 let. Rada s tímto vypracovaným návrhem vyslovila souhlas na svém 21. zasedání.

Zemské digitální televizní vysílání

Během roku 2014 došlo k mírnému zlepšení pokrytí celoplošných digitálních vysílacích sítí. V případě sítě 1 (veřejnoprávní) zůstalo zachováno pokrytí na úrovni 99,9 % obyvatel s využitím 119 vysílačů. U sítě 2 došlo k mírnému zvýšení pokrytí z 99,8 % na 99,9 % obyvatel s využitím 78 vysílačů. Síť 3 navýšila pokrytí z 97,4 % na 98,1 % obyvatel s využitím 20 vysílačů. U sítě 4 zůstává pokrytí na hodnotě 95,1 % s využitím 53 vysílačů. Z hlediska programové nabídky celoplošných sítí docházelo v průběhu roku ke změnám, nejčastěji šlo o zahájení šíření nového programu nebo naopak bylo šíření programu ukončeno, případně byly změněny technické parametry.

Ve vysílací síti 1 jsou šířeny programy České televize (ČT 1, ČT 2, ČT 24 a ČT sport) a Českého rozhlasu (ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Vltava, ČRo Jazz, ČRo Plus, ČRo D-dur, ČRo Radio Wave, ČRo Rádio Junior). Vysílací síť 2 šíří programy Nova, Nova Cinema, Prima, Prima Cool a Televize Barrandov. Ve vysílací síti 3 jsou celoplošně šířeny programy Prima Love, Prima Zoom, Óčko, Óčko Gold, Šlágr TV, Active TV, ČT:D/ČT art a v některých regionech pak R1 ZAK (západní Čechy), TV Morava (severní Morava), Polar (Ostravsko), Jihočeská televize (jižní Čechy), V1 (severní a východní Čechy) a Sport 5 (Praha a střední Čechy). Celoplošně je zde šířeno Radio Proglas. Vysílací síť 4 doznala také řady změn a to zejména v regionech. Celoplošně šíří sedm televizních programů: Nova Cinema (i nadále duplicitně k vysílací síti 2), fanda, Smíchov, Telka, Pohoda-Relax, Rebel, TV Písnička a Country No. 1. V některých regionech je zařazen také regionální program, jako TIP TV (Praha a střední Čechy), TV Morava (Olomoucko), TV Slovácko (Zlínsko) nebo Brno TV (jižní Morava). Celoplošně je zde šířen rozhlasový program Radio Čas.

Kromě zemských digitálních sítí pokrývajících více než 95 % obyvatel České republiky (sítě 1 až 4) došlo během roku 2014 k rozšíření regionálních vysílacích sítí, kterým Český telekomunikační úřad vydal individuální oprávnění. K 31. prosinci 2014 jde o 14 regionálních sítí s celkem 87 vysílači, z nichž většina je v provozu a šíří televizní a rozhlasové programy.

Nejvyššího pokrytí dosahuje regionální síť 7 a to 83,6 % obyvatel ČR a šíří zejména programy České televize ve vysokém rozlišení – ČT 1 HD, ČT 2 HD, ČT sport HD a programy ve standardním rozlišení – ČT:D/ČT art, Retro Music TV a kinoSvět. Nově jsou zde zařazeny rozhlasové programy Radio Čas a Radio Čas Rock. Větší dosah má také regionální síť 8 s pokrytím 57,1 % obyvatel, která výrazně rozšířila pokrytí v červenci a v srpnu a je dostupná zejména v krajských městech. Šíří čtyři programy ve standardním rozlišení – Sport 5, TV Noe, Slovak Sport a Óčko Expres. Regionální síť 12 dostupná v Praze a okolí (s pokrytím 17,1 % obyvatel) šíří pouze dva programy ve vysokém rozlišení (Prima HD a Prima Cool HD), program Óčko Expres HD byl vyřazen a je dostupný pouze ve standardním rozlišení v regionální síti 8. Pokrytí u dalších regionálních sítí zůstalo bez větších změn, u čtyř sítí je mezi 15 a 20 % obyvatel ČR. Z celkového počtu 14 regionálních sítí jich šest nedosahuje ani 1% pokrytí obyvatel ČR (počítáno pro každou síť jednotlivě).

Ke konci roku 2014 tak bylo pro většinu obyvatel České republiky k dispozici celkem 24 televizních programů (z toho tři programy i ve vysokém rozlišení) a 11 rozhlasových programů šířených prostřednictvím DVB-T. Více než polovina obyvatel ČR může terestricky přijímat další čtyři televizní a dva rozhlasové programy, celkem tedy 28 televizních a 13 rozhlasových programů. Velmi často jsou dostupné programy z regionálních sítí (zejména regionální sítě 7, 8 a 4). V příhraničí je možné přijímat zemské vysílací sítě ze sousedních států, kde v posledních letech také došlo k navýšení pokrytí. I přes rozšiřování pokrytí však v některých lokalitách došlo během roku 2014 k situaci, kdy byl zhoršen příjem zemského digitálního vysílání. Důvodem je probíhající výstavba základnových stanic pro technologii LTE, která využívá kmitočty sousedící s pásmem UHF. Dotčeny jsou zejména kanály 59 a 60, které se využívají pro zemské televizní vysílání

a umožňují příjem velkému počtu obyvatel. Český telekomunikační úřad coby správce kmitočtového spektra tyto případy prošetřuje a podle připravených postupů dále řeší.

Zemské digitální rozhlasové vysílání

Zemská digitální vysílací síť provozovaná společností TELEKO, s. r. o. byla i v roce 2014 tvořena sedmi vysílači, z toho čtyřmi ve III. pásmu a třemi v L pásmu. Ke konci roku bylo v této síti šířeno 14 programů: ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Radio Wave, ČRo D-dur, ČRo Jazz, ČRo Plus, ČRo Radio Junior, ČRo Retro, ČRo Sport (příležitostně), Radio 1, Radio Beat, Radio Proglas, SeeJay Radio, Tip radio. Převzaté zahraniční programy byly v průběhu roku z nabídky vyřazeny. Všechny programy jsou šířeny v systému DAB+ (formát MPEG-4). Ze všech provozovaných sítí digitálního rozhlasu má tato nejvyšší pokrytí a to cca 40 % obyvatel ČR.

V březnu 2014 zahájily České Radiokomunikace a. s. vysílání již ve druhé lokalitě v Praze – na stanovišti Strahov (kanál 10D) k již provozovanému kanálu LI ze stanoviště Žižkov. Od července se pak výrazně rozrostla programová nabídka ze čtyř na 16 programů. K 31. prosinci 2014 je šířeno 17 rozhlasových programů – ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Vltava, ČRo Radio Wave, ČRo D-dur, ČRo Jazz, ČRo Plus, ČRo Radio Junior, BBC/ZET, Radio Blaník, Český Impuls, Radio City, Evropa 2, Frekvence 1, Radio Dechovka, Radio Impuls, Rockzone. I v této síti je využit systém DAB+ (formát MPEG-4). Rozsah pokrytí zůstává zachován, tedy zejména Praha a blízké okolí.

Společnost RTI cz, s. r. o., která provozuje zemskou digitální vysílací síť zejména na jihu a západě Čech, rozšířila v průběhu roku pokrytí ve III. pásmu a také v L pásmu. K 31. prosinci 2014 byla tvořena šesti vysílači, z toho dvěma ve III. pásmu a čtyřmi v L pásmu. Zcela novou lokalitou mimo jižní a západní Čechy je Praha, kde bylo vysílání zahájeno v prosinci ze stanoviště Strahov (kanál LD). K 31. prosinci 2014 je šířeno osm programů: ČRo Radiožurnál, ČRo Plzeň, ČRo České Budějovice, Radio Proglas, Gama radio, Radio 1, Radio Beat a SeeJay Radio. Také zde je použit systém DAB+ (formát MPEG-4). Vysílání je dostupné na Plzeňsku, Českobudějovicku, Karlovarsku a nově i v Praze a blízkém okolí.

Nové technologie

Experimentální vysílání ve standardu DVB-T2 provozované společností České Radiokomunikace a. s. z vysílače Praha-Žižkov pokračovalo s přestávkami i během roku 2014. Původně vysílané programy ve vysokém rozlišení byly vyřazeny a od května probíhal test obrazu ve vysokém rozlišení – Ultra HDTV s využitím kodeku H.264/AVC. Od června pak probíhal test Ultra HDTV s využitím nového kodeku H.265/HEVC. V obou případech šlo o předem připravenou smyčku z materiálů EBU a České televize.

V oblasti služeb hybridní televize (HbbTV) v České republice má nejširší nabídku Česká televize, která aplikace dále vylepšuje a připravuje nové. Kromě stávajících funkcí jako televizní program, iVysílání, panoramatické kamery nebo servis pro lyžaře, byla funkcionality dále rozšířena např. o speciální iVysílání a interaktivní hry pro děti. Během roku byly po omezenou dobu připravené specializované aplikace např. při konání Mistrovství světa v hokeji/fotbale nebo k Olympijským hrám v Soči.

Kromě veřejnoprávního provozovatele je technologie HbbTV testována také provozovateli s licencí, nejprve u programu Óčko Expres a Óčko, kde jsou k dispozici chat, e-shop a živé vysílání Óčka Expres. V průběhu roku došlo k aktivaci HbbTV u programů Prima, Prima Cool, Prima Love a Prima Zoom a to i v HD verzích. Prozatím je k dispozici pouze testovací video.

MEZINÁRODNÍ AKTIVITY RADY

Ustavení Evropské pracovní skupiny regulačních orgánů – ERGA

Jednou z nejvýznamnějších událostí na mezinárodním poli bylo z pohledu Rady bezpochyby založení Evropské skupiny regulátorů pro audiovizuální mediální služby (European Regulators Group for Audiovisual Media Services – ERGA). Skupinu ustavila Evropská komise svým rozhodnutím C(2014) 462 z února 2014. Skupina sdružuje představitele regulačních orgánů všech členských států EU. Jejím účelem je primárně pravidelná úzká spolupráce mezi nezávislými regulačními orgány v oblasti audiovizuálních mediálních služeb. Rada je aktivním členem této skupiny. V březnu se uskutečnilo první setkání, kde byl členskými státy přijat Jednací řád, odsouhlasen pracovní program pro rok 2014 a vytvořeny pracovní skupiny pro 3 základní oblasti, a to nezávislost regulačních orgánů, materiální jurisdikce v konvergovaném audiovizuálním světě a ochranu dětí a mladistvých. Druhé setkání skupiny ERGA se uskutečnilo v říjnu tohoto roku. Základními body na programu jednání bylo schválení návrhu *Prohlášení k nezávislosti regulačních autorit pro oblast AVMS*, prezentace pracovního materiálu k materiální jurisdikci, prezentace pracovního materiálu k ochraně dětí a mladistvých, schválení pracovního programu pro rok 2015 a informace o zprávě Pascal-Lamy k budoucnosti využití

pásma UHF. V rámci jednání o návrhu pracovního programu na rok 2015 byla vytvořena další pracovní podskupina, a to k teritoriální jurisdikci, jíž je Rada aktivním členem.

Vývoj na poli Evropské komise – Kontaktní výbor směrnice AVMS

V průběhu roku 2014 se zástupci Rady nadále účastnili pravidelných setkání Kontaktního výboru Směrnice o audiovizuálních mediálních službách na půdě Evropské komise. V březnu se konalo 39. zasedání Kontaktního výboru. Základními body programu bylo formální ustavení Pracovní skupiny regulačních orgánů EU pro AVMS (ERGA), diskuze o fungování Kontaktního výboru, Zelená kniha o konvergenci, dále aplikace čl. 13 Směrnice o podpoře evropských děl ve službách na vyžádání a stav zpřístupňování vysílání pro postižené osoby. Zasedání 40. Kontaktního výboru se pak uskutečnilo v listopadu tohoto roku, kde byla zvýšená pozornost věnována případu pozastavení některých ruskojazyčných programů v Lotyšsku a Litvě. Kontaktní výbor se dále věnoval hodnocení Směrnice AVMS a její transpozice, ochraně dětí v prostředí konvergovaných médií a byla otevřena i problematika principu země původu audiovizuálních mediálních služeb. Komise informovala, že na základě podkladů od jednotlivých členských států zahájila práce na přípravě druhé hodnotící zprávy o aplikaci Směrnice AVMS. Do budoucna je uvažováno o revizi Směrnice vzhledem k technologickému vývoji.

Seminář Evropské komise k transparentnosti vlastnických vztahů v médiích

V říjnu 2014 se zástupci Rady zúčastnili semináře Exchange of Best Practises on Transparency of Media Ownership pořádaného Evropskou komisí. Základní body semináře tvořili ukázky různé praxe v některých státech, konkrétně Rakouska, Chorvatska a Finska, následované high-level debatou ohledně celoevropského pohledu na přístup k problematice transparentnosti vlastnických vztahů.

Středoevropské fórum regulátorů (CERF), Evropská platforma regulátorů (EPRA)

V roce 2014 pokračovala spolupráce Rady se členy Středoevropského fóra regulátorů (Central European Regulatory Forum – CERF), jehož pravidelné každoroční setkání uspořádala tentokrát rumunská vysílací rada ve dnech 4. a 5. září v Bukurešti. Setkání se zúčastnili zástupci šesti členských zemí, zástupci Srbska se nedostavili. Pozvání k účasti na konferenci dostaly též regulační orgány Francie (v roli pozorovatele) a Chorvatska, které na setkání podepsalo smlouvu o spolupráci a stalo se tak osmým členem CERF. Ve dvou jednacích dnech diskutovalo více než třicet představitelů evropských mediálních rad o čtyřech hlavních tematických okruzích. Hlavní náplní programu šestého zasedání byla výměna zkušeností s monitoringem a regulací předvolebního a volebního vysílání, tentokrát se zaměřením na evropské volby; dále se diskutovalo na téma podpora evropské tvorby ve vysílání, ochrana dětí a mladistvých a regulace programů pro dospělé (18+). Významným tématem byla již tradičně ochrana dětí a mladistvých před nevhodným obsahem. Všechny středoevropské země potvrdily důležitost labellingu a jeho výrazný přínos pro orientaci rodiče při výběru pořadů pro děti. Česká republika je jedinou zemí středoevropského prostoru, kde ještě nebyla tato praxe zavedena, a česká Rada je opakovaně konfrontována s dotazy, proč tomu tak je. Fakt, že Česká republika nemá uzákoněn systém označení pořadů pro jednotlivé věkové skupiny, působí potíže sousedním zemím, jelikož diváci okolních zemí mohou přijímat české kanály, které vysílají pořady bez označení. Taktéž stanice, které mají licenci v ČR a jejichž vysílání je mířeno převážně na okolní země, nejsou povinny respektovat pravidla uzákoněna v těchto státech (labelling). Ze stížností, které Rada v roce 2014 obdržela od svých kolegů v rámci středoevropského fóra, je zřejmé, že ochrana dětí a mladistvých před nevhodným obsahem je hlavním tématem přeshraniční spolupráce. V roce 2014 se zástupci Rady účastnili dvou setkání Evropské platformy regulačních orgánů.

Jednání s Radou pre vysielanie a retransmisiiu

V dubnu 2014 se uskutečnila dvoudenní pracovní schůzka Rady s jejím slovenským protějškem, Radou pre vysielanie a retransmisiiu. Tématem jednání byla problematika soutěžních a ezoterických pořadů, které jsou založeny na interakci s divákem prostřednictvím telefonického hovoru za zvýšenou sazbu (tzv. audiotexová služba). Protože pořady tohoto typu jsou vnímány jako značně rizikové, česká strana iniciovala pracovní setkání, na němž si účastníci vyměnili své zkušenosti z dozorové praxe.

Výsledkem setkání pak bylo mimo jiné vydání společné tiskové zprávy, která varovala diváky před podvodnými televizními soutěžemi. Diváci byli důrazně upozorněni na rizika spočívající zejména v záměrném, umělém protahování telefonického hovoru s cílem dosažení co nejvyššího zisku. Diváci po uskutečnění podobného hovoru mohou přijít i o částky v řádech tisíců korun. Kromě toho šance na uhádnutí soutěžních otázek, které jsou v pořadech zadávány, jsou zcela mizivé, jelikož úkoly jsou záměrně formulovány tak, aby běžný divák neodhalil klíč, na jehož základě je otázka postavena, a nemohl se tak dobrat správného výsledku a potažmo slibované výhry.

Jelikož obě regulační Rady mají jen minimální možnost zasáhnout proti těmto praktikám na základě svých zákonných kompetencí a ani policie nemůže efektivně zakročit, je nezbytné diváky systematicky a pravidelně informovat o nebezpečích soutěžních a ezoterických pořadů.

Mezinárodní stížnosti

V roce 2014 Rada projednala celkem 15 stížností od zahraničních regulátorů (šlo o polskou Krajowu Radu Radiofonii i Telewizji a rumunský Consiliul National al Audiovizualului), kteří poukazovali na možné porušení zákona o vysílání provozovateli vysílajícími v zahraničí na základě licence vydané v ČR a spadajícími proto pod pravomoc Rady. Mnohá z těchto podání však obsahovala hned několik stížností na různé pořady, celkem tedy bylo zpracováno 19 analýz.

V případě Polska se stížnosti týkaly provozovatele MTV NETWORKS s. r. o. (program MTV Polska), v případě Rumunska rovněž provozovatele MTV NETWORKS s. r. o. (programy Nickelodeon a HBO) a dále provozovatelů THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, organizační složka (programy DISNEY JUNIOR a DISNEY CHANNEL) a Chello Central Europe s. r. o. (program TV Paprika). V naprosté většině se stížnosti týkaly možného ohrožení dětí a mladistvých z důvodu odvysílání vulgarismů, obsaženého násilí či erotických scén, výskytu homosexuálního páru apod.

Pouze v případě seriálu Girls (v rumunském překladu Fetele) bylo shledáno porušení zákona a provozovateli HBO Europe s. r. o. byly vydány dvě upozornění na porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání, neboť milostné scény obsažené ve dvou epizodách měly potenciál ohrozit psychický a mravní vývoj nezralého dětského diváka a vzbudit u něj předčasný zájem o sexuální oblast. Stejný provozovatel dále obdržel upozornění za vulgární jazyk v pořadu Bad Penny. V naprosté většině případů nebylo porušení zákona shledáno.

C. INFORMACE O DODRŽOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ V OBLASTI ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O ULOŽENÝCH SANKCÍCH

(§ 6 odst. 1, písm. c) zákona č. 231/2001 Sb.)

Rada se řídí právními předpisy, které mají bezprostřední vztah k oblasti rozhlasového a televizního vysílání a poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Nejdůležitějšími předpisy jsou:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2006/2004, o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006, o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006, o klamavé a srovnávací reklamě

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010, o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), ve znění Opravy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)

- Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky
- Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v platném znění
- Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění
- Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, v platném znění
- Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v platném znění
- Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, v platném znění
- Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, v platném znění
- Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích, v platném znění
- Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění
- Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění
- Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění
- Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, v platném znění
- Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, v platném znění
- Zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, v platném znění
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, pokud jde o trestné činy, které lze spáchat rozhlasovým a televizním vysíláním
- Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie (zákon o audiovizu)
- Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě
- Zákon č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě
- Vyhláška č. 233/2001 Sb., kterou se vydává Seznam událostí značného společenského významu, v platném znění
- Vyhláška č. 163/2008 Sb., o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského televizního vysílání, v platném znění
- Vyhláška č. 22/2011 Sb., o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského rozhlasového vysílání šířeného ve vybraných kmítočtových pásmech, v platném znění
- Vyhláška č. 122/2013 Sb., o některých charakteristikách zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání a o způsobu měření hlasitosti zvukové složky reklam, teleshoppingu a označení sponzora v televizním vysílání

Rozšířený přehled právních předpisů je uveden v přílohách.

LEGISLATIVNÍ ÚPRAVY VZTAHUJÍCÍ SE K OBLASTI ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ

Dne 14. listopadu 2014 byl vydán zákon č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, účinný od 1. ledna 2015.

Tento tzv. změnový zákon novelizuje jednotlivé zvláštní zákony v souvislosti s přijetím nového služebního zákona. Rady se týká jednak už část první, která mění zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky (tzv. kompetenční zákon). Nově je Rada zařazena ve výčtu ústředních orgánů státní správy České republiky. Před 1. lednem 2015 bylo postavení Rady jako ústředního správního úřadu zakotveno v zákoně č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, přičemž impulsem k této novele pro zákonodárce byl v minulosti nález Ústavního soudu v rámci kompetenčního sporu, jehož byla Rada účastníkem. Následná změna i kompetenčního zákona se jevila jako nikoliv nutná, ale přesto vhodná a žádoucí.

Podstatnou část změn ve vztahu k Radě pak tvoří část třicátá devátá, která mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Upraveno je zejména postavení vedoucího Úřadu Rady a služební poměr zaměstnanců Úřadu Rady tak, aby se promítla specifika Rady jako nezávislého regulačního orgánu. V čele Úřadu Rady stojí vedoucí Úřadu Rady, kterého nadále jmenuje a odvolává Rada; na jeho výběr, jmenování a odvolání se *přiměřeně* použijí ustanovení zákona o státní službě o výběru, jmenování a odvolání vedoucího služebního úřadu v jiném správním úřadu s celostátní působností. Vedoucí Úřadu Rady se pak považuje za samostatný stupeň představeného a je podřízen předsedovi Rady. Vedoucí Úřadu Rady se rovněž považuje za služební orgán podle zákona o státní službě. Zaměstnanci zařazení v Úřadu Rady, kteří vykonávají činnosti uvedené v § 5 zákona o státní službě, jsou státními zaměstnanci podle zákona o státní službě. Na samotné členy Rady se pochopitelně zákon o státní službě vůbec nevztahuje.

Legislativní změny nastaly i v případě zákona o regulaci reklamy. V rámci procesu legislativního schvalování byla jedním z připomínkových míst i Rada.

Proces stávající novelizace vyplývá ze tří zásadních skutečností, první z nich je nutnost odstranění nedostatků v transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu do zákona o regulaci reklamy. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu tyto reklamy, oproti tuzemským předpisům, zakazuje jen v určitém rozsahu, buď jako takové nebo tehdy, naplňují-li obecné znaky nekalé obchodní praktiky. Zákon o regulaci reklamy zakazuje nekalé obchodní praktiky bez dalšího. Změny je tak nutno přijmout i v případě podprahové reklamy, jejíž zákaz je definován v § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy. Absolutní zákaz však přesahuje rámec ustanovení směrnice. Podle směrnice by taková reklama měla být vyhodnocena nejprve podle kritérií stanovených v čl. 5–9 směrnice, tedy měla by být vyhodnocena zejména z hlediska požadavků náležité profesionální péče a schopnosti podstatně narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele, který je jejímu působení vystaven nebo kterému je určena, a teprve potom případně vyhodnocena jako nekalá obchodní praktika.

Mimo odstranění nedokonalostí vyplývajících z nedostatečné implementace výše uvedené směrnice a kolize s právními předpisy EU, se touto novelizací dále adaptuje zákon o regulaci reklamy na část nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a č. 1925/2006 (ES) a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, a to v těch částech, které se vztahují k reklamě.

Tímto nařízením, které se stává přímo účinným na území Evropské unie dnem 13. prosince 2014, dochází ke sloučení směrnice 2000/13/ES o označování potravin a 90/496/EHS o nutričním označování potravin s cílem zlepšit úroveň informovanosti a ochrany spotřebitelů v Evropské unii, a to zejména v rozsahu čl. 7, který upravuje uvádění nezavádějících údajů explicitně i ve spojitosti s reklamou, konkrétně, že informace o potravinách nesmějí být zavádějící, kdy jak obchodní úprava, tak tedy i reklama s nimi související nesmí být takové povahy, aby uváděly spotřebitele v omyl, pokud jde o vlastnosti nebo účinky potravin, případně byl spotřebitel uváděn v omyl zavádějícími údaji týkajícími se *charakteristiky potravin a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání.*

Podstatná změna dopadá v souvislosti s novelizací na ustanovení § 5d odst. 2 a následující (tedy na ustanovení, které upravuje pravidla reklamy na potraviny – zákaz prisuzování léčebných a preventivních účinků, zákaz uvádění nekonkrétních klinických studií atd.).

Po novelizaci zákona o regulaci reklamy dojde k odstranění explicitního vyjádření jednotlivých skutkových podstat pod souhrnné vymezení povinností, které bude nově znít „Reklama na potraviny musí splňovat požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie o poskytování informací o potravinách spotřebitelům.“ Povinnosti pro zpracovatele a zadavatele reklam zůstanou v důsledku stejné s jednou výjimkou. V důsledku změny zákona o regulaci reklamy dojde k eliminaci zákazu doporučování potraviny s odvoláním na nekonkrétní klinické studie, neboť se jedná o povinnost, která nevyplývá z unijního práva a byla tedy shledána jako redundantní.

VÝVOJ JUDIKATURY

Ústavní soud

Vývoj judikatury týkající se problematiky upozornění na porušení zákona podle ustanovení § 59 zákona o vysílání na půdě Ústavního soudu je poměrně konstantní, přičemž jeho začátky lze vysledovat až do roku 2009, kdy se Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 25. listopadu 2009, č. j. I. ÚS 1171/2009–1, vyjádřil k názoru šestého senátu Nejvyššího správního soudu a uvedl, že „je logický, přesvědčivý a bez znaků svévole, respektive, že je z hlediska ústavnosti plně přijatelný.“

Jako další signifikantní rozhodnutí Ústavního soudu lze odkázat na jeho rozhodnutí ze dne 29. července 2013, č. j. I. ÚS 671/13–1, v němž uvedl, „se k problematice výkladu § 59 zákona č. 231/2001 Sb. již vícekrát vyslovit a např. ve svém nálezu ze dne 25. 11. 2009, sp. zn. I. ÚS 1408/09 ... měl za ústavně souladný závěr správních soudů, podle kterého nelze dovozovat, že by Rada musela upozornění činit u každého jednotlivého skutku, kterým byla porušena tatáž zákonná povinnost, navíc u pořadu typu série, v nichž se závadné vzorce chování opakují a provozovatel si musel být vědom charakteru a dopadu v nich prezentovaného jednání.“

Nejnověji lze poukázat na změnu stížností provozovatelů televizního vysílání vůči Ústavnímu soudu, kdy tito již nenapadají ustanovení § 59 zákona o vysílání a to zjevně protože byla tato problematika již zevrubně zkoumána několika rozšířenými senáty Nejvyššího správního soudu (avšak i Ústavní soud se k této problematice vyjádřil ve svém usnesení ze dne 9. října 2014 č. j. III. ÚS 1165/14, kdy se zabýval mimo jiné i problematikou „tvrzeným porušením svobody projevu zaručené čl. 17 Listiny resp. čl. 10 Úmluvy spatřovala stěžovatelka „v absentujícím zákonném podkladu, na jehož základě jí byla uložena peněžité sankce.“)

Stěžovatelka (FTV Prima spol., s r. o.) označila za nezákonné jiné ustanovení, a to ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání a uvedla, že je nedostatečně určité, v důsledku čehož je jeho aplikace nepředvídatelná. Zde stěžovatelka nesměřovala toliko do neurčitých právních pojmů, nýbrž do problematiky tzv. typově obdobných deliktů. Ústavní soud na to konto však odkázal na otázku předvídatelnosti a to nejen ve svých usneseních (srov. např. usnesení ze dne 27. září 2006 sp. zn. IV. ÚS 211/06), nýbrž i rozhodovací praxi Evropského soudu pro lidská práva (rozsudek pléna Evropského soudu pro lidská práva ze dne 24. března 1988 ve věci Olsson proti Švédsku (No. 1), stížnost č. 10465/83, odst. 61(a); rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 25. března 1985 ve věci Barthold proti Německu, stížnost č. 8734/1985, odst. 47), a uvedl „Potřeba vyhnout se nadměrné rigiditě a udržet krok s měnícími se okolnosti znamená, že četnými zákony jsou nevyhnutelně formulovány pojmy, které ve větším či menším rozsahu jsou neurčité. Shora citovaná ustanovení zákona o vysílání do této kategorie dle přesvědčení Ústavního soudu spadají. Ústavní soud je proto toho názoru, že ustanovení zákona o vysílání, dle nichž byla stěžovatelce uložena pokuta, kritérium předvídatelnosti splňují, a jsou tedy ústavně konformní.“ (usnesení ze dne 9. října 2014 č. j. III. ÚS 1165/14).

Nejvyšší správní soud dle závěru Rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu

V návaznosti na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2014, č. j. 8 As 85/2012–88, kterým rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyřešil spornou otázku, respektive rozličný výklad ustanovení § 59 zákona o vysílání napříč senáty Nejvyššího správního soudu, došlo na straně Nejvyššího správního soudu k rozhodnutím v řadě věcí, které jím byly přerušeny a čekaly právě na usnesení rozšířeného senátu.

Jako příklad lze uvést následující rozsudky Nejvyššího správního soudu, které se věnovaly přezkumu rozsudků Městského soudu v Praze a rozhodnutí Rady o uložení pokuty za porušení pokaždé jiné povinnosti provozovatele vysílání, což dokazuje, že výklad ustanovení § 59 zákona o vysílání lze aplikovat při dohledu nad dodržováním rozličných povinností vyplývajících pro provozovatele z vysílacího zákona.

Rozsudkem ze dne 20. října 2014, č. j. 8 As 28/2013–54, rozhodl Nejvyšší správní soud o zamítnutí kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla de facto potvrzena pokuta uložená Radou za porušení ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání. Nejvyšší správní soud toto odůvodnil s odkazem právě na usnesení výše zmíněného usnesení rozšířeného senátu tak, že „nyní posuzované porušení zákona bylo svými skutkovými okolnostmi typově podobné tomu, na jehož závadnost již byla stěžovatelka upozorněna předchozími dvěma upozorněními. V předchozích případech žalovaná vytkla stěžovatelce nepatřičné zdůrazňování umístěného produktu obdobnými obrazovými či verbálními prostředky jako v nyní posuzované věci. Ve scénách se objevily záběry na logo či na samotný produkt. Dále se zde vyskytly slovní zmínky o vlastnostech, kvalitách či účincích produktu (v případě produktů značky Jamall herci hovořili o tom, že se jedná o moderní nábytek z masivu, který je kvalitní, v křesle se dobře sedí; v případě produktu Allivictus lékařka zmiňovala, že přípravek je čistě přírodní, vysvětlila, kdy jej lze používat, a zároveň potvrzovala, že se jedná o ověřený přípravek). Stejně jako v posuzované věci se oba předchozí případy nepatřičného zdůrazňování produktu vyskytly v rámci pořadu Ordinance v růžové zahradě. Žalovaná popsání jednání shodně právně kvalifikovala – spatřovala v nich porušení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání, tedy porušení zákazu nepatřičné zdůrazňovat umístěný produkt. Předchozí upozornění byla srozumitelná, podrobně a konkrétně vysvětlila, v čem spočívá závadnost umístění produktu... Stěžovatelka na základě předchozích upozornění musela vědět, jaké jednání žalovaná považuje za závadné, a že umístěním produktu, které vykazovalo znaky obdobné těm, na jejichž závadnost již byla upozorněna, porušuje § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání.“

Rozsudkem ze dne 20. října 2014, č. j. 8 As 104/2013–159, rozhodl Nejvyšší správní soud o zamítnutí kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla de facto potvrzena pokuta uložená Radou za porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona o vysílání. Nejvyšší správní soud uvedl, že „nyní posuzované porušení zákona bylo i skutkově typově dostatečně podobné tomu, na jehož závadnost již byla stěžovatelka upozorněna předchozími čtyřmi upozorněními. Obdobně jako v posuzované věci v předchozích případech žalovaná vytkla stěžovatelce jednostranné zpracování reportáže, které bylo podpořeno zejména absencí vyjádření dotčených osob... žalovaná obdobně jako v řešené věci vytkla stěžovatelce, že zpracovala reportáž předpojatě a předložila divákům jediný pohled (názor) na věc. Všechny reportáže stejně jako v nyní řešeném případě byly odvysílány v rámci zpravodajského pořadu Televizní noviny na programu Nova. Žalovaná popsání jednání shodně právně kvalifikovala, spatřovala v nich porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, tedy porušení povinnosti dbát ve zpravodajských pořadech zásad objektivit a vyváženosti. Předchozí upozornění byla srozumitelná, podrobně a konkrétně vysvětlila, v čem spočívala závadnost stěžovatelčina způsobu zpracování reportáží... Stěžovatelka na základě předchozích upozornění musela vědět, jaké jednání žalovaná považuje za závadné, a že odvysíláním reportáže, která vykazovala znaky obdobné těm, na jejichž závadnost již byla upozorněna, porušuje § 31 odst. 3 zákona o vysílání.“

Rozsudkem ze dne 20. října 2014, č. j. 8 As 1113/2013–51, rozhodl Nejvyšší správní soud o zamítnutí kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla de facto potvrzena pokuta uložená Radou za porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání. Nejvyšší správní soud uvedl, že „uvedeným rozhodnutím byla naplněna podmínka předchozího upozornění na porušení zákona o vysílání. Skutkové okolnosti tohoto případu byly obdobné jako v nyní posuzované věci – stěžovatelka odvysílala v době od 6:00 do 22:00 hodin pořady, které obsahovaly násilné scény (zastřelení několika lidí, znásilnění). Obdobná byla i povaha pořadů – v posuzované věci se jednalo o kriminální film (thriller), předmětem posouzení v předchozím rozhodnutí byl díl seriálu (detektivové zde řeší neobjasněné vraždy z minulosti, nebo případy, ve kterých se objevily nové skutečnosti). Žalovaná popsání jednání shodně právně kvalifikovala – spatřovala v nich porušení povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání, tj. povinnosti nezařazovat v uvedené době do vysílání pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých... Stěžovatelka na základě předchozích upozornění musela vědět, jaké jednání žalovaná považuje za závadné, a že odvysíláním pořadu obsahujícího násilné scény obdobné těm, na jejichž závadnost již byla upozorněna, v době od 6:00 do 22:00 hodin porušuje svoji zákonnou povinnost, a dopouští se deliktního jednání. Kasační soud nepřisvědčil ani stížní námitce, že typovou podobnost předchozího upozornění a aktuálně sankcionovaného případu bylo třeba posuzovat i s ohledem na konkrétní čas vysílání pořadu, a že pořad jako celek ani jeho jednotlivé scény nebyly způsobily ohrozit vývoj dětí a mladistvých, proto nebyla naplněna materiální stránka správního deliktu. Z hlediska účinnosti předchozího upozornění bylo rozhodné, že stěžovatelka již byla sankcionována za porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání odvysíláním pořadu s obdobnými závadnými scénami v zákonem zapovězené době, tj. od 6:00 do 22:00 hodin. Skutečnost, že v minulém případě byl pořad odvysílán od 16:05 hodin, zatímco v posuzované věci od 20:20 hodin, nebyla sama o sobě podstatná. Stěžovatelka si na základě předchozího upozornění musela být vědoma, že se dopustí deliktního jednání odvysíláním pořadu s podobnými násilnými scénami kdykoliv v době od 6:00 do 22:00 hodin. Povinnost stanovená v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání se totiž vztahuje na celý tam vymezený časový úsek.“

INFORMACE O DODRŽOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ V OBLASTI ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O ULOŽENÝCH SANKCÍCH

Podle § 5 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. Rada dohlíží na dodržování právních předpisů v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a podmínek stanovených v rozhodnutí o udělení licence a v rozhodnutí o registraci. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 132/2010 Sb. je Rada správním úřadem příslušným k výkonu dohledu nad dodržováním zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.

Podstatné je vymezení působnosti a pravomoci Rady. Rada jakožto ústřední orgán státní správy může činit jen to, co jí zákon vysloveně dovoluje, a to v zákonných mezích a zákonnými způsoby. Sankce, které může Rada uplatnit v souvislosti s porušeními jednotlivých zákonných ustanovení, jsou představovány zejména peněžitými pokutami, ale v případech zvláště závažných porušení zákona má Rada oprávnění přistoupit k pozastavení převzatého vysílání, odejmutí licence či zrušení registrace.

Uložení sankce však v případě prvního porušení většiny zákonných ustanovení musí předcházet upozornění na porušení zákona, včetně stanovení lhůty k nápravě, jejíž délka odpovídá charakteru porušené povinnosti. Upozornění na porušení zákona je Rada oprávněna vydat provozovateli nebo poskytovateli přímo, aniž by zahájila a vedla správní řízení. Rada nicméně v některých ojedinělých případech zahajuje správní řízení, i pokud provozovatel či poskytovatel dosud dané zákonné ustanovení neporušil, a je tedy zřejmé, že takové řízení může být ukončeno pouze zastavením a následně vydáním upozornění. Rada volí tento postup v případech, kdy není porušení zákonného ustanovení jednoznačné a kdy chce eliminovat riziko chybného vydání upozornění na porušení zákona. Pak raději vede zdánlivě nadbytečné správní řízení, v jehož průběhu jsou však vyjasněny sporné skutečnosti. Je-li vyvrácena domněnka o porušení zákonného ustanovení, Rada správní řízení zastaví. Je-li Radou vydáno upozornění na porušení zákona, není proti tomuto právnímu úkonu přípustná žaloba podle soudního řádu správního. Tato skutečnost již byla opakovaně potvrzena judikaturou Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu.

V roce 2014 Rada vydala celkem 235 upozornění na porušení zákona. Nejčastěji šlo o výskyt vulgarismů nebo nadávek ve vysílání, nedodržení parametrů pro hlasitost obchodních sdělení, neposkytnutí záznamu vysílání, porušení licenčních podmínek, porušení povinnosti dbát zásad objektivitu a vyváženosti ve vysílání, nebo porušení oznamovací povinnosti podle zákona č. 231/2001 Sb.

Rada dále zahájila celkem 136 správních řízení, jednalo se zejména o případy zakázaných obchodních sdělení, prisuzování léčebných účinků doplňkům stravy, porušení povinnosti dbát zásad objektivitu a vyváženosti ve vysílání, možné ohrožení mravního vývoje dětí a mladistvých, neposkytnutí záznamu vysílání, nebo porušení oznamovací povinnosti podle zákona č. 231/2001 Sb.

Vhodným institutem, který Rada využívá v rámci postupu před zahájením správního řízení, je podání vysvětlení, jehož prostřednictvím Rada zjišťuje skutečnosti a okolnosti, které by mohly vyústit právě v zahájení řízení.

V průběhu roku 2014 si Rada vyžádala celkem 183 podání vysvětlení, nejčastěji šlo o právní kvalifikaci obchodního sdělení, zjištění zadavatele závadného obchodního sdělení, dodržování licenčních podmínek, podezření z možného porušení povinnosti dbát zásad objektivitu a vyváženosti ve vysílání, porušení oznamovací povinnosti podle zákona č. 231/2001 Sb., nebo neoznámení údajů do evidence poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, nezná institut upozornění na porušení zákona, Rada proto v souvislosti se zjištěnými porušeními tohoto zákona ukládá provozovatelům nebo poskytovatelům pouze peněžité sankce (pokuty). Specifikem zákona o reklamě je, že účastníky řízení nejsou pouze širitelé reklamy, ale rovněž zadavatelé a zpracovatelé reklamy. Zákon o regulaci reklamy dále Radě umožňuje nařídit ukončení reklamy, která je v rozporu se zákonem, a určit k tomu přiměřenou lhůtu. Může též zakázat nepřípustnou srovnávací reklamu nebo reklamu, která je nekalou obchodní praktikou, nebo pozastavit zahájení šíření takové reklamy.

V roce 2014 Rada uložila celkem 64 pokut. Nejčastěji šlo o zakázaná obchodní sdělení, případy prisuzování léčebných účinků doplňkům stravy, možné ohrožení mravního vývoje dětí a mladistvých, nebo překročení reklamních limitů.

K odnětí licence dojde v případě, kdy provozovatel jejího udělení dosáhl na základě nepravdivých údajů nebo porušil povinnost zajištění plurality informací ve vysílání, zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje některé povinnosti zakotvené v ustanovení upravujícím základní povinnosti provozovatelů vysílání a provozovatelů převzatého vysílání a za takové porušení mu byla uložena opakovaně pokuta nebo zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje licenční podmínky.

V následujících případech Rada může licenci odejmout: provozovatel vysílání nezačal po nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence vysílání do 360 dnů u televizního vysílání a 180 dnů u rozhlasového vysílání, po zahájení vysílání v průběhu kalendářního roku nevysílal celkem 30 dnů (mimo dobu, kdy mu v tom bránily odůvodněné technické překážky), na jeho majetek byl prohlášen konkurz.

O zrušení registrace Rada rozhodne v případě, kdy provozovatel v přihlášce uvedl nepravdivé údaje nebo opakovaně porušuje některá zákonná ustanovení upravující obsah programů a základní povinnosti provozovatelů vysílání a provozovatelů převzatého vysílání a byla mu již za to udělena pokuta. Rada může o zrušení rozhodnout, jestliže provozovatel převzatého vysílání závažným způsobem porušil zákon č. 231/2001 Sb. nebo mezinárodní dohodu, kterou je ČR vázána, nebo na jeho majetek byl vyhlášen konkurz.

Ve správním řízení Rada postupuje podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o odvolacím řízení, řízení o rozkladu, o přezkumném řízení a o obnově řízení. Prvek odvolání svým způsobem supluje podání žaloby k soudu.

V případě, kdy Rada uloží sankci podle zákona č. 231/2001 Sb., č. 132/2010 Sb. anebo podle zákona č. 40/1995 Sb., lze proti rozhodnutí Rady podat žalobu podle soudního řádu správního. Z toho je zřejmé, že Rada je vždy v postavení žalovaného správního orgánu, neboť výrok soudu o zamítnutí žaloby je vždy výrokem, který potvrzuje rozhodnutí Rady, a Rada tak své rozhodnutí obhájila i v soudním přezkumu. Za úspěch v soudním sporu považuje Rada také situaci, kdy je žaloba odmítnuta, ačkoli tento výrok značí, že se věc meritorně neprojednávala a jedná se tedy o otázku procesní.

Jestliže soud rozhodnutí Rady zruší a vrátí jí věc k dalšímu řízení, dostává se správní řízení zpět do fáze před vydáním rozhodnutí. Je tak možné doplnit podklady řízení a účastníka vyzvat k novému vyjádření a k novým návrhům důkazních prostředků. Rada je v dalším postupu dle § 78 soudního řádu správního vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil.

Proti rozhodnutí soudu (pravidelně Městského soudu v Praze) je přípustný mimořádný opravný prostředek, kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Pokud Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu zruší, je tento soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku.

V této části je vhodné také zmínit otázku právní moci rozhodnutí Rady. Žalobu lze podat pouze proti pravomocnému rozhodnutí. Jak vyplývá ze správního řádu, rozhodnutí Rady nabývá právní moci dnem jeho doručení posledního z účastníků správního řízení (zpravidla je účastník jeden).

Obdobná situace nastává v případě doručení rozsudku Městského soudu v Praze. I kasační stížnost lze podat pouze proti rozsudku, který je v právní moci, i zde tedy nabývá rozhodnutí soudu právní moc dnem jeho doručení posledního (zpravidla druhému) z účastníků soudního řízení.

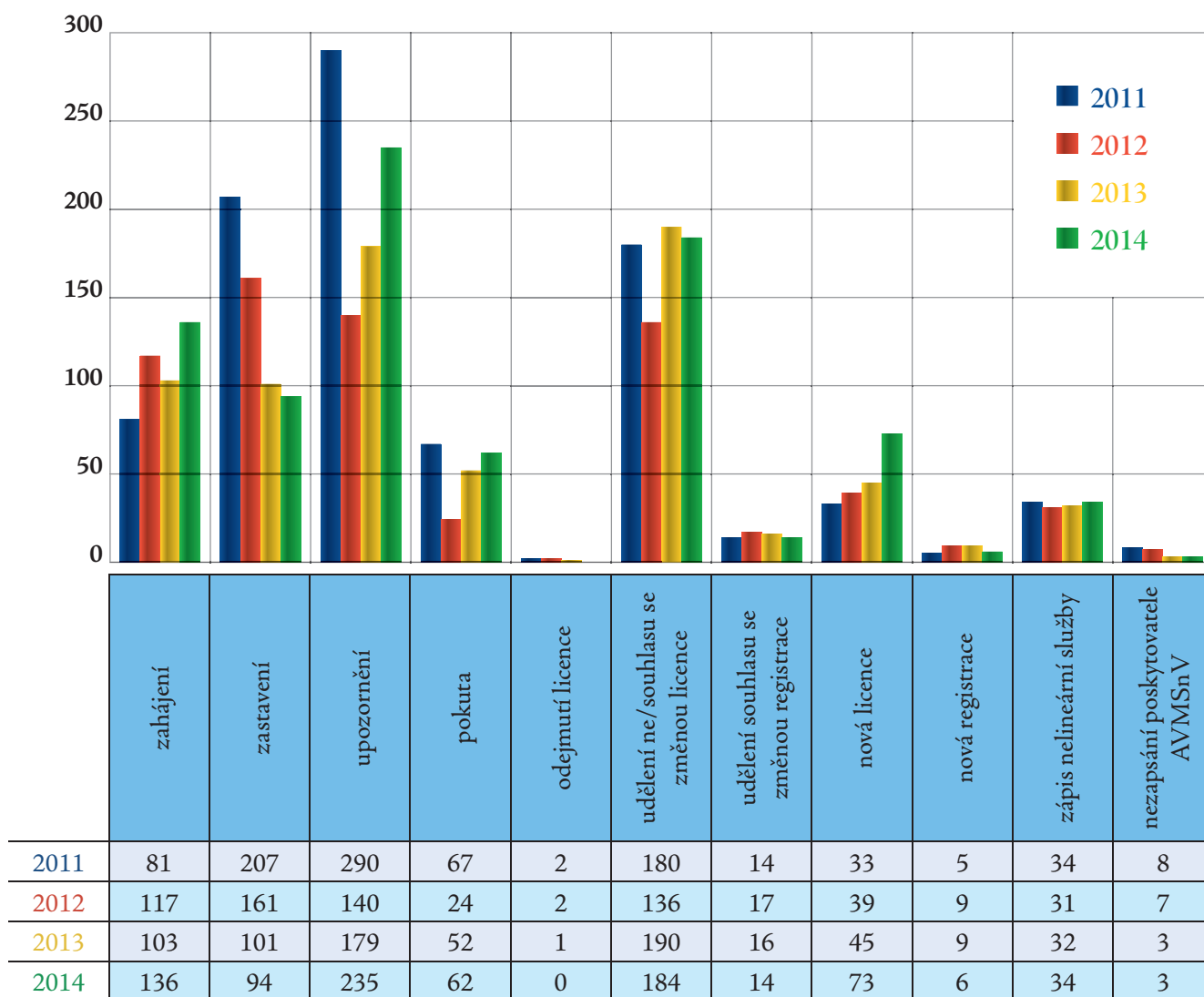
Rada se také v řadě správních řízení dostává do situace, kdy v závislosti na znění rozsudku Městského soudu v Praze a běhu lhůt vydá ve věci nové rozhodnutí, přičemž současně proti rozsudku podá kasační stížnost. Nejednou se tak stane, že Rada nakonec obhájí své původní (ve věci první) rozhodnutí a v souladu se zásadou ne bis in idem musí soud rozhodnutí vydané ve věci jako druhé v pořadí zrušit. V důsledku toho pak dochází k situaci, kdy Rada zdánlivě své rozhodnutí neobhájila, přestože opak je pravdou, takové skutečnosti pak výrazně zkreslují výstupy z evidence soudních sporů vedených s Radou jako žalovaným správním orgánem.

Rada i v roce 2014 pokračovala v praxi nastavené soudní judikaturou, kdy za situace, že soud vytkne Radě absenci předchozího upozornění na porušení zákona o vysílání, Rada správní řízení zastaví a současně upozorní provozovatele na porušení zákona. V těchto případech lze mít za to, že právní názor Rady byl v předmětných řízeních správný a Rada jiný správní delikt meritorně správně posoudila.

V roce 2014 bylo Radě doručeno celkem 37 žalob, nejčastěji provozovatelé napadali rozhodnutí o uložení pokuty za přisuzování léčebných účinků doplňkům stravy, rozhodnutí o změně územního rozsahu rozhlasového vysílání a souboru technických parametrů, nebo rozhodnutí o uložení pokuty za ohrožení mravního vývoje dětí a mladistvých. Radě bylo v roce 2014 doručeno 26 rozsudků Městského soudu v Praze a 30 rozsudků Nejvyššího správního soudu.

Všechna rozhodnutí Rady o uložení pokuty, stejně jako soudní rozsudky, Rada zveřejňuje na svých webových stránkách.

GRAFICKÝ PŘEHLED SPRÁVNÍCH ČINNOSTÍ RADY

INFORMACE O ZAPLACENÝCH POKUTÁCH

Přehledem pokut uhrazených v roce 2014 na účet Rady je rozdělen do dvou tabulek. První tabulka obsahuje pokuty, které účastníci správních řízení uhradili po zamítnutí žaloby proti rozhodnutí Rady Městským soudem v Praze (podání žaloby k Městskému soudu má odkladný účinek).

Druhá tabulka pak obsahuje přehled pokut uhrazených v roce 2014 bez toho, aby proti rozhodnutím Rady o uložení pokuty byly podány žaloby k Městskému soudu v Praze.

V roce 2014 bylo uhrazeno 35 pokut v celkové výši 2 705 000 Kč.

Účastník řízení	Předmět	Částka	Uhrazeno
BBC Radiocom (Praha) s. r. o.	neplnění licenčních podmínek, kterého se dopustil nezařazováním programových bloků dodávaných Českým rozhlasem, dne 24. března 2013 nedodržel stanovené programové a vysílací schéma programu BBC	100 000 Kč	7. 8. 2014
CET 21 s. r. o.	porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., neboť odvysíláním filmu Kajíněk, dne 14. října 2012 ve 20:20 hodin na programu Nova se dopustil porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychologický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých	250 000 Kč	3. 1. 2014

Účastník řízení	Předmět	Částka	Uhrazeno
CET 21 s. r. o.	porušení ustanovení § 53 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb., že odvysílal oznámení o sponzorování programu OKHP Oční klinika bezprostředně před začátkem hlavní večerní zpravodajské relace Televizní noviny dne 4. září 2012 od 19:29:33 hodin na programu Nova	50 000 Kč	1. 4. 2014
CZECH PROMOTION group, s. r. o.	porušení ustanovení § 5d) odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, zadáním a zpracováním reklamy na doplněk stravy Eregma, která byla odvysílána dne 10. června 2013 v časech 13:59:40 hodin, 14:59:04 hodin a 17:41:42 hodin na programu COUNTRY RADIO provozovatele RADIO UNITED BROADCASTING s. r. o.	50 000 Kč	1. 4. 2014
Česká televize	porušení čl. IV, bodu 12 zákona č. 304/2007 Sb., ve spojení se zákonem č. 231/2001 Sb., neboť dne 30. září 2010 na programu ČT 4 Sport překročil denní limit reklamy o 43 sekund, neboť v 7 reklamních blocích bylo celkem odvysíláno 475 sekund reklamy; pokuta byla uložena ve výši 300 000 Kč, 5. ledna 2012 bylo uhrazeno 10 000 Kč	290 000 Kč	12. 3. 2014
Dynamo Films, s. r. o.	porušení ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995, ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., zpracováním reklamy na doplněk stravy Lipoxal Xtreme, která byla odvysílána dne 12. června 2012 v časech 6:59:03 hodin, 10:26:50 hodin, 13:58:04 hodin a 16:56:25 hodin na programu Rádio BLANÍK (94,5 MHz Ústí nad Labem)	70 000 Kč	23. 9. 2014
FTV Prima, spol. s r. o.	porušení ustanovení § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., neboť označením sponzora RAMA, produkt Classic Idea! Multivita (sponzor upoutávky, mutace 1), vysílaným premiérově dne 22. září 2008 ve 20:28:50 hod. na programu Prima televize, porušil povinnost zajistit, aby reklamy a teleshopping byly rozeznatelné, u provozovatele televizního vysílání zřetelně zvukově, obrazově či zvukově-obrazově oddělené od ostatních částí programu	50 000 Kč	4. 2. 2014
FTV Prima, spol. s r. o.	porušení ustanovení § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., ve znění platném v době spáchání jiného správního deliktu, neboť odvysíláním obchodního sdělení Herbamedicus, produkt Koňská mast (sponzor upoutávky, mutace 3), dne 6. září 2009 ve 21:13:01 hodin na programu Prima televize, porušil povinnost zajistit, aby reklamy a teleshopping byly rozeznatelné, u provozovatele televizního vysílání zřetelně zvukově, obrazově či zvukově-obrazově oddělené od ostatních částí programu	50 000 Kč	4. 2. 2014
FTV Prima, spol. s r. o.	porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., které ukládá povinnost nezařazovat v době od 6:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých (200 000 Kč) a porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., které ukládá povinnost bezdůvodně nezobrazovat osoby umírající nebo vystavené těžkému tělesnému nebo duševnímu utrpení způsobem snižujícím lidskou důstojnost (200 000 Kč)	400 000 Kč	4. 2. 2014

Účastník řízení	Předmět	Částka	Uhrazeno
GREEN - SWAN PHARMACEUTICALS CR, a. s.	porušení ustanovení § 5d odst. 2 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., kterým se zakazuje uvádět v omyl přísuzováním potravině vlastností prevence a ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění, neboť v předmětné reklamě jsou užity prvky a tvrzení, které deklarují léčebné účinky, neboť zadal reklamu na produkt GS Condro Forte, odvysílanou v premiéře dne 2. října 2012 od 9:22:40 hodin na programu Nova provozovatele CET 21 spol. s r. o.	400 000 Kč	20. 10. 2014
Havas Worldwide Prague	porušení ustanovení § 5f odst. 1 písm a) zákona č. 40/1995 Sb., kterého se dopustil jako zpracovatel tím, že reklama Nutrilon, produkt Immunofortis 2_3 (mut 1), s premiérou vysílání dne 20. dubna 2009 v 08:09:57 hodin na programu Nova a dále reprízované na programech Nova a Nova Cinema do 31. května 2009, neobsahovala potřebné informace o správném užití výrobku a zároveň působila proti kojení	450 000 Kč	15. 10. 2014

Účastník řízení	Předmět	Částka	Uhrazeno
CELMAR MEDIA s. r. o.	porušení ustanovení § 5d odst. 1 zákona č. 40/1995 Sb. a zároveň porušení ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., kterého se dopustil zadáním obchodních sdělení – reklamy „Figurebites“ (mutace 1) a reklamy/teleshoppingu „Figurebites“ (mutace 2) odvysílaných dne 31. ledna 2014 v čase od 9:28:49 hodin (mutace 1) a od 2:58:42 hodin (mutace 2) na programu Televize Barrandov provozovatele Barrandov Televizní Studio a. s.	50 000 Kč	3. 12. 2014
endala s. r. o.	nesplnil svou povinnost danou ustanovením, § 7a odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého je povinen na výzvu orgánu dozoru pro účely správního řízení sdělit bez zbytečného odkladu údaje o zpracovateli reklamy „Trimun“, premiérově odvysílané dne 20. prosince 2013 v čase 10:33:25 hodin na programu ŠLÁGR TV provozovatele TV CZ s.r o.	5 000 Kč	25. 7. 2014
endala s. r. o.	nesplnil svou povinnost danou ustanovením § 7a odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého je povinen na výzvu orgánu dozoru pro účely správního řízení sdělit bez zbytečného odkladu údaje o zpracovateli reklamy „Ginkgo Biloba“, premiérově odvysílané dne 20. prosince 2013 v čase 12:16:32 hodin na programu ŠLÁGR TV provozovatele TV CZ s.r o.	5 000 Kč	25. 7. 2014
endala s. r. o.	nesplnil svou povinnost danou ustanovením § 7a odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého je povinen na výzvu orgánu dozoru pro účely správního řízení sdělit bez zbytečného odkladu údaje o zpracovateli reklamy „Colacoll“, premiérově odvysílané dne 20. prosince 2013 v čase 11:32:08 hodin na programu ŠLÁGR TV provozovatele TV CZ s.r o.	5 000 Kč	25. 7. 2014
Hudební televize, s. r. o.	porušení ustanovení § 42 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že ve vysílání programu Retro Music Television v roce 2012 nenaplnil požadavek na nadpoloviční zastoupení evropských děl, neboť podle údajů poskytnutých provozovatelem byla evropská tvorba ve vysílání programu Retro Music Television v roce 2012 zastoupena pouze 45 %	10 000 Kč	14. 1. 2014
Hudební televize, s. r. o.	porušení ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že ve vysílání programu Retro Music Television v roce 2012 nenaplnil požadavek na 10% zastoupení evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let, neboť podle údajů poskytnutých provozovatelem nebyla tato tvorba ve vysílání programu Retro Music Television v roce 2012 zastoupena vůbec	10 000 Kč	14. 1. 2014

Účastník řízení	Předmět	Částka	Uhrazeno
iDST, s. r. o.	porušení licenčních podmínek, kterého se dopustil tým, že ve dnech 16. a 17. března 2014 nezařazoval do programu INFOKANÁL pro katastrální území Měřín a Nárameč v katastrálním území Měřín (program MIK) Videopořad, který podle Dalšíh programových podmínek licence má být součástí tohoto programu	10 000 Kč	hrazeno po splátkách - doplaceno
Jana Pokorná	porušení ustanovení § 5d) odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., kterého se dopustila zadáním reklamy na doplňky stravy M. J. Beta, která byla odvysílána dne 18. února 2013 v časech 8:30:24 hodin, 11:27:08 hodin a 13:57:18 hodin na programu RADIO ČAS-FM (92,8 MHz Ostrava) provozovatele Radio Čas s. r. o.	10 000 Kč	hrazeno po splátkách - doplaceno
Mountfield a. s.	porušení ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., kterého se dopustil zadáním reklamy „Mountfield - Kolo štěstí“, která byla odvysílána dne 3. ledna 2014 od 21:18 hodin na programu Nova provozovatele CET 21 spol. s r. o.	150 000 Kč	12. 12. 2014
NATURVITA, a. s.	porušení ustanovení § 5d) odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého reklama na doplněk stravy musí obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „doplněk stravy“, zadáním reklamy na doplněk stravy Vitamín D3, která byla odvysílána dne 26. října 2012 v 8:44:03 hodin, 9:00:37 hodin a 10:46:41 hodin na programu RADIO ČAS - FM (92,8 MHz Ostrava) provozovatele JUKE BOX, spol. s r. o.	30 000 Kč	14. 10. 2014
Prime Time Production s. r. o.	porušení povinnosti stanovené § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., ke kterému došlo zadáním reklamy vysílané ve dvou mutacích v rámci teleshoppingu dne 18. dubna 2013 od 16:22:13 hodin (první mutace – harmonizační kúra cholesterol) a od 17:33:55 (druhá mutace - harmonizační kúra čistící) na programu TV Plzeňská 1 provozovatele Stylový nákup s. r. o.	10 000 Kč	14. 5. 2014
Prime Time Production s. r. o.	porušení povinnosti stanovené § 5a odst. 5 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., ke kterému došlo zadáním reklamy (označení sponzora) Wobenzym, odvysílané dne 1. června 2013 od 10:00:28 hodin na programu POHODA - RELAX provozovatele TP Pohoda s. r. o.	10 000 Kč	14. 5. 2014
Radio Čas s. r. o.	dopustil porušení § 5d) odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého reklama na doplněk stravy musí obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „doplněk stravy“ zpracováním reklamy na doplňky stravy M. J. Beta, která byla odvysílána dne 18. února 2013 v časech 8:30:24 hodin, 11:27:08 hodin a 13:57:18 hodin na programu RADIO ČAS-FM (92,8 MHz Ostrava)	20 000 Kč	27. 1. 2014
Sanovia, a. s.	porušení povinnosti stanovené § 5a odst. 5 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., ke kterému došlo zadáním obchodního sdělení „moje lékárna“, premiérově odvysílaného dne 7. 10. 2013 v čase 6:33:58 hodin na programu Prima provozovatele FTV Prima, spol. s r. o.	50 000 Kč	20. 5. 2014
SAT Plus, s. r. o.	porušení ustanovení § 47 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 231/2001 Sb., neboť na výzvu Rady neposkytl přehledy všech odvysílaných evropských děl na programu FUN 1 v roce 2012, respektive neidentifikoval všechna odvysílaná evropská díla a jejich výrobce, jak vyžaduje zákon	20 000 Kč	31. 1. 2014
Studio BK s. r. o.	porušení ustanovení § 5d) odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., kterého se dopustil zpracováním reklamy na doplněk stravy Arthro Balance, která byla odvysílána dne 13. listopadu 2012 v 6:54:53 hodin a 7:51:43 hodin na programu FREKVENCE 1 (Plzeň 104,1 MHz) provozovatele Frekvence 1, a. s.	20 000 Kč	14. 5. 2014
TipTV broadcast s. r. o.	nesplnil svou povinnost danou ustanovením § 7a odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého je povinen na výzvu orgánu dozoru pro účely správního řízení sdělit bez zbytečného odkladu údaje o zpracovateli teleshoppingu/reklamy Vědmy radí odvysílaného dne 19. května 2013 od 22:00 hodin na programu TIP TV	5 000 Kč	24. 10. 2014

Účastník řízení	Předmět	Částka	Uhrazeno
TP Pohoda s. r. o.	porušení ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil porušení povinnosti zřetelně označit pořad obsahující umístění produktu odvysíláním pořadu Švihák lázeňský dne 27. března 2014 od 10:14:56 hodin na programu POHODA - RELAX *	v roce 2014 uhrazeno 20 000 Kč	hrazeno po splátkách
TV CZ s. r. o.	bezdůvodně odepřel podat vysvětlení, jestli byl divák volající v reálném čase 3:02:56–3:03:06 hodin do pořadu Sexy Game, odvysílaného dne 26. října 2013 na programu ACTIVE TV, označen za výherce telefonické soutěže a jestli tomuto volajícímu byla poukázána výhra	5 000 Kč	23. 7. 2014
TV CZ s. r. o.	bezdůvodně odepřel podat vysvětlení, na základě jakého smluvního ujednání bylo ve vysílání pořadu Cenokat dne 7. ledna 2014 v časech 13:42, 13:43, 13:53, 15:11, 15:12, 15:26 a 17:43 hodin na programu ACTIVE TV slovně prezentováno jméno, zboží, služby a činnost společnosti ŠKODA AUTO a. s.	5 000 Kč	23. 7. 2014
TV CZ s. r. o.	nesplnil povinnost podle ustanovení § 7a odst. 4 zákona č. 40/1995 Sb., a nesdělil na výzvu orgánu dozoru pro účely správního řízení bez zbytečného odkladu údaje o objednateli/zadavateli reklamy, resp. teleshoppingu Cenokat odvysílaného ve dnech 2. a 7. ledna 2014 vždy od 9:00 do 18:00 hodin na programu ACTIVE TV	5 000 Kč	13. 8. 2014
VALOSUN a. s.	porušení povinnosti stanovené § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., ke kterému došlo zadáním reklamy na produkt Biopron laktobacilky – sponzor pořadu, v této reklamě/označení sponzora absentuje zákonný text „doplňek stravy“, která byla odvysílána v premiéře dne 16. března 2013 od 6:56:28 hodin na programu Televize Barrandov provozovatele Barrandov Televizní Studio a. s.	10 000 Kč	3. 3. 2014
Vitalabans CZ, s. r. o.	porušení ustanovení § 5d) odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., dle kterého reklama na doplňek stravy musí obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „doplňek stravy“, kterého se dopustil zadáním reklamy na doplňek stravy Arthro Balance, která byla odvysílána dne 13. listopadu 2012 v 6:54:53 hodin a 7:51:43 hodin na programu FREKVENCE 1 (Plzeň 104,1 MHz) provozovatele Frekvence 1, a. s.	10 000 Kč	22. 1. 2014
WALMARK, a. s.	porušení ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., zadáním reklamy na doplňek stravy Lipoxal Xtreme, která byla odvysílána dne 12. června 2012 v časech 6:59:03 hodin, 10:26:50 hodin, 13:58:04 hodin a 16:56:25 hodin na programu Rádio BLANÍK (94,5 MHz Ústí nad Labem) provozovatele MEDIA BOHEMIA a. s. může ovlivnit spotřebitele tak, že učiní obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil a obsahuje klamavé, neúplné a zavádějící informace	70 000 Kč	12. 9. 2014

* Účastník řízení požádal o rozložení pokuty 100 000 Kč do splátkového kalendáře po 10 000 Kč měsíčně, ale také podal proti rozhodnutí Rady žalobu k Městskému soudu

D. INFORMACE O VÝSLEDČÍCH KONTROL DODRŽOVÁNÍ POVINNOSTÍ STANOVENÝCH ZÁKONEM PROVOZOVATELŮM VYSÍLÁNÍ, PROVOZOVATELŮM PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVATELŮM AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O DODRŽOVÁNÍ PODMÍNEK STANOVENÝCH PROVOZOVATELŮM VYSÍLÁNÍ A PROVOZOVATELŮM PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ

(§ 6 odst. 1, písm. d) zákona č. 231/2001 Sb.)

Ustanovení § 5 písm. g) zákona o vysílání ukládá Radě povinnost monitorovat obsah rozhlasového a televizního vysílání. Zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání rozšířil ve svém § 4 odst. 2 písm. c) monitorovací povinnost Rady také na tyto služby.

K naplňování této zákonné povinnosti Rada využívá řadu prostředků tak, aby za stávajících provozně-ekonomických, organizačních a personálních podmínek bylo dosaženo maximální možné kontroly obsahu vysílaných programů a šířených služeb.

Úplný kontinuální monitoring všech licencovaných televizních a rozhlasových programů, kterých je více než 400, a rostoucího počtu evidovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, není možný, ale je nezbytné, aby koncepce monitoringu zahrnovala alespoň průběžnou kontrolu všech těchto programů či služeb a aby byly aplikovány takové metodické postupy, které umožní odhalit co možná nejvíce pochybení.

Předpokladem efektivní kontroly vysílání je dostupnost záznamů vysílání. Rada využívá dvou základních zdrojů. Prvním jsou záznamy vysílání od samotných provozovatelů, kteří jsou v souladu s ustanovením § 32 odst. 1 písm. l) zákona o vysílání povinni uchovávat v odvysílané podobě a v náležitě technické kvalitě záznamy všech pořadů včetně dalších částí vysílání alespoň po dobu 30 dnů ode dne jejich vysílání a na písemnou výzvu je zapůjčit Radě. Tento zdroj získání záznamu Rada zpravidla využívá u regionálních programů šířených prostřednictvím kabelových systémů a rovněž u programů šířených prostřednictvím družice jen mimo území České republiky. Druhým zdrojem jsou záznamy vlastní, které si Rada pořizuje svými technickými prostředky a které následně archivuje. 12 celoplošných televizních programů je kontinuálně zaznamenáváno přímo v budově Rady. Získané záznamy jsou uchovávány po dobu tří let. V systému Teramos, což je síť nahrávacích stanovišť, kterou má Rada rozmístěnu ve 13 velkých městech po celé České republice, je pak zaznamenáváno několik desítek terestrických programů, včetně programů vysílaných pouze regionálně. Záznamy na místních stanovištích jsou podle technických možností uchovávány po dobu několika týdnů až měsíců. A konečně záznamy vysílání, zpravidla programů šířených prostřednictvím družice, Rada získává rovněž od svých externích spolupracovníků, tzv. screenerů. Přístup k obsahu není problém u audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, které jsou dostupné on-line.

Záznamy vysílání, ať již získané vlastním nahráváním nebo vyžádané od provozovatele, jsou využívány k následnému monitoringu. Monitoring tedy probíhá výhradně zpětně zhlédnutím či poslechem a analýzou záznamu.

Rada využívá dvě základní metody monitorovací činnosti – analytický monitoring a screening.

1) Analytický monitoring

Analytický monitoring spočívá ve zhlédnutí nebo vyslechnutí úseku vysílání, který je předmětem monitoringu, jeho popsání, analytickém vyhodnocení a navržení závěrů pro Radu.

Analytický monitoring má čtyři větve:

a) Monitoring kontinuálních úseků vysílání

Monitoring kontinuálních úseků vysílání funguje na bázi vzorkování a spočívá v analytické kontrole vybraného úseku zvoleného programu. Zpravidla je pro tento účel vybrána několikahodinová, v některých případech i několikadenní, kontinuální část vysílání, která je detailně popsána a komplexně analyticky vyhodnocena, resp. monitorovaný úsek je vyhodnocen z hlediska dodržování všech ustanovení zákona o vysílání a zákona o reklamě. Pro tento typ monitoringu jsou většinou programy vybírány namátkově. Pravidlem nicméně bývá, že první analytická kontrola tohoto typu musí proběhnout v prvních šesti měsících od zahájení vysílání nového programu. K opakované analytické kontrole je přístupováno podle klíče, který zohledňuje zejména divácký zásah programu (častěji jsou monitorovány programy celoplošné než programy vysílané jen místně), technické prostředky šíření programu a jeho potenciální problematičnost z hlediska zákona, která vychází jednak z programové nabídky a rovněž z faktu, jak často je program předmětem diváckých stížností.

b) Monitoring s analytickým cílem

Monitoring s analytickým cílem je metoda vyhodnocování dodržování určitého konkrétního zákonného ustanovení. Typickým příkladem je monitoring zpravodajských a publicistických pořadů v předvolebním období, jehož úkolem je ověřit, zda provozovatelé v takto citlivém období dodržovali zásady objektivního a vyváženého informování. Dále je možné zmínit například monitoring kriminálních seriálů, zařazovaných do odpoledních vysílacích časů na celoplošných televizních programech, s cílem zjistit, zda svým obsahem neohrožují fyzický, psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých.

c) Monitoring na základě diváckých a posluchačských podnětů

Monitoring na základě diváckých a posluchačských podnětů reaguje na stovky stížností, které Rada dostává. Na každém zasedání Rada projednává souhrn podání, tedy přehled všech stížností a dalších podnětů, které Rada od předchozího zasedání obdržela. Ke každému podnětu je zpracována stručná analýza pořadu nebo jiné části vysílání, k němuž se stížnost vztahuje, a rovněž návrhy na další postup ve věci, tj. např. na zahájení správního řízení, existuje-li odůvodněné podezření, že došlo k porušení zákona či licenčních podmínek, či na postoupení podnětu jiným orgánům. Poté, co se Rada na svém zasedání s podněty diváků a posluchačů seznámí, jsou pisatelé vyrozuměni, k jakým krokům v dané věci Rada přistoupila. Záběr monitoringu na základě podnětů není možné konkrétně předvídat co do obsahu i rozsahu. Objem monitoringu reagujícího na podněty tvoří přibližně jednu čtvrtinu celkového objemu monitoringu televizního vysílání, nicméně z povahy věci vyplývá, že podíl zjištěných pochybení je poněkud vyšší, neboť autoři podání cíleně poukazují na jevy, které považují za problematičtější.

d) Systematický monitoring obchodních sdělení

Odvysílaná obchodní sdělení – reklamy, teleshopping a označení sponzora – podléhají kontinuální kontrole. Na základě dat, která Úřad získává od agentury Admosphere, jsou z hlediska zákona o vysílání a zákona o reklamě posuzována všechna premiérová uvedení obchodních sdělení vždy za celý kalendářní měsíc. Data agentury Admosphere navíc umožňují i kontrolu zákonných ustanovení, která upravují rozsah odvysílané reklamy (reklamní limity) a způsob zařazování reklamy do pořadů (přerušování pořadů reklamou).

2) Screening

Metoda screeningu spočívá ve spolupráci s externími spolupracovníky, tzv. screenery, kteří byli pro výkon této činnosti odborně proškoleni. Screeneri se rekrutují zpravidla z okruhu osob se zdravotním postižením, které pro svoji imobilitu mohou pracovat pouze z domova. Screeneri jsou úkolováni konkrétními pracovními zadáními – pořízením záznamu a následným monitoringem několikahodinových úseků televizního vysílání programů šířených jak prostřednictvím vysílačů, tak prostřednictvím družice či kabelových systémů, či obdobného podchycení obsahu audiovizuální mediální služby na vyžádání. Z tohoto monitoringu screener pořizuje písemný protokol, který kromě popisných údajů obsahuje vyhodnocení sledovaného úseku s poukazem na možná pochybení proti zákonu o vysílání, zákonu o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání nebo zákonu o reklamě. Všechny tyto signalizované problémy jsou následně podrobeny odbornému rozboru analytiky Rady. Přehled provedeného screeningu a z něj plynoucí návrhy jsou projednány Radou, která rozhoduje o dalším postupu.

Pro vyhodnocování dodržování zákonných ustanovení, která upravují obsah vysílaných programů, jsou využívány rovněž metody a prostředky, které nevycházejí pouze z monitoringu. Například pro analytické posuzování zpravodajských a publicistických pořadů jsou podpůrně využívány rovněž přepisy těchto pořadů, které Rada získává od agentury Newton Media.

Od roku 2012 Úřad Rady využívá vlastní software DATEL, jehož úkolem je vyhledávat v programových týdenících pořady, které již v minulosti byly předmětem sankce či upozornění na porušení zákona. Tento systém Úřadu umožňuje, aby kontroloval, zda se provozovatelé poučili z předchozí sankce a učinili opatření, aby se napříště porušení zákona vyvarovali. Efektivní je tento systém zejména při kontrole zařazování pořadů, které byly vyhodnoceny jako ohrožující psychický, fyzický a mravní vývoj dětí a mladistvých. DATEL automaticky upozorňuje, na jakém programu, v jakém dni a hodině dojde k opětovnému odvysílání pořadu, který byl v minulosti sankcionován. Monitoring pak ověří, jestli takový pořad byl tentokrát správně zařazen až po 22. hodině, resp. zda v případě, že byl odvysílán před 22. hodinou, se tak stalo po jeho úpravě, která zajistila, že již nebude pro dětského diváka ohrožující (sestřih pořadu).

Od léta 2013 je novým prostředkem kontroly vysílání rovněž software, který měří hlasitost vysílání. Tento software je využíván ke kontrole dodržování ustanovení § 49 odst. 3 zákona o vysílání, které ukládá, že provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit, aby reklamy, teleshopping a označení sponzora byly vysílány takovým způsobem, že hladina hlasitosti jejich vysílání je v souladu s technickou specifikací stanovenou vyhláškou.

Obsahovou kontrolou rozhlasového a televizního vysílání a audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání jsou pověřeni analytici Úřadu Rady. Kontrole televizního vysílání se věnuje pět analytiků, přičemž jeden z nich se specializuje výhradně

na monitoring obchodních sdělení. Tři analytici monitorují vysílání rozhlasové a dva analytici mají na starosti obsahovou kontrolu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Okruh screenerů, kteří se podílejí na kontrole televizního vysílání a rovněž audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, dosáhl počtu pěti. Úřad spolupracuje rovněž s několika externími analytiky a také s agenturami a akademickými pracovišti, která se orientují na mediální analýzu. Od roku 2013 Rada spolupracuje s občanským sdružením Mathilda, které zastupuje zájmy osob se zrakovým postižením. Experti tohoto občanského sdružení spolupracují při vyhodnocování naplňování zákonného ustanovení, které ukládá provozovatelům televizního vysílání povinnost zpřístupnit část svých pořadů osobám se zrakovým postižením. Odborníci sdružení vyhodnocují zejména kvalitu audiopopisů, jimiž je obsah vysílaných pořadů zpřístupňován nevidomým.

Ve specifických případech Rada spolupracuje rovněž s odborníky mimo mediální oblast. Při vyhodnocování pořadů problematických z hlediska možného ohrožení psychického, fyzického a mravního vývoje někdy Rada přistupuje k zadání psychologických posudků. Dohled nad obchodními sděleními pak vyžaduje častou spolupráci s jinými státními orgány (Státní ústav pro kontrolu léčiv, Česká národní banka, Česká obchodní inspekce, Ministerstvo zdravotnictví ČR, Státní zemědělská a potravinářská inspekce) a se znalci. Nejčastěji jsou oslovováni medicínští specialisté, kteří posuzují, zda reklamy na doplňky stravy, zdravotní prostředky apod. klamně nedeklarují vlastnosti a účinky, které tyto produkty nemají.

VÝSLEDKY KONTROLY TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ

Přehled výsledků monitoringu za uplynulý rok vyjadřuje specifický úhel pohledu na výkon kontrolní funkce Rady ve vztahu k obsahu vysílání. Délka životního cyklu případů z monitoringu řešených na úrovni správního řízení, a po případném rozhodnutí Rady o sankci velmi často i na úrovni soudního řízení, mnohdy výrazně přesahuje horizont jednoho roku. Přehled výsledků monitoringu realizovaného ve skončeném roce je zprávou aktuální, ale současně předběžnou, protože výsledek neuzavřených správních řízení nelze předjímat, stejně jako výsledky řízení před správními soudy v případech, kdy uložení pokuty bylo či teprve bude napadeno podáním žaloby.

Výstupy monitoringu se odvíjejí od systému monitoringu, který je popsán výše, ale také od struktury povinností provozovatelů vysílání a dalších subjektů v oblasti obsahu vysílání, od priorit Rady, i od specifík, která rok přinese. Úkolem této pasáže je přinést ucelený přehled výsledků monitoringu zejména z hlediska reálně zaznamenaných typů pochybení provozovatelů vysílání v rámci roku 2014. Doplnkem ve formě přílohy, která je umístěna na CD, jsou anotace přímých analýz obsahu vysílání realizovaných Radou a projednaných v rámci roku 2014. Pohled, který je zde aplikován, je výrazně zobecňující. Informace o analytických výstupech v prioritních oblastech jsou v podrobném zpracování zařazeny mezi příspěvky kapitoly B, věnované situaci v rozhlasovém a televizním vysílání – jde zejména o shrnutí informací o monitoringu v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny v říjnu 2013 (jehož výsledky byly většinou Radou projednány až v roce 2014), monitoringu v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu v květnu 2014, monitoringu ezoterických a soutěžních pořadů či teleshoppingů, či o monitoringu zaměřeném na zobrazování menšin a specifických skupin ve zpravodajských a publicistických pořadech atd.

Nyní k souhrnným poznatkům z monitoringu obsahu televizního vysílání v roce 2014. S výhradou předběžnosti informací je možné konstatovat, že v průběhu roku 2014 Rada rozhodla na základě monitoringu projednaného v tomto roce o uložení pokuty celkem ve 24 případech. Do konce roku nebylo uzavřeno 36 správních řízení zahájených v tomto roce. Některá z nich mohou přinést další sankce, ovšem devět správních řízení zahájených v průběhu roku 2014 bylo následně zastaveno poté, co se ve správním řízení ukázalo, že k porušení zákona nedošlo, a 14 správních řízení zahájených v roce 2014 bylo zastaveno, když se ukázalo, že typově shodného pochybení se účastník řízení dosud nedopustil, a ten tak mohl být pouze upozorněn na porušení zákona o vysílání či licence. Případů upozornění na porušení zákona o vysílání či licence v souvislosti s monitoringem obsahu televizního vysílání projednaným v rámci roku 2014 bylo 162 (plus zmíněných 14 případů upozornění po správním řízení). Problémů či potenciálních problémů v obsahu televizního vysílání byl přímým monitoringem v roce 2014 zaznamenán celkově dosti vyšší počet (254) než v roce předchozím (133), a to přesto, že Rada výrazně využívala institut vyžádání vysvětlení podle § 137 odst. 1 správního řádu ještě před případnými dalšími kroky (131x, více než dvojnásobné zvýšení). Touto formou jsou získávány informace, které Radě umožňují lépe zvážít další postup a vyhnout se např. zahajování správního řízení s nedostatkem vstupních informací. Přestože nominálně se může zdát nárůst zaznamenaných problémů vysoký, minimálně část padá na vrub účinnějšího monitoringu i např. stále rostoucího počtu stížností, které cíleně ukazují na možné problémy, a nikoliv poklesu odpovědnosti provozovatelů a dalších zúčastněných subjektů, i když ani tento faktor nelze plně vyloučit.

O charakteru problémů v obsahu televizního vysílání v roce 2014 lépe než sumární čísla vypovídají poznatky o typech pochybení. Poměr nově zaznamenaných případů pochybení či potenciálních pochybení souvisejících s vysíláním obchodních sdělení (paragrafy 48–53a zákona o vysílání a zákon o reklamě) ve srovnání s případy souvisejícími s povinnostmi při vysílání programu podle paragrafů 31, 32, 42–47 zákona o vysílání a s licenčními podmínkami byl

dosti vyrovnaný s mírnou převahou druhého okruhu. Z pohledu uložených pokut byla ovšem situace naprosto odlišná, když pokuty související s problémy při vysílání obchodních sdělení dominovaly téměř v poměru tři ku jedné, což je i s vědomím předběžnosti této statistiky výrazný signál, kde jsou hlavní problémy v obsahu televizního vysílání.

Pokud jde o konkrétní povinnosti při vysílání programu podle paragrafů 31 a 32 zákona o vysílání, relativně časté byly v roce 2014 v televizním vysílání problémy či potenciální problémy s respektováním zásad objektivit a vyváženosti ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech (§ 31 odst. 3 zákona o vysílání). Ze 17 případů otevřených v průběhu roku jeden vyústil v zatím nepravomocné uložení pokuty a 10 v upozornění na porušení zákona. Část případů nebyla ke konci roku uzavřena. Z okruhu základních povinností provozovatelů podle § 32 odst. 1 zákona o vysílání bývají relativně časté problémy s možným porušením povinnosti nezařazovat v době od 6 do 22 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých (§ 32 odst. 1 písm. g)). Ze 14 nově otevřených případů v roce 2014 byla v jednom případě zatím nepravomocně uložena pokuta a 11x byl provozovatel upozorněn na porušení zákona. Zbývající případy jsou otevřené. U tohoto typu pochybení výrazně platí, že případy byly převážně projednávány na základě diváckých podání, což ukazuje na citlivost diváků na tento problém. Jeden případ byl zachycen také elektronicky – porovnáním databáze dříve sankcionovaných případů s aktuálními přehledy programu. Ve většině podobných případů (6x) se ovšem ukázalo, že provozovatel zařadil do vysílání jinou než problémovou verzi např. dílu kriminálního seriálu, nebo díl vynechal, takže monitoring opakovaně pochybení při reprízování stejného pořadu vyloučil. Z kvantitativního hlediska mezi pochybeními při vysílání programu dominovalo i v roce 2014 porušení povinnosti provozovatelů zdržet se v době od 6 do 22 hodin vysílání pořadů a upoutávek, které obsahují vulgarismy a nadávky (§ 32 odst. 1 písm. j) zákona o vysílání). Zákon neumožňuje, aby Rada za porušení této povinnosti uložila sankci, a tak všechny případy (34) skončily upozorněním provozovatele na porušení zákona. Další typy zaznamenaných častých problémů s dodržováním povinností podle § 32 zákona o vysílání v roce 2014 je možné označit za technická pochybení či nesplnění informační povinnosti. Patřily mezi ně zejména problémy s uchováváním záznamů vysílání a jejich zapůjčením v řádném stavu Radě k monitoringu (§ 32 odst. 1 písm. l) zákona o vysílání: 16x upozornění na porušení zákona, 4x pokuta) a o neplnění povinnosti umožnit divákům snadný, přímý a trvalý přístup k základním údajům o provozovateli televizního vysílání, ke kontaktním údajům a k informaci o tom, že orgánem dohledu nad provozováním televizního vysílání je Rada (§ 32 odst. 7 zákona o vysílání: 19x upozornění na porušení zákona). K povinnostem podle zákona o vysílání je třeba řadit také povinnost dodržovat licenci udělenou na základě tohoto zákona a programové podmínky licence. Poněkud vyšší než obvyklý počet zaznamenaných pochybení tohoto typu (1x pokuta, 9x upozornění na porušení zákona) souvisí s vyšším zastoupením lokálních a regionálních programů, které jsou náchylnější k programovým improvizacím, mezi monitorovanými v roce 2014.

Druhou typovou skupinou problémů v obsahu televizního vysílání jsou problémy při vysílání obchodních sdělení, do které patří i problémy při vysílání pořadů s umístěním produktu (product placement). Jde jednak o povinnosti podle paragrafů 48 až 53a zákona o vysílání, a dále o povinnosti podle zákona o reklamě. Celkový počet nově řešených problémových případů v roce 2014 přesáhl stovku (108) a byl téměř dvojnásobný ve srovnání s rokem 2013 (62). Pokud jde o problémy při vysílání obchodních sdělení z hlediska zákona o vysílání, mezi nejčastější v roce 2014 patřily problémy snadné rozeznatelnosti a zřetelného oddělení reklamy a teleshoppingu od ostatních částí vysílání (§ 49 odst. 1 písm. a) zákona o vysílání) a problémy s řádným označováním pořadů, v nichž bylo uplatněno umístění produktu (§ 53a odst. 3), a s nepřiměřenou prezentací umístěného produktu v pořadu (§ 53a odst. 2 písm. b) a c)). Mezi časté je nutné řadit i problémy s hlasitostí obchodních sdělení (§ 49 odst. 3), která je regulována s účinností od 1. června 2013. Kromě několika případů zachycených na základě diváckých stížností Rada v roce 2014 realizovala systematický monitoring hlasitosti obchodních sdělení, ze kterého vzešla většina poznatků o porušení platných omezení. V průběhu roku Rada projednala výsledky celkem 13 měření na programech Metropol TV, POHODA – RELAX, Retro Music Television, Rebel, regionalnitatelevize.cz, V1, RTM, POLAR, ACTIVE TV, JIHOČESKÁ TELEVIZE (zkratka JTV), Brno TV, TIP TV a TV MORAVA. Případy porušení zákona zatím vesměs skončily upozorněním. Relativně časté byly také problémy s řádným označováním sponzora programu (§ 53 odst. 5). Z pohledu uložených pokut se jako nejpovážlivější z okruhu zmíněných problémů jeví ty s dodržováním pravidel pro umístění produktu v pořadu, ovšem čtyři uložené pokuty zatím vesměs nejsou v právní moci.

Při vysílání obchodních sdělení je kromě specifických povinností podle zákona o vysílání nutné dodržovat také obecná pravidla, která platí pro reklamu v širokém smyslu slova a která upravuje zákon o reklamě. Zaznamenaných problémů či možných problémů podle zákona o reklamě byla v rámci případů otevřených v roce 2014 sice jen polovina ve srovnání s problémy televizních obchodních sdělení z hlediska zákona o vysílání, ale jejich potenciálně větší závažnost naznačuje trojnásobně vyšší počet uložených pokut (12), i když je nutné podotknout, že více než polovina těchto pokut ještě nebyla na konci roku v právní moci. Z konkrétních typů problémů podle zákona o reklamě zaznamenaných při monitoringu patřilo mezi nejčastější nerespektování zákazu reklamy, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu, tj. podle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (§ 2 odst. 1 písm. c)), a různá pochybení při vysílání

reklamy na potraviny, mezi něž zákon zahrnuje i tzv. doplňky stravy (§ 5d odst. 1 a 2). Zmínit je nutné také několik zaznamenaných případů problémů v reklamě se zaměřením na osoby mladší 18 let nebo s jejich účinkováním v reklamě (§ 2c). Také hledisko uložených pokut signalizuje stejný okruh hlavních problémů. Poznatky jsou ovšem zatím předběžné, protože většina zahájených správních řízení nebyla ke konci roku uzavřena. Mezi otevřenými kauzami je také skupina případů, na které Rada narazila v rámci monitoringu obchodních sdělení zaměřených na loterie a sázkové hry. Zjištěna byla další možná porušení § 2 odst. 1 písm. a) zákona o reklamě, který zakazuje reklamu zboží, služeb nebo jiných výkonů či hodnot, jejichž prodej, poskytování nebo šíření je v rozporu s právními předpisy. V daném případě se jedná o reklamu na herní službu, která je v přímém rozporu s § 1 odst. 9 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, který zakazuje propagaci reklamy a podpory prodeje loterií a jiných podobných her nepovolených nebo neoznamovaných podle tohoto zákona. Monitoringem byla zaznamenána vlna vysílání reklamy PokerStars.net na více programech. Rada v těchto případech zahájila správní řízení, které však bylo později přerušeno do doby skončení řízení o předběžné otázce, které probíhá v rámci soudního řízení 5 A 50/2013, které je vedeno při Městském soudu v Praze. Jde o problém televizní reklamy na zahraniční loterii či sázkovou hru ve vysílání v ČR, která není v ČR povolena nebo oznámena podle loterijního zákona. Také další zaznamenané jednotlivé analogické případy jsou řešeny stejným postupem.

Zákon o vysílání kontrolní pravomoc Rady směrem k obsahu vysílání označuje v § 5 výhradně jako monitoring obsahu vysílání, a tak je nutné za formu monitoringu považovat nejen přímé analyzování obsahu na základě smyslové percepce, o kterém jsme hovořili až dosud, ale také vyhodnocování podkladů od provozovatelů vysílání, kde přímý monitoring není možný zejména z důvodu, že jde o průřezové povinnosti, které je třeba vztahovat k vysílání za celý rok. Proto také mohla Rada v těchto případech v rámci roku 2014 získat a projednat poklady teprve za předchozí rok 2013. O vyžádané informace se opírá posouzení plnění povinností České televize a Českého rozhlasu podle § 31 odst. 4 zákona o vysílání – informace o dodržování vyvážené nabídky provozovateli ze zákona v roce 2013 je součástí kapitoly B. Na základě vyžádaných podkladů je kontrolováno plnění povinností provozovatelů celoplošného televizního vysílání při zpřístupňování televizního vysílání osobám se sluchovým a zrakovým postižením podle § 32 odst. 2 zákona o vysílání. Výsledkem vyhodnocení podkladů za rok 2013 bylo pět upozornění na porušení zákona. V případě programů České televize, která má podle zákona nastaveny přísnější limity pro zpřístupňování pořadů pro sluchově a zrakově postižené, šlo o nesplnění limitu titulků pro osoby se sluchovým postižením na programu ČT sport a o nesplnění limitu pořadů pro osoby se zrakovým postižením na programech ČT2, ČT24 a ČT sport. V případě provozovatelů s licenci se jednalo o nedodržení obou typů limitů na programech regionalnitélevize, Retro, Óčko Expres a Óčko Gold. Rovněž kontrola dodržování tzv. evropských kvót podle § 42–44 (případně až § 47) zákona o vysílání se opírá o vyžádané podklady. Zákon v tomto případě výslovně ukládá provozovatelům povinnost předkládat příslušné informace Radě. Podrobná sumarizace výsledků kontroly je součástí kapitoly G.

Anotace jednotlivých analýz provedených v rámci přímých kontrol televizního vysílání jsou uvedeny v příloze této zprávy.

VÝSLEDKY KONTROLY ROZHLASOVÉHO VYSÍLÁNÍ

Kontrola obsahu rozhlasového vysílání je prováděna jednak na základě povinnosti Rady monitorovat obsah rozhlasového vysílání a dohlížet na dodržování právních předpisů v oblasti rozhlasového vysílání a podmínek stanovených v rozhodnutí o udělení licence, z části také vychází z podnětů posluchačů vysílání.

V roce 2014 bylo provedeno celkem 18 kontinuálních analýz provozovatelů rozhlasového vysílání s licenci. V rámci těchto 24 hodinových analýz je vedle dodržování povinností podle zákona o vysílání kladen velký důraz na dodržování licenčních programových podmínek, na jejichž základě provozovatel licenci získal.

Vedle těchto kontinuálních analýz byly provedeny dlouhodobé analýzy vysílání. Jednak šlo o některé pořady z období voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (sledované období od 18. září 2013 do 25. října 2013), taktéž byly provedeny analýzy některých pořadů z období voleb do Evropského parlamentu (sledované období od 23. dubna 2014 do 23. května 2014).

Součástí monitoringu rozhlasového vysílání jsou též komplexní analýzy obchodních sdělení a dodržování zákonných povinností souvisejících s jejich odvysíláním nejen podle zákona o vysílání, ale také podle zákona o regulaci reklamy. Jedná se vždy o kontrolu odvysílání obchodních sdělení ve dvanáctihodinových úsecích vysílání, aby tak došlo zejména k zachycení reklamy v prime-time úsecích vysílání. Těchto komplexních analýz bylo provedeno v roce 2014 celkem 152.

Na základě podnětů posluchačů bylo provedeno 32 podrobnějších analýz vysílání provozovatelů rozhlasového vysílání s licenci i provozovatele ze zákona. V některých případech se stížnosti posluchačů na vysílané pořady opakovaly a vedle podrobné analýzy byly také vyžádány znalecké posudky, aby bylo možné zhodnotit zejména případné ohrožení fyzického, psychického nebo mravního vývoje dětí a mladistvých odvysíláním takového pořadu. Vedle těchto podnětů, jejichž

vyřízení spadalo do působnosti Rady, bylo doručeno také velké množství podnětů, které se dotýkají zejména oblasti dramaturgie pořadu. Takovéto podněty byly předány příslušným provozovatelům (zejména se jedná o podněty směřující do vysílání provozovatele ze zákona – Český rozhlas).

Celkem bylo v roce 2014 vypracováno 202 analýz provozovatelů rozhlasového vysílání na 41 programu. Na základě těchto kontrol bylo zahájeno 9 řízení z moci úřední pro možné porušení zákona, bylo vydáno celkem 7 upozornění na porušení zákona a uloženo 12 pokut (v některých případech se jedná o porušení zákona, k němuž došlo již v roce 2013 a v roce 2014 bylo řízení ukončeno).

Jednotlivé analýzy provedené v rámci kontrol jsou popsány v příloze této zprávy.

VÝSLEDKY KONTROLY OBSAHU AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ

Kontroly obsahu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání jsou prováděny z části na základě podnětů, dále z povinnosti Rady pravidelně monitorovat obsah služeb a dále pak kontrolou prostřednictvím screeningu.

V roce 2014 Rada provedla analýzu celkem 17 audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání v rámci standardního monitoringu a 17 formou screeningu.

Jednou z priorit pro oblast audiovizuálních mediálních služeb v roce 2014 byla ochrana dětí. Z tohoto důvodu se monitoring soustředil také na služby, jejichž pořady mohou být delikttní ve vztahu k dětskému a mladistvému divákovi. V této souvislosti tak bylo vydáno upozornění z důvodu nezamezení přístupu k obsahu, který může vážně narušit fyzický, psychologický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a to v případě poskytovatelů PK 62, a. s., a O2 Czech Republic a. s.

Služby byly analyzovány komplexně z hlediska zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o regulaci reklamy. Na základě kontroly jejich obsahu bylo kromě výše uvedených dvou případů vydáno dalších šest upozornění pro porušení plnění povinností stanovených § 6 odst. 1 zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, který upravuje povinnost poskytovatele ve vztahu k příjemci služby v podobě umožnění přístupu k informacím a údajům o poskytovateli a současně stanovuje povinnost uvést informaci, že orgánem dohledu nad poskytovatelem je svěřena Rada, dále pak za nedodržení ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 1 písm. a) zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, vztahujících se k obchodním sdělením a umístění produktů, a dále za nepředložení zprávy o způsobu plnění povinností týkající se podpory evropské tvorby definované ustanovením § 7 odst. 3 výše citovaného zákona. V tomto roce bylo zahájeno jediné správní řízení z důvodu nesjednání nápravy po vydání upozornění za porušení § 6 odst. 1 zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.

Rada i v tomto roce pokračovala v systematickém monitorování dosud neevidovaných služeb. V této činnosti byl využit především vyhledávací software. Z počtu desetitisíců webových stran bylo vygenerováno 289 možných služeb, které byly následně analyticky zpracovány. Výsledkem pak bylo nalezení pěti dosud nezaevidovaných audiovizuálních mediálních služeb. Jejich poskytovatelé byli následně vyzváni k podání vysvětlení, aby objasnili, z jakého důvodu dosud nepodali žádost o evidenci. Služby byly posléze zaevidovány.

V roce 2014 zaevidovala Rada celkem 34 audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání na základě žádostí o zápis do Evidence, přičemž tři služby byly odmítnuty, neboť nebylo shledáno naplnění kritérií pro zápis do Evidence.

V rámci analytické činnosti bylo u deseti služeb konstatováno, že nenaplnují kritéria dle zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, a u 13 služeb byl proveden výmaz z Evidence.

Jednotlivé analýzy provedené v rámci kontrol jsou popsány v příloze této zprávy.

ROZDÍLNÁ STANOVISKA ČLENŮ RADY PŘI KONTROLE ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ

Na 1. zasedání konaném dne 9. ledna 2014 v rámci bodu 6 se Rada zabývala obsahem pořadu Otázky Václava Moravce odvysílaného dne 1. prosince 2013 od 12:00 hodin na programu ČT1 a ČT24 České televize, konkrétně rozhovoru moderátora Václava Moravce s ministrem vnitra Martinem Pecinou na téma obsazení pozice policejního prezidenta Policie ČR v tomto pořadu. Rada hlasovala o návrhu usnesení na zahájení správního řízení pro možné porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, který neschválila. Člen Rady Dalibor Matulka vyjádřil toto rozdílné stanovisko:

„Rozdílné stanovisko JUDr. Dalibora Matulky k bodu č. 6 – podnět č. 1 (Česká televize / ČT1 a ČT24 – Otázky Václava Moravce)

RRTV pochybila, když nezahájila správní řízení s Českou televizí za pořad ‚Otázky Václava Moravce‘ (úsek rozhovoru V. Moravce s ministrem M. Pecinou ohledně obsazení funkce policejního prezidenta), který byl vyslán 1. prosince 2013.

Postupem moderátora v tomto pořadu zjevně došlo nejen k porušení ustanovení § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 483/1991 Sb., ale současně i k porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Věc tedy spadá do působnosti RRTV, která měla pro výše uvedené porušení zákona zahájit správní řízení.“

Pro úplnost uvádíme také znění Radou neschváleného návrhu usnesení:

„Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) v rámci své působnosti dané ustanovením § 5 písm. a) a f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), v platném znění, v souladu s ustanovením § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, rozhodla zahájit s provozovatelem Česká televize, se sídlem Kavčí hory, 140 70 Praha 4, IČ: 27383, správní řízení z moci úřední pro možné porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se mohl dopustit odvysíláním pořadu Otázky Václava Moravce, respektive části pořadu týkající se situace při obsazení funkce policejního prezidenta, dne 1. prosince 2013 od 12:00 hodin na programu ČT1 a ČT24. Moderátor pořadu opakovaně v části pořadu týkající se situace při obsazení funkce policejního prezidenta prezentoval postup spočívající ve vyčkání na případné podání dovolání nejvyššího státního zástupce proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci zastavení trestního stíhání Petra Lessyho jako z logiky věci jediné správné řešení, ačkoliv není v souladu s právním řádem České republiky, čímž svého hosta, ministra vnitra Martina Pecinu, de facto nabádal k porušování právního řádu (to vše navíc v souvislosti s naznačovanými osobními zájmy Martina Peciny zbavit se současného policejního prezidenta Martina Červíčka). Tímto postupem mohlo dojít ze strany moderátora, resp. provozovatele k manipulaci s divákem, jemuž bylo znesnadněno učinit si na pojednávané téma ucelený a věcně správný názor.“ (Pozn.: výsledek hlasování: 2-5-2)

E. INFORMACE O UDĚLENÝCH LICENCÍCH A KRITÉRIÍCH, NA ZÁKLADĚ KTERÝCH BYLY LICENCE UDĚLENY ŽADATELŮM O LICENCI A ZAMÍTNUTY ŽÁDOSTI VŠECH OSTATNÍCH ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ

(§ 6 odst. 1, písm. e) zákona č. 231/2001 Sb.)

Udělování licencí k provozování rozhlasového a televizního vysílání patří mezi nejdůležitější pravomoci svěřené Radě zákonem o vysílání. Všechna rozhodnutí o udělení licence zveřejňuje Rada na svých webových stránkách.

Společné licenční řízení podle Hlavy I zákona o vysílání Rada zahajuje z vlastního podnětu nebo z podnětu uchazeče o licenci vyhlášením licenčního řízení. V současné době se tento typ licenčního řízení týká jen žádostí o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a znovu v pásmu AM. Soutěží zde jednotlivé projekty, z nichž Rada vybírá ten nejlepší podle kritérií stanovených § 17 zákona o vysílání, přičemž těžiště jejího správního uvážení fakticky spočívá v hodnocení přínosu programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů. V rámci této úvahy Rada porovnává ve vymezeném územním rozsahu jak jednotlivé projekty mezi sebou, tak všechny předložené projekty se stávající nabídkou programů. Rada pro každé společné licenční řízení sestavuje přehled zachytitelných programů ve vymezeném územním rozsahu a tento přehled se stává nedílnou součástí odůvodnění rozhodnutí o udělení licence.

Vzhledem ke změnám zákona o vysílání a zejména vývoji judikatury správních soudů Rada postupuje v těchto licenčních řízeních vyhlášených od roku 2011 podle aktualizovaného Manuálu postupu rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona o vysílání (výrazně pozměněná verze přijatá Radou 21. prosince roku 2010). Podle tohoto aktualizovaného Manuálu byla vedena všechna licenční řízení vedená v roce 2014, pokud šlo o licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a AM.

Jednodušší formu má licenční řízení k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání podle Hlavy II, § 25 zákona o vysílání, které se zahajuje z podnětu žadatele a ten je jediným účastníkem řízení. Rada zde zvažuje pouze skutečnost, zda žadatel o licenci splňuje podmínky podle § 13 odst. 3 a zda navrhovaná programová skladba splňuje požadavky podle § 31 a § 32 odst. 1 zákona o vysílání. Rada v tomto typu řízení rozhoduje o udělení licence k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání šířeného prostřednictvím družic, kabelových systémů a zvláštních přenosových systémů a k provozování zemského digitálního rozhlasového nebo televizního vysílání. Regulace vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů se nevztahuje na rozhlasové a převzaté rozhlasové vysílání.

Pokud jde o zemské digitální rozhlasové vysílání, v průběhu roku 2014 Rada udělila tři licence k provozování celoplošného digitálního rozhlasového vysílání: společnosti JUKE BOX, spol. s r. o., pro program Radio Čas Rock, společnosti SAMSON MEDIA spol. s r. o., pro program Radio Samson Digital a společnosti FM Records, s. r. o., pro program DAB Plus Top 40. Digitální rozhlasové vysílání je jinak převážně realizováno prostřednictvím subjektů, které provozují převzaté rozhlasové vysílání prostřednictvím vysílačů v systému T DAB – v pásmu III a L bandu.

Je možno konstatovat, že v roce 2014 se nejvíce žádostí o udělení licence k televiznímu vysílání soustředilo v oblasti satelitního vysílání (Rada rozhodovala o 12 žádostech o udělení oprávnění k vysílání šířenému prostřednictvím družic). Naopak došlo ke snížení počtu nových projektů v televizním vysílání šířeném prostřednictvím pozemních vysílačů, které převažovaly v roce 2013. Za povšimnutí rovněž stojí skutečnost, že Rada v průběhu roku 2014 neobdržela ani jednu žádost o licenci k provozování vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů.

Do působnosti Rady také náleží vydávání rozhodnutí o registraci k provozování převzatého vysílání, které podle ustanovení § 26 a násl. zákona o vysílání opravňuje provozovatele k provozování převzatého vysílání prostřednictvím sítě elektronických komunikací (v kabelovém systému nebo prostřednictvím družice, prostřednictvím vysílačů a také prostřednictvím zvláštních přenosových systémů). Na registraci je právní nárok, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 27 zákona o vysílání.

Přehled řízení o udělení licencí

pro typ vysílání	počet řízení	rozhodnuto	neukončeno
rozhlasové vysílání prostřednictvím vysílačů	54	49	5
televizní vysílání prostřednictvím vysílačů v systému DVB-T	8	6	1
televizní vysílání prostřednictvím družice	12	11	1

pro typ vysílání	počet řízení	rozhodnuto	neukončeno
televizní vysílání prostřednictvím kabelových systémů	6	6	0
televizní vysílání prostřednictvím kabelových systémů a družice	1	1	0
televizní vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů	0	0	0

ŘÍZENÍ O UDĚLENÍ LICENCE K PROVOZOVÁNÍ ROZHLASOVÉHO VYSÍLÁNÍ

Rada v průběhu roku 2014 vedla 54 licenčních řízení o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů, z toho 50 řízení pro vysílání v pásmu FM a AM a čtyři řízení pro digitální vysílání. V tomto roce rozhodla ve 49 licenčních řízeních, z toho 45 pro vysílání v pásmu FM a AM a tři pro digitální vysílání. Ve zbývajících řízeních bude rozhodovat v roce 2015.

Vzhledem k enormnímu nárůstu počtu licenčních řízení k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů vysílání v pásmu FM (o kterém je více psáno v kapitole B této výroční zprávy), stejně jako ke skutečnosti, že správní rozhodnutí v takovémto licenčním řízení, které má formu soutěže, je enormně obsáhlé (jedná se pravidelně o desítky stran) a přitom jsou výroky o udělení licence jednomu žadateli a neudělení ostatním žadatelům logicky propojeny, jsou veškerá rozhodnutí v plném rozsahu (tedy s podrobným odůvodněním udělení licence vítěznému žadateli a jeho licenčními podmínkami a s podrobným odůvodněním zamítnutí žádostí ostatních účastníků v jednotlivých řízeních) přílohou této výroční zprávy.

Pro lepší orientaci je následně vložen přehled ukončených licenčních řízení, a to v případech společného licenčního řízení včetně informací o počtu účastníků v řízení, identifikace úspěšného i neúspěšného žadatele a jejich programů a data, kdy Rada rozhodla o udělení licence.

Seznam licenčních řízení o udělení licence k rozhlasovému vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a AM ukončených v roce 2014

Soubor technických parametrů spojený s udělením licence	Provozovatel a program, jemuž byla licence udělena	Počet žadatelů	Další žadatelé a jejich programy	Datum udělení licence
Česká Lípa město 99,1 MHz / 100 W	Gama media s. r. o. / Gama Rádio	2	RADIO BONTON a. s. / PIGY RÁDIO	4. 2. 2014
Děčín město 2 92,0 MHz / 100 W	Gama media s. r. o. / Gama Rádio	1	-	4. 2. 2014
Cheb 105,8 MHz / 100 W	Gama media s. r. o. / Gama Rádio	1	-	4. 2. 2014
Líbeznice 981 kHz / 10 kW	LIN a. s. / Rádio Impuls AM (dnes Český Impuls)	1	-	1. 4. 2014
Česká Lípa město 107,1 MHz / 158 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / Rádio BLANÍK	1	-	1. 4. 2014
České Budějovice 106,8 MHz / 100 W	InFin, s. r. o. / SIGNÁL RÁDIO ČESKÉ BUDĚJOVICE	1	-	1. 4. 2014
Jablonec nad Nisou 97,5 MHz / 100 W	JOE Media s. r. o. / Rádio Sázava	2	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	15. 4. 2014
Karlovy Vary – sídliště 107,9 MHz / 200 W	Gama media s. r. o. / Gama Rádio	2	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	15. 4. 2014
Sokolov II 105,2 MHz / 100 W	Gama media s. r. o. / Gama Rádio	2	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	15. 4. 2014
Mariánské Lázně 96,6 MHz / 200 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / RÁDIO BLANÍK ZÁPADNÍ ČECHY	2	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	15. 4. 2014
Cheb Špitálský Vrch 97,1 MHz / 100 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / RÁDIO BLANÍK ZÁPADNÍ ČECHY	2	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	29. 4. 2014

Soubor technických parametrů spojený s udělením licence	Provozovatel a program, jemuž byla licence udělena	Počet žadatelů	Další žadatelé a jejich programy	Datum udělení licence
Písek 100,2 MHz / 50 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / RÁDIO BLANÍK JIŽNÍ ČECHY	2	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	29. 4. 2014
Valašské Meziříčí – Štěpánov 92,9 MHz / 100 W	AZ Media, a. s. / ROCK MAX	2	EVROPA 2, spol. s r. o. / Evropa 2	27. 5. 2014
Brno město 2 96,4 MHz / 200 W	RADIO IBUR, s. r. o. / RADIO RUBI	2	Rádio Student, s. r. o. / Free Rádio	27. 5. 2014 (3. rozhodnutí ve věci)
Bruntál 88,9 MHz / 100 W	JUKE BOX, spol. s r. o. / Radio Čas Rock	1	-	22. 7. 2014
Kutná Hora 92,5 MHz / 100 W	Rádio Dobrý den, spol. s r. o. / Rock Radio	4	JOE Media s. r. o. / Rádio Sázava AKJO. Media s. r. o. / Rock Radio Gold EVROPA 2, spol. s r. o. / Evropa 2	22. 7. 2014
Břeclav město 99,6 MHz / 100 W	AZ Media, a. s. / ROCK MAX	1	-	19. 8. 2014
Most 102,6 MHz / 100 W	RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / COUNTRY RADIO	2	EVROPA 2, spol. s r. o. / Evropa 2	2. 9. 2014
Plzeň – Doubravka 94,9 MHz / 100 W	RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / SIGNÁL RÁDIO PLZEŇ	3	RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton LONDA spol. s r. o. / Rádio Impuls	2. 9. 2014
Zlín 92,7 MHz / 200 W	RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / COUNTRY RADIO	4	Radio Kroměříž, s. r. o. / Radio Kroměříž Route Radio, s. r. o. / Rádio Dálnice RADIO BONTON a. s. / Rádio Bonton	2. 9. 2014
Jablonec nad Nisou 92,7 MHz / 100 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / Rádio BLANÍK	1	-	16. 9. 2014
Brno Barvičova 100,8 MHz / 100 W	Licence neudělena jedinému žadateli	1	AZ Rádio, s. r. o. / Hitrádio Magic Brno	16. 9. 2014
Moravské Budějovice 107,9 MHz / 100 W	NONSTOP s. r. o. / Rádio Krokodýl	1	-	16. 9. 2014
Moravské Budějovice 2 98,3 MHz / 100 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / RÁDIO BLANÍK JIŽNÍ MORAVA	1	-	30. 9. 2014
Dačice město 98,5 MHz / 250 W	NONSTOP s. r. o. / Rádio Krokodýl	1	-	30. 9. 2014
Nový Jičín silo 91,6 MHz / 100 W	JUKE BOX, spol. s r. o. / Radio Čas Rock	1	-	30. 9. 2014
Pardubice I 88,0 MHz / 100 W	JOE Media s. r. o. / Rádio Sázava	2	AKJO. Media s. r. o. / Rock Radio Gold	21. 10. 2014
Prachatice 92,8 MHz / 100 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / RÁDIO BLANÍK JIŽNÍ ČECHY	1	-	21. 10. 2014
Český Krumlov 104,7 MHz / 100 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / RÁDIO BLANÍK JIŽNÍ ČECHY	1	-	21. 10. 2014
Domažlice Vavřinec 99,0 MHz / 200 W	RADIO PROGLAS s. r. o. / Radio Proglas	1	-	21. 10. 2014

Soubor technických parametrů spojený s udělením licence	Provozovatel a program, jemuž byla licence udělena	Počet žadatelů	Další žadatelé a jejich programy	Datum udělení licence
Břeclav město 93,2 MHz / 100 W, Hodonín město 91,4 MHz / 500 W a Kyjov 91,8 MHz / 100 W	Radiospol s. r. o. / Radio Čas	4 (+2 žádosti odmítnuty)	Radio Dyje s. r. o. / Rádio Slovácko Rádio Pálava s. r. o. / Rádio Jih Cimbálka RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / COUNTRY RADIO	21. 10. 2014
Opava Město 3 97,3 MHz / 50 W	AZ Media, a. s. / ROCK MAX	1 (+1 vzal žádost zpět)	-	4. 11. 2014
Velké Meziříčí 7 105,7 MHz / 100 W	PS KŘÍDLA, s. r. o. / Rádio PETROV	1	-	4. 11. 2014
Děčín město 2 97,1 MHz / 100 W	RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / KISS	1	-	4. 11. 2014
Bílov 90,2 MHz / 50 W, Hladké Životice 95,5 MHz / 50 W, Hynčice 87,8 MHz / 50 W, Klimkovice 88,6 MHz / 50 W a Lipník 90,2 MHz / 50 W, Liberec – Hanychov 103,3 MHz / 100 W a Ústí nad Labem – Předlice 101,2 MHz / 100 W	Route Radio, s. r. o. / Radio Dálnice	1	-	4. 11. 2014
Žatec 101,0 MHz / 200 W	Gama media s. r. o. / Gama Rádio	1	-	4. 11. 2014
Děčín – město 2 87,6 MHz / 200 W	RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / COUNTRY RADIO	1	-	19. 11. 2014
Sokolov na Ovcárně 99,0 MHz / 50 W	MEDIA BOHEMIA a. s. / Rock Radio Šumava	1	-	2. 12. 2014
Česky Krumlov 2 101,6 MHz / 200 W; Dačice 101,8 MHz / 200 W; Jindřichův Hradec 1 92,0 MHz / 200 W; Klatovy Štěpánovice 107,0 MHz / 200 W; Křivsoudov 92,7 MHz / 100 W a Tachov 87,9 MHz / 200 W	RADIO UNITED BROADCASTING s. r. o. / COUNTRY RADIO	1	-	2. 12. 2014
Blansko Město 1 100,6 MHz / 100 W	AZ Rádio, s. r. o. / Hitrádio Magic Brno	1	-	2. 12. 2014
Valašské Meziříčí 87,9 MHz / 100 W	JUKE BOX, spol. s r. o. / Radio Čas Rock	1	-	2. 12. 2014
Svitavy Opatov 107,8 MHz / 200 W	RADIO UNITED BROADCASTING s. r. o. / Radio Beat	1	-	2. 12. 2014

Soubor technických parametrů spojený s udělením licence	Provozovatel a program, jemuž byla licence udělena	Počet žadatelů	Další žadatelé a jejich programy	Datum udělení licence
Jiřice 91,7 MHz / 50 W; Kařez silo 97,1 MHz / 50 W; Králův Dvůr 99,6 MHz / 50 W; Nový Jičín 92,0 MHz / 25 W; Strakonice 87,6 MHz / 50 W; Devět Křížů 94,2 MHz / 50 W; Divišov 96,4 MHz / 50 W; Drysice 88,6 MHz / 50 W; Hvězdonice 107,8 MHz / 50 W; Humpolec 95,8 MHz / 50 W; Jáchymov na Moravě 104,1 MHz / 50 W; Ostrovačice 94,2 MHz / 50 W; Ostředek 88,6 MHz / 50 W; Speřice 98,6 MHz / 50 W; Velké Meziříčí 4 105,0 MHz / 100 W; Herálec 91,7 MHz / 50 W; Mirošovice 98,3 MHz / 50 W; Vyškov 91,9 MHz / 50 W; Žebrák 98,5 MHz / 50 W; Lhotka 97,1 MHz / 50 W; Rousínov 91,6 MHz / 50 W; Velká Bíteš město 101,1 MHz / 50 W; Humpolec východ 91,7 MHz / 50 W; Přimda 91,9 MHz / 100 W; Psáře exit 92,3 MHz / 50 W; Rokycany 105,1 MHz / 50 W; Blučina 94,2 MHz / 50 W; Dolní Královice 96,4 MHz / 50 W; Holubice 96,1 MHz / 50 W; Hulice 91,7 MHz / 50 W; Jesenice EXIT 107,2 MHz / 25 W; Průhonice 104,2 MHz / 25 W; Křepice 94,2 MHz / 50 W; Měřín 94,7 MHz / 50 W; Mýto 92,0 MHz / 50 W; Nýřany 100,5 MHz / 50 W	Route Radio, s. r. o. / Radio Dálnice	4	RADIO BONTON a. s. / Info Rádio LIN a. s. / Rádio na cestě LIN a. s. / DopravníRádio.cz	16. 12. 2014
Veselí nad Moravou 103,6 MHz / 100 W	Radiospol s. r. o. / Radio Čas	1 (+1 žádost odmítnuta)	-	16. 12. 2014
Znojmo 95,6, MHz / 100 W	RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / COUNTRY RADIO	1 (+1 žádost odmítnuta)	-	16. 12. 2014
Mladá Boleslav Bradlec 103,5 MHz / 200 W	Rádio Dobrý den, spol. s r. o. / Rock Radio	3	AKJO. Media s. r. o. / Rock Radio Gold RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o. / RADIO BOLESLAV	16. 12. 2014

Seznam licenčních řízení o udělení licence k celoplošnému digitálnímu rozhlasovému vysílání prostřednictvím vysílačů ukončených v roce 2014

Provozovatel	Program	Datum udělení licence
JUKE BOX , spol. s r. o.	Radio Čas Rock	1. 4. 2014
SAMSON MEDIA spol. s r. o.	Radio Samson Digital	16. 9. 2014
FM Records, s. r. o.	DAB Plus Top 40	4. 11. 2014

ŘÍZENÍ O UDĚLENÍ LICENCE K PROVOZOVÁNÍ TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ

Udělení licence k provozování televizního vysílání se řídí dle § 25 zákona o vysílání, zahajuje se z podnětu žadatele a ten je jediným účastníkem řízení. Rada zde zvažuje pouze skutečnost, zda žadatel o licenci splňuje podmínky podle § 13 odst. 3 a zda navrhovaná programová skladba splňuje požadavky podle § 31 a § 32 odst. 1 zákona o vysílání.

Seznam účastníků řízení – televizní vysílání prostřednictvím vysílačů v systému DVB-T

účastník řízení	označení názvu programu	rozhodnutí Rady
ŠLÁGR TV, spol. s r. o.	ŠLÁGR TV 2	licence udělena 18. 3. 2014
Meridi s. r. o.	Cesty krajem TV	licence udělena 1. 4. 2014
Tip TV production s. r. o.		řízení zastaveno 17. 6. 2014
Město Adamov, IČO 00279889 (místní vysílání)	Adamovský infokanál	licence udělena 17. 6. 2014
TV MORAVA, s. r. o.	TV MORAVA	licence udělena 17. 6. 2014
PRAHA TV s. r. o.	PRAHA TV	licence udělena 1. 7. 2014
AIDEM a. s.	Brno TV	licence udělena 21. 10. 2014
CE Media s. r. o.	MŇAM TV	řízení v roce 2014 neukončeno

Seznam účastníků řízení – televizní vysílání prostřednictvím družice

účastník řízení	označení názvu programu	rozhodnutí Rady
MTV NETWORKS, s. r. o.	Paramount Channel	licence udělena 21. 1. 2014
Chello Central Europe s. r. o.	C8 Czech Republic and Slovakia	licence udělena 29. 4. 2014
Chello Central Europe s. r. o.	C8 Romania	licence udělena 29. 4. 2014
MTV NETWORKS s. r. o.	MTV Rocks International	licence udělena 13. 5. 2014
MTV NETWORKS s. r. o.	MTV Dance International	licence udělena 13. 5. 2014
MTV NETWORKS s. r. o.	MTV Hits International	licence udělena 13. 5. 2014
DONEAL, s. r. o.	JOJ	licence udělena 27. 5. 2014
DONEAL, s. r. o.	PLUS	licence udělena 27. 5. 2014
MTV NETWORKS s. r. o.	MTV	licence udělena 1. 7. 2014
AMC Networks Central Europe s. r. o.	AMC CHANNEL HUNGARY	licence udělena 21. 10. 2014
HBO Europe s. r. o.	HBO (Česká republika, Slovensko)	licence udělena 19. 11. 2014
ŠLÁGR TV, spol. s r. o.	TV PÍSNÍČKA	řízení v roce 2014 neukončeno

Seznam účastníků řízení – televizní vysílání prostřednictvím kabelových systémů a družice

účastník řízení	označení názvu programu	rozhodnutí Rady
TV FASHION s. r. o.	FASHION TV	licence udělena 18. 2. 2014

Seznam účastníků řízení – televizní vysílání prostřednictvím kabelových systémů

účastník řízení	označení názvu programu	rozhodnutí Rady
ZZIP s. r. o.	Městský informační program MIK, Městský informační program PIK	licence udělena 9. 1. 2014
Město Štětí	KTV Štětí	licence udělena 4. 2. 2014
NTV cable s. r. o.	NTV info	licence udělena 18. 3. 2014
Městská část Praha-Šeberov	Infokanál Šeberov	licence udělena 13. 5. 2014
Vyškovská TV, s. r. o.	Vyškovský městský informační kanál	licence udělena 27. 5. 2014
Bonerix s. r. o.	O2 Info	licence udělena 4. 11. 2014

ŘÍZENÍ O REGISTRACI PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ

Rozhodnutí o registraci k provozování převzatého vysílání podle ustanovení § 26 a násl. zákona o vysílání opravňuje provozovatele k provozování převzatého vysílání prostřednictvím sítě elektronických komunikací (v kabelovém systému nebo prostřednictvím družice anebo prostřednictvím vysílačů). Na registraci je právní nárok, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 27 zákona o vysílání. Rada v uplynulém roce zaregistrovala šest nových provozovatelů převzatého vysílání.

Seznam účastníků řízení – převzaté rozhlasové a televizní vysílání prostřednictvím kabelových systémů

účastník řízení	rozhodnutí Rady
T-Mobile Czech Republic a. s.	registrace 18. 2. 2014
Telly CE s. r. o.	registrace 4. 11. 2014

Seznam účastníků řízení – převzaté rozhlasové a televizní vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů

účastník řízení	rozhodnutí Rady
Smart Fun s. r. o.	registrace 4. 3. 2014
SMART Comp. a. s.	registrace 2. 12. 2014

Seznam účastníků řízení – převzaté rozhlasové a televizní vysílání prostřednictvím vysílačů DVB-T

účastník řízení	rozhodnutí Rady
České Radiokomunikace a. s.	registrace 18. 3. 2014
TV PRODUKCE DAKR, s. r. o.	registrace 18. 3. 2014

F. INFORMACE O ZMĚNÁCH LICENČNÍCH PODMÍNEK PROVOZOVATELŮ VYSÍLÁNÍ S LICENCÍ

(§ 6 odst. 1, písm. f) zákona č. 231/2001 Sb.)

Pro provedení změny v licenčních podmínkách musí provozovatel vysílání s licenci podle zákona o vysílání požádat předem Radu o písemný souhlas s touto změnou. Rada má poté podle ustanovení § 21 odst. 3 za povinnost o požadované změně rozhodnout, a to ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení žádosti.

Je třeba znovu upozornit na odlišný postup v rozhodování o udělení souhlasu se změnami u provozovatelů televizního vysílání prostřednictvím družice, kabelových systémů, zvláštních přenosových systémů a provozovatelů televizního digitálního vysílání prostřednictvím vysílačů, resp. u provozovatelů digitálního rozhlasového vysílání či rozhlasového vysílání prostřednictvím kabelových systémů nebo družice, oproti rozhodování o udělení souhlasu se změnami u provozovatelů rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a AM. Tento rozdíl vychází zejména z odlišné povahy samotného řízení o udělení licence, kdy první skupina licencí má povahu v zásadě nárokové žádosti (při splnění zákonných podmínek), zatímco licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a AM má povahu veřejné soutěže svého druhu, a tudíž řízení o udělení licence se účastní zpravidla větší počet účastníků.

V případě řízení o udělení souhlasu se změnou územního rozsahu televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů, tedy diagramu využití rádiových kmitočtů digitálního vysílání, je nezbytné, aby požadovaná změna byla v souladu se stanoviskem ČTÚ, které si Rada před provedením změny vyžádá. Negativní stanovisko ČTÚ je v řízení o změně územního rozsahu televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů důvodem pro neudělení souhlasu s požadovanou změnou.

Poměrně složitým vývojem prošlo řízení o změně územního rozsahu rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a AM. Nově je na základě vývoje judikatury správních soudů umožněna fakticky pouze taková změna územního rozsahu vysílání, která nepředstavuje vstup na nově pokryté území. Tomu odpovídá skutečnost, že v roce 2014 došlo pouze ke schválení změn u již přidělených souborů technických parametrů, nově nebyl přidělen žádný. Přehled těchto změn je zařazen v této kapitole.

Pokud jde o neudělení souhlasu a jeho důvody, jsou upraveny ve druhé větě § 21 odst. 3 citovaného zákona: Rada neudělí souhlas se změnou pouze tehdy, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení. Důvody neudělení souhlasu musí být shodné s kritérii uvedenými v § 6 odst. 1 písm. e). Ovšem ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) hovoří pouze obecně o kritériích, na základě kterých byly licence uděleny žadatelům o licenci a zamítnuty žádosti ostatních účastníků řízení. Tito ostatní neúspěšní účastníci z licenčního řízení jsou ovšem z tohoto titulu také účastníky řízení o změně licence podle § 21. odst. 1 zákona o vysílání.

Speciálním případem je rozhodování o udělení předchozího souhlasu s převodem obchodního podílu ve společnosti provozovatele na třetí osobu podle ustanovení § 21 odst. 6 a 7. V takovém případě Rada souhlas neudělí, pokud by pokud by došlo k omezení plurality informací podle § 55 a 56 a zároveň musí být zachován alespoň 66 % podíl nebo 66 % hlasovacích práv osobám, které byly společníky právnické osoby ke dni vydání rozhodnutí o udělení licence, a to po dobu pěti let od udělení licence. Rada v uplynulém roce nadále věnovala změnám ve společnostech provozovatelů vysílání zvýšenou pozornost, zejména s ohledem na skutečnost, že v této oblasti je porušování zákonných ustanovení poměrně častým jevem (více k tomuto tématu viz kapitola B). Pro úplnost je třeba uvést, že v průběhu roku 2014 došlo k výraznému nárůstu počtu žádostí a oznámení o změnách ve společnostech provozovatelů vysílání a převzatého vysílání, a to v souvislosti s účinností nového občanského zákoníku. Nová soukromoprávní kodifikace vyvolala potřebu rozsáhlých změn zejména v obchodních korporacích, což se odrazilo také v činnosti Rady.

Rada v roce 2014 obdržela celkem 137 žádostí o změnu skutečností uvedených v žádosti o licenci včetně změn dle § 20 zákona o vysílání, 19 žádostí o prodloužení licence a 26 žádostí o transformační licenci. Všechny změny licenčních podmínek Rada zveřejňuje na svých webových stránkách.

PŘEHLED PODANÝCH ŽÁDOSTÍ O ZMĚNU LICENČNÍCH PODMÍNEK

ustanovení zákona o vysílání		počet
§ 21 odst. 1, písm. a)	změna označení názvu programu	15
§ 20 odst. 4 a § 21 odst. 1, písm. b)	změna souboru technických parametrů a diagramu využití rádiových kmitočtů a změna územního rozsahu vysílání	13

ustanovení zákona o vysílání		počet
§ 21 odst. 1, písm. b)	změna časového rozsahu vysílání nebo územního rozsahu vysílání podle § 2 odst. 1 písm. y)	2
§ 21 odst. 1, písm. c)	změna územního rozsahu vysílání u kabelových systémů	8
§ 21 odst. 1, písm. d)	změna licenčních podmínek	26
§ 21 odst. 1, písm. e)	změna výše základního kapitálu, způsobu rozdělení hlasovacích práv, vkladu jednotlivých společníků (včetně obsahové specifikace a finančního ohodnocení nepeněžitých vkladů) nebo členů a výše jejich obchodních podílů, společenské nebo zakladatelské smlouvy, stanov a seznamu společníků nebo akcionářů	56
§ 21 odst. 1 písm. c) a d)	změna územního rozsahu vysílání u kabelových systémů a změna licenčních podmínek	10
§ 21 odst. 6	převod obchodního podílu na třetí osobu RV	1
§ 21 odst. 7	převod obchodního podílu na třetí osobu TV	3
§ 21 odst. 8	přeměna společností provozovatelů formou fúze	3
§ 12 odst. 8	prodloužení doby platnosti licence*	19
čl. II, přechodných ustanovení zákona č. 196/2009 Sb., kterým se mění zákon o vysílání	udělení transformační licence, na základě které bude provozovatel rozhlasového vysílání s licenci oprávněn vysílat do 10. října 2025*	28

* Rada na základě svých kompetencí rozhoduje též o prodloužení doby platnosti licence a obdobně o udělení transformační licence, která je svou povahou fakticky prodloužením doby platnosti licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM a AM.

Do působnosti Rady náleží registrace změn v přihlášce provozovatelů převzatého vysílání, a proto je pro úplnost do této kapitoly zařazen přehled změn provozovatelů převzatého vysílání. Změny je provozovatel povinen oznámit Radě předem a změna může být provedena až poté, co Rada změnu zaregistrovala. V souvislosti s novelou zákona došlo k podstatné změně v § 29 písm. c) zákona o vysílání, který upravuje změny programové nabídky v registraci převzatého vysílání. S účinností od 1. června 2010 v případě zařazení programů původně vysílaných na základě oprávnění vydaného v členském státě EU nebo ve státě, který je stranou Evropské úmluvy o přeshraniční televizi, provozovatel převzatého vysílání takovou změnu pouze oznamuje Radě do 15 dnů, kdy ke změně došlo.

Specifickým případem, kdy Rada neakceptuje změnu programové nabídky provozovatelů převzatého vysílání, jsou případy, kdy se jedná o zařazení programu, který by mohl ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a to i v době od 6:00 do 22:00 hodin, přičemž takové vysílání by nebylo zabezpečeno v souladu s § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání. V takových případech Rada provozovatele vyzve k nápravě, spočívající v zabezpečení vysílání v souladu s příslušným ustanovením zákona a v případě, že k nápravě nedojde, odmítne takovou změnu provozovateli zaregistrovat.

Rada v uplynulém roce zaregistrovala 48 změn v registracích, z čehož nejpodstatnější část tvoří oznámení o změnách programové nabídky provozovatelů převzatého vysílání.

PŘEHLED OZNÁMENÝCH ZMĚN V PŘIHLÁŠCE K REGISTRACI

ustanovení zákona o vysílání		
§ 29 odst. 1, písm. a)	vklady jednotlivých společníků, výše jejich obchodních podílů a způsob rozdělení hlasovacích práv	5
§ 29 odst. 1, písm. b)	seznam akcionářů (společníků)	6
§ 29 odst. 1, písm. d)	územní rozsah vysílání	3

Oznámení změn v přihlášce k registraci spočívající ve změně programové nabídky podle § 29 odst. 3.

§ 29 odst. 3	změna programové nabídky	34
--------------	--------------------------	----

ZMĚNY PROGRAMOVÝCH LICENČNÍCH PODMÍNEK TELEVIZNÍHO A ROZHLASOVÉHO VYSÍLÁNÍ

Rada v roce 2014 projednala celkem 26 žádostí o změnu programových licenčních podmínek.

Televizní vysílání

V roce 2014 Rada vydala předběžný souhlas s 19 změnami licenčních podmínek provozovatelů televizního vysílání, které se týkaly programové náplně vysílání. Rada až na tři případy neshledala důvody k odmítnutí žádosti a předběžný souhlas vydala. V případě dvou obsahově obdobných žádostí společnosti FTV Prima, spol. s r. o., o změnu licenčních podmínek licencí k provozování vysílání programu Prima love prostřednictvím pozemních vysílačů a prostřednictvím družice. Rada neudělila předchozí souhlas v části týkající se podílu vysílacího času vyhrazeného vysílání evropské tvorby, neboť požadovaná změna je v rozporu s podmínkami, za kterých byla původně licence udělena, a tedy požadovaná změna by vedla k neudělení licence ve smyslu § 21 odst. 3, věta třetí, zákona o vysílání, neboť licence k vysílání programu Prima love byla Radou udělena právě s podmínkou, že tento program bude podporovat evropskou tvorbu, evropskou nezávislou a současnou tvorbu tak, aby byl zákonem stanovený podíl ve vysílání překročen, a rovněž z toho důvodu, že s ohledem na základní programovou specifikaci programu Prima love (tematický program pro ženy – seriály, filmy, zábavné pořady, soutěžní pořady, magazíny a další typy pořadů pro ženy), umožňující zařazovat do vysílání programu široké spektrum různých pořadů a formátů, není pro provozovatele neproveditelné vyhradit pro evropská díla nadpoloviční podíl celkového vysílacího času programu. V tomto případě se jednalo již o druhé rozhodnutí ve věci po zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze.

Ve druhém případě Rada z obdobných důvodů neudělila provozovateli Chello Central Europe s. r. o. souhlas se změnou licenčních podmínek licence k provozování televizního vysílání programu MEGAMAX ROMANIA, v části týkající se změny licenčních podmínek stanovujících podíl vysílacího času vyhrazeného vysílání evropské tvorby neboť požadovaná změna byla v rozporu s podmínkami, za kterých byla původně licence udělena, a tedy požadovaná změna by vedla k neudělení licence ve smyslu § 21 odst. 3, věta třetí, zákona o vysílání, neboť licence k vysílání programu MEGAMAX ROMANIA byla Radou udělena právě s podmínkou, že ve vysílání tohoto programu bude pro evropskou tvorbu vyhrazen podíl minimálně 50 % celkového vysílacího času, a rovněž z toho důvodu, že s ohledem na základní programovou specifikaci programu a další programové podmínky programu MEGAMAX ROMANIA (animované seriály pro děti, dobrodružné, akční, fantazijní a humorné pořady), umožňující zařazovat do vysílání programu široké spektrum animovaných pořadů různých proveniencí, není pro provozovatele objektivně neproveditelné vyhradit pro evropská díla nadpoloviční podíl celkového vysílacího času programu.

Rozhlasové vysílání

V roce 2014 obdržela Rada celkem devět žádostí provozovatelů rozhlasového vysílání o udělení předchozího souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci, které se týkaly změn licenčních podmínek, případně změn označení (názvu) programu. V těchto případech je Rada vždy v souladu s ustanovením § 16 odst. 3 věty čtvrté zákona o vysílání povinna vyhodnotit, zda by požadovaná změna nevedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení, přičemž dle věty šesté není přípustné, aby byla měněna základní programová specifikace programu. Dle ustálené soudní judikatury je Rada též povinna o správních řízeních vedených dle § 21 zákona o vysílání informovat veškeré žadatele, jejichž žádost o licenci k provozování rozhlasového vysílání s využitím totožného souboru technických parametrů byla zamítnuta a poskytnout těmto neúspěšným účastníkům licenčního řízení lhůtu k vyjádření. Tyto subjekty se tedy vedle žadatele stávají účastníky správního řízení o udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci. Rada v souladu s výše uvedeným souhlas s požadovanou změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci vyslovila v pěti případech, ve dvou případech však souhlas neudělila. Z těchto pěti případů udělení souhlasu se změnou se celkem čtyři týkaly změny označení (názvu) programu. Zbýlé dvě žádosti budou řešeny v průběhu roku 2015.

Dne 27. května 2014 (zasedání č. 11 / pořadové č. 12) Rada udělila provozovateli RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o., (nástupnická organizace společnosti InFin, s. r. o.) předchozí souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Country MORAVA JIH (licence č. j. Ru/116/04 ze dne 8. července 2004) spočívající ve změně označení (názvu) programu na nový název Country MORAVA.

Dne 19. srpna 2014 (zasedání č. 15 / pořadové č. 66) Rada udělila provozovateli LIN, a. s., předchozí souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Impuls AM (licence sp. zn. 2013/674/zab), spočívající ve změně označení (názvu) programu na nový název Český Impuls.

Dne 2. září 2014 (zasedání č. 16 / pořadové č. 19) Rada udělila provozovateli RKR, s. r. o., předchozí souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Classic FM (licence č. j. Ru/140/01 ze dne 12. června 2001) spočívající ve změně označení (názvu) programu na nový název CLASSIC PRAHA.

Dne 16. září 2014 (zasedání č. 17 / pořadové č. 37) Rada udělila provozovateli 4S PRODUCTION, a. s., předchozí souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Expres radio (licence udělena rozhodnutím Rady č. j. Ru/137/01 ze dne 12. června 2001) spočívající ve změně označení (názvu) programu na nový název EXPRES FM.

Ve shora uvedených případech Rada vycházela z premisy, že změna označení (názvu) programu obvykle sama o sobě nemá vliv na charakter programu, který je spíše ovlivňován dalšími programovými podmínkami. Stejný názor vyslovil i Městský soud v Praze v rozsudku sp. zn. 6 A 291/2011 ze dne 18. září 2012, ve kterém uvedl, „... že název programu není třeba při veřejném slyšení projednávat a hodnotit jako případné kritérium při úvaze, kterému z uchazečů má být licence udělena.“

Dne 16. září 2014 (zasedání č. 17 / pořadové č. 38) Rada udělila provozovateli RKR, s. r. o., souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu CLASSIC PRAHA (licence č. j. Ru/140/01 ze dne 12. června 2001) spočívající ve změně licenčních podmínek, konkrétně ve změně programového schématu a četnosti zpravodajských vstupů.

V tomto správním řízení Rada shledala, že ze srovnání původních licenčních podmínek a navrhovaných změn není zřejmé, že požadovaná změna by vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení, neboť z odůvodnění rozhodnutí o udělení licence (č. j. Ru/140/01 ze dne 12. června 2001) nevyplývá, že by konkrétní podoba vysílacího schématu programu CLASSIC PRAHA a přesné časy a počet zpravodajských vstupů ovlivnila Radu při jejím rozhodování o udělení licence natolik, že by případné změny v tomto směru vedly Radu k udělení licence jinému ze žadatelů.

Ve dvou případech však Rada v řízení žádostech o udělení předchozího souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci, spočívajících ve změně licenčních podmínek, souhlas neudělila.

Dne 18. února 2014 (zasedání č. 4 / pořadové č. 38) Rada neudělila provozovateli Rádio Pálava, s. r. o., souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Jih (č. j. 2008/1043/CUN/Int ze dne 7. prosince 2010), spočívající ve změně licenčních podmínek, konkrétně ve snížení podílu mluveného slova, který by se z původní hodnoty minimálně 12 % změnil na rozpětí podílu mluveného slova 5–14 %.

Z rozhodnutí (č. j. 2008/1043/CUN/Int ze dne 7. prosince 2010), kterým byla provozovateli Rádio Pálava, s. r. o., licence udělena, vyplynulo, že vítězný uchazeč nabídl nejen 12% podíl mluveného slova ve vysílání, ale že nabídka mluveného slova byla kvalitou tematiky schopná převážit nabídku ostatních uchazečů. Zatímco v nabídkách ostatních účastníků byl uveden obecný standard běžného zpravodajství, vítězný uchazeč nabídl obohacení programu mluveným slovem v podílu 12 %, zaměřeným na posluchačsky přitažlivá a zajímavá konkrétní témata, jako přenosy ze sídel jižní Moravy (hody, košty vín, vesnické zábavy, folklorní akce a festivaly). Ve vztahu k formátu mluveného slova Rada v souladu s podklady řízení a náležitým porovnáním nabídek zhodnotila, že vítězný uchazeč, Rádio Pálava, s. r. o., naplnil skutečnosti uvedené v § 17 odst. 1 písm. c), e) a g) zákona o vysílání v míře vyšší než ostatní žadatelé o licenci. Z výše uvedeného je patrné, že kritérium mluveného slova ovlivnilo Radu při jejím rozhodování o udělení licence natolik, že by případné změny v tomto směru mohly vést Radu k udělení licence jinému ze žadatelů.

Dne 1. července 2014 (zasedání č. 13 / pořadové č. 13) Rada neudělila provozovateli NONSTOP, s. r. o., souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu RÁDIO JIHLAVA, (licence sp. zn. 2008/147/zab, č. j. cun/4708/08) spočívající ve změně licenčních podmínek, konkrétně ve snížení podílu mluveného slova, který by se z původní hodnoty minimálně 10 % změnil na rozpětí podílu mluveného slova 5–15 %.

Z rozhodnutí (sp. zn. 2008/147/zab, č. j. cun/4708/08), kterým byla provozovateli NONSTOP, s. r. o., licence udělena, vyplynulo, že licence byla této společnosti udělena zejména proto, že výrazně vynikal nad ostatními účastníky řízení zejména v hodnocení přínosu navrhované programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky programu rozhlasového vysílání na pokrytém území, přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby a přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 písm. c), e) a g) zákona o vysílání. Dále z výše uvedeného rozhodnutí vyplynulo, že právě tato kritéria hodlal provozovatel NONSTOP, s. r. o., naplňovat prostřednictvím mluveného slova, neboť v rozhodnutí o udělení licence je uvedeno ocenění důrazu, který klade zpravodajství RÁDIA JIHLAVA na informace z oblasti národnostních, etnických a jiných menšin v ČR. Pokud by Rada provozovateli NONSTOP, s. r. o., souhlas se změnou rozsahu mluveného slova na 5–15 % udělila, není vyloučeno, že by

se podíl mluveného slova pohyboval při spodní hranici rozpětí, čímž by došlo k podstatné změně charakteru programu a popření jednoho z důvodů, pro něž byla licence provozovateli NONSTOP, s. r. o., udělena.

PŘEHLED SCHVÁLENÝCH ZMĚN TÝKAJÍCÍCH SE TECHNICKÝCH PARAMETRŮ KMITOČTŮ ZA ROK 2014

provozovatel	označení (název) programu	lokalita	kmitočet	výkon	změna
JOE Media s. r. o.	Rádio SÁZAVA	Benešov Lbosín	89,3 MHz	5 kW	změna stanoviště
GAMA media s. r. o.	Gama Rádio	Česká Lípa město	99,1 MHz	200 W	změna stanoviště
RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o.	COUNTRY RADIO	Ústí nad Labem - Stříbrníky	106,8 MHz	200 W	změna stanoviště
RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o.	COUNTRY RADIO	Rokycany I	92,7 MHz	100 W	změna stanoviště
RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o.	Country SEVER	Liberec-Výšina	97,1 MHz	500 W	změna stanoviště, snížení výkonu
RADIO UNITED BROADCASTING, s. r. o.	Kiss	Praha	98,1 MHz	2 kW	změna stanoviště, zvýšení výkonu
MEDIA BOHEMIA a. s.	Hitrádio Dragon	Aš	90,0 MHz	100 W	zvýšení výkonu
MEDIA BOHEMIA a. s.	Hitrádio Faktor	České Budějovice	104,3 MHz	31,5 kW	změna stanoviště
Rádio Pálava, s. r. o.	Rádio Jih	Zlín	98,0 MHz	140 W	změna stanoviště

G. INFORMACE O PODPOŘE EVROPSKÉ TVORBY A EVROPSKÉ NEZÁVISLÉ TVORBY, O PLNĚNÍ PODÍLU EVROPSKÉ TVORBY (§ 42) A NEZÁVISLÉ TVORBY (§ 43) A O DŮVODECH PŘÍPADNÉHO NEDOSAHOVÁNÍ STANOVENÝCH PODÍLŮ V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ, VČETNĚ INFORMACE O PODPOŘE TVORBY EVROPSKÝCH DĚL PŘI POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ

(§ 6 odst. 1, písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.)

Požadavky zastoupení evropské tvorby ve vysílání stanovují § 42–44 zákona o vysílání. Ty deklarují, aby provozovatel televizního vysílání tam, kde je to proveditelné, vyhradil pro evropská díla nadpoloviční podíl celkového vysílacího času. Evropské nezávislé tvorbě má být vyčleněno 10 % z celkového vysílacího času. Do tohoto celkového vysílacího času se nezapočítává čas určený k vysílání zpravodajských pořadů, sportovních událostí, soutěží, teletextu, reklamy a teleshoppingu.

Třetím požadavkem je podpora současné evropské nezávislé tvorby. Provozovatel je povinen zajistit, aby v rámci vysílacího času vyhrazeného pro vysílání evropských děl vyrobených nezávislými tvůrci tvořila alespoň 10 % díla, od jejichž prvního uvedení neuplynulo více než pět let.

Základní myšlenky podpory evropské tvorby v audiovizuálních mediálních službách jsou formulovány v preambuli AVMS:

(64) Základní požadavky vztahující se na všechna televizní vysílání Unie, veřejná i soukromá, týkající se evropské audiovizuální výroby, jsou prostředkem umožňujícím podporovat výrobu, nezávislou výrobu a distribuci ve výše zmíněných studiích a doplňují další nástroje, které již byly nebo budou navrženy ke stejnému účelu.

(65) Je tudíž nezbytné podporovat vytváření dostatečně velkých trhů, aby výrobci televizních pořadů v členských státech mohli splácet nezbytné investice, nejen vytvářením společných pravidel otevírajících vzájemně vnitrostátní trhy, ale také, kdykoli je to možné, vhodnými prostředky usilováním o dosažení toho, aby evropští výrobci televizních pořadů byli v televizních vysíláních všech členských států ve většině. ...

(66) Je důležité hledat vhodné nástroje a postupy v souladu s právem Unie, které podporují dosahování cílů této směrnice s ohledem na přijetí vhodných opatření pro povzbuzení činnosti a vývoje evropské audiovizuální výroby a distribuce, zejména v zemích s nízkým výrobním objemem nebo úzkou jazykovou oblastí.

(67) Podíly evropských audiovizuálních děl ve vysílání musí být dosaženy s ohledem na hospodářskou realitu. Je tudíž k dosažení tohoto cíle nutný postupný plán.

(68) Závazek podle možností vysílat určitý podíl nezávislých pořadů vytvořených výrobci, kteří jsou nezávislí na subjektech televizního vysílání, podpoří vznik nových zdrojů televizní výroby, zejména vytvoření malých a středních podniků. Vzniknou tak nové možnosti a tržní příležitosti pro tvůrčí talenty, pro povolání v kulturní oblasti a pro pracovníky v kulturní oblasti.

Pro účely vyhodnocení naplňování požadavků na zastoupení evropských a evropských nezávislých děl ve vysílání českých televizních provozovatelů jsou Radou žádána data od provozovatelů celoplošného televizního vysílání, od provozovatelů televizního vysílání prostřednictvím družice, resp. prostřednictvím družice a kabelových systémů, a od provozovatelů vysílání zvláštními přenosovými systémy za celý předcházející kalendářní rok.

Provozovatelé jsou dále vyzýváni, aby poskytli údaje o českých dílech odvysílaných za kalendářní rok, a to na základě ustanovení § 47 odst. d) zákona o vysílání, které ukládá povinnost provozovatele předkládat Radě údaje o počtu a délce odvysílaných českých děl.

Předkládané přehledy vycházejí výhradně z informací poskytnutých provozovateli. Možnosti verifikace dat jsou značně omezené. Kontrola se může omezit pouze na namátkové ověřování, zda konkrétní tituly pořadů, které provozovatelé vykazují, skutečně byly v deklarovaném čase do vysílání zařazeny. Není v kapacitních možnostech Rady zjišťovat, kdo je výrobcem jednotlivých audiovizuálních děl, zda jde o výrobce naplňujícího definici nezávislého producenta, nebo kdy bylo dílo poprvé uvedeno apod.

Vyhodnocování naplňování zákonných povinností vztahujících se k zastoupení evropských děl je navíc ztíženo faktem, že zdaleka ne vždy všichni provozovatelé vycházejí z tožných vstupních podkladů, resp. ne všichni provozovatelé interpretují

dostupné informace totožně. Někteří provozovatelé upozorňují, že nedisponují daty o prvním celosvětovém zveřejnění zahraničních pořadů či že nemohou v určitých případech ověřit, zda výrobce je skutečně nezávislým producentem, event. že nejsou schopni získat informace o tom, zda pořad vznikl v koprodukcí s účastí mimoevropských produkcí.

Detailní prostudování dat, jimiž provozovatelé dokládají odvysílání evropských děl a evropských nezávislých děl, často vypovídá o nesrovnalostech, ať již způsobených nedostatečnou evidencí děl ze strany provozovatelů, či nedbalostí při jejich zpracování. Tam, kde lze chyby prokázat, je od provozovatelů žádáno doplnění nebo náprava. Je nicméně pravděpodobné, že některé nedostatky odhaleny nejsou.

CELOPLOŠNÍ PROVOZOVATELÉ

Statistika podílu odvysílaných pořadů evropské tvorby, evropské nezávislé a současné nezávislé tvorby a českých děl za období leden–prosinec 2014 – celoplošní provozovatelé vysílání šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla
Barrandov Televizní Studio a. s. / Televize Barrandov	58,53 %	46,64 %	18,67 %	1 063 hod. / 16,47 %
CET 21 spol. s r. o. / NOVA ¹	57,13 %	13,22 %	18,70 %	3 132 hod. / 50,23 %
CET 21 spol. s r. o. / Nova Cinema ²	24,51 %	23,25 %	14,47 %	520,5 hod. / 7,93 %
CET 21 spol. s r. o. / fanda ³	40,28 %	29,10 %	48,35 %	831,5 hod. / 14,75 %
CET 21 spol. s r. o. / SMÍCHOV ⁴	42,89 %	15,76 %	18,32 %	2 128 hod. / 27,19 %
CET 21 spol. s r. o. / Telka ⁵	100 %	4,72 %	27,57 %	6 754 hod. / 93,65 %
Česká televize / ČT1	95,9 %	25,9 %	30,5 %	7 327 hod. / 14770 českých děl
Česká televize / ČT2	82,3 %	24,3 %	50,0 %	3 719 hod. / 9 524 českých děl
Česká televize / ČT24 ⁶	100 %	1,6 %	26,8 %	8 198 hod. / 20 228 českých děl
Česká televize / ČT sport ⁷	99,5 %	25,9 %	96,2 %	5 109 hod. / 14 044 českých děl
Česká televize / ČT :D	70,3 %	32,8 %	38,7 %	1 574 hod. / 8 402 českých děl
Česká televize / ČT art	87,6 %	19,2 %	36,1 %	1 638 hod. / 2 471 českých děl
Digital Broadcasting s. r. o. / Rebel	58,00 %	58,00 %	87 %	234 hod. / 4 %
FTV Prima, spol. s r. o. / Prima ⁸	68,05 %	18,34 %	77,13 % ⁹	1593 hod. / 26,50 %

1 Program NOVA je šířen terestricky a také prostřednictvím družice.

2 Program Nova Cinema je šířen terestricky a také prostřednictvím družice.

3 Program fanda je šířen terestricky a také prostřednictvím družice.

4 Program SMÍCHOV je šířen terestricky a také prostřednictvím družice.

5 Program Telka je šířen terestricky a také prostřednictvím družice.

6 Program ČT24 je zpravodajsko-publicistickým programem; na většinu jeho vysílání se tudíž vztahuje výjimka z povinnosti dodržovat kvóty pro evropskou tvorbu. Tato skutečnost ovlivňuje nenaplnění požadavku na zastoupení evropské nezávislé tvorby.

7 Program ČT sport je sportovním programem; na většinu jeho vysílání se tudíž vztahuje výjimka z povinnosti dodržovat kvóty pro evropskou tvorbu.

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla
FTV Prima, spol. s r. o. / Prima COOL ¹⁰	17,90 %	11,67 %	62,92 %	313 hod. / 4,77 %
FTV Prima, spol. s r. o. / Prima love ¹¹	38,22 %	17,28 %	94,24 %	1 207,5 hod. / 18,12 %
FTV Prima, spol. s r. o. / Prima ZOOM ¹²	52,75 %	48,26 %	50,12 %	52,3 hod. / 0,74 %
Regionální televize CZ s. r. o. / regionalnitemelive	100 %	100 %	100 %	139,5 hod.
Stanice O, a. s. / Óčko Gold	100 %	23,7 %	100 %	7 905 hod. / 100 %
Stanice O, a. s. / Óčko Expres	100 %	23,9 %	99 %	8 690 hod. / 99,8 %
TP Pohoda s. r. o. / POHODA (POHODA - RELAX)	63,30 %	18,00 %	73 %	2 136 hod. / 58,52 %

Provozovatel Barrandov Televizní Studio a. s. splnil zákonem i licenčními podmínkami formulované požadavky na minimální zastoupení jednotlivých sledovaných skupin evropských děl ve vysílání. Ve svém dopise, jímž data Radě poskytl, navíc konstatoval, že v roce 2014 vynaložil minimálně 10 % ze svého programového rozpočtu na výrobu nebo nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci a minimálně 10 % z takto stanovené částky vynaložil na díla vyrobená nezávislými výrobci, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let.

Provozovatel CET 21 spol. s r. o. v roce 2014 na programu NOVA dosáhl zákonem vyžadovaného zastoupení evropských děl ve všech sledovaných kategoriích.

Na programech Nova Cinema, fanda a SMÍCHOV provozovatel v roce 2014 nedosáhl nadpolovičního podílu evropských děl. Tato skutečnost je nicméně ve shodě se zněním licenčních podmínek. Na programu Nova Cinema má být evropská tvorba dle licence zastoupena minimálně 10 %. Tento podíl program splňuje a dokonce výrazně překračuje. Na programu fanda by dle licenčních podmínek měla evropská tvorba činit minimálně 20 %. Tento požadavek licence program naplňuje a lze konstatovat, že v roce 2014 se podíl evropských děl na tomto programu výrazně blížil i zákonnému požadavku na nadpoloviční zastoupení evropských děl ve vysílání. Více než 40% zastoupení evropských děl dosáhl provozovatel i na programu SMÍCHOV, přestože licenční podmínky vyžadují, aby na tomto programu byla evropská tvorba zastoupena minimálně 5 % celkového vysílacího času. Výrazně překročil požadavky licence provozovatel také v případě zastoupení evropské nezávislé tvorby na tomto programu. Zatímco licence hovoří o minimálním zastoupení 2 %, v roce 2014 tvořila evropská nezávislá tvorba na programu SMÍCHOV více než 15 %, což bohatě naplnilo i požadavky zákona o vysílání. Na programu Telka, který je dle licence zaměřen na archivní pořady vlastní výroby provozovatele, jsou značně překračovány požadavky zákona na zastoupení evropské tvorby. Z pochopitelných důvodů ovšem nemůže provozovatel dosáhnout zákonem požadovaných podílů evropské nezávislé a evropské soudobé nezávislé tvorby. Na to pamatují i licenční podmínky programu, které ukládají, aby na programu Telka bylo alespoň 3 % celkového vysílacího času vyhrazeno evropské nezávislé tvorbě, a současně umožňují, aby na tomto programu vůbec nebyla zastoupena evropská nezávislá tvorba mladší 5 let. Přestože licence dává provozovateli tuto možnost, v roce 2014 soudobá nezávislá tvorba na programu Telka činila z tvorby evropské nezávislé více než 27 %.

Česká televize jako každoročně na svých programech ČT1 a ČT2 s rezervou splnila všechny zákonem požadované kvóty pro evropskou tvorbu. Programy ČT24 a ČT sport jsou naproti tomu programy tematické, na většinu jejichž vysílání se

8 Program Prima je vysílán terestricky a také prostřednictvím družice.

9 Provozovatel FTV Prima, spol. s r.o. konstatuje, že je pro něj údaj o prvním celosvětovém zveřejnění zahraničních pořadů nedostupný, proto jej neuvádí. Údaj, zda se u zahraničních pořadů jedná o pořad nezávislého producenta, uvádí provozovatel jen tam, kde je pro něho tato informace dostupná.

10 Program Prima COOL je vysílán terestricky a také prostřednictvím družice.

11 Program Prima love je vysílán terestricky a také prostřednictvím družice.

12 Program Prima ZOOM je vysílán terestricky a také prostřednictvím družice.

vztahuje výjimka z povinnosti dodržovat kvóty pro evropskou tvorbu. Provozovatel nicméně poskytl údaje vztahující se k pořadům odvysílaným na těchto programech, které lze dle § 42–44 zákona o vysílání klasifikovat. Nedosažení kvóty pro evropskou nezávislou tvorbu na programu ČT24 je způsobeno zpravodajským zaměřením tohoto programu.

Česká televize také poprvé vykazovala údaje za celý kalendářní rok vysílání programů ČT :D a ČT art. Zákonné požadavky na zastoupení jednotlivých sledovaných skupin evropských děl byly na těchto programech splněny.

Provozovatel FTV Prima spol. s r. o. naplnil zákonné požadavky, resp. požadavky na zastoupení evropské tvorby plynoucí z licenčních podmínek na programech Prima, Prima ZOOM a Prima COOL. Na programu Prima významně překročil jak zákonnou kvótu pro evropská díla, tak pro evropská nezávislá díla a zejména soudobá evropská nezávislá díla. Na programu Prima ZOOM, u něhož je dle licenčních podmínek vyžadováno minimální zastoupení evropské tvorby 20 % z celkového vysílacího času, tvořila evropská tvorba v roce 2014 více než 52 %. Provozovatel tak naplnil i požadavky zákonné, přestože to licence nepředpokládá. Na programu Prima COOL, který má licenčními podmínkami snížen povinný podíl evropské tvorby na minimálně 10 %, bylo tohoto zastoupení rovněž dosaženo. Podíl evropské nezávislé soudobé tvorby na tomto programu pak několikanásobně přesáhl požadavky zákona.

K nenaplnění požadavků zákona na zastoupení evropských děl ve vysílání v roce 2014 opětovně došlo ve vysílání programu Prima love. Provozovatel tuto skutečnost odůvodnil tím, že evropský trh neprodukuje dostatek pořadů, které by odpovídaly tematickému zaměření programu Prima love. Na tomto programu je tak dle provozovatele naplnění zákonného požadavku neproveditelné.

Provozovatel současně konstatuje, že jeho soustavná snaha nabízet svým divákům co nejvíce pořadů evropské produkce je zřejmá z faktu, že na jiných svých programech, zejména pak na programu Prima, nabízí divákům více evropských děl, než kolik vyžaduje zákon či licenční podmínky. V tomto kontextu je třeba konstatovat, že zastoupení evropské tvorby na programu Prima, které činí 68,05 %, je skutečně nadstandardní.

Provozovatel Stanice O, a. s., vykázal na svém programu Óčko Gold 100% zastoupení evropské a české produkce a na programu Óčko Expres 100% zastoupení evropské produkce a takřka 100% zastoupení české produkce. Tato skutečnost je v tomto případě, přestože vysílání provozovatele sestává z videoklipů z celého světa, způsobena faktem, že vysílané videoklipy jsou zařazované do pořadů, které dle vlastní dramaturgické úvahy sestavuje a vyrábí, ať již sám provozovatel či nezávislý producent. Ze stejného důvodu tvoří i evropská nezávislá soudobá tvorba 100 %, přestože vysílané videoklipy, zejména pak na programu Óčko Gold, jsou staré i několik desítek let.

Provozovatelé Digital Broadcasting s. r. o., Regionální televize CZ s. r. o. a TP Pohoda s. r. o. v roce 2014 v rámci podpory evropské tvorby splnili jak požadavky zákona, tak svých licencí.

PROVOZOVATELÉ TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ PROSTŘEDNICTVÍM DRUŽICE

Statistika podílu odvysílaných pořadů evropské tvorby, evropské nezávislé a současné nezávislé tvorby a českých děl za období leden–prosinec 2014 – provozovatelé televizního vysílání prostřednictvím družice a provozovatelé televizního vysílání prostřednictvím družice a kabelových systémů

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla v hodinách / v procentech
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / MEGAMAX (Maďarsko, ČR, SR)	60 %	59 %	50 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / MEGAMAX ROMANIA ¹³	56 %	56 %	45 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / Minimax	56 %	56 %	58 %	0

¹³ Licence k vysílání programu MEGAMAX ROMANIA zanikla ke dni 1. října 2014.

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla v hodinách / v procentech
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / TV Paprika (Rumunsko, Moldávie)	69 %	62 %	80 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / SPORT 2 ¹⁴	Na vysílání se vztahuje výjimka	Na vysílání se vztahuje výjimka	Na vysílání se vztahuje výjimka	Na vysílání se vztahuje výjimka
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / FILM CAFÉ (Maďarsko)	53 %	46 %	37 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / FILM CAFÉ ROMANIA	49 %	49 %	34 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / AMC CHANNEL CENTRAL AND EASTERN EUROPE (dříve MGM CHANNEL CENTRAL-EASTERN EUROPE)	23 %	23 %	8 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / AMC CHANNEL (dříve MGM CHANNEL)	19 %	19 %	7 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / AMC CHANNEL BENELUX (dříve MGM CHANNEL BENELUX)	24 %	24 %	2 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / AMC CHANNEL HUNGARY (dříve MGM CHANNEL HUNGARY)	25 %	25 %	18 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / SPEKTRUM	57 %	49 %	79 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / C8 (Maďarsko)	52 %	43 %	55 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / C8 Czech Republic and Slovakia ¹⁵	58 %	49 %	65 %	0
AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) / C8 Romania ¹⁶	74 %	58 %	58 %	0
ATV CZ, s. r. o. / GOLF CHANNEL	27 %	27 %	100 %	0
CET 21 spol. s r. o. / Nova Sport ¹⁷	98,57 %	40,43 %	99,52 %	1 797 hod. / 79,42 %
Československá filmová společnost, s. r. o. / CS film	100 %	91,67 %	8,06 %	2 903 hod. / 80,47 %
Československá filmová společnost, s. r. o. / CS mini	100 %	88 %	14,22 %	1 661 hod. / 100 %

¹⁴ Program Sport 2 je licencován jako výhradně sportovní program (sportovní přenosy), proto se na jeho vysílání vztahuje výjimka z povinnosti dodržovat kvóty pro evropskou tvorbu.

¹⁵ Vysílání programu C8 Czech Republic and Slovakia bylo zahájeno v průběhu roku 2014.

¹⁶ Vysílání programu C8 Romania bylo zahájeno v průběhu roku 2014.

¹⁷ Program Nova Sport je licencován jako výhradně sportovní program, proto se na většinu jeho vysílání vztahuje výjimka z povinnosti sledovat kvóty pro evropskou tvorbu. Provozovatel nicméně vykázal data v souvislosti s pořady, které lze z hlediska naplňování zákonných požadavků na podporu evropské tvorby vyhodnotit jako relevantní.

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla v hodinách / v procentech
Československá filmová společnost, s. r. o. / KinoSvět	98 %	82,32 %	18,87 %	6 375 hod. / 77 %
Československá filmová společnost, s. r. o. / HOROR FILM	60,65 %	60,65 %	14,61 %	204 hod. / 12,1 %
FILM EUROPE, s. r. o. / DOKU CS	100 %	100 %	0	3 893 hod. / 98 %
FILM EUROPE, s. r. o. / Film Europe (dříve Film Europe Channel)	100 %	100 %	16,5 %	39,4 hod. / 0,6 %
FILM EUROPE, s. r. o. / KINO CS	100 %	100 %	0	3604 hod. / 99,5 %
FILM EUROPE, s. r. o. / MUZIKA CS	100 %	100 %	0	3 768,3 hod. / 56,9 %
HBO Europe s. r. o. / HBO (ČR, SR) ¹⁸	27,73 %	18,49 %	97,07 %	295,67 hod. / 3,52 %
HBO Europe s. r. o. / HBO 2 (ČR, SR, Maďarsko)	24,41 %	16,12 %	95,55 %	30,10 hod. / 0,42 %
HBO Europe s. r. o. / HBO (Polsko) ¹⁹	28,23 %	20,24 %	95,60 %	11,70 hod. / 0,14 %
HBO Europe s. r. o. / HBO 2 (Polsko)	29,98 %	20,92 %	93,02 %	41,95 hod. / 0,50 %
HBO Europe s. r. o. / HBO COMEDY (Polsko)	23,49 %	16,98 %	95,62 %	0
HBO Europe s. r. o. / HBO (Bulharsko, Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko, Černá Hora, Bosna a Hercegovina, Makedonie) ²⁰	24,03 %	15,73 %	93,72 %	54,92 hod. / 0,65 %
HBO Europe s. r. o. / Cinemax, Cinemax 2 (Bulharsko, ČR, Maďarsko, Moldavsko, Polsko, Rumunsko, SR, Chorvatsko, Slovinsko)	46,75 %	36,62 %	66,07 %	48,18 hod. / 0,57 %
HBO Europe s. r. o. / HBO COMEDY (Bulharsko, Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko, Černá Hora, Bosna a Hercegovina, Makedonie)	17,25 %	11,19 %	95,81 %	0
HBO Europe s. r. o. / HBO COMEDY (ČR, Maďarsko, Moldavsko, Rumunsko, SR)	16,85 %	9,90 %	91,33 %	0
HBO Europe s. r. o. / HBO (Maďarsko) ²¹	25,85 %	15,61 %	95,86 %	30,82 hod. / 0,37 %
HBO Europe s. r. o. / HBO (Rumunsko, Moldávie) ²²	28,48 %	20,13 %	96,41 %	47,85 hod. / 0,57 %
Hudební televize, s. r. o. / Retro Music Television	100 %	29 %	100 %	100 %
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Polska ²³	43 %	40 %	100 %	0

18 Program HBO určený pro ČR a SR je vysílán rovněž zvláštními přenosovými systémy.

19 Program HBO určený pro Polsko je vysílán rovněž zvláštními přenosovými systémy.

20 Program HBO určený pro Bulharsko, Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko, Černou Horu, Bosnu a Hercegovinu a Makedonii je vysílán rovněž zvláštními přenosovými systémy.

21 Program HBO určený pro Maďarsko je vysílán rovněž zvláštními přenosovými systémy.

22 Program HBO určený pro Rumunsko a Moldávii je vysílán rovněž zvláštními přenosovými systémy.

23 Licence k vysílání programu MTV Polska zanikla ke dni 31. srpna 2014.

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla v hodinách / v procentech
MTV NETWORKS s. r. o. / Viva Polska ²⁴	64 %	15 %	99 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Polska ²⁵	32 %	31 %	12 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Nickleodeon	14 %	14 %	76 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Nickleodeon HD	18 %	18 %	80 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Nickleodeon European	18 %	18 %	80 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV European	25 %	21 %	97 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / VH1 Classic European	42 %	42 %	0	0
MTV NETWORKS s. r. o. / VH1 European	33 %	33 %	55 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / VH1 ²⁶	68 %	58 %	81 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Hungary ²⁷	15 %	10 %	100 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Viva Hungary	47 %	42 %	100 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Hungary	11 %	9 %	63 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Family ²⁸	9 %	8 %	24 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Extra	7 %	7 %	100 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Viacom BLINK! ²⁹	83 %	27 %	62 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / Paramount Channel ³⁰	15 %	4 %	17 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Dance International ³¹	53 %	53 %	93 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Rocks International ³²	50 %	49 %	86 %	0
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Hits International ³³	32 %	32 %	100 %	0
PK 62, a. s. / LEO TV	94,20 %	23,5 %	21,4 %	1 878,5 hod. / 66,45 %
Regionální televize CZ s. r. o. / regionalnitemeliveze.cz	100 %	69,35 %	100 %	618 hod.
Saavedramedia spol. s r. o. / TV Regina ³⁴	80,51 %	29,58 %	70,5 %	5 913 hod. / 80,51 %
SAT Plus, s. r. o. / FUN 1	84 %	84 %	75 %	189 hod. / 92 českých děl

24 Licence k vysílání programu VIVA Polska zanikla ke dni 31. srpna 2014.

25 Licence k vysílání programu Comedy Central Polska zanikla ke dni 31. srpna 2014.

26 Licence k vysílání programu VH1 zanikla ke dni 31. srpna 2014.

27 Licence k vysílání programu MTV Hungary zanikla ke dni 8. ledna 2014

28 Licence k vysílání programu Comedy Central Family zanikla ke dni 31. srpna 2014.

29 Licence k vysílání programu Viacom BLINK! zanikla ke dni 30. června 2014.

30 Program Paramount Channel zahájil vysílání dne 14. února 2014.

31 Program MTV Dance International zahájil vysílání dne 27. května 2014.

32 Program MTV Rocks International zahájil vysílání dne 27. května 2014.

33 Program MTV Hits International zahájil vysílání dne 27. května 2014.

34 Program TV Regina zahájil vysílání dne 1. března 2014.

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla v hodinách / v procentech
SPORT 5 a. s. / SPORT 5 ³⁵	100 %	63 %	34 %	1 699 hod. / 56 %
Stanice O, a. s. / O („Óčko“) ³⁶	100 %	10,7 %	100 %	7 412 hod. / 100 %
TELEPACE s. r. o. / TV NOE	96,86 %	69,4 %	71,9 %	5 032 hod. / 2 347 českých děl
TV FASHION s. r. o. / FASHION TV (Czech & Slovak)	100 %	72 %	100 %	1 476 hod. / 62 %
THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným / DISNEY CHANNEL (Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina)	51,57 %	4,24 % ³⁷	24,2 %	0
THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným / DISNEY CHANNEL (ČR, SR, Maďarsko)	50,92 %	6,22 % ³⁸	56 %	0
THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným / DISNEY CHANNEL (Polsko)	49,18 %	9,26 % ³⁹	100 %	0
THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným / DISNEY JUNIOR	59,84 %	14,10 % ⁴⁰	100 %	0
THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným / DISNEY XD	54,16 %	29,56 % ⁴¹	99 %	0

Jak je možné z tabulkového přehledu vysledovat, někteří provozovatelé programů šířených prostřednictvím družice, resp. družice a kabelových systémů, nedosahují zákonem vyžadovaných podílů pro zastoupení evropských děl, děl evropských nezávislých producentů a současných děl evropských nezávislých producentů. Tato skutečnost je zpravidla dána tematickým zaměřením těchto programů, které již předem znesnadňuje, či dokonce znemožňuje naplňování kvót. Provozovatelé jsou si zpravidla již ve fázi licenčního řízení tohoto faktu vědomi a žádají Radu, aby v udělené licenci

35 Program SPORT 5 je licencován jako tematický sportovní program, proto se na významnou část jeho vysílání vztahuje výjimka z povinnosti dodržovat kvóty pro evropskou tvorbu. Tabulkový přehled zohledňuje pouze kvótovatelné pořady.

36 Program O provozovatele Stanice O, a.s., je vysílán rovněž zvláštními přenosovými systémy.

37 Provozovatel THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným, ve svých přehledech, jimiž dokládá zastoupení evropských děl ve vysílání, konstatuje, že v roce 2014 vynaložil přes 10 % svého programového rozpočtu na výrobu a nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, přičemž nejméně 10 % z takto stanovené částky na díla, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let.

38 Provozovatel THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným, ve svých přehledech, jimiž dokládá zastoupení evropských děl ve vysílání, konstatuje, že v roce 2014 vynaložil přes 10 % svého programového rozpočtu na výrobu a nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, přičemž nejméně 10 % z takto stanovené částky na díla, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let.

39 Provozovatel THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným, ve svých přehledech, jimiž dokládá zastoupení evropských děl ve vysílání, konstatuje, že v roce 2014 vynaložil přes 10 % svého programového rozpočtu na výrobu a nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, přičemž nejméně 10 % z takto stanovené částky na díla, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let.

40 Provozovatel THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným, ve svých přehledech, jimiž dokládá zastoupení evropských děl ve vysílání, konstatuje, že v roce 2014 vynaložil přes 10 % svého programového rozpočtu na výrobu a nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, přičemž nejméně 10 % z takto stanovené částky na díla, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let.

41 Provozovatel THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným, ve svých přehledech, jimiž dokládá zastoupení evropských děl ve vysílání, konstatuje, že v roce 2014 vynaložil přes 10 % svého programového rozpočtu na výrobu a nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, přičemž nejméně 10 % z takto stanovené částky na díla, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let.

byla zakotvena výjimka. Tento přístup zákon umožňuje, jelikož hovoří o povinnosti zastoupení stanoveného procenta evropské tvorby ve vysílání pouze tam, kde je to proveditelné.

Výrazně snížené zastoupení evropské tvorby ve vysílání oproti zákonným kvótám umožňují licence provozovatele HBO Europe s. r.o. Licenční podmínky tohoto provozovatele upravují zastoupení evropské tvorby zpravidla na minimálně 10 %, resp. v některých licencích je minimální zastoupení evropské tvorby stanoveno na 12 %. Minimální podíl evropské nezávislé tvorby ve vysílání programů společnosti HBO Europe s. r. o. je licenčními podmínkami stanoven na 5 %, pouze u licence programu HBO šířeného v České republice a na Slovensku je minimální limit pro evropskou nezávislou tvorbu shodný se zákonnou úpravou, tedy 10 %. Zastoupení současné evropské nezávislé tvorby je pak ve všech licencích této společnosti upraveno totožně s požadavky zákona. Je nutno konstatovat, že podíly pro vysílání evropské tvorby, zakotvené v licencích, provozovatel HBO Europe s. r. o. naplňuje a některé dokonce výrazně překračuje, zejména pak kvótu pro současnou evropskou nezávislou tvorbu. Provozovatel HBO Europe s. r. o. se na svých programech orientuje na nabídku premiérových titulů, takže již z tohoto principu je zřejmé, že jím vysílaná evropská díla nezávislých producentů ve většině případů budou mladší pěti let.

Rovněž licence provozovatele MTV NETWORKS s. r. o. zakotvují podíly evropských děl odlišně od požadavků zákona, ale ne ve všech případech. Například v licenci k programu Viva Polska, která zanikla ke dni 31. srpna 2014, byly podíly pro jednotlivé skupiny evropských děl upraveny totožně se zákonem o vysílání. Naproti tomu například v licenci k provozování programu Nickleodeon, Nickleodeon HD a Nickleodeon European má provozovatel požadované podíly evropské tvorby a evropské nezávislé tvorby stanoveny výrazně pod zákonný limit (nejméně 2 % evropské tvorby a nejméně 1 % evropské nezávislé tvorby). Toto snížení Rada umožnila vzhledem ke specializovanému zaměření uvedených programů. Ve všech třech případech jsou programy licencovány jako zaměřené na americkou audiovizuální produkci. Nutno konstatovat, že v roce 2014 byly podíly evropských a evropských nezávislých děl na těchto programech výrazně vyšší, než zakotvuje licence. Ve všech třech případech dokonce provozovatel překročil i zákonné požadavky na zastoupení evropských nezávislých děl ve vysílání.

Na programu MTV European byla v roce 2014 evropská tvorba zastoupena 25 % a evropská nezávislá tvorba 21 %. Provozovatel tak výrazně překročil požadavky licence, které zakotvují jako minimum 10 % evropské tvorby a 8 % evropské nezávislé tvorby, a v případě evropské nezávislé tvorby dokonce překročil i požadavky zákonné. Pozitivní výsledky zaznamenal rovněž program VH1 Classic European, na němž byla v roce 2014 evropská a evropská nezávislá tvorba zastoupena 42 %, přestože licence pro evropskou tvorbu zakotvuje minimální podíl 25 % a pro evropskou nezávislou tvorbu minimální podíl 10 %. Provozovatel nejenže několikanásobně překročil zákonnou kvótu pro evropskou nezávislou tvorbu, ale blíží se dokonce polovičnímu zastoupení evropských děl na celku vysílání. Nulové zastoupení soudobé evropské nezávislé tvorby pak zcela odpovídá zaměření programu a je v souladu s licencí. Zmínit je nutno rovněž program VIVA Hungary, v jehož případě licence v souvislosti se zastoupením evropské tvorby hovoří o minimálním podílu 15 %, v případě evropské nezávislé tvorby 5 % a stejně tak i soudobé evropské nezávislé tvorby. Provozovatel přitom v roce 2014 na tomto programu dosáhl zastoupení evropských děl ve výši 47 %, evropské nezávislé tvorby 42 % a soudobé evropské nezávislé tvorby 100 %. I na programu VH1, jehož vysílání bylo na základě české licence ukončeno k 31. srpnu 2014, byla výrazným způsobem podporována evropská tvorba, když podíl evropských děl činil 68 %, evropských nezávislých děl 58 % a soudobých evropských nezávislých děl 81 %.

Extrémem mezi licencemi provozovatele MTV NETWORKS s. r. o. je licence, opravňující k vysílání programu Comedy Central Extra. Tato licence zakotvuje, že provozovatel na uvedeném programu nemusí vůbec zařazovat evropská díla. Tato výjimka je dána zaměřením programu na americkou produkci komediálních pořadů. V roce 2014 nicméně provozovatel MTV NETWORKS s. r. o. do vysílání Comedy Central Extra zařadil 7 % evropských děl.

Provozovatel FILM EUROPE, s. r. o., má v licencích k programům DOKU CS, KINO CS a MUZIKA CS upraveny požadované podíly pro evropská díla shodně, a to tak, že by na těchto programech měla evropská tvorba činit 80 %, evropská nezávislá tvorba 10 % a evropská nezávislá tvorba mladší pěti let by neměla být zastoupena vůbec. Tato specifická úprava je pochopitelná. Zmíněné programy se orientují na archivní a retro programovou nabídku českých a slovenských tvůrců, proto v jejich nabídce absentuje nová tvorba a současně dominuje evropská, resp. česká a slovenská tvorba. Na programu Film Europe provozovatel v roce 2014 naplnil nadstandardní požadavky licence na zastoupení evropské a evropské nezávislé tvorby (oboje má být ve vysílání zastoupeno více než z 90 %) i na zastoupení soudobé evropské nezávislé tvorby, která dle podmínek licence má tvořit více než 10 %.

Ve vysílání sportovního programu GOLF CHANNEL, provozovatele ATV CZ, s. r. o., byla v roce 2014 evropská tvorba, resp. evropská nezávislá tvorba, zastoupena 27 %, což je meziročně významný nárůst, jelikož v roce 2013 tyto podíly tvořily 6,99 % z celkového vysílacího času. Provozovatel, který má vzhledem ke svému sportovnímu zaměření

licencí upraveno minimální zastoupení evropské tvorby a evropské nezávislé tvorby na 5 %, tak velice výrazně překračuje požadavky licence.

Provozovatel AMC Networks Central Europe s. r. o. (dříve Chello Central Europe s. r. o.) na většině svých programů podporuje evropskou tvorbu v souladu s požadavky zákona. Na některých programech plní a překračuje zákonné kvóty, přestože jej licence opravňuje k tomu, aby jednotlivé sledované podíly byly zastoupeny v nižší míře, než vyžaduje zákon. Na programu FILM CAFÉ by dle licence postačovalo zastoupení evropské tvorby ve výši 10 %, evropské nezávislé tvorby ve výši 7 % a soudobé evropské tvorby ve výši 5 % z celkového vysílacího času vyhrazeného pro evropská nezávislá díla, v roce 2014 však činila na tomto programu evropská tvorba 53 % a evropská nezávislá tvorba 46 % a soudobá evropská nezávislá tvorba 37 % z celkového vysílacího času vyhrazeného evropské nezávislé tvorbě.

Pro programy AMC CHANNEL, AMC CHANNEL CENTRAL AND EASTERN EUROPE, AMC CHANNEL BENELUX a AMC CHANNEL HUNGARY licence zakotvují velmi výrazně snížené zastoupení sledovaných skupin evropských děl. Provozovateli by postačovalo, kdyby na těchto programech byla evropská tvorba zastoupena 3 %, evropská nezávislá tvorba 2 % (u programu AMC CHANNEL a AMC CHANNEL CENTRAL AND EASTERN EUROPE 3 %) a evropská nezávislá tvorba mladší 5 let 2 % (u programu AMC CHANNEL a AMC CHANNEL CENTRAL AND EASTERN EUROPE 3 %), provozovatel ovšem v roce 2014 takřka na všech těchto programech dosáhl více než 20% zastoupení evropské tvorby a dokonce i evropské nezávislé tvorby. Na programu AMC CHANNEL HUNGARY pak dokonce u kategorie soudobé evropské nezávislé tvorby velmi výrazně překročil i zákonné požadavky, když tato díla v jeho vysílání tvořila 18 %.

Provozovatel PK 62, a. s., poskytl přehledy odvysílaných evropských pořadů a souhrnná data, která prokazují, že ze strany tohoto provozovatele dochází k naplňování požadavků na zastoupení evropské tvorby ve všech sledovaných kategoriích. Analýzou těchto dat ale byly zjištěny určité nesrovnalosti, zejména pak skutečnost, že provozovatel vykázal takřka totožné údaje a přehledy jako za rok 2013. Navíc do kategorie evropských nezávislých děl mladších 5 let provozovatel zařadil i díla vyrobená v roce 2008, což vyvolává pochybnost, zda tato díla nebyla do vysílání uvedena již před více než 5 lety.

Provozovatel Stanice O, a. s., vykázal na programu O („Óčko“) 100% zastoupení evropské tvorby a také evropské nezávislé soudobé tvorby. Tato vysoká čísla jsou způsobena tím, jak již bylo vysvětleno výše u terestrických programů téhož provozovatele, že provozovatel sestavuje vysílané videoklipy do původních pořadů, které jsou následně vyhodnoceny jako evropská díla.

Obdobná situace je i u provozovatele televizního programu Retro Music Television, Hudební televize, s. r. o.

Specifická situace je u programů jednostranně zaměřených na archivní audiovizuální tvorbu. Vedle výše zmíněných programů provozovatele FILM EUROPE, s. r. o., jsou to rovněž programy CS Film a CS mini provozovatele Československá filmová společnost, s. r. o. Tyto dva programy se zaměřují na české a československé pamětnické filmy. Z tohoto důvodu s rezervou naplňují kvóty pro tvorbu evropskou a tvorbu evropskou nezávislou. V roce 2014 byla na programu CS mini překvapivě naplněna zákonná kvóta i pro soudobou evropskou nezávislou tvorbu (14,22 %), což u programu orientujícího se na archivní tvorbu neočekávají ani licenční podmínky.

V případě programu HOROR FILM provozovatele Československá filmová společnost, s. r. o., bylo vykázáno zastoupení evropské nezávislé tvorby za rok 2014 60,65 %, což je velice výrazně nad požadavky zákona. Provozovatel se však v licenci zavázal, že na tomto programu bude evropská nezávislá tvorba zastoupena více než 70 % z celkového vysílacího času. Nedosažení 70% zastoupení evropské nezávislé tvorby je tak nutno vyhodnotit jako porušení licenčních podmínek.

Z údajů, které poskytl provozovatel THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, společnost s ručením omezeným, vyplynulo, že tento provozovatel velice pružně zareagoval na upozornění, které mu bylo Radou uloženo v roce 2014 za to, že v roce předcházejícím na svých programech nevyhradil nadpoloviční vysílací čas pro evropská díla. Za rok 2014 provozovatel naplnění zákonných požadavků dosáhl.

V přehledu programů šířených prostřednictvím družice, resp. družice a kabelových systémů, a rovněž tak ve výše uvedeném přehledu programů šířených prostřednictvím pozemních vysílačů nejsou zahrnuty programy, které jsou licencovány jako výhradně teleshoppingové a reklamní, jelikož na tyto programy se vztahuje výjimka z dodržování kvót pro zastoupení evropských děl.

PROVOZOVATELÉ VYSÍLÁNÍ PROSTŘEDNICTVÍM ZVLÁŠTNÍCH PŘENOSOVÝCH SYSTÉMŮ

Statistika podílu odvysílaných pořadů evropské tvorby, evropské nezávislé a současné nezávislé tvorby a českých děl za období leden–prosinec 2014 – provozovatelé vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů

Provozovatel / televizní program	Evropská tvorba	Evropská nezávislá tvorba	Současná nezávislá tvorba	Česká díla
CET 21 spol. s r. o. / VOYO	51,77 %	48,62 %	11,01 %	1 935,3 hod. / 34,58 %
HBO Netherlands Channels s. r. o. / HBO Netherlands	22,35 %	13,55 %	87,91 %	11,70 hod. / 0,14 %
HBO Netherlands Channels s. r. o. / HBO 2 Netherlands	23,95 %	12,65 %	90,22 %	23,40 hod. / 0,28 %
HBO Netherlands Channels s. r. o. / HBO 3 Netherlands	17,04 %	8,79 %	82,80 %	4 hod. / 0,05 %
Pavel Kalista / FILMpro	100 %	0	0	3 691,5 hod. / 100 %

Licence opravňující provozovatele CET 21 spol. s r. o. k provozování programu VOYO upravuje zastoupení evropských děl na tomto programu shodně s požadavky zákona, tedy více než 50 %. Od roku 2013 by pak dle licence měl provozovatel ve vysílání programu VOYO rovněž naplňovat zákonné požadavky na zastoupení evropské nezávislé a evropské soudobé nezávislé tvorby. Tyto požadavky provozovatel naplnil.

V licencích provozovatele HBO Netherlands Channels s. r. o. jsou požadavky na zastoupení evropské tvorby ve vysílání upraveny odlišně od požadavků zákona. Všechny tři licence zakotvují, aby evropská tvorba činila ve vysílání minimálně 12 % celkového vysílacího času a evropská nezávislá tvorba 5 % celkového vysílacího času. Tento požadavek je odůvodnitelný programovým zaměřením programů na americkou produkci filmů a seriálů. Pouze podíl evropské nezávislé tvorby mladší 5 let je v licencích upraven totožně s požadavky zákona. Provozovatel požadavky licence v roce 2014 naplnil.

Na programu FILMpro, provozovatele Pavla Kalisty, tvoří evropská tvorba 100 %, jelikož jde o program informační, který nabízí výhradně vlastní pořady provozovatele. Ze stejného důvodu na tomto programu není zastoupena evropská nezávislá tvorba a současná evropská nezávislá tvorba. Na tuto skutečnost pamatují i licenční podmínky provozovatele.

AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY NA VYŽÁDÁNÍ

Povinnost podpory evropské tvorby je zakotvena nejen pro provozovatele vysílání, ale také pro poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, kteří by měli podporovat tvorbu a distribuci evropských děl a aktivně tak přispívat k zachování kulturní rozmanitosti. Právní úprava této povinnosti je obsažena v ustanovení § 7 zákona č. 132/2010 Sb.

Dle tohoto zákona podpora evropských děl může mít podobu minimálního počtu evropských děl v katalogích pořadů (10 % z celkového počtu pořadů) či finančních příspěvků poskytovatelů na tvorbu evropských děl a nabývání práv k těmto dílům. Základním cílem takto stanovené úpravy, vycházející z AVMS, je zachování spravedlivého konkurenčního prostředí pro provozovatele vysílání a pro poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání je povinen do 30 dnů ode dne uplynutí sledovaného období (kalendářního roku) předložit Radě zprávu o způsobu plnění předmětné povinnosti ve sledovaném období, v níž označí zvolený způsob podpory evropských děl a uvede konkrétní údaje o splnění povinnosti.

Dle dikce zákona se na některé zapsané služby vztahuje zákonná výjimka, a tudíž od nich nejsou zákonem stanovené informace požadovány. Dle zákonné úpravy (§ 7 odst. 1) se do celkového počtu pořadů, z něhož se určuje podíl evropských děl, nezapočítávají zpravodajské pořady, záznamy sportovních událostí a soutěžní pořady. Zde je nutno poznamenat, že významná část evidovaných služeb jsou právě internetové servery zabývající se zpravodajstvím a v tabulce jsou tyto služby označeny jako výjimka.

Z povinnosti doložení údajů o plnění podpory evropské tvorby jsou dále vyjmuti ti poskytovatelé, kteří započali poskytovat službu až v průběhu roku 2014, a tedy nenaplnili kritérium poskytování služby po dobu kalendářního roku.

Je nutné konstatovat, že Rada v konečném důsledku obeslala jen určitý segment poskytovatelů, neboť jen v případě určité části poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je vyžádání údajů o podpoře evropské tvorby relevantní.

Za účelem zjištění podpory evropské tvorby ze strany poskytovatelů tak byli osloveni relevantní poskytovatelé služeb, kteří ve svém katalogu nabízejí takové pořady, které nejsou poskytovány z jejich vlastní produkce, případně se nejedná o výhradně tuzemskou produkci, respektive naplňování podílů evropské tvorby nelze zjistit běžnou monitorovací činností.

PŘEHLED PLNĚNÍ JEDNOTLIVÝCH POSKYTOVATELŮ

Poskytovatel/služba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
Aleš Kadlec / Webové stránky	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
AMC Networks Central Europe s. r. o. / Megamax On Demand Hungary	ANO	ANO	48,13 %
AMC Networks Central Europe s. r. o. / Minimax On Demand Hungary	ANO	ANO	48,13 %
Barrandov Televizní Studio a. s. / www.barrandov.tv	ANO	ANO	100 %
Bíla Oldřich TIRIS / TV Hradec	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Bíla Oldřich TIRIS / TV INTERNET	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Brunclík Milan / BONUS TV	ANO	ANO	100 %
Burda Media 2000 s. r. o. / Elle TV	ANO	ANO	40 %
Burda Praha s. r. o. / JOY TV	ANO	ANO	100 %
Bydžov s. r. o. / VCTV	ANO	ANO	100 %
CET 21, spol. s r. o. / nova.cz	ANO	ANO	62 %
Církev Slovo života, sbor Brno / TV7.cz	ANO	ANO	100 %
Czech Idea s. r. o. / Videacesky.cz	ANO	ANO	13 %
Česká televize / iVysílání	ANO	ANO	91 %
České dráhy a. s. / Televizní portál ČD	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
Československá filmová společnost s. r. o. / Portál CS Film	ANO	ANO	60 %
Československá filmová společnost s. r. o. / Portál CS Mini	ANO	ANO	80 %
Doc-Air o. s. / Doc Alliance Films	ANO	ANO	90 %
Dušek Martin / Televize BLIK	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Economia, a. s. / video.aktualne.cz	ANO	ANO	100 %
Economia, a. s. / Vaření.cz	ANO	ANO	100 %
Economia, a. s. / Video respekt.cz	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Economia, a. s. / Video IHNED.cz	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014

Poskytovatel/služba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
EQUINET s. r. o. / EquiTV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
FIBERA s. r. o. / IFK regionální televize Třinec	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
FK Mladá Boleslav / Bolka TV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Fotbalová asociace ČR / Internetová televize FAČR	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
FTV Prima spol. s r. o. / PrimaPLAY	ANO	ANO	79 %
FTV Prima spol. s r. o. / PrimaPLAY Premium	ANO	ANO	100 %
FTV Prima spol. s r. o. / Trosečníci na D1	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Gama media s. r. o. / Regionální zpravodajský server	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Genius Media s. r. o. / Webová televize Ústeckého kraje	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
GENUS TV a. s. / GENUS PLUS	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
HBO Europe s. r. o. / HBO On Demand	ANO	ANO	23 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Romania	ANO	ANO	33 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Poland	ANO	ANO	31 %
HBO Europe s. r. o. / HBO On Demand Hungary	ANO	ANO	22 %
HBO Europe s. r. o. / HBO On Demand Adria	ANO	ANO	20 %
HBO Europe s. r. o. / HBO On Demand Poland	ANO	ANO	19 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Serbia	ANO	ANO	30 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Bosnia Hercegovina	ANO	ANO	30 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Slovenia	ANO	ANO	30 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Czech Republic & Slovakia	ANO	ANO	32 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Croatia	ANO	ANO	30 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Hungary	ANO	ANO	31 %
HBO Europe s. r. o. / HBO GO Bulgaria	ANO	ANO	30 %
HBO Netherlands Channels s. r. o. / HBO Netherlands On Demand	ANO	ANO	20 %
HBO Netherlands Channels s. r. o. / HBO GO Netherlands	ANO	ANO	22 %
HC LEV, a. s.	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014

Poskytovatel/služba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
HC Slavia Praha a. s. / Web TV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
HC Sparta Praha a. s. / Reds TV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Hollywood C.E., s. r. o. / IVIO	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
J.D.Production / Archiv pořadů televize slovácko	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Jan Popelka / Televize Blansko	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Jaroslav Heindl / Videoarchív	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Jiří Středa	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Kabelová televize Kopřivnice s. r. o. / www.ktkstudio.cz	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
KANTÁTA s. r. o. / TV Integral	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
KABEL OSTROV, s. r. o. / Videoarchiv vysílání TV Ostrov	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
KLIKTV CZ s. r. o. / KLIKBOX TV	Služba přerušena	Služba přerušena	Služba přerušena
Kučera Jaromír / Živé internetové přenosy s jejich archivací	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Kulturní a společenské středisko Chodov s. r. o. / Poskytování archivních audiovizuálních záznamů pro	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Kulturní magazín Zoom, o. s. / Kulturní magazín Zoom	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
LOCAL TV PLUS spol. s r. o. / LTV PLUS	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
MAFRA a. s. / VIDEO iDNES	ANO	ANO	70 %
Malatinec Jaroslav / Internetová videokuchařka	ANO	ANO	100 %
Martin Král / Videodokumenty.cz	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Martin Šváb / TV Mělníček	ANO	ANO	100 %
Město Boskovice / BTV – Boskovická televize	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Město Kralupy nad Vltavou / TV KRALUPY	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Město Štětí / Zprávy KTV Štětí	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Městská část Praha 5 / INTERNETOVÉ VYSÍLÁNÍ MČ PRAHA 5	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Metropolitní s. r. o. / Vysíláme Živě	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014

Poskytovatel/slужba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
MF TV s. r. o. / Metropol	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
Michal Šebek / Na hraně života – regionální pořad	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Miroslav Smejkal / TVMS	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Mithofer Martin / Internetová kuchařka	ANO	ANO	100 %
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Family On Demand	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Hungary On Demand	ANO	ANO	95 %
MTV NETWORKS s. r. o. / Comedy Central Polska On Demand	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Hungary On Demand	ANO	ANO	20 %
MTV NETWORKS s. r. o. / MTV Polska On Demand	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
MTV NETWORKS s. r. o. / Nickelodeon Hungary On Demand	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
MTV NETWORKS s. r. o. / VIVA Hungary On Demand	ANO	ANO	80 %
MTV NETWORKS s.r.o. / VIVA Polska On Demand	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
MTV NETWORKS s. r. o. / VH1 Polska On Demand	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
MUVI.cz production s. r. o. / videosever	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
Oldřich Jurečka / TVDOG	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
OIK TV s. r. o. / OIK TV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Otrokovická BESEDA s. r. o. / Městská televize Otrokovice	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Pavel Kalista / FILMpro	ANO	ANO	100 %
Petr Uher / TV Fenix	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Petr Troníček / Krajská internetová televize pro Karlovarský kraj	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
PK 62 a. s. / LEO TV	ANO	ANO	85 %
POLAR televize Ostrava s. r. o. / Infoportály	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
POLAR televize Ostrava s. r. o. / TV Medicina	ANO	ANO	100 %
POLAR televize Ostrava s. r. o. / TVportály	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
POLAR televize Ostrava, s. r. o. / POLAR	ANO	ANO	100 %

Poskytovatel/služba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
PRAHA TV s. r. o. / PRAHA TV	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Prosperita o.p.s. / ERUDIA	ANO	ANO	100 %
První boleslavská s. r. o. / První boleslavská	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
R Media, spol. s r. o. / Noviny Kraj Vysočina	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Ringier Axel Springer CZ a. s. / Blesk.cz	ANO	ANO	95 %
Ringier Axel Springer CZ a. s. / iSport TV	ANO	ANO	75 %
Romea o. p. s. / Romea TV	ANO	ANO	100 %
SAT Plus s. r. o. / HD Plus	ANO	ANO	100 %
SAT Plus s. r. o. / UPC EXPRESS	ANO	ANO	100 %
SAT T a. s. / Televize Vysočina	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Spolek pro občanskou informovanost / Multimediální zpravodaj Prahy 7	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Spolek pro občanskou informovanost / TV Senior	ANO	ANO	12%
Seznam.cz a. s. / FILM.SEZNAM.CZ	ANO	ANO	77 %
Seznam.cz a. s. / MIXER.CZ	ANO	ANO	18 %
Seznam.cz a. s. / Stream.cz	ANO	ANO	98 %
Seznam.cz a. s. / SUPERVIDEA	ANO	ANO	90 %
Seznam.cz a. s. / VIDEO NOVINKY	ANO	ANO	80 %
Seznam.cz a. s. / VIDEO PROZENY. CZ	ANO	ANO	100 %
Seznam.cz a. s. / VIDEO SPORT	ANO	ANO	65 %
SK SIGMA OLOMOUC a. s. / SIGMA TV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Slezský fotbalový club Opava a. s. / Internetová televize SFC TV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Strakonická televize s. r. o. / Strakonická televize	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
SMART Comp. a. s. / NETBOX (R) Videopůjčovna	ANO	ANO	29 %
Sni s. r. o. / tv stav	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
SPORT 5 a. s. / Archiv pořadů televize SPORT 5	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Stanice O, a. s. / Óčko.tv	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Statutární město Hradec Králové / hkhit	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Statutární město Most / Mostecké televizní vysílání – TV Most Expres	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Regionální televize CZ s. r. o. / Převzaté regionální a lokální videozpravodajství	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka

Poskytovatel/služba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
StockholmDream Production s. r. o. / ALL TELEVISION	ANO	ANO	10 %
Studio ReVi s. r. o. / Webové stránky TV RTM	ANO	ANO	100 %
Stýblo František / PPNA.cz	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Telefónica O2 Czech Republic a. s. / O2 Active	ANO	ANO	70 %
Telefónica O2 Czech Republic a. s. / O2TV TV Archiv	ANO	ANO	100 %
Telefónica O2 Czech Republic a. s. / O2TV Videotéka	ANO	ANO	40 %
Televize HBin, družstvo / TELEVIZE HBin	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Televize Přerov s. r. o. / www.tvpřerov.cz	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
T-Mobile Czech Republic a. s. / T-music	ANO	ANO	30 %
TOCCULIO s. r. o. / BOOMtv	ANO	ANO	100 %
Tohola Libor / Internetovka.cz	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Tomčík Viktor / Animaxo.cz	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
Tomčík Viktor / Fajn-seriály	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
Topfun Media a. s. / Topfun	ANO	ANO	25 %
TP Pohoda s. r. o. / TV Pohoda	ANO	ANO	100 %
TV Beskyd s. r. o. / TV Beskyd	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
TV PRODUKCE DAKR s. r. o. / TV DAKR	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
TV MORAVA s. r. o. / Minuty regionu	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
TV MORAVA s. r. o. / R1 MORAVA	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014	Poskytování ukončeno v roce 2014
TV MORAVA s. r. o. / TV MORAVA	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
TV Proxima s. r. o. / tvhradec	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
TVCOM s. r. o. / TVCOM – sportovní video server	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Veselý Ondřej / ORLICKÁ TELEVIZE	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Všetečka Miroslav / MVTV	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
ZAK TV s. r. o. / R1 ZAK	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
Západočeská kabelová televize s. r. o. / ZKTV	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014

Poskytovatel/služba	Poskytovatel splnil minimální 10% poměr evropské tvorby	Poskytovatel vynaložil min. 1 % výnosů na tvorbu evropských děl	Procentuální poměr evropské tvorby
Zavadil Martin / Sledujeme divadlo	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014	V Evidenci od roku 2014
Zukal Zdeněk / Olomoucká internetová televize	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka
ZZIP s. r. o. / Internetové zpravodajství Olomouc	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka	Na službu se vztahuje výjimka

Poskytovatelé evidovaných služeb na vyžádání jsou povinni Radě poskytnout údaje o plnění evropské tvorby za kalendářní rok. Při nesplnění této povinnosti upozorní Rada poskytovatele na porušení zákona, případně uloží ve správním řízení dle § 12 a § 13 zákona č. 132/2010 Sb. pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

Z přehledové tabulky vyplývá, že došlo u všech poskytovatelů k naplnění 10% kvóty pro evropskou tvorbu, případně k vynaložení nákladů na tvorbu evropských děl.

H. INFORMACE O STAVU A ÚROVNI SAMOREGULACE V OBLASTECH ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ, PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A O VÝSLEDČÍCH SPOLUPRÁCE SE SAMOREGULAČNÍMI ORGÁNY

(§ 6 odst. 1 písm. h) zákona č. 231/2001 Sb.)

Zákonná úprava institutu samoregulačních orgánů a jejich spolupráce s regulačním orgánem se datuje od přijetí zákona č. 132/2010 Sb., který zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje podmínky poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, jímž byl novelizován také zákon o vysílání, a to v návaznosti na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010.

Podle ustanovení § 5 písm. x) zákona o vysílání, Rada spolupracuje v rozsahu své působnosti s právníky osobami založenými v souladu s právním řádem České republiky, jejichž předmět činnosti zahrnuje samoregulaci v některé z oblastí upravených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem a na této samoregulaci se aktivně podílí provozovatelé vysílání, provozovatelé převzatého vysílání nebo poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání (dále jen „samoregulační orgány“), je-li spolupráce samoregulačním orgánem písemně vyžádána, a to zejména při vytváření účinných samoregulačních systémů a při zavádění opatření na podporu mediální gramotnosti; seznam spolupracujících samoregulačních orgánů (dále jen „seznam samoregulačních orgánů“) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Zákon tedy nestanovuje žádné speciální podmínky pro zařazení do seznamu samoregulačních orgánů spolupracujících s Radou (nezbytným předpokladem je vlastní žádost samotného subjektu o spolupráci), smysl výše citovaného ustanovení zákona lze nicméně spatřovat především ve vytváření účinných samoregulačních systémů a v zavádění opatření na podporu mediální gramotnosti; obě podmínky lze naplnit pouze za spolupráce vyššího počtu zúčastněných subjektů na straně poskytovatelů služeb tak, aby výsledky spolupráce mohly být efektivně prosazovány a současně byly schopné předcházet případným sporům. Proto je nezbytné, aby členy příslušného samoregulačního orgánu byly (případně aby k samoregulačnímu orgánu měly jiný vztah) a aby se na jeho činnosti aktivně podílely hlavní zúčastněné subjekty v daném odvětví nebo oboru, jehož se samoregulace týká. A zároveň, aby byl samoregulační orgán posléze schopen jím stanovené zásady či jím přijatá rozhodnutí efektivně prosadit a „vynutit“ (nikoliv samozřejmě ve smyslu vrchnostenském jako státní orgán) ve vztahu ke svým členům.

Tyto závěry pro správné fungování samoregulačních principů mezi komerční a státní sférou Rada učinila s přihlédnutím k širokému přijetí principu samoregulačních režimů zúčastněnými subjekty, a to jak poskytovateli služeb, tak správními orgány, současně se ale nezříká spolupráce se subjekty vykonávajícími jakoukoli související činnost v předmětné oblasti, přestože nebudou oficiálními partnery pro samoregulaci ve smyslu zákona o vysílání nebo zákona č. 132/2010 Sb.

SEZNAM SAMOREGULAČNÍCH ORGÁNŮ A ZMĚNY OPROTI ROKU 2013

Seznam spolupracujících samoregulačních orgánů je zveřejňován způsobem umožňujícím dálkový přístup (na webových stránkách Rady). K 31. prosinci 2014 Rada vedla v seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů dvě sdružení, a to:

1. Sdružení pro internetový rozvoj v České republice, z. s. p. o. (SPIR)

Sdružení pro internetový rozvoj v České republice, z. s. p. o. (SPIR), bylo dne 1. června 2010, tehdy ještě pod původním názvem Sdružení pro internetovou reklamu v ČR, z. s. p. o. (SPIR), zařazeno do Seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů ve smyslu ustanovení § 5 písm. x) zákona o vysílání, a to v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a s nimi souvisejících audiovizuálních obchodních sdělení ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010.

Předmětem činnosti SPIR je mj. samoregulace v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a s nimi souvisejících audiovizuálních obchodních sdělení ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010. Mnoho členů SPIR patří mezi poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Výkonná rada SPIR pak zřídila Komisi pro samoregulaci jakožto samoregulační orgán zajišťující plnění úkolů SPIR při samoregulaci v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a s nimi souvisejících audiovizuálních obchodních sdělení, od roku 2012 fungují dvě komise samoregulátora, Komise samoregulátora AVMS a Komise samoregulátora obsahu na internetu.

2. Asociace televizních organizací, z. s. p. o. (ATO)

Asociace televizních organizací, z. s. p. o., (ATO) byla zařazena do Seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů dne 7. září 2010, dne 27. října 2010 bylo Radě doručeno sdělení asociace, kterým požádala o změnu oblasti samoregulace, pro kterou byla zařazena do Seznamu samoregulačních orgánů, a sice pro oblast lineárního vysílání (nikoliv pro oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání). Asociace televizních organizací, z. s. p. o., (ATO) byla pak dne 23. listopadu 2010 zařazena do Seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů v oblasti lineárního televizního vysílání ve smyslu zákona o vysílání.

Činnost sdružení obsahuje podle stanov mj. vytváření systému etické regulace v oblasti výroby a vysílání zpravodajských a publicistických pořadů členů ATO a systému samoregulace ve všech oblastech upravených zákonem o vysílání nebo jiným zvláštním předpisem upravujícím oblast televizního vysílání; za tímto účelem sdružení přijímá etický kodex redaktorů zpravodajských, politicko-publicistických a ostatních publicistických pořadů a pravidla samoregulace v oblasti vysílání, jejich součástí je i vydávání stanovisek samoregulačního orgánu při ukládání pokut regulačními orgány se sankční působností pro oblast televizního vysílání.

Seznam samoregulačních orgánů oproti roku 2013 nezaznamenal žádné změny (pomineme-li částečnou změnu názvu Sdružení pro internetovou reklamu v ČR, z. s. p. o., na Sdružení pro internetový rozvoj v České republice, z. s. p. o., před změnou i po změně ve zkratce: SPIR); je tak stále tvořen jedním subjektem zastupujícím poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a jedním subjektem zastupujícím televizní vysílání.

V oblasti rozhlasového vysílání existují dvě asociace sdružující soukromé provozovatele rozhlasového vysílání (Asociace provozovatelů soukromého vysílání a Národní rozhlasová asociace) a dále jedna asociace sdružující provozovatele celoplošného rozhlasového vysílání (Asociace rozhlasových organizací). Ze všech těchto uvedených asociací se prozatím ani jedna nepřihlásila jako samoregulátor rozhlasového vysílání.

KONKRÉTNÍ VÝSLEDKY SAMOREGULACE A SPOLUPRÁCE S RADOU V ROCE 2014

Za nejefektivnější donucovací mechanismus, vyjma zákona, lze považovat vydávání stanovisek a metodik samoregulačními orgány, jež posílá interně zavazují všechny členy těchto sdružení. Pokud jsou tyto dokumenty konzultovány s regulačním orgánem státu a podmíněny shodou mezi státním úřadem a osobou samoregulátora, pak takto koordinovaný postup přináší větší shodu v provozování činnosti audiovizuálních mediálních služeb, nižší míru sporů (včetně soudních), současně pomoc při aplikaci zákona Radou a hledání řešení pro směrnici nastolená témata pro komunikaci odbornou veřejností a státními úřady. Stejný účinek mohou mít etické kodexy, které rovněž patří mezi hlavní nástroje samoregulační činnosti.

ATO jako samoregulační orgán vydala dne 6. května 2014 stanovisko (nález č. 1/2014) ve vztahu k provozovateli Česká televize, týkající se volebního spotu politické strany „NE Bruselu – Národní demokracie“. Česká televize sama předložila ATO k posouzení tento volební spot za účelem vydání samoregulačního stanoviska.

Jednalo se především o posouzení, zda mohlo dojít k porušení § 32 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 32 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, tedy zda obsah uvedeného spotu podněcuje k nenávisti z důvodu pohlaví, rasy, víry a náboženství, národního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině. Spot měl stopáž 30 sekund. Verbální část spotu obsahovala text: „Evropská unie je zlem, které produkuje další zla. Je naší povinností se mu postavit. Sami na to ale nestačíme. Potřebujeme Vaši podporu. Přijďte 23. a 24. května k referendu o Evropské unii. Zabijme hada. Volte č. 4. Volte Ne Bruselu – Národní demokracii.“ V obrazové části spotu byl zobrazen had reprezentující Evropskou unii, která je označena jako zlo. V okamžiku, kdy zazněla slova „Evropská unie je zlem, které produkuje další zla“, se v obraze na pozadí za hadem začaly střídát záběry reprezentující ona zla, mj. symboly státu Izrael a LBGT hnutí, fotomontáž muslimů s transparenty „Islam will dominate the world. Freedom can go to hell.“ („Islám ovládne svět. Svoboda může jít do pekla.“), fotografie dokumentující založení státu Izrael, fotografie Romů, antisemitská kresba zobrazující údajnou rituální vraždu Anežky Hružové židem Leopoldem Hilsnerem. Na konci spotu byla obsažena výzva „Zabijme hada“, kterou lze interpretovat jako volání po ukončení existence Evropské unie.

Komise posuzovala předložený spot z hlediska možného porušení ustanovení zákona č. 231/2001 Sb. a s přihlédnutím k článku 17 Listiny základních práv a svobod ze dne 16. prosince 1992, jakož i se znalostí zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského Parlamentu. Po diskuzi Asociace televizních organizací dospěla k následujícím závěrům:

1. Spot, pokud by byl zařazen do televizního vysílání, by byl posuzován jako tzv. další část vysílání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. j) zák. č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

2. Symboliku a obrazové asociace spotu nelze chápat jinak než jako přímočaré a paušální ztotožnění zla s náboženskými, národnostními a dalšími menšinami či sociálními skupinami zobrazenými ve spotu. Z tohoto důvodu by spot mohl podněcovat k nenávisti vůči náboženským, národnostním a dalším menšinám či sociálním skupinám zobrazeným ve spotu, k jejichž ochraně zákon slouží.
3. Z § 59 odst. 4 zák. 63/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně jiných zákonů vyplývá, že Česká televize pouze vyhrazuje vysílací čas a odpovědnost za obsah takového spotu má politická strana, politické hnutí nebo koalice. Česká televize tedy nemůže do obsahu spotu zasahovat.
4. Nad rámec své samoregulační činnosti ATO podotýká, že by se v případě odvysílání výše uvedeného spotu mohlo hypoteticky jednat o trestní součinnost ve formě nepřekážení trestného činu.
5. Z veřejně přístupných zdrojů je známo, že Česká televize doporučila příslušné politické straně, aby uvedený spot nahradila jiným spotem. Takový postup považuje Asociace televizních organizace v daném případě za zcela legitimní.

Členové Samoregulační Komise ATO tedy nedoporučili České televizi zařadit předmětný volební spot do vysílání a souhlasili s náhradou dodaného spotu za jiný spot s nezávadným obsahem, který bude možné odvysílat.

Spolupráce se samoregulátorem SPIR v roce 2014 spočívala zejména v pokračování partnerství v rámci projektu webového portálu Děti a média, který Rada zprovoznila dne 1. června 2012. Další oblastí s preventivním a edukativním působením je přednášková činnost, která probíhala i v roce 2014 v nejrůznějších úrovních a míře zapojení samoregulátorů nebo samotných provozovatelů. Na tomto místě zmiňme například tradiční Internet Advertising Conference (IAC) nebo konference Mediální reflexe v Telči, o které je samostatně pojednáno v kapitole B.

I. INFORMACE O ÚROVNI MEDIÁLNÍ GRAMOTNOSTI VE VZTAHU K NOVÝM KOMUNIKAČNÍM TECHNOLOGIÍM A O OPATŘENÍCH PŘIJÍMANÝCH NA PODPORU MEDIÁLNÍ GRAMOTNOSTI ZE STRANY PROVOZOVATELŮ ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ, PROVOZOVATELŮ PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ, POSKYTOVATELŮ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ A SAMOREGULAČNÍCH ORGÁNŮ

(§ 6 odst. 1, písm. I) zákona č. 231/2001 Sb.)

Český právní řád mediální gramotnost nedefinuje, avšak k dispozici je její vymezení ve směrnici č. 2010/13/EU o Audiovizuálních mediálních službách (SAMS): „*Mediální gramotnost se týká dovedností, znalostí a porozumění, které spotřebitelům umožňují efektivní a bezpečné využívání médií. Mediálně gramotní lidé by měli být schopni provádět informovanou volbu, chápat povahu obsahu a služeb a být schopni využívat celé šíře příležitostí, které nabízejí nové komunikační technologie. Měli by být schopni lépe chránit sebe a své rodiny před škodlivým nebo urážlivým obsahem. Proto je třeba rozvoj mediální gramotnosti ve všech oblastech společnosti podporovat a pečlivě sledovat její pokrok.*“

Ustanovení § 5 odst. m) zákona o vysílání, Radě ukládá podílet se „*svými stanovisky a návrhy na vytváření zásad státní politiky České republiky ve vztahu k vysílání a koncepci jeho rozvoje a ve vztahu ke zvyšování úrovně mediální gramotnosti*“. Podle § 6 odst. 1 písm. i) téhož zákona je pak Rada v rámci každoroční výroční zprávy o své činnosti povinna zveřejňovat rovněž „*informaci o úrovni mediální gramotnosti ve vztahu k novým komunikačním technologiím a o opatřeních přijímaných na podporu mediální gramotnosti ze strany provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání, provozovatelů převzatého vysílání, poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a samoregulačních orgánů*“. Tato uložená povinnost si vyžádala zařazení této kapitoly do výroční zprávy Rady.

Dle § 32 odst. 6 zákona o vysílání je provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání povinen na písemnou výzvu poskytnout Radě vyjádření a informace nezbytné k výkonu její působnosti podle § 5 písm. t) až w) nebo § 6 odst. 1 a 5. Pokud tak neučiní, je Rada v souladu s § 60 odst. 1 písm. t) zákona o vysílání oprávněna uložit v rámci správního řízení pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč. Přijetí samotných opatření na podporu mediální gramotnosti však zákon o vysílání neukládá a tedy je ani nijak nespécifikuje. Ačkoliv tak zákon přijetí jakýchkoliv opatření na podporu mediální gramotnosti nevyžaduje, ukládá provozovatelům povinnost o svém počínání v této věci informovat Radu, a to i v případě, že žádná taková opatření neuskutečňují.

Dle § 5 odst. x) zákona o vysílání Rada též „*spolupracuje v rozsahu své působnosti s právníckými osobami založenými v souladu s právním řádem České republiky, jejichž předmět činnosti zahrnuje samoregulaci v některé z oblastí upravených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem a na této samoregulaci se aktivně podílejí provozovatelé vysílání, provozovatelé převzatého vysílání nebo poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání (dále jen ‚samoregulační orgány‘), je-li spolupráce samoregulačním orgánem písemně vyžádána, a to zejména při vytváření účinných samoregulačních systémů a při zavádění opatření na podporu mediální gramotnosti...*“. V tomto případě v souvislosti s mediální gramotností zákon předpokládá, že samoregulační orgány se věnují či mohou věnovat mj. zavádění opatření na podporu mediální gramotnosti, a Rada je zavázána na písemnou žádost těchto samoregulačních orgánů jim v tom poskytnout součinnost. Podstata činnosti samoregulačních orgánů spočívá ovšem v něčem jiném než v případném zavádění opatření na podporu mediální gramotnosti a zmíněné zákonné ustanovení se vztahuje k hypotetické situaci.

I v roce 2014 Rada přispívala k mediální gramotnosti v širokém chápání svou aktivní snahou o transparentnost nejen v souvislosti se zákonem vymezenými povinnostmi, ale i při sdílení zkušeností z oblasti své působnosti s nejširším okruhem veřejnosti. Všechny relevantní dokumenty související s činností Rady jsou operativně a dlouhodobě zveřejňovány způsobem umožňujícím dálkový přístup na její internetové stránce <http://www.rrtv.cz>. Jde o dokumenty od tiskových zpráv a zápisů ze zasedání Rady po tematické tiskové zprávy, o relevantní interní předpisy Rady, o informace týkající se licenčních řízení, o seznamy všech provozovatelů vysílání, převzatého vysílání, poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a samoregulačních orgánů, o komplet všech licencí, o zveřejněná právní stanoviska, doporučení a priority Rady, o judikáty, o právní předpisy České republiky a právní dokumenty Evropské unie a Rady Evropy atd. a samozřejmě o výroční zprávy Rady s množstvím příloh. Rada se podílí na odborných seminářích a podobných akcích z oboru, poskytuje součinnost studentům při zpracovávání diplomových či seminářních prací z oboru médií a kontinuálně vysvětluje problematiku vysílání v telefonickém i písemném kontaktu s veřejností.

Z konkrétních aktivit Rady v roce 2014 souvisejících s péčí o mediální gramotnost je třeba zmínit webový portál Děti a média. Ten Rada otevřela již v roce 2012 na adrese <http://www.detiamedia.cz/> a v průběhu roku 2014 byl obsah průběžně aktualizován a obohacen o řadu nových informací a materiálů. Prostřednictvím webu se témata týkající se zejména televizního vysílání přenášejí do veřejného prostoru. Web se obrací na rodiče, pedagogy, studenty i širší veřejnost, přičemž se zaměřuje na problematiku dětí a mladistvých jako skupiny diváků a posluchačů, která je potenciálně nejvíce ohrožena obsahem vysílání.

Za příspěvek Rady k mediální gramotnosti v roce 2014 může být považováno i spolupřátelství konference Mediální reflexe 23. a 24. září 2014 v Telči ve spolupráci s Českou televizí a Českým rozhlasem. V rámci konferenčního programu proběhly odborné panelové diskuse na téma Ochrana dětí a mladistvých, Volejte věstce (problematika tzv. ezoterických pořadů), Média a politika a Politická reklama. Podrobná informace o konferenci Mediální reflexe je součástí kapitoly B. Rada v roce 2014 též spolupracovala s Institutem komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze na organizaci dvou konferencí nazvaných Regulace českých médií a Regulace českých médií II (uskutečněných ve dnech 5. a 6. června 2014 a 27. a 28. listopadu 2014).

OPATŘENÍ NA PODPORU MEDIÁLNÍ GRAMOTNOSTI ZE STRANY PROVOZOVATELŮ, POSKYTOVATELŮ A SAMOREGULAČNÍCH ORGÁNŮ

Oslovených provozovatelů a poskytovatelů bylo 333, přičemž někteří z nich provozují různé služby nebo vysílají více programů. Návratnost odpovědí byla přibližně 60 %. Více než polovina odpovědí výslovně připustila, že oslovený v roce 2014 žádná opatření na podporu mediální gramotnosti nepřijal, ale mnoho dalších odpovědí je možné vnímat obdobně, pouze neměly tak explicitní formu. Z určitého pohledu je obdržené odpovědi možné považovat za anketu mezi provozovateli či poskytovateli služeb a samoregulačními orgány o tom, co podle jejich představ spadá do obsahu pojmu opatření na podporu mediální gramotnosti v oblasti audiovizuálních mediálních služeb. I přes serióznost řady odpovědí je nutné zdůraznit, že takto zjištěné poznatky mohou plnit jen orientační funkci. Na druhé straně ovšem celek odpovědí poskytuje jasné signály o neuspokojivém stavu a vývoji mediální gramotnosti.

Oslovení provozovatelé a poskytovatelé spatřovali prvky opatření na podporu mediální gramotnosti logicky zejména v programovém obsahu svých audiovizuálních mediálních služeb, pokud jsou účastní na jeho generování a nejsou jen redistributory. Pouze minimum odpovědí však uvedlo, že provozovatelé či poskytovatelé v roce 2014 nabídli pořady či cykly, které by byly primárně zaměřeny na podporu mediální gramotnosti, ale přibližně čtvrtina poukázala na zařazování témat souvisejících s mediální gramotností do zpravodajských, publicistických či jiných pořadů (převážně uváděnými tématy pak bylo nelegální sdílení a bezpečnostní rizika v prostředí internetu, případně informace o novinkách či alternativních zdrojích příjmu televizního vysílání, což dokládá značně omezený dopad takových příspěvků na úroveň mediální gramotnosti jako celku). Necelá desetina odpovědí pak zmínila nějaký způsob zapojení veřejnosti do obsahové stránky pořadů. Toto zapojení má většinou povahu pouhého interaktivního kontaktu s recipiency (např. telefonické živé vstupy a soutěže, zasílání názorů, hlasování v anketách či hitparádách apod.). V několika málo případech se však vyskytlo i zapojení zejména žákovských štábů do samotné kreativní přípravy či tvorby obsahu.

Pouze o něco menší počet provozovatelů či poskytovatelů, než jaký ve své odpovědi zmínil obsahovou stránku pořadů, uvedl jakožto opatření na podporu mediální gramotnosti jednosměrnou či obousměrnou komunikaci s recipiency či zákazníky, případně další služby nebo aktivity, které jsou součástí vztahů s veřejností a image nositele služeb. Značná suma odpovědí informovala o provozování webových stránek (a je možné předpokládat, že podíl je reálně ještě vyšší, protože web bývá považován za samozřejmost, kterou není třeba zvlášť zmiňovat), kontaktních telefonních číslech a e-mailových adresách. Často byla též zmiňována prezentace na sociálních sítích (zejména na Facebooku ale i jiných), které v tomto případě slouží nikoliv jako sociální síť v přímém slova smyslu, ale jako komunikační a marketingové médium využívající platformu sociální sítě. Popsané komunikační aktivity v naprosté většině případů nelze považovat za opatření mající primárně za cíl podporu mediální gramotnosti. Nutno říci, že jejich vliv na zlepšování mediální gramotnosti není na rozdíl od výše popsaného zařazování témat s mediální tematikou často ani jakýmsi vedlejším účinkem. Je totiž čistě na uvážení recipiency, zda uvedené komunikační prostředky využijí ke zlepšování své mediální gramotnosti (zejména prostřednictvím dotazů týkajících se mediální problematiky), přičemž z iniciativy provozovatele či poskytovatele mohou plnit roli prostředku přispívajícího ke zlepšování mediální gramotnosti prakticky pouze dvěma způsoby, a to buď nepřímou v podobě technické podpory užívání elektronických zařízení (týká se především provozovatelů převzatého vysílání) či přímo mediálně výchovnými kampaněmi na internetových stránkách (Seznam.cz, a. s., či UPC Česká republika, s. r. o., což jsou shodou okolností vedle provozovatelů ze zákona jediné dvě společnosti, které v odpovědi uvedly i spolupráci na projektech podporujících mediální gramotnost).

V řádu jednotek procent pak odpovědi informovaly o příležitostném zpřístupňování zázemí služby veřejnosti, v několika případech doplněném workshopy či besedami. Někteří provozovatelé zmínili i cílený trénink svých redaktorů ve využívání

nových médií při kontaktu s veřejností. Podílení se přímo na školní výuce mediální výchovy bylo v případě komerčních provozovatelů či poskytovatelů zmíněno v pouhém jednom případě.

Z odpovědí jednotlivých provozovatelů či poskytovatelů na žádost o informace z oblasti péče o mediální gramotnost se obsažností tradičně vymykají zejména ty od České televize a Českého rozhlasu.

Česká televize ve své odpovědi uvedla, že ačkoliv nemá stanoveny žádné zákonné povinnosti v oblasti přijímání opatření na podporu mediální gramotnosti, považuje zvyšování mediální gramotnosti za součást veřejné služby, která jí byla svěřena zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi. Valnou část poskytnuté odpovědi tvoří výčet odvysílaných zpravodajských příspěvků a jednotlivých pořadů s mediálně vzdělávacím potenciálem, jejichž tematická škála je poměrně široká. Z výčtu je zřejmé, že se Česká televize věnuje tématům souvisejícím s mediální problematikou průběžně po celý rok prostřednictvím různých programových formátů od celých pořadů, přes témata zpracovávaná v rámci cyklických pořadů, po množství konkrétních příspěvků, ovšem nikoliv v nějakém konkrétně zaměřeném cyklickém pořadu (jistou, i když značně tematicky omezenou, výjimku tvoří pořad *@online* mapující internetový rozměr zpravodajských témat). Co se jinak týče podpory mediální gramotnosti v oblasti nových médií, věnoval se web ČT24 v rubrice Média publikaci článků s touto tematikou (vysvětloval nové obory IT, upozorňoval na hrozby zneužití osobních údajů, na různá virová nebezpečí, ale také na působení marketingu a reklamy v kyberprostoru). Kromě popsané obsahové podpory mediální gramotnosti pokračovala Česká televize i v pořádání exkurzí v jednotlivých studiích.

Zvláštní zmínku Česká televize v odpovědi věnovala zvyšování mediální gramotnosti dětí, a to především na programu ČT :D. V souvislosti s pořadem *Zprávičky* mohou děti nově vyjadřovat prostřednictvím webu či telefonu své názory na *Téma týdne*, přičemž nejzajímavější reakce se dostanou do vysílání. Děti se tak dle vyjádření České televize učí pracovat s různými médii, srovnávat jejich dopad a také je využívat. *Zprávičky* též zapojují dětské diváky jako aktivní tvůrce obsahu, ať už v roli reportérů, zpovídáných v reportáži nebo hostů ve studiu. Dramaturgie *Zpráviček* dále připravila pro dětské diváky návod *Staň se reportérem* poskytující instrukce, jak natočit reportáž dostupnou technikou, přičemž i v roce 2014 pokračovala spolupráce se školními televizemi, v jejímž rámci se dostali dětské reportéři přímo do vysílání ČT :D (ať už ve vlastních reportážích či prostřednictvím telemostů, v nichž vstupovali přímo do vysílání prostřednictvím rozhovoru s moderátorem *Zpráviček*). Pokračovaly též moderátorské dílny se zapojením vítězů do vysílání, exkurze do studia *Zpráviček* a širší vzdělávací projekt Televize v televizi (konkrétně se jednalo o 2 semináře pro zájemce z řad školních televizí). Mediální problematiky se dotkl i pořad *Planeta Yó*, a to jednak prostřednictvím postavy senzacechtivého novináře Oty Fota, jednak odvysíláním silvestrovského speciálu na téma manipulace a záměrně zkreslených informací.

V roce 2014 Česká televize zavedla labelling i na jiných programech než ČT :D. V této souvislosti je nutné dodat, že schopnost rodičů individuálně se rozhodnout, zda dítěti povolí sledování pořadu či nikoliv, případně zda budou pořad sledovat s dítětem, je úzce navázána právě na rozvoj mediální gramotnosti, konkrétně mediální gramotnosti rodičů. Bylo by tedy nanejvýš žádoucí, aby Česká televize zavádění labellingu doplnila informační kampaní směřující ke zvýšení mediální gramotnosti na tomto poli.

Též Český rozhlas ve své odpovědi uvádí, že se v souladu se svým posláním média veřejné služby i v roce 2014 mediální gramotnosti intenzivně věnoval jak ve svém vysílání, tak v dalších aktivitách. Co se týče obsahové stránky, na rozdíl od České televize nabídl několik pořadů, jejichž primárním zaměřením byla mediální problematika (na ČRo Dvojka vysílaný magazín *eRko* ze zákulisí Českého rozhlasu, jenž prostřednictvím rozhovorů a reportáží popisuje principy, úskalí a zajímavosti tvorby vysílání; Klub Rádia Junior, jehož pravidelným tématem je bezpečnost na internetu; pořad Média Plus vysílaný ČRo Plus, který nabízí úvahy a diskuse nad rolí médií v současné společnosti; rubrika Rádia Wave *Děrné štítky*, jež vedle novinek ze světa výpočetní techniky přináší i hlubší analýzu prostředí nových médií; seriál o médiích odvysílaný v rámci pořadu *Zapiš si to za uši Rádia Junior*). Témata související s médii se pak nepravidelně objevovala i ve zpravodajství, publicistice a jiných pořadech. Projekt *Znovu 89* pak na sociálních sítích a na webu nabídl posluchačům srovnání rozhlasových pořadů a novinových článků z doby před listopadem 1989 se současností, čímž veřejnost dostala možnost posoudit fungování cenzury či autocenzury a změny způsobu zobrazování reality.

Ve své odpovědi Český rozhlas dále uvedl, že nabízel základním a středním školám možnost rozšířit výuku mediální výchovy o exkurzi ve svém pražském sídle, jejíž součástí byla praktická ukázka tvorby rozhlasového obsahu. Exkurze absolvovalo přibližně 2 500 žáků a studentů. Do zákulisí rozhlasové tvorby pak mohla veřejnost nahlédnout i v rámci dne otevřených dveří (cca. 2 000 účastníků). Vybraní vysokoškolští studenti se pak zapojili do výroby pořadů ve speciální tvůrčí skupině elévů. Vzdělávací roli pak podle ČRo hraje i hraje web *PRESSpektivy* s podtitulem *Budoucnost žurnalistiky* (www.rozhlas.cz/presspektivy).

Jediným samoregulačním orgánem, který zaslal odpověď, je Asociace televizních organizací (ATO). Odpověď zdůrazňuje, že předmětem činnosti ATO je ochrana a realizace společných zájmů členů sdružení spočívající zejména v zajišťování společného elektronického měření sledovanosti televizního vysílání v České republice. Z toho vyplývá, že těžiště

působení ATO v oblasti mediální gramotnosti, spočívá především v aktivitách zacílených na odbornou veřejnost. Kromě peplemetrového měření sledovanosti je ATO zadavatelem i dalších mediálních výzkumů, jejichž tématem je životní styl a veškerá mediální komunikace dospělé i dětské populace (studie „LSS=Life Style Survey a LSS děti“). O zajímavé výsledky daných studií se dle vlastních slov dělí prostřednictvím tiskových zpráv i s laickou veřejností. Na internetových stránkách www.ato.cz, prostřednictvím nichž jsou tiskové zprávy zveřejňovány, lze též získat data o televizní sledovanosti. Významnou aktivitou a konkrétním projevem zvyšování mediální gramotnosti je pak dle ATO samoregulační činnost, při níž se opírá o Kodex publicistických a zpravodajských pořadů a Kodex pro umístování výrobků.

Z výše popsaného vyplývá, že opatření na podporu mediální gramotnosti ze strany provozovatelů vysílání (s výjimkou provozovatelů ze zákona) i poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je stěží možné považovat za aspekt, který by mohl mít zásadnější vliv na zvýšení mediální gramotnosti populace České republiky. Je ovšem nutné zdůraznit, že jakákoliv uskutečněná opatření jsou aktivitou nad rámec zákonem daných povinností provozovatelů či poskytovatelů. Mediální a informační výchova je primárně záležitostí státem zaručeného vzdělávacího systému. Mediální vzdělávání má však v České republice značně kolísavou úroveň, chybí mu jednotná plošná koncepce a nesleduje konkrétní cíle. Postrádána je adekvátní evaluace proběhnuvších projektů. Patrně základním nedostatkem je, že problematika mediální gramotnosti není jednoznačně vložena do pravomoci konkrétního resortu, který by nesl i finální odpovědnost za stav mediální gramotnosti populace ČR. V současnosti jsou úkoly, spojené s mediální gramotností, roztržštěné mezi různé subjekty (ministerstvo školství, ministerstvo kultury, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání), což samo o sobě není chybou, jelikož mediální gramotnost má různé sledované aspekty, ale problémem je, že neexistuje žádná kooperace a společný program. Již v roce 2009 shledala závěrečná zpráva Studie kritérií k hodnocení úrovně mediální gramotnosti ve státech EU, vydaná v Bruselu Generálním ředitelstvím pro informační společnost a média Evropské komise, situaci v ČR jako neuspokojivou. V tzv. kritériu souvislostí mediální gramotnosti, kam spadá mediální vzdělávání, státní politika mediální gramotnosti, občanská společnost a mediální průmysl, se ČR umístila na posledním místě z celé Evropské unie. Studie prokázala úzký vztah mezi úrovní mediální gramotnosti u jednotlivců a institucionálně uplatňovanou politikou mediální gramotnosti. Je zřejmé, že dostatečná úroveň mediální gramotnosti je závislá na aktivní strategii státu na podpoře růstu mediální gramotnosti. Ta ovšem v České republice chybí.

ÚROVEŇ MEDIÁLNÍ GRAMOTNOSTI VE VZTAHU K NOVÝM KOMUNIKAČNÍM TECHNOLOGIÍM

Podle § 6 odst. 1 písm. i) zákona č. 231/2001 Sb. je Rada v rámci každoroční výroční zprávy o své činnosti povinna zveřejňovat rovněž „informaci o úrovni mediální gramotnosti ve vztahu k novým komunikačním technologiím“. Tato uložená povinnost si vyžádala zařazení této kapitoly do výroční zprávy Rady.

I když pojem nové komunikační technologie není v zákoně definován, je zřejmé, že jde o technologie, které jen z malé části korespondují s působností Rady jako orgánu státní správy v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, a zejména nelze Radu považovat za orgán státní správy v oblasti internetu, neboť tzv. nelineární audiovizuální mediální služby, které je možné zahrnout do sféry nových komunikačních technologií, tvoří jen relativně malou a velmi specifickou část služeb zprostředkovaných internetem.

V gesci Rady realizovalo v roce 2011 Centrum pro mediální studia CEMES při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze postupně dvojici vzájemně se doplňujících sociologických šetření zaměřených na zjištění úrovně mediální gramotnosti populace do patnácti let a populace nad patnáct let v ČR. O výsledcích těchto studií jsme informovali ve výroční zprávě za rok 2011, závěrečné zprávy obou šetření byly její přílohou a jsou dlouhodobě k dispozici na internetové stránce Rady <http://www.rrtv.cz/>. Opakování poznatků z výzkumů ve výroční zprávě nemá smysl. Výsledky obou šetření nemají jen okamžitou platnost a bylo by předčasné je případně opakovat s odstupem menším než několik let.

Úroveň mediální gramotnosti ve vztahu k novým komunikačním technologiím se dotklo i šetření *EU Kids Online* financované programem Evropské komise *Bezpečnější Internet*, jehož primárním cílem bylo prostřednictvím rozhovorů s dětmi a dospívajícími ve věku 9–16 let z 25 evropských zemí rozšířit informační základnu potřebnou pro zlepšení internetové bezpečnosti. Zpráva týkající se České republiky v roce 2011 konstatovala, že české děti a dospívající jsou v evropském srovnání z hlediska frekvence nadprůměrnými uživateli internetu (75 % dětí uvedlo, že používají internet každý den nebo skoro každý den, 72 % pak mělo v roce 2010 profil v sociálních sítích, např. Facebook, MySpace, lide.cz atp.), což v té době znamenalo páté místo v Evropě). Ukázalo se též, že české děti a dospívající vykazovali podobně jako jejich vrstevníci ze Švédska, Norska a Estonska vedle intenzivního i poměrně liberálního přístupu k internetu, který znamená vystavení potenciálně vyšším rizikům (např. z hlediska sledování pornografie). Čeští rodiče pak uplatňovali poměrně málo restriktivních opatření užívání internetu, s čímž může souviset podcenění rizik (zároveň však ve srovnání s jinými zeměmi o rizicích internetu se svými dětmi nadprůměrně hovořili). Co se týče digitální vzdělanosti, byli české děti

a dospívající v době výzkumu zároveň v rámci Evropy nadprůměrně vzdělaní, s čímž souvisí slušná schopnost rizikům čelit. V pomyslném žebříčku se umístili na pátém místě za Finskem, Slovinskem, Holandskem a Estonskem.

V roce 2014 pak byly v rámci projektu EU Kids Online zveřejněny výsledky studie *The meaning of online problematic situations for children*, která aktualizuje předešlé výsledky na základě nových dat získaných rozhovory s dětmi a mladistvými z devíti evropských zemí (mimo jiné i České republiky). Přestože nebyla zveřejněna samostatná data týkající se České republiky, poskytuje studie cenné údaje týkající se stavu mediální gramotnosti ve vztahu k novým komunikačním technologiím. Z šetření například vyplynulo, že děti nepřiměřeně důvěřují informacím získaným na internetu (projevuje se to například využíváním nepravdivých informací v domácích úkolech). Zdaleka nejrychleji rostoucím online problémem je však zneužívání osobních informací, které se překvapivě odehrává nejčastěji mezi vrstevníky. Ačkoliv dotazované děti a mladiství staví zneužití osobních informací na vrchol žebříčku rizik (společně s online šikanou či obtěžováním a rizikovým kontaktem s neznámými lidmi), nepovažují často za riskantní sdělování hesel k účtům na sociálních sítích přátelům či kamarádům (symbolizuje to pro ně, jak blízcí si s danými osobami jsou). Studie tedy doporučuje informační kampaň na školách související s tímto tématem. V případě České republiky však zároveň varuje před vzdělávacími programy, jež vedou spíše než ke zlepšení mediální gramotnosti k mediální panice (uvádí příklad programu, který děti seznamuje pouze s nejtragičtějšími případy setkání s pedofily). Ke stavu české dětské mediální gramotnosti se pak ve studii váže ještě jedno zjištění, konkrétně skutečnost, že české (a také rumunské) děti vnímají na rozdíl od dětí v západní Evropě nelegální stahování jako naprosto běžnou činnost, která není nijak v rozporu s právními předpisy.

POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 Sb., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM

V roce 2014 obdržela Rada 43 žádostí, ve kterých žadatel výslovně uvedl, že žádá o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. V roce 2014 neobdržela Rada žádnou petici.

Úplné znění poskytnutých informací je umístěno na webových stránkách Rady na adrese <http://www.rrtv.cz/cz/static/o-rade/otazky-a-odpovedi/index.htm>.

SEZNAM ŽÁDOSTÍ, KDY BYLY POŽADOVANÉ INFORMACE ČI MATERIÁLY ŽADATELI ZASLÁNY A ROVNĚŽ ZVEŘEJNĚNY NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH RADY

- 1) Žádost (doručena dne 30. ledna 2014 pod č. j. 826/2013) o poskytnutí analýz zpřístupňování pořadů osobám se zrakovým postižením ostatních provozovatelů vysílání, s nimiž se Rada seznámila na svém 23. zasedání v roce 2013.
- 2) Žádost (doručena dne 7. února 2014 pod č. j. 1056/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí vysvětlení společnosti CET 21 spol. s r. o. k žádosti Rady ze dne 25. června 2013 (rubrika Televizních novin Potravinový inspektor).
- 3) Žádost (doručena dne 7. února 2014 pod č. j. 1061/2014) o poskytnutí mediální analýzy pořadu Impulsy Václava Moravce.
- 4) Žádost (doručena dne 19. února 2014 pod č. j. 1442/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí kopie správního spisu týkajícího se řízení na základě podnětu – televizní reklama na přípravek Decolen společnosti WALMARK, a. s.
- 5) Žádost (doručena dne 12. března 2014 pod č. j. 2026/2014) o poskytnutí výsledků analýzy obchodních sdělení za prosinec 2013, se kterými se Rada seznámila na svém 5. zasedání v roce 2014.
- 6) Žádost (doručena dne 18. března 2014 pod č. j. 2206/2014) o poskytnutí podrobného přehledu o plnění povinnosti podle ustanovení § 32 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. (skryté titulky) všemi povinnými subjekty v roce 2013.
- 7) Žádost (doručena dne 26. března 2014 pod č. j. 2337/2014) o poskytnutí informací o počtu zaměstnanců RRTV a o způsobu zajištění funkcionality dohledového systému.
- 8) Žádost (doručena dne 2. dubna 2014 pod č. j. 2565/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí zprávy o plnění opatření aktualizované Státní politiky v elektronických komunikacích Digitální Česko v.2.0 – Cesta k digitální ekonomice, zprávy o naplňování Digitální agendy pro Evropu v ČR a materiálu o zpřístupňování televizního vysílání osobám se sluchovým a zrakovým postižením v roce 2013.
- 9) Žádost (doručena dne 4. dubna 2014 pod č. j. 2681/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí materiálu o zpřístupňování televizního vysílání osobám se sluchovým a zrakovým postižením v roce 2013, který byl zmíněn v tiskové zprávě z 6. zasedání Rady ze dne 18. března 2014.
- 10) Žádost (doručena dne 7. dubna 2014 pod č. j. 2762/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí stížnosti, kterou Radě zaslalo Statutární město Ústí nad Labem ve spojitosti s možným porušením objektivního a televizního vysílání, a doplňujících informací k ní.
- 11) Žádost (doručena dne 8. dubna 2014 pod č. j. 2773/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí dopisu paní Věry Strnadové, č. j. 2004/2014, který byl Radě zaslán a týkal se výjimek z povinnosti titulkování, o kterém informovala tisková zpráva ze 7. zasedání Rady v roce 2014.
- 12) Žádost (doručena dne 9. dubna 2014 pod č. j. 2824/2014) o poskytnutí analýzy pořadu Beze stopy II (18), odvysílaného dne 13. března 2014 na programu NOVA a dne 14. března 2014 na programu Nova Cinema a dále poskytnutí odpovědi Rady na žádost AK Erhartová Vítek ve věci vydání stanoviska vyjadřujícího právní názor Rady ohledně vysílání rozhlasové reklamy na elektronické cigarety s nimiž se Rada seznámila na svém 7. zasedání dne 1. dubna 2014.
- 13) Žádost (doručena dne 23. dubna 2014 pod č. j. 3205/2014) o poskytnutí vyjádření Rady určené Volebnímu výboru PSP ČR k naplňování § 32 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., o němž informuje tisková zpráva z 8. zasedání Rady v roce 2014.
- 14) Žádost (doručena dne 7. května 2014 pod č. j. 3625/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí podkladového materiálu, na jehož základě Rada na svém 7. zasedání konaném dne 1. dubna 2014 vydala upozornění, které bylo žadateli následně zasláno pod identifikátorem 0380(2014) – Prima /11.3.2014/ hladina hlasitosti obchodních sdělení.
- 15) Žádost (doručena dne 14. května 2014 pod č. j. 3817/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí podkladového materiálu, na jehož základě Rada na svém 18. zasedání konaném ve dnech 4. a 5. října 2011 vydala

upozornění na porušení zákona – FTV Prima nezprístupněním alespoň 2 % vysílaných pořadů pro osoby se zrakovým postižením.

- 16) Žádost (doručena dne 21. května 2014 pod č. j. 4269/2014) o poskytnutí informace, respektive o sdělení, které osoby se podílely na zpracování podkladů pro Radu ve věci identifikátoru 0438(2014) – FTV Prima; Prima / Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR / 18. 9. 2013 – 25. 10. 2013 – zda tyto osoby mají nějaký vztah k TOP 09 či k Jiřímu Pařízkovi a o zaslání veškerých písemných podkladů, ze kterých Rada při rozhodování o zaslání žádosti o podání vysvětlení vycházela.
- 17) Žádost (doručena dne 27. května 2014 pod č. j. 4400/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí shromážděných podkladů, na které odkazuje upozornění na porušení zákona č. j. DRD/1294/2014 (FTV Prima, hladina hlasitosti reklamního bloku).
- 18) Žádost (doručena dne 27. května 2014 pod č. j. 4402/2014) o poskytnutí informace, respektive o poskytnutí shromážděných podkladů, na které odkazuje upozornění na porušení zákona č. j. DRD/3869/2014 (analýza hlasitosti obchodních sdělení).
- 19) Žádost (doručena dne 17. června 2014 pod č. j. 5190/2014) o poskytnutí informace, respektive Souhrnné zprávy o naplňování zákonných povinností plynoucích z ustanovení § 49 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. (hlasitost obchodních sdělení), s níž se Rada seznámila na svém 11. zasedání konaném dne 27. května 2014.
- 20) Žádost (doručena dne 22. července 2014 pod č. j. 6219/2014) o poskytnutí informací o počtu zaměstnanců Rady, o počtu a celkové ploše kancelářských budov užívaných Radou, o výši celkových nákladů na ostrahu a úklid, které firmy zajišťovaly ostrahu a úklid, jak byly vybrány (předložit kopie rozhodnutí o vítězi výběrových řízení, popř. kopie smluv), to vše za roky 2011, 2012 a 2013.
- 21) Žádost (doručena dne 4. srpna 2014 pod č. j. 6764/2014) o poskytnutí informací z oblasti řízení informatiky pro účely výzkumu státní správy.
- 22) Žádost (doručena dne 6. srpna 2014 pod č. j. 6860/2014) o poskytnutí informace, respektive materiálu/rozboru Rady k pojmu „celoplošné vysílání“ v kontextu povinností zakotvených § 32 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., s nímž se Rada seznámila na svém 14. zasedání v roce 2014.
- 23) Žádost (doručena dne 1. září 2014 pod č. j. 7423/2014) o poskytnutí informací, respektive o poskytnutí seznamu provozovatelů převzatého vysílání v kabelových systémech za roky 2012, 2013 a 2014.
- 24) Žádost (doručena dne 9. září 2014 pod č. j. 7704/2014) o poskytnutí informace, jakým způsobem byl vyřízen podnět na reportáž týkající se hospodaření města Třeboně, odvysílané v rámci pořadu Třeboňský týdeník dne 20. června 2014 v Třeboňské lázeňské televizi.
- 25) Žádost (doručena dne 2. října 2014 pod č. j. 8436/2014) o poskytnutí informace, respektive výsledku a zdůvodnění šetření ohledně podnětu žadatele ve věci společnosti WS International a. s. (používání nekalých praktik při nabídce zboží).
- 26) Žádost (doručena dne 17. října 2014 pod č. j. 8890/2014) o poskytnutí informace, respektive kopie odborných stanovisek, které si Rada vyžádala za účelem posouzení relevance přípravku NadraIN a NadraIN forte a soupis repríz vysílání obchodního sdělení na výše uvedený přípravek.
- 27) Žádost (doručena dne 22. října 2014 pod č. j. 8988/2014) o poskytnutí informace, respektive o konkrétně vyjmenované výsledky rešerše či monitoringu a analýzy, s nimiž se Rada seznámila na svém 17. a 18. zasedání v roce 2014.
- 28) Žádost (doručena dne 29. října 2014 pod č. j. 9145/2014) o poskytnutí informace, respektive o zaslání Zprávy ze semináře Evropské komise k transparentnosti vlastnických vztahů v médiích, se kterou se Rada seznámila na svém 19. zasedání.
- 29) Žádost (doručena dne 3. listopadu 2014 pod č. j. 9230/2014) o poskytnutí informace, respektive analýzy vysílání programu Rádio Impuls ze dne 19. září 2014, která byla podkladem pro vypracování upozornění na porušení zákona.
- 30) Žádost (doručena dne 11. listopadu 2014 pod č. j. 9727/2014) o poskytnutí analýzy obchodních sdělení za měsíc červenec 2014, s níž se Rada seznámila na svém 17. zasedání v roce 2014.
- 31) Žádost (doručena dne 20. listopadu 2014 pod č. j. 10007/2014) o poskytnutí informace, respektive o konkrétně vyjmenované dokumenty, s nimiž se Rada seznámila na svém 19. a 20. zasedání v roce 2014.
- 32) Žádost (doručena dne 26. listopadu 2014 pod č. j. 10163/2014) o poskytnutí informace, respektive o konkrétně vyjmenované dokumenty, s nimiž se Rada seznámila na svém 21. zasedání v roce 2014.
- 33) Žádost (doručena dne 27. listopadu 2014 pod č. j. 10227/2014) o poskytnutí informace zda Rada již někdy uložila pokutu za správní delikt pro porušení povinnosti dle ustanovení § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., případně v kolika a v jakých případech.

- 34) Žádost (doručena dne 8. prosince 2014 pod č. j. 10849/2014) o poskytnutí informace o aplikaci zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 35) Žádost (doručena dne 18. prosince 2014 pod č. j. 11667/2014) o zaslání informace, respektive materiálu AO-OT/194/07, ve věci analýzy pořadu Poslední sezóna (epizod 3/10 a 4/10) odvysílaného Českou televizí v roce 2006.

SEZNAM OSTATNÍCH ŽÁDOSTÍ, ODPOVĚDI JSOU ROVNĚŽ ZVEŘEJNĚNY NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH RADY

- 1) Žádost (doručena dne 5. září 2014 pod č. j. 7581/2014) o poskytnutí informace, zda může více provozovatelů vysílání provozovat vysílání svých programů pod stejným označením (názvem) programu.
- Žádost byla odmítnuta a žadateli bylo v odpovědi sděleno, že na jeho žádost se nevztahuje ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., neboť povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
- 2) Žádost (doručena dne 22. září 2014 pod č. j. 8143/2014) o poskytnutí informace, respektive vysvětlení provozovatele vysílání Česká televize, ve věci příspěvku Vzpomínka na sovětské vojáky, odvysílaného dne 9. května 2014 v čase od 19:00 hodin na programu ČT1 v pořadu Události.
- Problematickým bodem žádosti bylo nedostatečné identifikování žadatele, byl Radou vyzván, aby ve lhůtě do 30 dnů doložil tyto údaje. Požadované údaje nebyly ve stanovené lhůtě předloženy, byla proto podle § 14, odst. 5, písm. a) zák. č. 106/1999 Sb. žádost o informaci odložena.
- 3) Žádost (doručena dne 22. září 2014 pod č. j. 8144/2014) o poskytnutí informace, respektive vysvětlení provozovatele vysílání Česká televize, ve věci bloku věnovaného událostem na Ukrajině, který byl odvysílán dne 21. července 2014 v čase od 19:00 hodin na programu ČT1 a ČT24 v pořadu Události.
- Problematickým bodem žádosti bylo nedostatečné identifikování žadatele, byl Radou vyzván, aby ve lhůtě do 30 dnů doložil tyto údaje. Požadované údaje nebyly ve stanovené lhůtě předloženy, byla proto podle § 14, odst. 5, písm. a) zák. č. 106/1999 Sb. žádost o informaci odložena.
- 4) Žádost (doručena dne 24. listopadu 2014 pod č. j. 10111/2014) o poskytnutí analýzy předvolebního vysílání na programu Rádio Impuls z období 23. dubna – 23. května 2014.
- Žadateli bylo v odpovědi sděleno, že požadované informace byly již zveřejněny a podle § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. mu byly sděleny údaje umožňující vyhledání a získání veřejných informací.
- 5) Žádost (doručena dne 27. listopadu 2014 pod č. j. 10220/2014) o poskytnutí informace ohledně reklamy na časopis č. 39/2013, jejímž zadavatelem byla pravděpodobně společnost BAUER MEDIA, v. o. s., a která byla vysílána pravděpodobně v období od 30. do 29. září 2013.
- Žádost byla odmítnuta a žadateli bylo v odpovědi sděleno, že na jeho žádost se nevztahuje ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., neboť povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
- 6) Žádost (doručena dne 3. prosince 2014 pod č. j. 10587/2014) o poskytnutí informace, respektive poskytnutí seznamu adres provozovatelů televizního vysílání.
- Žadateli bylo v odpovědi sděleno, že požadované informace byly již zveřejněny a podle § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. mu byly sděleny údaje umožňující vyhledání a získání veřejných informací.
- 7) Žádost (doručena dne 11. prosince 2014 pod č. j. 11010/2014) o poskytnutí informace, a to konkrétně o sdělení, jak Rada hodnotí poskytování služby TV4you.
- Žadateli bylo v odpovědi sděleno, že na jeho žádost se nevztahuje ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., neboť povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory a budoucí rozhodnutí.
- 8) Žádost (doručena dne 12. prosince 2014 pod č. j. 11104/2014) o poskytnutí informace, respektive podrobného seznamu audiovizuálních děl odvysílaných za tři roky zpětně a v případě roku 2014 za první tři čtvrtletí, a to na programech ČT1, ČT2, Nova, Nova Cinema, Prima, Prima Cool, TV Barrandov, ČTsport a ČT24, včetně podrobností: minutáže díla, země původu, data vzniku, mediálně zastoupenou režii, scénáře, námětu, název v originále, překlad, doslov, vše.

AKTUÁLNÍ SEZNAM PROVOZOVATELŮ VYSÍLÁNÍ A PROVOZOVATELŮ PŘEVZATÉHO VYSÍLÁNÍ

Název	Typ vysílání	Stav
„M + M spol. s r. o.“	licence – RV – vysílače	udělená
„N_SYS s. r. o.“	registrace – kabel	registrován
3C spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
4 M Rožnov spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
4S PRODUCTION, a. s.	licence – RV – vysílače	udělená
AIDEM a. s.	* licence – TV – vysílače	zaniklá – na vlastní žádost
	* licence – TV – zvláštní přenosové systémy	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
AIRWEB, spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
AKJO. Media s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Aleš Kadlec	licence – TV – kabel	udělená
AMC Networks Central Europe s. r. o.	* licence – TV – družice	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – zvláštní přenosové systémy	udělená
Antény DAKR s. r. o.	registrace – kabel	registrován
AQUA, a. s.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
ATV CZ, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – kabel – družice	udělená
AV- PARK s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
AZ Media a. s.	licence – RV – vysílače	udělená
AZ Rádio, s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
B.H.Centrum a. s.	registrace – kabel	registrován
Barrandov Televizní Studio a. s.	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
BBC Radiocom (Praha) s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Bohumil Chlad - T.V.Sat	licence – TV – kabel	udělená
Bonerix s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
Building cabling s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Bydžov s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
CABEL MEDIA s. r. o.	registrace – kabel	registrován
CABTEL mont ZLÍN, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
CATR spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
CentroNet, a. s.	registrace – kabel	registrován

Název	Typ vysílání	Stav
CET 21 spol. s r. o.	* licence – TV – družice	zaniklá – na vlastní žádost
	* licence – TV – zvláštní přenosové systémy	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – kabel – družice	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
	licence – TV – zvláštní přenosové systémy	udělená
CINE – servis s. r. o.	registrace – družice	registrován
CITYTV, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
COMA s. r. o.	registrace – kabel	registrován
COMTES CZ spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
CoopTV, telekomunikační družstvo	licence – TV – kabel	udělená
COPROSYS a. s.	registrace – kabel	registrován
CORSAT s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Czech Digital Group, a. s.	registrace – vysílače	registrován
CZECH INFOLINE s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Česká Kabelovka s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Česká národní televizní společnost, spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
Česká rozhlasová s. r. o.	* licence – RV – vysílače	zaniklá – na vlastní žádost
ČESKÁ TELEVIZE	televizní vysílání na základě zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi	
České Radiokomunikace a. s.	registrace – vysílače	registrován
Československá filmová společnost, s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – kabel – družice	udělená
ČESKÝ ROZHLAS	rozhlasové vysílání na základě zákona č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu	
DIGI Czech Republic, s. r. o.	registrace – družice	registrován
Digital Broadcasting s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
	registrace – vysílače	registrován
DONEAL, s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
Dragon Internet a. s.	registrace – kabel	registrován
DWP s. r. o.	registrace – kabel	registrován
EDERA Group a. s.	registrace – kabel	registrován
Eleanes s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
ELSAT, spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
ELTRIS, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
ENECOS, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
EVROPA 2, spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Fajn Rock Media, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
FASHION TV, a. s.	licence – TV – kabel – družice	udělená

Název	Typ vysílání	Stav
FIBERA s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
FILM EUROPE, s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – kabel – družice	udělená
FixPro	registrace – kabel	registrován
FM Records, s. r. o.	licence – RV – vysílače – digitální	udělená
FRANEL MUSIC, v. o. s.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
František Krpenský	licence – RV – vysílače	udělená
FRANTIŠEK VOSTÁL s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Frekvence 1, a. s.	licence – RV – vysílače – celoplošné	udělená
FTV Prima, spol. s r. o.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
	registrace – družice	registrován
Gama media s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
GITAL, s. r. o.	registrace – družice	registrován
GRAPE SC, a. s.	registrace – kabel	registrován
HAMCO, s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
HBO Europe s. r. o.	* licence – TV – kabel – družice	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – kabel – družice	udělená
	licence – TV – zvláštní přenosové systémy	udělená
HBO Netherlands Channels s. r. o.	licence – TV – zvláštní přenosové systémy	udělená
HC KABEL, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
HELLAX spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Hlucin.net, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Hudební televize, s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
iDST, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
IMPERIUM TV, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Internet2 s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Internethome, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
INTERNEXT 2000, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
InzertMax s. r. o., „v likvidaci“	* licence – TV – vysílače	zaniklá – na vlastní žádost
itself s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
ITV SOLUTIONS SERVICES s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
Ivo Brabec	registrace – vysílače	registrován
Ivo Fridrich	registrace – kabel	registrován
J.D.Production, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Jan Popelka	licence – TV – kabel	udělená
Jan Voldřich	licence – TV – kabel	udělená
Jaroslav Heindl	licence – TV – kabel	udělená
Jaroslav Kuncl	registrace – kabel	registrován
Jaroslav Voborný	licence – TV – kabel	udělená

Název	Typ vysílání	Stav
JHComp s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Jihočeská telekomunikační s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
Jindřichohradecká televizní s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
Jiří Florián - ELEKTRO	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	registrace – kabel	registrován
Jiří Melichar	registrace – kabel	registrován
Jiří Ouda	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Jiří Středa	licence – TV – kabel	udělená
Jiří Šulc	registrace – kabel	registrován
JOE Media s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
JON.CZ s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Josef Vosecký	registrace – kabel	registrován
JTV a. s.	licence – TV – kabel	udělená
JUKE BOX, spol. s r .o.	licence – RV – vysílače	udělená
	licence – RV – vysílače – digitální	udělená
KABEL OSTROV, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
KABELOVÁ TELEVIZE CZ s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Jeseník, spol. s r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Kadaň, a. s.	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Klášterec nad Ohří spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Koprivnice, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Lelekovice s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Mariánské Lázně s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Kabelová televize Trutnov, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
KabelSat s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Karel Soukup	licence – TV – kabel	udělená
KATRO SERVIS, spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
KLFREE NETWORKS, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
KonekTel, a. s.	registrace – kabel	registrován
KTVLan s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Kulturní a společenské středisko Chodov, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
Květoslava Vitvarová	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
LIN a.s	licence – RV – vysílače	udělená

Název	Typ vysílání	Stav
LOCAL TV PLUS, spol. s r. o.	* licence – TV – vysílače	zaniklá – doba platnosti
	licence – TV – vysílače	udělená
	registrace – vysílače	registrován
LONDA spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
	licence – RV – vysílače – celoplošné	udělená
LuckyNet s. r. o.	registrace – kabel	registrován
LYGRE, spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
M - servis Zlín s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Magnalink, a. s.	registrace – kabel	registrován
MAKRO, spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
MAME Moravské Budějovice, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Marek Spáčil	licence – TV – kabel	udělená
MAX LOYD, s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
MEDIA BOHEMIA a. s.	licence – RV – vysílače	udělená
Meridi s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
Město Adamov	licence – TV – vysílače	udělená
Město Kralupy nad Vltavou	licence – TV – kabel	udělená
Město Luže	licence – RV – vysílače	udělená
Město Město Albrechtice	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Město Příbryslav	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Město Štětí	licence – TV – kabel	udělená
MĚSTSKÉ TECHNICKÉ CENTRUM KUŘIM, spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
METEOPRESS, spol. s r. o.	licence – TV – kabel – družice	udělená
Metropolitní s. r. o.	registrace – kabel	registrován
MF TV s. r. o.	* licence – TV – vysílače	zaniklá – na vlastní žádost
Mikroregion Pernštejn	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Miloslav Akrman	licence – TV – kabel	udělená
Mimoňská komunální a. s.	licence – TV – kabel	udělená
Miroslav Maštálří – MD Elektronik	registrace – kabel	registrován
Miroslav Smejkal	licence – TV – kabel	udělená
M-MEDIA spol. s r. o., v likvidaci	registrace – kabel	registrován
MTV NETWORKS s. r. o.	* licence – TV – družice	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – TV – družice	udělená
Multi vision, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Nataša Pštrossová Videostudio Fonka	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	licence – TV – vysílače	udělená
Nej TV a. s.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
NOEL, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován

Název	Typ vysílání	Stav
NONSTOP s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
NTV cable s. r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
O2 Czech Republic a. s.	* licence – TV – kabel	zaniklá – na vlastní žádost
	registrace – kabel	registrován
Obec Bystřice	licence – TV – kabel	udělená
Obec Kamýk nad Vltavou	licence – TV – vysílače	udělená
Obec Letonice	registrace – kabel	registrován
Obec Šlapanov	licence – TV – kabel	udělená
Obec Vrhavěč	registrace – kabel	registrován
OCT Network s. r. o.	* licence – TV – kabel – družice	zaniklá – doba platnosti
Open net – projekty a stavby s. r. o. v likvidaci	registrace – kabel	registrován
OrbisNet, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
Otrokovická BESEDA, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
Pavel Kalista	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – zvláštní přenosové systémy	udělená
Petr Horák	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
Petr Uher	licence – TV – kabel	udělená
PilsFree servis, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
PK 62, a. s.	licence – TV – kabel – družice	udělená
Planet A, a. s.	registrace – kabel	registrován
PODA a. s.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
POHRANIČÍ, stavební bytové družstvo, Mikulov	registrace – kabel	registrován
POLAR televize Ostrava, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
Prague Digital TV s. r. o.	registrace – vysílače	registrován
PRAHA TV s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
Progress Digital s. r. o.	registrace – vysílače	registrován
První rozhlasová s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
PS KŘÍDLA, s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Quadriga EMEA Limited – Czech Republic – organizační složka	licence – TV – kabel	udělená
Radim Pytela	registrace – kabel	registrován
RADIO BONTON a. s.	licence – RV – vysílače	udělená
Radio Contact Liberec spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Radio Černá Hora II. s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Rádio Dobrý den, spol. s r. o.	* licence – RV – vysílače	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – RV – vysílače	udělená
Rádio DUHA, spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená

Název	Typ vysílání	Stav
Radio France Internationale – pobočka Praha, organizační složka	licence – RV – vysílače	udělená
RADIO IBUR s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Rádio Pálava s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
RADIO PROGLAS s. r. o.	licence – RV – družice	udělená
	licence – RV – vysílače	udělená
	licence – RV – vysílače – digitální	udělená
RADIO RELAX s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Rádio Samson spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Rádio Student, s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Rádio Tep a. s.	licence – RV – vysílače	udělená
RADIO UNITED BROADCASTING s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
	registrace – družice	registrován
Radio West Plzeň, s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
RADIO ZLÍN, spol. s r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
RadioPraha s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Radiospol s. r. o.	* licence – RV – vysílače	zaniklá – doba platnosti
	licence – RV – vysílače	udělená
Regionální televize CZ s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
RETE internet, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
RFE/RL, Inc., organizační složka	licence – RV – družice	udělená
RIO Media a. s.	registrace – kabel	registrován
RKR s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Route Radio s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
RTI cz s. r. o.	registrace – vysílače	registrován
RTS DAKR s. r. o.	registrace – kabel	registrován
RTV Cheb, k. s.	licence – RV – vysílače	udělená
S T A R – nova, spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Saavedramedia spol. s r. o.	licence – TV – družice	udělená
SAK Studénka, příspěvková organizace	licence – TV – kabel	udělená
SAMSON MEDIA spol. s r. o.	licence – RV – vysílače – digitální	udělená
Sarría spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
SAT – AN CableNet & Multimedia s. r. o.	registrace – kabel	registrován
SAT Plus, s. r. o.	* licence – RV – družice – kabel	zaniklá – doba platnosti
	licence – TV – kabel	udělená
	licence – TV – kabel – družice	udělená
SATER – TV s. r. o.	registrace – kabel	registrován
SAT T a. s.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
SAT TURN HOLEŠOV spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován

Název	Typ vysílání	Stav
SeeJay Radio s. r. o.	licence – RV – vysílače – digitální	udělená
SELECT SYSTEM, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
SLAMONT ŠTĚTÍ, spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
sledovanitv.cz s. r. o.	registrace – kabel	registrován
	registrace – zvláštní přenosové systémy	udělená
SMART Comp. a. s.	registrace – kabel	registrován
	registrace – zvláštní přenosové systémy	registrován
Smart Fun s. r. o.	registrace – zvláštní přenosové systémy	registrován
Speednet, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
SPORT 5 a. s.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
SRAM, s. r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
Stanice O, a. s.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
	licence – TV – zvláštní přenosové systémy	udělená
STAR - MONT Pardubice, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
STARNET, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
STARS.TV s. r. o.	* licence – TV – družice	zaniklá – na vlastní žádost
Stavební bytové družstvo „Život“ Mariánské Lázně	registrace – kabel	registrován
Stavební bytové družstvo Jablonné nad Orlicí	registrace – kabel	registrován
Stavební bytové družstvo Krušnohor	registrace – kabel	registrován
Stavební bytové družstvo občanů v Ledči nad Sázavou	registrace – kabel	registrován
Stavební bytové družstvo Rožnov	registrace – kabel	registrován
Stavební bytové družstvo Těšíňan	registrace – kabel	registrován
Strakonická televize, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
Studio R e V i s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
Stylový nákup s. r. o.	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
SychrovNET s. r. o.	registrace – kabel	registrován
ŠLÁGR TV, spol. s r. o.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – vysílače	udělená
Tango Bohemia, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
TC servis, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
TELEKO, s. r. o.	registrace – vysílače	registrován
TELEPACE s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
TELEVIZE HBin, družstvo	licence – TV – kabel	udělená
Televize Přerov s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
Telly CE s. r. o.	registrace – kabel	registrován
TESAS MEDIC, spol. s r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován

Název	Typ vysílání	Stav
TETA s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
THE WALT DISNEY COMPANY LIMITED, organizační složka	licence – TV – družice	udělená
TipTV broadcast s. r. o.	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
TKR Jašek, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
TKW, s. r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	registrace – kabel	registrován
T-Mobile Czech Republic a. s.	registrace – kabel	registrován
	registrace – zvláštní přenosové systémy	registrován
Topfun Media a. s.	registrace – zvláštní přenosové systémy	registrován
TP Pohoda s. r. o.	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
TRADICOM CZ, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
T-Systems Czech Republic a. s.	* registrace – kabel	zaniklá – zánik PO
TV Beskyd s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
TV CABLE s. r. o.	registrace – kabel	registrován
TV CZ s. r. o.	licence – TV – družice	udělená
	licence – TV – vysílače – celoplošné	udělená
TV FASHION s. r. o.	licence – TV – kabel – družice	udělená
TV MORAVA, s. r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – na vlastní žádost
	* licence – TV – vysílače	zaniklá – na vlastní žádost
	licence – TV – vysílače	udělená
TV Osoblaha s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
TV PRODUKCE DAKR, s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
	registrace – vysílače	registrován
TV-MAJ s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
TVNET s. r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	registrace – kabel	registrován
ULTRAVOX s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
UPC Česká republika, s. r. o.	registrace – kabel	registrován
V plus P s. r. o.	licence – RV – vysílače	udělená
Vlastimil Němec	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Vysoká škola ekonomická v Praze	registrace – kabel	registrován
Vyškovská TV, s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
Wendyho počítačí stroje, spol. s r. o.	registrace – kabel	registrován
WMS s. r. o.	registrace – kabel	registrován
ZAK TV s. r. o.	licence – TV – vysílače	udělená
Západočeská kabelová televize s. r. o.	licence – TV – kabel	udělená
	registrace – kabel	registrován
Zdeněk Blecha	registrace – kabel	registrován

Název	Typ vysílání	Stav
ZZIP s. r. o.	* licence – TV – kabel	zaniklá – doba platnosti
	licence – TV – kabel	udělená

* Oprávnění provozovatele k provozování vysílání v roce 2014 zaniklo.

Vysvětlivky:

zkratka	typ vysílání
licence – RV – družice	licence k provozování rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím družic
licence – TV – družice	licence k provozování televizního vysílání šířeného prostřednictvím družic
licence – RV – kabel – družice	licence k provozování rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů a družic
licence – TV – kabel – družice	licence k provozování televizního vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů a družic
licence – TV – kabel	licence k provozování televizního vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů
licence – RV – vysílače	licence k provozování rozhlasového regionálního/místního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů
licence – RV – vysílače – celoplošné	licence k provozování rozhlasového celoplošného vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů
licence – RV – vysílače – digitální	licence k provozování rozhlasového celoplošného digitálního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů
licence – TV – vysílače	licence k provozování televizního regionálního/místního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů
licence – TV – vysílače – celoplošné	licence k provozování televizního celoplošného vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů
licence – TV – zvláštní přenosové systémy	licence k provozování televizního šířeného prostřednictvím zvláštních přenosových systémů
registrace – družice	registrace převzatého vysílání šířeného prostřednictvím družic
registrace – kabel	registrace převzatého vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů
registrace – vysílače	registrace převzatého vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů
registrace – zvláštní přenosové systémy	registrace převzatého vysílání šířeného prostřednictvím zvláštních přenosových systémů

AKTUÁLNÍ SEZNAM POSKYTOVATELŮ AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB NA VYŽÁDÁNÍ

Poskytovatel
Aleš Kadlec
Barrandov Televizní Studio a. s.
Burda Media 2000 s. r. o.
Burda Praha s. r. o.
Bydžov s. r. o.
CET 21, spol. s r. o.
Církev Slovo života, sbor Brno
Czech Idea s. r. o.
CZECH NEWS CENTER a. s.
Česká televize
České dráhy a. s.
Československá filmová společnost s. r. o.
Doc-Air o. s.
Economia, a. s.
EQUINET s. r. o.
Eva Stejskalová
Falcon Media Broadcast s. r. o.
FIBERA s. r. o.
FK Mladá Boleslav
Fotbalová asociace České republiky
František Stýblo
FTV Prima spol. s r. o.
Gama media s. r. o.
GENUS TV a. s.
HBO Europe s. r. o.
HBO Netherlands Channels s. r. o.
HC LEV, a. s.
HC Slavia Praha a. s.
HC Sparta Praha a. s.
Hollywood C.E., s. r. o.
Chello Central Europe s. r. o.
J.D.Production
Jan Popelka
Jaromír Kučera
Jaroslav Heindl
Jaroslav Malatinec
Jiří Středa

Poskytovatel
KABEL OSTROV, s. r. o.
Kabelová televize Kopřivnice s. r. o.
KANTÁTA s. r. o.
KLIKBOX CZ s. r. o.
Kulturní a společenské středisko Chodov, s. r. o.
Kulturní magazín Zoom, o. s.
Libor Tohola
LOCAL TV PLUS, spol. s r. o.
MAFRA a. s.
Martin Dušek
Martin Král
Martin Mithofer
Martin Šváb
Martin Zavadil
Město Boskovice
Město Kralupy nad Vltavou
Město Štětí
Městská část Praha 5
Metropolitní s. r. o.
* MF TV s. r. o.
Michal Šebek
Milan Brunclík
Miroslav Smejkal
Miroslav Všečeka
MTV NETWORKS s. r. o.
OIK TV s. r. o.
Oldřich Bíla
Oldřich Jurečka
Ondřej Veselý
Otrokovická BESEDA, s. r. o.
Pavel Kalista
Petr Troníček
Petr Uher
PK 62, a. s.
POLAR televize Ostrava s. r. o.
PRAHA TV s. r. o.
Prosperita, o.p.s.

Poskytovatel
První boleslavská s. r. o.
R MEDIA, spol. s r. o.
ROMEA, o. p. s.
SAT Plus s. r. o.
SATT a. s.
Seznam.cz a. s.
SK SIGMA OLOMOUC a. s.
Slezský fotbalový club Opava a. s.
SMART Comp. a. s.
Sni s. r. o.
Spolek pro občanskou informovanost
SPORT 5 a. s.
Stanice O, a. s.
Statutární město Hradec Králové
Statutární město Most
StockholmDream Production s. r. o.
Strakonická televize, s. r. o.
Studio R e V i s. r. o.
Telefónica O2 Czech Republic a. s.
TELEVIZE HBin, družstvo
Televize Přerov s. r. o.
T-Mobile Czech Republic a. s.
TOCCULIO s. r. o.
Topfun Media a. s.
TP Pohoda s. r. o.
TV Beskyd s. r. o.
TV MORAVA, s. r. o.
TV PRODUKCE DAKR s. r. o.
TV Proxima s. r. o.
TVCOM s. r. o.
Viktor Tomčík
ZAK TV s. r. o.
Západočeská kabelová televize s. r. o.
Zdeněk Zukal
ZZIP s. r. o.